

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΉΔ'

Πέμπτη 8 Μαρτίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαρτίου 2007, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.41' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση, αφού πρώτα ευχηθώ για τη σημερινή Γιορτή της Γυναίκας χρόνια πολλά στις κυρίες αλλά και στις κοπέλες της Στενογραφικής Υπηρεσίας, οι οποίες χθες και προχθές ξενύχτησαν μαζί μας, αφού η συνεδρίαση τελείωσε στις 2.00'. Να ευχαριστήσω επίσης και όλο το προσωπικό της Βουλής.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Τόνια Αντωνίου, Βουλευτή Φθιώτιδας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αναγκαιότητα της πρόσθετης χρηματοδότησης των σχεδίων βελτίωσης της κτηνοτροφίας.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στους νέους όρους καταβολής των επιδοτήσεων στους δικαιούχους καλλιεργητές.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η ίδρυση τμήματος κηρυκτικών στην Ιεράπετρα Λασιθίου.

4) Οι Βουλευτές Λακωνίας και Λασιθίου κύριοι **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ** και **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Σύστασης Συλλόγου Προστασίας της (ενιαίας) Μάνης «Η ΕΥΝΟΜΙΑ» ζητεί την υπαγωγή του ιδιοκτησιακού προβλήματος της Μάνης στο άρθρο 62 του ν. 998/79.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μυρτώ Νικολαΐδου ζητεί τον έλεγχο υπερχρέωσης της κλαπέϊσας κάρτας της **MASTERCARD**.

6) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εκπολιτιστικός και Μορφωτικός Σύλ-

λογος των Αθηναίων και απανταχού ευρισκομένων Προμυριατών Μαγνησίας ζητεί την επιχορήγηση του περιοδικού του «**ΠΡΟΜΥΡΙΑΩΤΙΚΑ ΝΕΑ**».

7) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός Σύλλογος των Απανταχού Ευρισκομένων και Καταγομένων εκ Φυλακής Αλμυρού Μαγνησίας «**Ο ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ**» ζητεί την αξιοποίηση του σπηλαίου της Φυλακής Αλμυρού Μαγνησίας.

8) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Κοζάνης ζητεί την έναρξη της ανέγερσης του Αστυνομικού Μεγάρου στην Κοζάνη.

9) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εργαζόμενοι Παιδικών Σταθμών των Δήμων του Νομού Κοζάνης ζητούν τη νομοθετική ρύθμιση της Ενιαίας Δωρεάν Προσχολικής Αγωγής εντάσσοντας σε ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο τους Παιδικούς – Βρεφονηπιακούς Σταθμούς κ.λπ..

10) Η Βουλευτής Χίου κ. **ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών Χίου ζητεί την προσαύξηση του επιδόματος που λαμβάνουν οι μηχανικοί που υπηρετούν στις νησιωτικές παραμεθόριες περιοχές.

11) Η Βουλευτής Χίου κ. **ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εργαζόμενοι του Κέντρου Πρόληψης Χίου ζητούν την οικονομική ενίσχυση του εν λόγω Κέντρου.

12) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα αρχαιολογικά ευρήματα της δυτικής Μακεδονίας.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Περιφερειακών Καναλιών Ελλάδος ζητεί την κατοχύρωση της λειτουργίας των περιφερειακών και τοπικών καναλιών στο νομοσχέδιο περί περιφερειακού τύπου.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Συμπολιτείας Αχαΐας ζητεί τη στελέχωση της Πολεοδομίας Αιγίου με πρόσθετο προσωπικό.

15) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Παράρτημα Μεσσηνίας της Ένωσης Απόστρατων Αξιωματικών Αεροπορίας ζητεί το νέο μισθολόγιο των Ενόπλων Δυνάμεων να είναι ενιαίο και χωρίς αποσύνδεση των αποστράτων.

16) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΟΥΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Κτηνοτρόφων Βισαλτίας Σερρών ζητεί τη λήψη μέτρων στήριξης του κλάδου της κτηνοτροφίας.

17) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Φυσικοθεραπευτών Εκπαιδευτικών ΠΕ 18 Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ζητεί η ειδικότητα των βοηθών φυσικοθεραπευτών να ενταχθεί στα ΕΠ.Α.Λ..

18) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.Ε. Ενοικιαζομένων Δωματίων Διαμερισμάτων Ελλάδος ζητεί τον εκσυγχρονισμό των τουριστικών μικρών καταλυμάτων μέσω του Ε.Π.ΑΝ. 2.2/2.

19) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Παγκρήτια Συντονιστική Επιτροπή Εργαζομένων στα Προγράμματα Κοινωνικής Φροντίδας ζητεί τη διασφάλιση της συνέχισης της λειτουργίας των μονάδων μετά τον Ιούνιο του 2007 με χρηματοδότηση από εθνικούς πόρους.

20) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Στήριξης Ασθενών που πάσχουν από νεοπλασματική νόσο «ΕΥ-ΖΩ με καρκίνο» ζητεί να συνεχισθεί η δωρεάν χορήγηση των φαρμάκων στους καρκινοπαθείς.

21) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Γεωπόνων Ελευθέρων Επαγγελματιών Κρήτης ζητεί την πρόσθετη χρηματοδότηση όλων των σχεδίων βελτίωσης κτηνοτροφίας.

22) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Βώλακος Ηλείας ζητεί να λειτουργήσει άμεσα το Κ.Ε.Π. στο δήμο του.

23) Η Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ – ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Έξω Παναγίτσας Δήμου Χαλκιδέων Εύβοιας «Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ» ζητεί να ενταχθεί η συνοικία της Έξω Παναγίτσας στο σχέδιο πόλης.

24) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων Εμπόρων Δυτικής Κρήτης ζητεί τροποποιήσεις στον ασφαλιστικό τομέα.

25) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πανελλήνιοι Σύλλογοι Τ.Ε.Β.Ε. – Τ.Α.Ε. – Τ.Σ.Α. αναφέρονται στα προβλήματα λειτουργίας του Ο.Α.Ε.Ε..

26) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Άννα Μαρκάκη, κάτοικος Έξω Κουλιανών Σητείας, ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού της προβλήματος.

27) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ιδιοκτητών Βιντζότρατας ζητεί την έναρξη διαλόγου με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη φύση και τη χρήση του εργαλείου της βιντζότρατας.

28) Ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Αχαΐας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία κάτοικοι του χωριού Φαρακλάτα Κεφαλονιάς καταγγέλλουν καταπάτηση εκτάσεων στην περιοχή τους.

29) Οι Βουλευτές Λάρισας και Μαγνησίας κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Νομού Λάρισας ζητεί την επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς προϋποθέσεις κ.λπ..

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1810/29-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άγγελου Μανωλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/5296/8877/19-12-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1810/29-11-2006 ερώτησης, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Άγγελος Μανωλάκης, με θέμα πτήσεις αεροσκαφών της CIA, σας γνωρίζουμε ότι από τα αρχεία τα οποία τηρούνται στο ΥΠ.ΕΘ.Α και στα Γενικά Επιτελεία δεν προκύπτει οποιαδήποτε συνδρομή των Ενόπλων Δυνάμεων στο έργο της επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στην οποία αναφέρεσθε.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ»

2. Στην με αριθμό 2743/4-1-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Καϊσερλή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4825/24-1-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην σχετική ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Κ. Καϊσερλής, σας διαβιβάζουμε σε φωτοαντίγραφο το με αριθ. 431/17-1-2007 απαντητικό έγγραφο της Δ/σης Τοπ. Αυτ/σης & Δ/σης Ν. Δωδεκανήσου, μετά των συνημμένων, προς ενημέρωσή σας.

Ο Υφυπουργός

ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 2761/4-1-07 ερώτηση της Βουλευτού κ. Εύης Χριστοφιλοπούλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5219/25-1-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ. αριθμ. 2761/4-1-2007 ερώτησης, που κατέθεσε η Βουλευτής κα. Ε. Χριστοφιλοπούλου, με την οποία καταγγέλλεται τοποθέτηση δημοτικού φωτισμού εντός ιδιωτικού ακινήτου στην Κινέττα, ιδιοκτησίας επώνυμου στελέχους της Ν.Δ, σύμφωνα με στοιχεία που περιήλθαν στο Υπουργείο μας από το δήμο Μεγαρέων, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 2073/18-1-2007 έγγραφό του, σας γνωρίζουμε ότι κατόπιν αυτοψίας που διενεργήθηκε στις 18-1-2007 από τη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών του ανωτέρω Δήμου, βάσει σχετικών στοιχείων που παρασχέθηκαν από τη ΔΕΗ Κορίνθου, δε διαπιστώθηκε τοποθέτηση δημοτικού φωτισμού εντός ή περιμετρικά του ανωτέρω ακινήτου.

Ο Υφυπουργός

ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

4. Στην με αριθμό 2289/12-12-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αριστείδη Μουσίωνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1410/115/ΑΣ 2773/4-1-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 2289 από 12/12/06 ερώτησης

του Βουλευτού κ. Αριστείδη Μουσιώνη σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Τα στοιχεία που ζητούνται εμπεριέχονται στην Ετήσια Έκθεση της Ελληνικής Διμερούς και Πολυμερούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας και Βοήθειας (έτη 2004-2005) που έχει κατατεθεί στη Βουλή. Επισυνάπτεται ένα αντίτυπο προς διευκόλυνση.

Η χρονική διάρκεια των προγραμμάτων εξαρτάται από τη φύση τους. Συνήθως δεν ξεπερνούν τη διετία, με αυστηρό όμως έλεγχο υλοποίησής τους ανά έτος. Πάντως η εφαρμογή τους δύναται να παραταθεί αναλόγως των δυσκολιών υλοποίησής τους.

Οι αρμοδιότητες των Δ/σεων της ΥΔΑΣ αυτές ορίζονται ρητώς από το Π.Δ 224/2000.

Οι ΜΚΟ δύναται να υλοποιούν πέραν του ενός προγράμματος ακόμη κι εάν δεν έχουν ολοκληρώσει προηγούμενο πρόγραμμα, εφόσον βεβαιώς πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 21 του Π.Δ 224/2000.

2. Καμμία ΜΚΟ δεν χαιρεί ειδικής μεταχείρισης. Η ίση μεταχείριση έναντι όλων των ΜΚΟ, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς της Αλληλεγγύης, αποτελεί πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης, σε αντιδιαστολή με το ότι συνέβαινε στο παρελθόν.

Η ίδια η λειτουργία των ΜΚΟ δεν χρηματοδοτείται από την ΥΔΑΣ. Συγχρηματοδοτούνται συγκεκριμένα προγράμματα της ΜΚΟ, τα οποία υποβάλλει, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της ετήσιας προκήρυξης της ΥΔΑΣ που αποτελεί πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για υλοποίηση αναπτυξιακών προγραμμάτων σε συγκεκριμένες χώρες και τομείς ανά χώρα, καθώς και του σχετικού νομικού πλαισίου.

Η συγκεκριμένη ΜΚΟ υφίσταται τις ίδιες κυρώσεις (π.χ μη περαιτέρω καταβολή δόσεων χρηματοδότησης) με τις λοιπές ΜΚΟ σε περίπτωση μη κατάθεσης έκθεσης προόδου ή μη τήρησης άλλων συμβατικών υποχρεώσεων.

3. Γενικά, η Ίδρυση Μη Κερδοσκοπικών Οργανώσεων στην Ελλάδα διέπεται, από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί αστικών εταιριών (741-784), Σωματείων ή Ιδρυμάτων και των προβλεπόμενων διαδικασιών αναγνώρισής του!; από τα καθ' ύλην και κατά τόπους αρμόδια Πρωτοδικεία της χώρας.

Στο Ειδικό Μητρώο Μ.ΚΟ., το οποίο, βάσει του ισχύοντος νομικού πλαισίου (Ν.2731/99- ΦΕΚ138/5.7.99), τηρείται στην Υπηρεσία Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (ΥΔΑΣ) του Υπουργείου Εξωτερικών, εγγράφονται μόνο οι ΜΚΟ, οι οποίες έχουν κυρίως αναπτυξιακό χαρακτήρα και επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών και συγκεκριμένα της Υπηρεσίας Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας.

Ως εκ τούτου, στην Υπηρεσία τηρούνται πλήρεις φάκελοι μόνον των ανωτέρω ΜΚΟ και κατά συνέπεια δεν τηρούνται στοιχεία για τον συνολικό αριθμό των ΜΚΟ που έχουν συσταθεί στη χώρα.

Βάσει του ιδίου νομικού πλαισίου, οι ΜΚΟ που υποβάλλουν αίτηση εγγραφής στο Ειδικό Μητρώο εγγράφονται εντός μηνός από της υποβολής της αίτησής τους, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος.

Όσον αφορά στις εγγραφές στο Ειδικό Μητρώο ανά έτος, αυτές έχουν ως εξής:

2000

Από α/α 1 έως α/α 73 - Σύνολο: 73

Πρώτη εγγραφή την: 12/9/2000

Τελευταία εγγραφή την: 28/12/2000

2001

Από α/α 74 έως α/α 138 - Σύνολο: 65

Πρώτη εγγραφή την: 12/1/2001

Τελευταία εγγραφή την: 15/10/2001

2002

Από α/α 139 έως α/α 184 - Σύνολο: 46

Πρώτη εγγραφή την: 5/3/2002

Τελευταία εγγραφή την: 1/10/2002

2003

Από α/α 185 έως α/α 297 - Σύνολο: 113

Πρώτη εγγραφή την: 14/1/2003

Τελευταία εγγραφή την: 23/12/2003
2004

Από α/α 298 έως α/α 347 - Σύνολο: 50

Πρώτη εγγραφή την: 12/1/2004

Τελευταία εγγραφή την: 6/12/2004

2005

Από α/α 348 έως α/α 404 - Σύνολο: 57

Πρώτη εγγραφή την: 1/2/2005

Τελευταία εγγραφή την: 18/11/2005

2006

Από α/α 405 έως α/α 438 - Σύνολο: 34

Πρώτη εγγραφή την: 13/1/2006

Τελευταία εγγραφή την: 27/11/2006

Συνολικές εγγραφές σε Μητρώο Μ.ΚΟ. που τηρείται από την ΥΔΑΣ 4 Δ/ση : 438.

Από 12/9/2000 έως και την ημερομηνία ανάληψης της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, τον Μάρτιο του 2004, είχαν εγγραφεί στο Μητρώο ΥΔΑΣ: 320 Μ.Κ.Ο. Από την ημερομηνία αυτή έως σήμερα έχουν εγγραφεί στο Μητρώο ΜΚΟ που τηρείται στην ΥΔΑΣ: 118 Μ.Κ.Ο

4. Οι προκηρύξεις συγχρηματοδότησης (Προκηρύξεις Εκδήλωσης Ενδιαφέροντος) δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΞ και είναι προσβάσιμες από όλες τις ΜΚΟ και εν γένει από κάθε ενδιαφερόμενο. Ομοίως αποστέλλονται σε όλες τις εγγεγραμμένες στο Μητρώο της ΥΔΑΣ ΜΚΟ, χωρίς εξαιρέσεις.

5. Το συγκεκριμένο ερώτημα αφορά στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

6. Η εξωτερική πολιτική της Ελλάδος ωφελείται ποικιλοτρόπως από την Διεθνή Αναπτυξιακή Βοήθεια. Η Αφρική αποτελεί έναν από τους κύριους στόχους αναπτυξιακής βοήθειας του ΟΗΕ, της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ. Η Ελλάδα, ως μέλος των Οργανισμών αυτών και ιδιαίτερος ως μέλος των 24 χωρών της Επιτροπής DAC (Development Assistance Committee) του ΟΟΣΑ, στην οποία ανήκουν οι διεθνώς αναγνωρισμένες χώρες-δωρητές, έχει υποχρέωση να συμμετέχει σε προγράμματα διεθνούς αναπτυξιακής βήθειας σε χώρες στόχους της DAC.

7. Η Βουλγαρία και η Ρουμανία ήταν επιλέξιμες χώρες για χορήγηση επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας χώρες μέχρι το έτος 2003. Έκτοτε δεν έχουν εγκριθεί νέα προγράμματα από την ΥΔΑΣ, αλλά υλοποιούνται οι επόμενες φάσεις ήδη εγκριθέντων προγραμμάτων. Προγράμματα στο πλαίσιο του ΕΣΟΑΒ (Ελληνικό Σχέδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων), αποτελούν εφαρμογή δεσμεύσεων της χώρας μας από το 2002.

8. Τέλος, η υλοποίηση συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων από την ΥΔΑΣ αποφασίζεται μετά από αξιολόγηση εννεαμελούς επιτροπής, με βάση τις ικανότητες συγχρηματοδότησης και τις δυνατότητες υλοποίησης από τις ίδιες τις ΜΚΟ. Επίσης, συνεκτιμούνται η δυνατότητα συγχρηματοδότησης του υποβαλλόμενου προγράμματος και από Διεθνείς Οργανισμούς, το γνωστικό πεδίο, η εξειδίκευση της ΜΚΟ και άλλα τεχνικά στοιχεία.

Ο Υφυπουργός
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ»

5. Στην με αριθμό 3155/17-1-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευάγγελου Παπαχρήστου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ/ΚΕ/186/9-2-07 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 3155/17.01.07 ερώτησης του Βουλευτή κ. Βαγγέλη Παπαχρήστου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 56 του ν. 2121/1993 οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης (ΟΣΔ) μπορούν να αξιώσουν από τους χρήστες, που έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, ποσοστιαία αμοιβή σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 1 ν. 2121/1993. Οι αμοιβές αυτές καταγράφονται από τους ΟΣΔ στα λεγόμενα αμοιβολόγια. Ο νόμος ορίζει γενικά πως τόσο κατά την κατάσταση όσο και κατά την εφαρμογή των αμοιβολογίων οι ΟΣΔ οφείλουν να ενεργούν χωρίς αυθαρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις, ενώ

υφίσταται και η δυνατότητα κατάρτισης συμφωνιών μεταξύ ΟΣΔ και οργανώσεων αντιπροσωπευτικών των χρηστών, που να ρυθμίζουν την οφειλόμενη αμοιβή και άλλα σχετικά ζητήματα (άρθρο 56 παρ. 3 εδ. στ' και ζ' ν. 2121/1993).

Κατά πάγια τακτική των ΟΣΔ και όπως προκύπτει από τα δημοσιευμένα αμοιβολόγια τους, ο προσδιορισμός των αμοιβών για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου τους δεν είναι ενιαίος και ομοιόμορφος για όλες τις κατηγορίες των χρηστών αλλά πραγματοποιείται καταρχήν βάσει διαφόρων κριτηρίων και παραγόντων (τρόπος ή μέσο, με τον οποίο γίνεται η δημιουργία εκτέλεση, σκοπός της, η χωρητικότητα του καταστήματος με βάση τα τετραγωνικά μέτρα, το γεγονός αν πρόκειται για αστική, τουριστική ή επαγγελματική περιοχή, οι τιμές των ποτών σε μια επιχείρηση κ.α.). Τα αμοιβολόγια καταρτίζονται συνεπώς από τους αντίστοιχους ΟΣΔ και σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών για το ύψος της αμοιβής ο ισχύων νόμος περί πνευματικής ιδιοκτησίας 2121/1993 παρέχει τις εξής δυνατότητες:

Α) «Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι η αμοιβή είναι προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά επί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο» (άρθρο 56 παρ. 2 εδ. β' ν. 2121/1993).

Β) Άλλη δυνατότητα που παρέχει ο νόμος είναι η προσφυγή σε διαιτησία, με διαιτητή που θα ορίσουν είτε από κοινού οι ΟΣΔ και οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών ή ο Υπουργός Πολιτισμού. (άρθρο 56 παρ. 3 εδ. α'-δ' ν. 2121/1993).

Γ) Στο νόμο δίνεται επίσης γενικότερα η δυνατότητα υπαγωγής σε διαιτησία των διαφορών μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών ως προς το ύψος της αμοιβής που θα πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον οργανισμό (άρθρο 56 παρ. 5 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 15 ν. 2557/1997). Οι διαιτητές ορίζονται από πίνακα που καταρτίζει κάθε δύο χρόνια ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Κατά την κατάρτιση του πίνακα αυτού λαμβάνεται υποχρεωτικά υπόψη η γνώμη των ΟΣΔ και των χρηστών.

Σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς ο Ο.Π.Ι. δεν μπορεί να επέμβει στον προσδιορισμό των αμοιβών για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου των ΟΣΔ που καθορίζεται αποκλειστικά από αυτούς. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαμορφώνουν κατά νόμο το αμοιβολόγιο ελευθέρως ελεγχόμενοι από την Επιτροπή Ανταγωνισμού βάσει των σχετικών διατάξεων. Ο Ν. 2121/1993 και οι διεθνείς συμβάσεις δεν επιτρέπουν άλλη παρέμβαση στα αμοιβολόγια αυτά ιδίως από το ΥΠ.ΠΟ. και τον Ο.Π.Ι.

Εν όψει τούτων οι ιδιοκτήτες καφενείων, καφετεριών και συναφών επαγγελματιών της επαρχίας εφόσον θεωρούν ότι θίγονται στα δικαιώματά τους θα πρέπει να ζητήσουν αυτοτελώς έννομη προστασία είτε από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, στο μέρος που θεωρούν ότι η ΑΕΠΙ καταχρώμενη την (εκ του νόμου) μονοπωλιακή της θέση δεν διαφοροποιεί το αμοιβολόγιο της μεταξύ των καφενείων στις διάφορες περιοχές της Ελλάδας, είτε από τα δικαστήρια.

Σε κάθε περίπτωση ας σημειωθεί ότι οι δυνατότητες παρέμβασης του ΥΠ.ΠΟ. και ιδίως του Ο.Π.Ι. σε όμοιες περιπτώσεις περιορίζονται ακριβώς βάσει του άρθρου 56 του Ν. 2121/1993, όπου σύμφωνα με την παρ. 5 οι διαφορές μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών ως προς το ύψος της αμοιβής, που θα πρέπει να καταβάλλει ο χρήστης στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να υπαχθούν σε διαιτησία.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

6. Στην με αριθμό 3287/19-1-07 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/015/2930/8-2-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανά-

πτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ. 3287/19-01-07 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από την ως άνω Βουλευτή, σας στέλνουμε το με αριθμό ΓΔΝΣ/457/31-01-07 έγγραφο της ΔΕΗ ΑΕ, το οποίο και καλύπτει το θέμα.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 3321/22-1-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Γιαννάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8652/ΙΗ/15-2-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3321/22-1-07 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Γιαννάκης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.) που λειτουργούν στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα σε σύμπραξη με ομοταγή Ιδρύματα του εξωτερικού διενεργούνται βάσει των διατάξεων του ν.2916/2001 (Τ. Α' 114/11-06-2001) και της υπ' αριθ.60671/Ε5/12-06-2002 (Τ. Β' 771/21-06-2002) Υπουργικής Απόφασης. Για την έγκριση λειτουργίας ενός τέτοιου Π.Μ.Σ. απαιτείται η υποβολή πλήρους πρότασης από το αρμόδιο Τ.Ε.Ι., η οποία πρέπει να περιλαμβάνει αποφάσεις των Συλλογικών Οργάνων του Τ.Ε.Ι., έγγραφη συμφωνία των δύο Ιδρυμάτων, Πρόγραμμα και Κανονισμό Σπουδών, τρόπο εισαγωγής σπουδαστών καθώς και μελέτη για τη λειτουργία και τη βιωσιμότητα του Π.Μ.Σ..

Όσον αφορά την αναγνώριση τίτλων σπουδών Π.Μ.Σ. Τμημάτων των Τ.Ε.Ι., που διενεργούνται σε σύμπραξη με ομοταγή Πανεπιστήμια του εξωτερικού, το Ε' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) με την με αριθμ. 552/2006 γνωμοδότησή του αποφάνθηκε ότι «ο Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π δύναται να αναγνωρίζει την ισοτιμία μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών αλλοδαπών Α.Ε.Ι που χορηγήθηκαν σ' εκτέλεση μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών που πραγματοποιήθηκε σε σύμπραξη με ελληνικό Τ.Ε.Ι. κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 παρ. 3 του ν. 1404/1983, όπως ισχύει και της υπ' αριθ. 60671/Ε5/12.6.2002 αποφάσεως του ΥΠΕΠΘ, εφ' όσον υπάρχει νομίμως εκδοθείσα προηγούμενη της εκδόσεως των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία εγκρίνει τη συγκεκριμένη σύμπραξη και τη λειτουργία του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών που οδήγησε στην έκδοση των μεταπτυχιακών τίτλων και υπό την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος του συγκεκριμένου τίτλου παρακολούθησε το μεταπτυχιακό πρόγραμμα της εγκριθείσας συμπράξεως».

Ο Υφυπουργός
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

8. Στην με αριθμό 3488/24-1-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάρκου Μπόλαρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 9729/ΙΗ/15-2-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3488/24-1-07, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μάρκος Μπόλαρης και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το 99% των Ελληνικών σχολείων (Δημοτικά, Γυμνάσιο, Λύκεια και ΕΠΑΛ) διαθέτει πρόσβαση στο διαδίκτυο.

Σχετικά με την ευρυζωνική σύνδεση σχολικών μονάδων, το ΥΠΕΠΘ έχει ξεκινήσει την αναβάθμιση των τηλεπικοινωνιακών υποδομών που χρησιμοποιεί σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, μετατρέποντας σταδιακά το Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο σε ευρυζωνικό, με τη χρήση:

- ADSL γραμμών
- ασύρματων δικτύων τοπικής πρόσβασης υψηλής ταχύτητας
- οπτικών ινών (Μητροπολιτικών Δικτύων) και

- δορυφορικών συνδέσεων

Συγκεκριμένα, όσον αφορά στα σχολεία (Δημοτικά, Γυμνάσιο, Λύκεια, ΕΠΑΛ), τα επόμενα 2 έτη, μέσω του Επιχειρησιακού προγράμματος Κοινωνίας της Πληροφορίας, θα συνδεθεί ευρυζωνικά:

- ποσοστό περίπου 12% των σχολείων, μέσω των Προσκλησεων 93 και 145 (Μητροπολιτικά Δίκτυα Οπτικών Ινών)

- ποσοστό περίπου 50% των σχολείων, μέσω της Πρόσκλησης 105 (ευρυζωνική αναβάθμιση σχολικών μονάδων-τοπικά ασύρματα δίκτυα)

- ποσοστό 10% των σχολείων, μέσω της Πρόσκλησης 43 του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών (έργο ΔΟΡΥ), όπου κυρίως απομακρυσμένα σχολεία θα συνδεθούν δορυφορικά μέσω του δορυφόρου HellasSat.

Οι προσκλήσεις 93, 145 και 43 (του ΥΜΕ) αφορούν αποκλειστικά σχολεία της επαρχίας. Όλες οι παραπάνω Προσκλήσεις είναι σε εξέλιξη.

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία και σε διάστημα 2 ετών, το συνολικό ποσοστό των σχολικών μονάδων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Δημοτικά), το οποίο θα διασυνδέεται ευρυζωνικά με το Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο, θα ξεπεράσει το 85%.

Για το Νομό Σερρών το ποσοστό των σχολείων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, τα οποία είναι συνδεδεμένα ευρυζωνικά, είναι 15%. Το αντίστοιχο ποσοστό για τα Δημοτικά σχολεία του νομού είναι 2%.

Τόσο στην περίπτωση της Δευτεροβάθμιας όσο και της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, μέσα στα επόμενα 2 χρόνια, οι περισσότερες συνδέσεις σχολικών μονάδων θα γίνουν ευρυζωνικές, και εκτιμάται ότι το ποσοστό τους θα ξεπεράσει το 80% (επί του συνόλου των σχολείων του νομού).

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

9. Στην με αριθμό 3936/6.2.07 ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Λιάνας Κανέλλη και Σταύρου Σκοπελίτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ6/Φ38/οικ.4994/2.3.07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, θέτουμε υπόψη σας ότι οι αρνητικές περιβαλλοντικές και οικονομικές συνέπειες της πολιτικής ευρείας διείσδυσης των ΑΠΕ που υλοποιεί η Κυβέρνηση είναι ελάχιστες συγκρινόμενες με τα οφέλη που προκύπτουν για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, την απεξάρτηση της χώρας από εισαγόμενα καύσιμα και την αποφυγή εκπομπών αερίων που επιτείνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Συγκεκριμένα, ως προς το περιβαλλοντικό σκέλος, σημειώνεται ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 3468/2006 η θετική γνωμοδότηση επί της προμελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων ενσωματώνεται στη γνωμοδότηση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας προς τον Υπουργό Ανάπτυξης προκειμένης της άδειας παραγωγής. Με τον τρόπο αυτό ήδη από πρώιμο στάδιο της συνολικής αδειοδοτικής διαδικασίας συνεκτιμάται η θέση των τοπικών κοινωνιών. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται και στην περίπτωση της Σερφίδας.

Εξάλλου ως προς την οικονομική επίπτωση τονίζεται ότι η πρόσθετη επιβάρυνση επί των λογαριασμών ηλεκτρικής ενέργειας, όπως έχει ρυθμιστεί με την απόφαση Δ6/Φ1/οικ.22473/10.10.2006 (ΦΕΚ Β' 1702), μειώθηκε το 2006 και σήμερα ανέρχεται μόλις σε 0,30 Ευρώ ανά 1000 κιλοβατώρες. Το μέγεθος αυτό που είναι απόρροια της συνεχιζόμενης βελτίωσης της αποδοτικότητας του τομέα εκφράζει τη συρρίκνωση της διαφοράς της τιμής αγοράς ανανεώσιμης ενέργειας και της οριακής τιμής του εθνικού συστήματος που καθορίζεται κυρίως με βάση το κόστος συμβατικής ηλεκτροπαραγωγής.

Τέλος είναι γνωστό ότι ολοκληρώθηκε από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και ήδη βρίσκεται σε δημόσια διαβούλευση το Ειδικό κατ άρθρο 7 του Ν. 2742/ 1999 Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για την Ορθολογική Ανάπτυξη του Τομέα των ΑΠΕ. Το Ειδικό Πλαίσιο καθιερώνει μεταξύ άλλων σαφή κριτήρια

χωροθέτησης ανεμογεννητριών που θα περιορίσουν περαιτέρω την επίπτωση στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον και στην περίπτωση της Σερφίδας εφόσον εκδοθούν άδειες παραγωγής με βάση τα υποβληθέντα αιτήματα.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ»

10. Στην με αριθμό 3966/6.2.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 725/2.3.07 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 19261/02-03-2007 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

11. Στην με αριθμό 4061/8.2.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρήστου Χαϊδου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ6/Φ38/οικ.4996/2.3.07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που αναφέρεται στη βελτίωση της βατότητας του οδικού δικτύου που εξυπηρετεί οικισμούς της κοινότητας Μυροφύλλου του Νομού Τρικάλων, θέτουμε υπόψη σας την επιστολή της ΔΕΗ Α.Ε. Γ.ΔΝΣ/753/23.2.2007 σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση διέθεσε 300.000 Ευρώ για την οδό προς Γλύστρα.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

12. Στην με αριθμό 3889/5.2.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιάννη Κουτσούκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 704/2.3.07 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 3365/12-02-2007 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Γ. Κουτσούκου.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

13. Στην με αριθμό 3692/30.01.2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 347/27.2.07 έγγραφο από τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 εδάφιο γ) του Ν. 2206/1994 (ΦΕΚ 62/20-04-1~94) περί «Ίδρυσης, Οργάνωσης, Λειτουργίας, Ελέγχου Καζίνων και άλλων διατάξεων», επετράπη η χορήγηση αδειών λειτουργίας δώδεκα επιχειρήσεων Καζίνο στη χώρα, μεταξύ των οποίων συγκαταλεγόταν και μία για τη Κρήτη. Η συγκεκριμένη άδεια τελικώς δεν χορηγήθηκε.

Δυνάμει του άρθρου 20 παρ. 1 του Ν. 3229/2004 (ΦΕΚ 38/10-02-2004), οι άδειες λειτουργίας επιχειρήσεων Καζίνο που προ-

βλέφθηκαν κατά τα ανωτέρω (μεταξύ των οποίων και η Κρήτη), και δεν είχαν χορηγηθεί μέχρι τότε (έτος 2004), καταργήθηκαν.

Επομένως, για οποιαδήποτε χορήγηση νέας άδειας, οπουδήποτε απαιτείται νομοθετική ρύθμιση.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ»

14. Στην με αριθμό 4414/15.2.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/4761/23.2.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης, με αριθμό 4414//15-2-07 που κατέθεσε στη Βουλή ο βουλευτής κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου με θέμα «Ένταξη του Ν. Εύβοιας στις παραμεθόριες περιοχές» σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, η Υπηρεσία μας έχει θέσει ως στόχο άμεσης προτεραιότητας τον επανακαθορισμό των παραμεθόριων και προβληματικών περιοχών της χώρας καθώς και των κινήτρων που παρέχονται στους υπαλλήλους των υπηρεσιών των περιοχών αυτών, ώστε να επιτευχθεί η ενίσχυση της αποκέντρωσης και η στελέχωση με προσωπικό των υπηρεσιών των περιοχών αυτών, μέσω προσλήψεων, αποσπάσεων, μεταθέσεων, μετατάξεων.

Συγκεκριμένα, η Γ.Γ.Δ.Δ. & Η.Δ. του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. έχει προβεί στη συγκρότηση ομάδας έργου, η οποία θα ολοκληρώσει τις εργασίες της εντός του 2007 και η οποία έχει ως σκοπό: α) τη μελέτη των σχετικών αιτημάτων επανακαθορισμού, β) τον επανακαθορισμό των παραμεθόριων και προβληματικών περιοχών, γ) την ομογενοποίηση των παρεχομένων κινήτρων ώστε, στις περιοχές που φέρουν κοινά χαρακτηριστικά και επομένως χαρακτηρίζονται ως όμοιες κατηγορίας, να παρέχονται κοινά κίνητρα.

Το έργο αυτό κρίθηκε αναγκαίο λόγω του ότι το όλο ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί έως σήμερα αποσπασματικά με τη θέσπιση επιμέρους διατάξεων, οι οποίες έχουν χαρακτηρίσει, σταδιακά, περιοχές της χώρας ως παραμεθόριες ή προβληματικές και έχουν υπαγάγει διαφορετικές κατηγορίες υπαλλήλων στα παρεχόμενα κίνητρα, τα οποία επίσης ποικίλλουν από περιοχή σε περιοχή.

Στο πλαίσιο της ανωτέρω εργασίας θα εξετασθούν και όλα τα σχετικά αιτήματα.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

15. Στην με αριθμό 3751/31.1.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-472/22.2.07 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3751/31-1-2007 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Στ. Ματζαπετάκης, θέτου με υπόψη σας τα εξής:

1. Η Ο.Τ.Ε. Α.Ε. λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, σε περιβάλλον ελεύθερης αγοράς, σύμφωνα με το δίκαιο που τη διέπει, ως ανώνυμη εταιρεία του ν.2190/1920.

Το Ελληνικό Δημόσιο, μετέχει στην Ο.Τ.Ε. Α.Ε. δια του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και ασκεί έλεγχο υπό την ιδιότητα αυτή του μετόχου.

Η ως άνω εταιρεία, ως Τηλεπικοινωνιακός Οργανισμός, (πάροχος δικτύου ηλεκτρονικών υπηρεσιών και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών) ελέγχεται από την Ε.Ε.Τ.Τ., κατ' εφαρμογή σχετικών διατάξεων, όπως εκάστοτε τροποποιούνται και ισχύουν.

2. Σας διαβιβάζουμε το 238829/21.02.2007 έγγραφο της Ο.Τ.Ε., προς ενημέρωσή σας.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Παρασκευής 9 Μαρτίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 384/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ολοκλήρωση των μελετών για το οδικό τμήμα Ριζόμυλος-Πύλος του Νομού Μεσσηνίας.

2. Η με αριθμό 388/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ελπίδας Παντελάκη προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με την ακτοπλοϊκή σύνδεση της νήσου των Αντικυθήρων κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 391/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Μαγκριώτη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τον πετρελαιογύ Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης κ.λπ..

2. Η με αριθμό 389/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την παραγωγή βιοκαυσίμων από τις ενεργειακές καλλιέργειες κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 383/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Λαμψείας Νομού Ηλείας κ.λπ..

Συγκεκριμένα η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Κύριε Υπουργέ, η κωμόπολη Λαμψεία (Δίβρη), έδρα του Δήμου Λαμψείας, βρίσκεται στην καρδιά της πλέον ορεινής Ηλείας αλλά και της ευρύτερης ορεινής περιοχής Αρκαδίας και Αχαΐας (περίπου τριάντα χωριά). Βρίσκεται δε στο μέσον του πολυσύχναστου εθνικού δρόμου «111» Πάτρα-Τρίπολη, στον οποίο συχνότατα γίνονται τροχαία ατυχήματα. Η περιοχή στερείται στοιχειώδους υγειονομικού υποστήριξης, δεδομένου ότι το πλησιέστερο Κέντρο Υγείας Σιμόπουλου απέχει σαράντα χιλιόμετρα και από το ορεινότερο χωριό εξήντα ένα χιλιόμετρα. Οι κάτοικοι της περιοχής το επισκέπτονται σπανιότητα για καμιά συνταγή, για να μην πω καθόλου, αφού προτιμούν να πάνε κατευθείαν στην Πάτρα, τον Πύργο ή την Τρίπολη.

Οι προσπάθειες όλων των συλλογικών φορέων της περιοχής και των κατοίκων ήταν να μετατραπεί το υπάρχον περιφερειακό ιατρείο σε κέντρο υγείας για την αποτελεσματικότερη περιθαλψη των κατοίκων. Δεδομένου ότι υπάρχει έτοιμο εξαιρετικό κτήριο, του πρώην υγειονομικού σταθμού διακοσίων τετραγωνικών μέτρων με έξι κρεβάτια βραχείας νοσηλείας και εξοπλισμό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί άμεσα και ικανοποιητικά ως κέντρο υγείας με μηδέν κόστος υποδομών, κανένας δεν περίμενε τις τελευταίες εξελίξεις.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, με μια ακατανόητη απόφασή σας μετατρέψατε το περιφερειακό ιατρείο Λαμψείας σε άγονο ρίχνοντας σε μεγάλη απόγνωση τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής.

Δεν είναι τυχαίο δε ότι σε όλες οι χωροταξικές μελέτες και δύο πρώην Υπουργοί Υγείας προέβλεπαν Κέντρο Υγείας στη Λαμψεία.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάστε, κύριε Υπουργέ:

1. Τι άμεσα μέτρα πρόκειται να πάρετε, έτσι ώστε να λειτουργήσει στο κτήριο του Υγειονομικού Σταθμού το Κέντρο Υγείας Λαμψείας;

2. Πώς πρόκειται να πάρετε πίσω την ακατανόητη απόφασή σας που χαρακτηρίζει το Περιφερειακό Ιατρείο άγονο;»

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Γιαννόπουλος για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά ο φίλος μου συνάδελφος κ. Γεωργακόπουλος δεν θα έχει ενημερωθεί σωστά. Το δεύτερο σκέλος της ερώτησης αναφέρει «η ακατανόητη απόφασή σας που χαρακτηρίζει το περιφερειακό ιατρείο ως άγονο». Εμείς δεν έχουμε πάρει τέτοια απόφαση ακατανόητως να χαρακτηρίσουμε το κέντρο υγείας ως άγονο. Έχουν χαρακτηριστεί με το προεδρικό διάταγμα του 1987 διάφορες περιοχές ως «άγονες και προβληματικές Β' κατηγορίας», όπως ο Νομός Ηλείας, ο Πύργος, η Αμαλιάδα, η Κρέσταινα, το Σιμόπουλο, η Γαστούνη, ο Βάρδας, που από αυτό το χαρακτηρισμό απολαμβάνουν ορισμένων προνομίων, να το χαρακτηρίσω έτσι και θα γίνω πιο επεξηγηματικός.

Στις 10.2.2005 η διευθύντρια του Κέντρου Υγείας Σιμόπουλου κ. Καραθανάση κάνει ένα έγγραφο προς το Υπουργείο, για να χαρακτηρίσουμε το ιατρείο Λαμψείας σε άγονο τύπου Α' πολυδύναμο. Και αυτό, γιατί; Διότι με το χαρακτηρισμό ως άγονο Α' ή Β' οι γιατροί που πηγαίνουν εκεί -και γίνονται ελκυστικά αυτά τα ιατρεία- και υπηρετούν, κάνουν την υπηρεσία υπαίθρου, έχουν και προσαύξηση του μισθού τους, όπως επίσης και μεγαλύτερο αριθμό ημερών εκπαιδευτικής άδειας. Και το μεγαλύτερο ευεργετήριο στην υπόθεση αυτή είναι ότι μπορούν αμέσως με το που θα πάρουν τη θέση ενός αγροτικού ιατρείου, που έχει

χαρακτηριστεί άγονο Α' ή Β' να υποβάλουν αίτηση για έναρξη ειδικότητας. Αυτό τους δίνει τη δυνατότητα να προταχθούν άλλων συναδέλφων τους που δεν έχουν πάρει άγονο ιατρείο και θα πρέπει να εξαντλήσουν πρώτα το χρονικό διάστημα της θητείας υπαίθρου και μετά να υποβάλουν αίτηση για έναρξη ειδικότητας. Δηλαδή βρίσκονται κερδισμένοι με διαφορά φάσεως δεκαπέντε μηνών. Αυτός είναι και ο λόγος που τα άγονα ιατρεία Α' ή Β' γίνονται περισσότερο ελκυστικά και γι' αυτό υπάρχει και η μεγάλη προτίμηση στα ιατρεία αυτά, για να έχουν τη δυνατότητα έναρξης ειδικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υφυπουργέ.

Ο κ. Γεωργακόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η απάντηση του κυρίου Υφυπουργού ήταν άλλα λόγια να αγαπιόμαστε. Εγώ ρωτώ συγκεκριμένα γιατί το ιατρείο που είναι στη Δίβρη δεν μετατρέπεται σε κέντρο υγείας. Αν δείτε το χάρτη, κύριε Υφυπουργέ, θα δείτε πόσο επείγον και αναγκαίο είναι να χωροθετηθεί και να αναπτυχθεί ένα κέντρο υγείας στη Δίβρη Λαμψείας. Είναι στο μέσον πραγματικά της πλέον ορεινής Ηλείας-Αρκαδίας-Αχαΐας και θα εξυπηρετήσει τριάντα χωριά, τα οποία δεν καταφεύγουν στο υπάρχον Κέντρο Υγείας Σιμόπουλου, διότι απέχει, όπως σας γράφω, σαράντα χιλιόμετρα και εξήντα ένα χιλιόμετρα από το ορεινό χωριό. Και αντί να μου απαντήσετε γιατί δεν κάνετε το κέντρο υγείας, μου λέτε τα μόρια που θα παίρνουν οι αγροτικοί ιατροί για να πάνε να κάνουν την ειδικότητά τους, όταν είναι πιο ελκυστικό να πάνε εκεί και έτσι υποχρεώνεται η υγειονομική υποχρέωση που έχει το κράτος απέναντι σ' αυτούς τους κατοίκους. Λυπάμαι ειλικρινά. Πρέπει κάποια στιγμή να γίνει κέντρο υγείας στη Δίβρη. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε διακόσια δέκα κέντρα υγείας σε όλη την Ελλάδα. Κάντε και εσείς πέντε, δεν χάλασε ο κόσμος. Στείλτε δύο γιατρούς με ειδικότητα, μία μαία, μία νοσοκόμα, αλλά όχι με έναν αγροτικό γιατρό που πάει εξαναγκαστικά για να πάρει μόρια για την ειδικότητά του, ο οποίος ουσιαστικά κάνει τις εφημερίες στο Κέντρο Υγείας Σιμόπουλου, σαράντα χιλιόμετρα μακριά. Δηλαδή από το μεσημέρι, από τη μία η ώρα και μετά δεν υπάρχει καμία υγειονομική περιθαλψη στην περιοχή. Σας λέω ότι η κατάσταση είναι τραγική. Εγώ ξέρω πολύ καλά την περιοχή, πρόσφατα την επισκέφθηκα και διαπίστωσα πολλώ μάλιστα ότι η κατάσταση έχει χειροτερεύσει τα τελευταία χρόνια κατά έναν πολύ βάνουσο τρόπο. Κάντε κάτι. Πραγματικά για το θέμα της υγείας όπως εξελίσσεται στο Νομό Ηλείας είναι τραγική η κατάσταση και ιδιαίτερα στη Δίβρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, επειδή αυτήν την περιοχή την ξέρω από πολύ παλιά, όταν ήταν χωμάτινη η διαδρομή στη Δίβρη και όταν ήταν η «111», ξέρω ακριβώς πού είναι και το κέντρο υγείας και δεν το έχω μελετήσει κάνοντας ανάλυση χάρτου.

Θα σας έλεγα το εξής: Είπατε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε διακόσια κέντρα υγείας. Καλά έκανε. Επειδή λοιπόν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε διακόσια κέντρα, πρέπει εμείς να κάνουμε ισάριθμα, τα οποία να μην έχουν καμμία λειτουργική συνέχεια;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να συμπληρώσετε τα κενά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επειδή είπατε «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε», επειδή εγώ θέλω να αγαπιόμαστε θα σας πω το εξής: Κέντρο υγείας στην περιοχή δεν πρόκειται να γίνει. Θα γίνει όμως πολυδύναμο ιατρείο, το οποίο θα είναι και εφημεριακό κέντρο και χαίρομαι γιατί κάνατε την ερώτηση αυτή, για να σας δοθεί...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε, κύριε Υπουργέ; Πείτε μας συγκεκριμένα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Λίαν προσεχώς, διότι όπως ξέρετε -ήσασταν στο Υπουργείο Οικονομίας- πρέπει να συνυπογραφεί. Από μας είναι πολύ εύκολη η πράξη που φεύγει, διότι θα έλεγα

ότι είναι γραφειοκρατικής σημασίας, αφού βέβαια τεκμηριώσουμε και τεκμηριώνεται και από τα δεδομένα που έχουμε αλλά και εσείς αναφέρετε στην ερώτηση. Έχουμε μία δυσπρόσιτη περιοχή στον ηπειρωτικό κορμό που είναι ορεινή, μακράν νοσοκομειακών κέντρων σαράντα-εξήντα χιλιόμετρα. Σας είπα ότι ξέρω καλά την περιοχή. Θα συνυπογράψει και ο συναρμόδιός μας Υφυπουργός, ο κ. Δούκας, διότι θέλει μία επιπλέον δαπάνη.

Σας λέω το εξής: Θα γίνει πολυδύναμο εφημεριακό κέντρο, θα έχει δηλαδή τρεις γιατρούς και πλέον, για να μπορούν έτσι οι συμπολίτες σας, οι συνάνθρωποί μας να έχουν ασφάλεια στο χώρο διαμονής τους και να μη ζουν εν ανασφάλεια λόγω του ότι –το αναγνωρίζω– δεν υπάρχει μετά το μεσημέρι γιατρός, γιατί εφημερεύει στο Κέντρο Υγείας Σιμόπουλου.

Αυτή ακριβώς είναι η απάντηση την οποία θα ήθελα, κύριε συνάδελφε, να παρακολουθήσετε και εντός διμήνου θα έχετε το αποτέλεσμα του πολυδύναμου ιατρείου στην περιοχή Λαμπείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ευτυχώς που είπατε το «εντός διμήνου» γιατί το «λίαν προσεχώς» μπορεί να είναι σε τρία-τέσσερα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 381/5-3-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος...

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν έχετε το λόγο.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είμαι εδώ και πρέπει να μας ενημερώσετε για το τι συμβαίνει, γιατί δεν είναι εδώ εκπρόσωπος από το Υπουργείο Οικονομικών. Εγώ σήμερα έχω επίκαιρη ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ήλθε η σειρά της επίκαιρης ερώτησής σας; Όχι.

Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 381/5-3-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό του τομέα ψυχικής υγείας κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις βρίσκονται οι εργαζόμενοι στις δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης Μακεδονίας-Θράκης λόγω του ότι είναι απλήρωτοι περίπου έξι μήνες.

Η εξέλιξη αυτή επιβεβαιώνει με τον πιο δραματικό τρόπο τα τραγικά και επικίνδυνα αποτελέσματα που έχει για ασθενείς και εργαζόμενους στον τομέα της ψυχικής υγείας η ακολουθούμενη από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πολιτική της μείωσης των κοινωνικών δαπανών και της παράδοσης και αυτών των τόσο ευαίσθητων τομέων σε ιδιώτες.

Επειδή η κατάσταση αυτή παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των εργαζομένων έχει επιπτώσεις στις παρεχόμενες προς τους ασθενείς υπηρεσίες και επειδή υπεύθυνη για να δώσει λύση είναι η Κυβέρνηση,

ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι μέτρα θα πάρει η Κυβέρνηση, ώστε να καταβληθούν άμεσα όλα τα δεδουλευμένα στους εργαζόμενους και να εξασφαλιστεί η τακτική μισθοδοσία τους απευθείας από το δημόσιο χωρίς τη μεσολάβηση διαφόρων εργοδοτών;

Θα προχωρήσει η Κυβέρνηση άμεσα στην ανάληψη της ευθύνης λειτουργίας από το δημόσιο, με πλήρη και επαρκή χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό του τομέα ψυχικής υγείας για να σταματήσει η δράση των ιδιωτών (επιχειρηματιών και Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων) που μοναδικό στόχο έχουν το κέρδος;».

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι στο πρόγραμμα ψυχικής υγείας έχουν γίνει βήματα μπροστά και αυτό διότι η επιστημονική διεθνής κοινότητα των ψυχιάτρων είδε ένα νέο μοντέλο, όσον αφορά την αντιμετώπιση των ατόμων αυτών που επί τόσα χρόνια πάσχουν από διάφορα ψυχικά νοσήματα, δηλαδή να φύγουμε από τα μοντέλα των μεγάλων νοσοκομείων και κέντρων ψυχικών παθήσεων που δημιουργούσαν και μία «γκετοποιημένη» κατάσταση

με τα προβλήματα που είχε και η πατρίδα μας και να φθάσουμε σε μικρότερες δομές που να είναι ανθρώπινες, με μία στελέχωση πολλών ειδικοτήτων για να απολαμβάνουν των υπηρεσιών της κοινωνικής θάλπωρής και παράλληλα των ιατρικών υπηρεσιών.

Αυτό ήταν και το νόημα κίολας της δημιουργίας αυτών των μονάδων. Μονάδες οι οποίες μπορούσαν να αναπτυχθούν ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου από τα νοσηλευτικά ιδρύματα ή από μονάδες οι οποίες είχαν τον ιδιωτικό χαρακτήρα από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Αναγνωρίζω βέβαια ότι στη δική σας σκέψη, αντίληψη, θεώρηση δεν βλέπετε τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Εύλογα. Δεν μπορώ να κάνω καμιά ιδιαίτερη αναφορά πάνω σ' αυτό. έχετε και εσείς την αγωνία για το τι γίνεται με τους εργαζομένους: πληρώνονται, δεν πληρώνονται, καταβάλλονται οι εισφορές, ποια είναι η τύχη τους ενδεχομένως. Εύλογα κάνετε αυτή την ωραία ερώτηση

Ερχόμαστε λοιπόν να απαντήσουμε ότι όταν έγινε το πρόγραμμα «ΨΥΧΑΡΓΩΣ» η καινούργια δομή στην ψυχική υγεία οι δομές αυτές επί δεκαοκτώ μήνες ήταν χρηματοδοτούμενες από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά τη λήξη του δεκαοκτάμηνου οι δομές αυτές είτε ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου είτε ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έμπαιναν ακριβώς στον κρατικό προϋπολογισμό. Γι' αυτό κίολας τα κονδύλια αν τα δείτε 2004-2005-2006 είναι διαρκώς αυξανόμενα. Το 2004 είχαμε ένα ποσό της τάξεως των 17.000.000 ευρώ, το 2005 ήταν της τάξεως των 33.867.000 ευρώ και το 2006 ήταν 43.000.000 ευρώ. Για το 2007 ήδη το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους έχει με απόφασή του ρυθμίσει τη δυνατότητα στον κωδικό 2544 προσαύξηση κατά 50% για να υπάρχει μια απρόσκοπτη χρηματοδότηση όλων αυτών των δομών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο για δυο λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρούμε ότι είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα αυτό που συζητάμε. Και δεν είναι μόνο ότι είναι απλήρωτοι οι εργαζόμενοι και οι υπηρεσίες προς τους συμπολίτες μας που χρειάζονται την ενίσχυση. Θέλω να πω όμως ότι το κάθε σύστημα που εφαρμόζεται από την ίδια τη ζωή επιβεβαιώνεται ή απορρίπτεται. Και αυτό το σύστημα από την ίδια τη ζωή, κύριε Υπουργέ –και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά– έχει απορριφθεί. Έχει απορριφθεί γιατί οι παρεχόμενες υπηρεσίες συνεχώς υποβαθμίζονται. Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς.

Έχω και ένα έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Τρικάλων, Διεύθυνση Υγείας, που πραγματικά επισημαίνει σε τι κατάσταση έχει φτάσει αυτό το σύστημα και ζητάει να γίνει κάποια συνάντηση με τα ιδιωτικά ψυχιατρεία, γιατί βλέπει ότι καταρρέει το σύστημα και ότι οι συμπολίτες μας αυτοί θα οδηγηθούν ιδίως στα ιδιωτικά ψυχιατρεία, γιατί τα δημόσια είναι σε μια απαράδεκτη κατάσταση. Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι οι εργαζόμενοι δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό. Παραμένουν όμως απλήρωτοι εδώ και πέντε μήνες απ' ό,τι μας έχουν πει. Σας έχουν δώσει το σχετικό υπόμνημά τους. Και αυτό έχει συνέπειες και στους ασθενείς. Γιατί ξέρετε ο ίδιος ο ιδιώτης έχει τους ξενώνες, έχει τα οικοτροφεία, κύριε Πρόεδρε, έχει και τη σίτιση. Και από ό,τι μας είπαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που δουλεύουν εκεί μέσα, επί δέκα μέρες πλιγούρι τους ταΐζουν. Δεν είναι άσχημο το πλιγούρι. Όμως καταλαβαίνετε σε τι κατάσταση έχει φτάσει αυτό το σύστημα που καταρρέει.

Δεν είναι τυχαίο ότι επιμένουμε ότι πρέπει να είναι κάτω από τον απόλυτο δημόσιο έλεγχο η παρεχόμενη υπηρεσία ψυχικής υγιεινής γι' αυτούς τους συγκεκριμένους συμπολίτες μας. Θα πρέπει να υπάρχει όλη εκείνη η υποδομή από το δημόσιο, ξενώνες, οικοτροφεία, τα πάντα και η αποκατάστασή τους στην κοινωνία μέσα από εύρεση εργασίας, όπου θα έχει την ευθύνη το δημόσιο και η εκάστοτε κυβέρνηση. Έτσι βοηθάς αυτούς τους συμπολίτες.

Κύριε Υπουργέ, έχω εδώ την απάντηση που μας δώσατε τον Ιούνιο του 2006.

Για το 2006, κύριε Πρόεδρε, είναι ελλειμματικός ο προϋπολογισμός κατά 34.000.000 ευρώ. Ακόμα δεν δώσατε τα κονδύ-

λια. Έτσι, αυτό το σύστημα θα είναι ελλειμματικότατο και μέσα στο 2007. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι, δεν αναγνωρίζουμε το δικαίωμα αίτημά τους και το ρόλο τους και βέβαια οι υπηρεσίες προς τους ψυχικά ασθενείς δεν θα είναι αυτές που πρέπει.

Σας χτυπάμε λοιπόν τον κώδωνα του κινδύνου, γιατί πραγματικά πρέπει να δούμε και να συζητήσουμε για να γίνει η επιτροπή στο δημόσιο κάτω από τον απόλυτο δημόσιο έλεγχο με ψυχιατρεία και ξενώνες, οικοτροφεία και όλα αυτά που σας είπα προηγουμένως, τα οποία θα είναι κάτω από το δημόσιο έλεγχο. Διαφορετικά, δώστε μας μια συγκεκριμένη απάντηση: πότε θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι και τι θα γίνει με τους ασθενείς;

Κύριε Πρόεδρε, σ' αυτό που είπατε για τη σημερινή ημέρα, εμείς θεωρούμε ότι δεν αξίζουν μόνο τα χρόνια πολλά οι γυναίκες. Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι είναι ημέρα τιμής για τη γυναίκα και μάλιστα για τους πολύχρονους αγώνες που έδωσε να αναγνωριστεί ο ιδιαίτερος ρόλος της. Αυτοί οι αγώνες συνεχίζονται μάλιστα με αμείωτη ένταση, γιατί εξίσωση και δικαιοσύνη δεν έχει επέλθει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Τζέκη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος για δύο λεπτά.

Μην πείτε κι εσείς τίποτα τώρα, γιατί θα πέσουμε σε πλειοδοσία. Ας έρθουμε πάλι στην επίκαιρη ερώτηση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν είναι πλειοδοσία, κύριε Πρόεδρε. Είναι υπενθύμιση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μας κάλυψε εντελώς ο κ. Τζέκης.

Συμφωνούμε απόλυτα και δεν χρειάζεται να πλειοδοτήσουμε εμείς, διότι μας καλύψατε και ο κύριος Πρόεδρος και εσείς, κύριε συνάδελφε.

Όσον αφορά τώρα το θέμα της επίκαιρης ερώτησης:

Τα νοσοκομεία, όπως σας είπα και το γνωρίζετε πολύ καλά, έχουν αναπτύξει τέτοιες δομές, παράλληλα βέβαια και ο ιδιωτικός τομέας. Μπορεί εσείς να μην το αναγνωρίζετε αυτό σαν δόκιμο μοντέλο, όμως, τι να κάνουμε, η ζωή έτσι περπατάει. Αυτό που θα πρέπει να πούμε είναι ότι πρέπει να υπάρχουν τέτοιοι εποπτικοί και ελεγκτικοί μηχανισμοί, ώστε να λειτουργούν εύρυθμα οι μονάδες αυτές. Και να πω ότι πάρα πολλές εξ αυτών λειτουργούν καλύτερα απ' ό,τι λειτουργούν αυτές που ανήκουν στο δημόσιο τομέα. Ότι μπορεί να υπάρξουν κάποια τέτοια ακραία φαινόμενα, δεν το αμφισβητώ ούτε αντιλέγω. Πρέπει όμως να γνωρίζετε ότι ήδη υπάρχει ένας ελεγκτικός μηχανισμός που καθιστά υπεύθυνους όσους δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτόν.

Δεν θα ήθελα τώρα να μακρηγορήσω και να πω, όταν έγινε το «ΨΥΧΑΡΓΩΣ», πώς ασχολήθηκαν κάποιοι και ενδεχομένως έδωσαν ίδιες δομές σε συγκεκριμένα άτομα και μετεβλήθησαν αυτές οι δομές υπό τη μορφή Δ.Ε.Κ.Ο.. Δεν μπορεί δηλαδή μια εταιρεία –ας μην αναφερθώ τώρα σε επωνυμίες, για να μη θεωρηθεί ότι κάποιους «ζωγραφίζω» ενδεχομένως- να έχει διακόσια πενήντα άτομα προσωπικό. Και καταλαβαίνει κανείς το προσωπικό αυτό πώς λειτουργούσε, οι δομές τι ενοίκια και τι παραστατικά στοιχεία παρουσίαζαν.

Ο εξορθολογισμός λοιπόν, κύριε Τζέκη, όλων των δαπανών αυτών πάνω ακριβώς στο πρόγραμμα του «ΨΥΧΑΡΓΩΣ» θα μας δώσει τη δυνατότητα όχι μόνο να συντηρήσουμε, όχι μόνο να λειτουργήσουμε, με τις αδυναμίες που έχει το σύστημα να είμαστε άμεσα ανταποδοτικοί στους εργαζομένους, αλλά όμως δεν θα έχουμε –και με αυτό απευθύνομαι προς όλους τους συναδέλφους- τις εικόνες που παρουσιάστηκαν στην Ιταλία με το πρόγραμμα της αποασυλοποίησης, όπου βγήκαν οι ψυχικά ασθενείς στους διαδρόμους, κάτω από γεφύρια ή σε παγκάκια και να θυμίζουν ακριβώς εικόνες των κλοσάρ της Γαλλίας. Δεν θα υπάρξει τέτοια εικόνα. Αυτό σας το διαβεβαιώνω. Το ότι ο προϋπολογισμός ενδεχομένως δεν εγγράφει τις πιστώσεις αυτές, αφήστε το σε εμάς να το διαχειριστούμε, διότι οι κωδικοί του Υπουργείου δίνουν τη δυνατότητα της μεταφοράς κον-

δυλίων, όπως είναι και οι πόροι εκ του καπνού, για να μπορούμε να καλύψουμε όλες αυτές τις δαπάνες για τους συνανθρώπους μας τους ψυχικά ασθενείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Εισερχόμαστε στην τρίτη με αριθμό 380/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την κατάβολη των δεδουλευμένων στους εργαζομένους των Δημοτικών Επιχειρήσεων Αχαρνών, κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Λεβέντη έχει ως εξής:

«Σε αναβρασμό βρίσκονται οκτακόσιοι και πλέον εργαζόμενοι των Δημοτικών Επιχειρήσεων Αχαρνών, αφού παραμένουν απλήρωτοι πάνω από οκτώ μήνες. Και το ακόμη χειρότερο; Πετιούνται κυριολεκτικά στο δρόμο, επειδή οι συμβάσεις τους δεν θεωρούνται νομότυπες.

Οι εργαζόμενοι αυτοί, όλοι οικογενειάρχες πολυμελών, ως επί το πλείστον, οικογενειών, δεν έχουν άλλους πόρους ζωής. Απασχολούνται στις δημοτικές επιχειρήσεις πάνω από τέσσερα, πέντε έτη, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες σε έναν πολυάνθρωπο και υποβαθμισμένο δήμο, ο οποίος έχει τεράστιες ανάγκες καθαριότητας και κοινωνικής προστασίας και δεν έχει ακόμη επουλώσει τις πληγές του από τον καταστροφικό σεισμό του 1999.

Η Κυβέρνηση, διά του Πρωθυπουργού κ. Καραμανλή, είχε δεσμευθεί προεκλογικά ότι όλοι αυτοί οι συμβασιούχοι θα μονιμοποιηθούν, ενώ ο αρμόδιος Υφυπουργός Εσωτερικών είχε διαβεβαιώσει, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτησή μας, ότι τα δεδουλευμένα τους θα είχαν καταβληθεί προ των Χριστουγέννων, αλλά οι εργαζόμενοι ακόμα περιμένουν.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάσθε κύριοι Υπουργοί:

Γιατί δεν έχουν καταβληθεί ακόμα τα δεδουλευμένα των οκτακοσίων και πλέον εργαζομένων των Δημοτικών Επιχειρήσεων Αχαρνών, παρά τις κατηγορηματικές σας διαβεβαιώσεις;

Γιατί, παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού, οι εργαζόμενοι πετιούνται κυριολεκτικά στο δρόμο, ενώ προσφέρουν επί πολλά έτη πολύτιμες υπηρεσίες, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και παρά το ότι υπάρχουν στο Δήμο Αχαρνών πάνω από επτακόσιες πενήντα κενές οργανικές θέσεις;»

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν μπορώ να κατανοήσω, κύριε Πρόεδρε, την ερώτηση, γιατί δεν πληρώνει το δημόσιο, ο κρατικός προϋπολογισμός τους συμβασιούχους του Δήμου Αχαρνών.

Υπάρχουν τρεις δημοτικές επιχειρήσεις.

Η μία είναι η Δημοτική Επιχείρηση Τεχνικών Έργων Δήμου Αχαρνών. Τριακόσια τριάντα τέσσερα άτομα απασχολούμενα. Σύνολο οφειλών –δηλαδή το πόσο μπήκε μέσα η επιχείρηση- 10.502.000 ευρώ.

Δεύτερη δημοτική επιχείρηση: Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης Δήμου Αχαρνών. Πεντακόσια εξήντα ένα άτομα. Συνολικές οφειλές 9.816.000 ευρώ.

Τρίτη δημοτική επιχείρηση: Δημοτική Επιχείρηση Νεκροταφείου Δήμου Αχαρνών. Ογδόντα άτομα απασχολούμενα.

Είναι άτομα, λοιπόν, τα οποία απασχολούνται στις δημοτικές επιχειρήσεις.

Ενημερώνω τον κύριο συνάδελφο, ότι αυτές οι δημοτικές επιχειρήσεις έχουν συσταθεί με το π.δ. 410/1995. Είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και διέπονται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Διαθέτουν αυτοτελή όργανα διοίκησης, ίδιο προϋπολογισμό, ανεξάρτητη ταμειακή υπηρεσία και η νομική εν γένει προσωπικότητά τους είναι διαχωρισμένη έναντι εκείνης του νομικού προσώπου των Ο.Τ.Α.. Στην πραγματικότητα είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν –για να το πω κατά το κοινώς λεγόμενο- υπερφαλιρίσει. Και απ' ό,τι και ο δήμαρχος έχει ομολογήσει, έχει ενημερώσει, δεν έχουν αντικείμενο.

Δεν έχω καταλάβει τι λέει η ερώτηση. Η ερώτηση λέει ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Σε ποιες; Στις επιχειρήσεις αυτές τις χωρίς αντικείμενο, τις κατασκευαστικές επιχειρήσεις;

Σε κάθε περίπτωση υπάρχει απαγόρευση χρηματοδότησης των παραπάνω επιχειρήσεων από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, γιατί το κράτος δεν έχει να κάνει τίποτα.

Η απαγόρευση αυτής της χρηματοδότησης υπαγορεύθηκε για την αποφυγή εκταμίευσης περιουσιακών στοιχείων από τους Ο.Τ.Α. προς τις ιδιωτικού δικαίου επιχειρήσεις, που έχουν συστήσει οι δήμοι. Αν δεν υπήρχε αυτή η απαγόρευση, δεν θα μπορούσαν να ασκήσουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης τις αρμοδιότητες που έχουν δημόσιο χαρακτήρα.

Παρά ταύτα, αναγνωρίζοντας το κοινωνικό πρόβλημα που υπάρχει, έχουμε κάνει μία σειρά ρυθμίσεων.

Πρώτον, αντιμετωπίστηκαν οι υφιστάμενες οφειλές τους με το ν. 3242. Απαλλάχθηκαν από χρέη, από προσαυξήσεις, πρόστιμα κ.λπ., προκειμένου να κάνουν μία καινούργια αρχή και με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων να γίνει μία συνεννόηση και να πάρουν δάνεια χαμηλότοκα και μακροχρόνια.

Με το νέο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα επιβάλλεται πλέον στους δήμους να συγχωνεύσουν ή να καταργήσουν δημοτικές επιχειρήσεις, όσες και όπως επιθυμούν, προκειμένου να απαλλαγούν από τη γάγγραινα των δημοτικών επιχειρήσεων.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με στοιχεία της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. ότι το 86% των δημοτικών επιχειρήσεων είναι υπερχρεωμένο, χωρίς κανένα αντικείμενο εδώ και πολλά χρόνια και αποτελούν στην πραγματικότητα το άγχος και το άγος των δήμων. Στο χέρι, λοιπόν, των δήμων είναι να προχωρήσουν στην εξυγίανση. Εμείς ως Κυβέρνηση με τις διατάξεις του ν. 3320 έχουμε δώσει το δικαίωμα σε αυτούς οι οποίοι χρειάζονται και για τους οποίους υπάρχουν κενές οργανικές θέσεις, να μπορούν να μεταπηδήσουν στο δήμο, καλύπτοντας τυχόν ελεύθερες οργανικές θέσεις των δήμων. Αλλά αυτό θα το κάνουν με αποφάσεις τους τα δημοτικά συμβούλια και με δική τους πρωτοβουλία και όχι με υπόδειξη ή με επιβολή από την κεντρική διοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, λέτε ότι απορείτε και δεν μπορείτε να καταλάβετε το νόημα της ερώτησης. Η Μαρία Αντουανέτα δεν καταλάβαινε, όταν διαδίδωναν απ' έξω και ρωτούσε τι ήθελαν. Της απαντούσαν ότι δεν έχουν να φάνε και έλεγε «Ε, γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι;». Την ίδια απάντηση δίνετε και εσείς τώρα. Προσέξτε, σας παρακαλώ.

Είχαμε κάνει την ίδια ερώτηση πριν από μερικούς μήνες, γιατί οι άνθρωποι αυτοί ήταν πέντε, έξι μήνες απλήρωτοι. Τώρα οι μήνες έχουν γίνει οκτώ και εννέα. Ο κ. Ανδρεουλάκος είχε απαντήσει ότι οσονούπω, μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου ή τις 20 Δεκεμβρίου, επρόκειτο να πληρωθούν. Δεν έχουν πληρωθεί και έχουν δεδουλευμένα οκτώ και εννέα μηνών. Αυτό για σας είναι ακατανόητο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Από ποιον περιμένετε να πληρωθούν; Αυτό σας ρωτάω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Από πού θα πληρωθούν; Να ρωτήσετε τη διαχείριση του δήμου. Η προηγούμενη διαχείριση, ο δήμαρχος ήταν του δικού σας κόμματος, κύριε Υπουργέ. Για ρωτήστε τους. Ρωτήστε τον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος δεσμεύτηκε ότι όλοι οι συμβασιούχοι, τριακόσιες χιλιάδες άνθρωποι, θα τακτοποιηθούν. Πήρατε τις ψήφους και μετά το ξεχάσατε.

Από εκεί και πέρα λέτε ότι τώρα μπορούν να πάρουν δάνεια κ.λπ.. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα, γιατί δεν έχουν φορολογική ενημερότητα, κύριε Υπουργέ, αυτές οι δημοτικές επιχειρήσεις. Με ποια έννοια καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες; Είναι ένας τεράστιος δήμος, ο δέκατος τέταρτος σε πληθυσμό με πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες κατοίκους, στον οποίο έχει φορτώσει η πολιτεία μια σειρά από δραστηριότητες που την εξυπηρετούν -να μην πω για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, να μην

πω για όλα τα άλλα που έχουν γίνει στο Μενίδι- και υπάρχει συσσωρευμένος πληθυσμός, ο οποίος είναι σε ειδικές κατηγορίες κατά δεκάδες χιλιάδες. Είναι άνθρωποι περιθωριοποιημένοι, είναι άνθρωποι μειονοτικών ομάδων κ.λπ.. Για όλες αυτές τις δραστηριότητες που πρέπει να εκπληρώσει ο δήμος, δεν έχει την οικονομική δυνατότητα.

Να μην παραλείψω να αναφέρω ότι από τον καταστροφικό σεισμό του 1999 υπάρχουν ακόμα ανοικτές πληγές. Πώς να τα καλύψει αυτός ο φτωχός δήμος, του οποίου τα οικονομικά δεν επαρκούν; Γιατί δεν τον ενισχύετε; Λέτε ότι θα τους προσλάβετε. Υπάρχουν όντως επτακόσιες πενήντα κενές οργανικές θέσεις και θα μπορούσαν όλοι να προσληφθούν, αλλά πώς θα τους πληρώσει ο δήμος μετά; Αυτό εσείς δεν το έχετε σκεφθεί. Εδώ είναι η ευθύνη σας και η ευθύνη της πολιτείας στο σύνολό της.

Επομένως οι ανάγκες είναι τεράστιες. Μόνο να σκεφθείτε τα σχολεία, τις καθαρίστριες, το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» και όλα τα άλλα τα οποία είναι υποχρεωμένος να παρέχει ο δήμος, τα οποία του έχει φορτώσει η πολιτεία, χωρίς να έχει δώσει τους αντίστοιχους πόρους, αυτά είναι τεράστια ποσά και δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα.

Άρα πρέπει να βάλετε τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων. Πρέπει να αποφασίσετε ότι δεν μπορείτε να λέτε «Εμένα δεν με νοιάζει και σφυρίζω αδιάφορα». Πρέπει να αναλάβετε τις ευθύνες σας και οι ευθύνες είναι να πληρωθούν άμεσα αυτοί οι άνθρωποι, που είναι οικογενειάρχες με πολυμελείς οικογένειες, με τέσσερα και με πέντε παιδιά, σε ηλικία πενήντα και πενήντα πέντε ετών που δεν μπορούν εύκολα να βρουν αλλού δουλειά, οι οποίοι δουλεύουν δέκα και δεκαπέντε χρόνια και να μη βρεθούν στο δρόμο, Δεν μπορείτε αυτά να τα αγνοείτε και μετά να απορείτε και να εξίστασθε γιατί κάνουμε αυτήν την ερώτηση.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να ελπίζω ότι θα υπάρχει η στοιχειώδης ευαισθησία, για να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα και να εκπληρωθούν, αν θέλετε, και οι υποσχέσεις, τις οποίες εσείς δώσατε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. ΝΑΚΟΣ για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, αυτά που είπε ο συνάδελφος για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» που χρηματοδοτείται, για τα σχολεία, για τις καθαρίστριες που χρηματοδοτούνται...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Που είναι ανεπαρκείς, όμως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτά δεν έχουν σχέση με τα χίλια άτομα. Διάβασα προηγουμένως ότι είναι τρεις δημοτικές επιχειρήσεις ιδιωτικού δικαίου με μηδενικό αντικείμενο, με συσσωρευμένα χρέη 15.000.000 ευρώ, που έχουν χίλια άτομα χωρίς αντικείμενο. Πιστεύει κανείς ότι τα άτομα χωρίς αντικείμενο, επειδή προσελήφθησαν με τις διατάξεις που υπήρχαν, ονομαστικά, χωρίς καμία διαδικασία ούτε του ν. 2190 ούτε με προκήρυξη, αυτά πρέπει να πληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό; Εμείς, αλλά και εγώ προσωπικά, δεν μπήκαμε ποτέ στη λογική του ποιοι δημιουργήσαν αυτές τις τερατώδεις δημοτικές επιχειρήσεις.

Επικαλείσθε, κύριε συνάδελφε, ότι ο απελθών δήμαρχος επρόσκειτο στη Νέα Δημοκρατία. Έτσι θα αρχίσουμε να συζητάμε; Πού επρόσκειτο ο Δήμαρχος των Άνω Λιοσίων που άφησε χρέη 300.000.000; Πού επρόσκειτο ο κ. Τράπαλης που άφησε τη Νίκαια να μην μπορεί να orthοποδησει; Σε αυτήν τη λογική θα μπούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καλά τα είπατε αυτά για τη Νίκαια. Έχουμε πρόβλημα εκεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θέλετε να πούμε για τον κ. Αγραπίδη, κύριε Πρόεδρε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Για όποιον θέλετε να πείτε. Οι δήμοι ή είναι εξυγιασμένοι ή είναι οικονομικά εύρωστοι ή είναι νοικοκυρεμένοι ή δεν είναι. Και υπάρχουν δείγματα από όλα τα

χρώματα και τα αρώματα. Εγώ δεν το αρνούμαι αυτό ούτε το επικαλέστηκα ποτέ, όταν έρχονται αντίστοιχες ερωτήσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τι πληθυσμό έχουν αυτοί οι δήμοι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εγώ θέτω το εξής ρητορικό ερώτημα: Αυτοί οι οποίοι μπήκαν από το παράθυρο, οι οποίοι μπήκαν ονομαστικά, οι οποίοι δεν έχουν κανένα αντικείμενο, πιστεύετε ότι πρέπει να πληρώνονται από τον κρατικό Προϋπολογισμό και οι άλλοι, που δεν χρησιμοποίησαν αυτές τις μεθόδους, να είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού; Έτσι πιστεύετε ότι αποδίδεται κοινωνική δικαιοσύνη, κύριε Λεβέντη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Η Εκάλη δεν έχει τέτοια προβλήματα. Τα Άνω Λιόσια, το Μενίδι έχουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κοινωνική δικαιοσύνη είναι να κάθεται, να δημιουργείς χρέη και να πληρώνονται; Εάν έχει πραγματικές ανάγκες ο δήμος, έχουμε δώσει τη δυνατότητα, με τις διατάξεις που υπάρχουν, να τους κάνουν μόνιμους στο δήμο, στις κενές οργανικές θέσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Λεφτά δεν δίνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτήν τη δυνατότητα γιατί δεν την ασκεί ο δήμαρχος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Πού θα βρει τα χρήματα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Υπάρχουν τα χρήματα για τις οργανικές θέσεις από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους. Οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι φέτος είναι αυξημένοι έναντι του προηγούμενου έτους κατά 12%. Εκείνο που δεν μπορούν να κάνουν είναι να πληρώσουν από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους υπαλλήλους των δημοτικών επιχειρήσεων, που είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Αυτό δεν γίνεται και ούτε έπρεπε να γίνεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τα δεδουλευμένα τι θα γίνουν;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εάν, λοιπόν, θέλουν να τους πληρώσουν, ο νεοεκλεγείς δήμαρχος να δημιουργήσει, να πληρώσει, να γεμίσει τα κενά «κουτάκια» του οργανισμού του δήμου του από αυτά τα άτομα τα οποία ισχυρίζεστε εσείς ότι τα έχει ανάγκη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Με τα δεδουλευμένα τι θα γίνει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Έχει τη δυνατότητα αυτή και έτσι θα τους πληρώνει από τα έσοδα του δήμου, από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους που πληρώνονται σύμφωνα με το ν.1828 και ακολουθούν την πορεία της οικονομίας, διότι συνδέονται με το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων και φέτος, το 2007, είναι αυξημένα κατά 12% σε σχέση με το 2006 που ήταν αυξημένα σε σχέση με το 2005. Αυτή είναι η νοικοκυρεμένη διαδικασία. Αλλιώς, εάν προτείνετε κάποιο να κάθονται και να πληρώνονται από το δημόσιο προϋπολογισμό, αυτό δεν νομίζω ότι είναι δίκαιο να γίνει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Πώς θα πληρωθούν τα δεδουλευμένα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εισερχόμαστε στις επίκαιρες ερωτήσεις του δεύτερου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 378/5-3-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αντωνίας Αντωνίου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία της βιομηχανίας «SOLIS», τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας κ.λπ.. Η επίκαιρη ερώτηση διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω το άρθρο 131 παράγραφος 2 του Κανονισμού, που αναφέρει ακριβώς και ρητά ότι, αν για εξαιρετικούς λόγους, ιδίως λόγω του Βουλευτή που υπογράφει ή του αρμοδίου Υπουργού καθώς και σε περίπτωση παραίτησης του Βουλευτή από την ερώτηση, δεν μπορεί να συζητηθεί η επίκαιρη ερώτηση. Σας είχαν ενημερώσει και από το Υπουργείο, αλλά και από την υπηρεσία ότι δεν θα συνεζητείτο σήμερα λόγω κωλύματος. Παρ' όλα αυτά, όμως, επειδή έχουμε και κάποια άνεση χρόνου, πείτε τι θέλετε να πείτε, αλλά να μην

μπείτε στην επίκαιρη.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, αλλά πρέπει να σας πω ότι η Κυβέρνηση με ενημέρωσε ότι δεν μπορεί να έρθει ο Υπουργός, εγώ είπα ότι θα είμαι σήμερα εδώ, γιατί πρέπει να απαντήσει κάποια στιγμή η Κυβέρνηση σε αυτήν την επίκαιρη ερώτηση. Διότι κύριε Πρόεδρε, πρέπει να σας ενημερώσω ότι έχω καταθέσει ερώτηση, είναι αναπάντητη, καταθέτω επίκαιρη ερώτηση, δεν έρχεται ο Υπουργός και θέλω να καταγγείλω τη στάση της Κυβέρνησης, διότι δεν μπορεί, κύριε Πρόεδρε, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών που έχει Υπουργό και τρεις Υφυπουργούς να μην έρχεται να απαντήσει σ' ένα θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κοιτάξτε...

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τελειώνω. Είναι και η μέρα της γυναίκας σήμερα, μας επιτρέπετε τέλος πάντων να πούμε και δυο λόγια παραπάνω, είναι η μέρα μας!

Γι' αυτόν το λόγο θα ήθελα να καταγγείλω την Κυβέρνηση και να πω ότι το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν απαντά στη Βουλευτή του Π.Α.Σ.Ο.Κ., δεν απαντά στους εργαζόμενους του «SOLIS», που πρέπει να σας ενημερώσω, κύριε Πρόεδρε, ότι χθες έκαναν κατάληψη στην εθνική οδό, ήταν όλοι οι φορείς εκεί, ο νομάρχης, όλοι οι φορείς του νομού και πρέπει κάποια στιγμή η Κυβέρνηση να πάρει θέση για ένα τεράστιο ζήτημα. Μιλάμε για διακόσιους εργαζόμενους που βρίσκονται στο δρόμο, μιλάμε για την πώληση της εταιρείας. Κάποια στιγμή πρέπει να τολμήσει να πει τη θέση της και όχι να κρύβεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε. Ήξερα ότι είχατε καταθέσει ερώτηση απλή και δεν πήρατε απάντηση. Γνωρίζετε ότι ο αρμόδιος Υφυπουργός είναι ο κ. Δούκας, ο οποίος είχε το κώλυμα και ο Υπουργός λείπει στο εξωτερικό. Είπατε αυτά που είπατε και σας ευχαριστώ πολύ.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Και από τον κ. Φώλια δεν πήραμε απάντηση, ούτε από τον κ. Μπέζα, ούτε από κάποιο άλλο. Τέσσερις Υπουργοί είναι. Άρα δεν τους ενδιαφέρει το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος κ. Κυριάκος Μητσοτάκης ζητεί άδεια απουσίας στο εξωτερικό για την Παρασκευή 9 Μαρτίου.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η δεύτερη με αριθμό 382/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση των ερασιτεχνικών ποδοσφαιρικών σωματείων, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί των επικαίρων ερωτήσεων σ' αυτό το σημείο θα διακόψουμε τη συνεδρίαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Γιατί θα διακόψουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Διότι έχει αποφασιστεί και έχουν ενημερωθεί όλα τα κόμματα ότι θα γίνει μια μικρή γιορτή για την ημέρα της γυναίκας που γιορτάζουμε σήμερα. Είχαν επικοινωνήσει με όλα τα κόμματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τι ώρα αρχίζει πάλι, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σ' ένα τέταρτο αρχίζουμε τη γιορτούλα μας. Παρακαλώ οι κυρίες να είναι όλες εδώ και οι κύριοι. Η γιορτή θα κρατήσει περίπου μισή ώρα, απ' ό,τι υπολογίζουμε. Επομένως γύρω στις 12.15' θα έχουμε ολοκληρωθεί και θα μπορούμε στην πρόταση νόμου, στο νομοθετικό έργο. Μπορεί να πάει και λιγότερο. Ας πούμε 12.00' λοιπόν. Στις 15.00' να μην ξεχνάμε την ψηφοφορία. Υπάρχει πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

Σας ευχαριστώ πολύ. Διακόπτουμε για λίγα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίασης.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας θα ήθελα λόγω του σημερινού εορτασμού της ημέρας της

γυναίκας η Βουλή των Ελλήνων να συμμετάσχει με σύντομες τοποθετήσεις, δική μου, και των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και της Κυβέρνησης.

Ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας αποτελεί πάντοτε αφορμή για προβληματισμό, αφορμή για εκτίμηση των συνθηκών κάτω από τις οποίες ζουν, εργάζονται και δημιουργούν οι γυναίκες σε ολόκληρο τον κόσμο, αλλά και για την εξεύρεση λύσεων στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Συνήθως γίνονται απολογισμοί σε σχέση με το παρελθόν, εκτιμήσεις σε σχέση με το παρόν και προγραμματισμοί σε σχέση με το μέλλον. Ο ισολογισμός ωστόσο ανάμεσα στα θετικά και τα αρνητικά δεδομένα καταλήγει, την ημέρα αυτή, ακόμη ελλειμματικός.

Παρά τις προόδους που σημειώνονται, εξακολουθούν να υπερτερούν, σε σχέση με τη γυναίκα, η ανισότητα, οι δυσμενείς συνθήκες ζωής, η άδικη μεταχείριση, τα υπέρμετρα βάρη, οι δυσβάσταχτες υποχρεώσεις.

Μια ματιά στον κόσμο δίνει, δυστυχώς, θλιβερά μηνύματα. Στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών καταπατούνται, βαναυσότητες διαπράττονται εναντίον τους, ιδίως σε περιόδους πολέμων ή εμφυλίων συρράξεων.

Ο αναφαρטיσμός πλήττει κυρίως το γυναικείο φύλο, αφού τα 2/3 των αναλφάβητων παγκοσμίως, είναι γυναίκες.

Στον τρίτο κόσμο, σε πολλές περιπτώσεις, οι γυναίκες στερούνται του δικαιώματος στην υγεία, ενώ η σωματική και ψυχολογική βία και η σεξουαλική κακοποίηση θεωρούνται –κατά κάποιο τρόπο– και φυσιολογικές και αποδεκτές καταστάσεις σε ορισμένες κοινωνίες.

Πρόκειται για καταστάσεις για τις οποίες κανείς δεν μπορεί να είναι υπερήφανος στην αρχή του 21ου αιώνα.

Αν οι συνθήκες ζωής των γυναικών στον αναπτυσσόμενο κόσμο μας συγκλονίζουν, όταν βρίσκουν βέβαια το δρόμο προς τη δημοσιοποίηση, δεν σημαίνει πως στη γειτονιά μας, τη Ευρώπη, ο κόσμος είναι ειδυλλιακός για τις γυναίκες.

Τα βήματα προόδου που έχουν πράγματι συντελεστεί στο δυτικό κόσμο και ιδιαίτερα στις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολλές φορές δεν μας αφήνουν να δούμε τα μεγάλα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στην καθημερινότητά τους. Δεν μας αφήνουν να συνειδητοποιήσουμε ότι η οικονομική και η τεχνολογική ανάπτυξη δεν φθάνει για να καλύψει κοινωνικές ανάγκες, που πρώτη τις αισθάνεται η γυναίκα. Γι' αυτό και η πανθομολογούμενη ανάγκη για μια Ευρώπη με κοινωνικό πρόσωπο αφορά πρώτιστα στις γυναίκες, αφού αυτές επωμίζονται τα μεγαλύτερα και βαρύτερα κοινωνικά βάρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα τιμούμε τη γυναίκα ως άνθρωπο και ως κοινωνική μονάδα, τη γυναίκα που μορφώνεται όσο ένας άνδρας, που αναζητά εργασία, αλλά την βρίσκει πιο δύσκολα απ' ό,τι εκείνος, τη γυναίκα που εργάζεται μεν, αλλά δεν έχει πάντα τις ίδιες αποδοχές ούτε την ίδια εξέλιξη μ' έναν άνδρα.

Τιμούμε τη γυναίκα, που με τη διάθεση προσφοράς, που τη χαρακτηρίζει, στηρίζει την οικογενειακή εστία, μεγαλώνει τα παιδιά, έχοντας όχι μόνο την ευθύνη της πρακτικής φροντίδας τους, αλλά και της διαπαιδαγώγησής τους, τη γυναίκα που από κάποια στιγμή στη ζωή της επωμίζεται και τη φροντίδα των ηλικιωμένων και αρρώστων της οικογένειας, ενώ παράλληλα συμβάλλει όσο και ο άνδρας στο βιοπορισμό. Τιμούμε τη γυναίκα που αγωνίζεται, που διεκδικεί τα δικαιώματά της, που προσφέρει τις γνώσεις της και μια διαφορετική στάση ζωής, που ανησυχεί για την παιδεία και για την προστασία του περιβάλλοντος, τη γυναίκα που αγωνίζεται για την επικράτηση της ειρήνης σε κάθε γωνιά της γης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνειδητοποίηση των τεραστίων προβλημάτων, που εξακολουθούν να υπάρχουν δεν πρέπει να μας αποθαρρύνει. Αντίθετα, πρέπει να εμποδίζει τον εφησυχασμό, να ενισχύει τις προσπάθειές μας για ισότητα, προστασία δικαιωμάτων, ενθάρρυνση και στήριξη. Πρέπει να μας οδηγεί στην αναζήτηση καινοτόμων λύσεων, ώστε του λοιπού, άνδρες και γυναίκες να υπερεκτούν ισότητα και ισορροπημένα τους κοινωνικούς τους ρόλους και να αναπτύσσουν προπαντός

ελεύθερα την προσωπικότητά τους.

Η παγκόσμια ημέρα της γυναίκας αξίζει ακόμη να ξεχωρίζει, ως μια έντονη υπόμνηση για τους αγώνες που έχουν προηγηθεί και πρέπει πάντα να τιμώνται ως μια ευκαιρία αποτίμησης της πραγματικότητας και ως μια πρόκληση για το σχεδιασμό του μέλλοντος, για την κατάσχεση των σχεδίων, των μέτρων και των πολιτικών που οφείλουμε εμείς ως Έλληνες και Ελληνίδες και ως Ευρωπαίοι να εφαρμόσουμε για μια αρμονική συμβίωση σε μια κοινωνία πιο ανθρώπινη και πιο δίκαιη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Θα δώσω τώρα το λόγο στους εκπροσώπους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Το λόγο έχει πρώτα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαγγίνας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμα χρονιά εορτάζουμε σήμερα την ημέρα της γυναίκας και εδώ στη Βουλή των Ελλήνων την εορτάζουμε υπό την προεδρία της πρώτης γυναίκας Προέδρου της Βουλής, της κ. Μπενάκη-Ψαρούδα. Είτε στρέψουμε το βλέμμα μας στο παρελθόν είτε κοιτάξουμε στο μέλλον, η γυναίκα υπήρξε, είναι και θα είναι η ξεχωριστή ύπαρξη, η ξεχωριστή και ευαίσθητη έννοια, η ξεχωριστή παρουσία στην πορεία του ανθρωπίνου γένους.

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα για να τιμήσουμε το γυναικείο φύλο, που καθόλου δεν πιστεύω ότι είναι το ασθενές, αλλά είναι ασφαλώς το ωραίο φύλο, αναφερόμαστε συνήθως στους αγώνες για ισότητα, στις προσπάθειες για ισότιμη μεταχείριση, αλλά και στις διακρίσεις, συχνά απαράδεκτες, στο παρελθόν μεταξύ ανδρών και γυναικών. Και αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με την ευθύνη κυρίως τη δική μας, των ανδρών, αλλά και κάποιες ευθύνες στους χειρισμούς των γυναικών, αυτήν την ισοτιμία δεν την έχουμε ακόμη κατακτήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ιστορική πορεία αναβάθμισης του ρόλου της γυναίκας, στο επίπεδο της προσωπικής, της οικογενειακής, της οικονομικής, αλλά και της κοινωνικής ζωής υπάρχουν σταθμοί με λαμπρά δείγματα προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά και μελανά σημεία καθυστέρησης. Ίσως ακόμη και σήμερα, που έχουν με επιτυχία πραγματοποιηθεί τόσα πολλά βήματα δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι έχουμε, ως πολιτισμένες κοινωνίες, εξασφαλίσει για τη γυναίκα τη θέση που της ανήκει.

Ακόμη και σήμερα, όχι σπάνια, η γυναίκα είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Όχι σπάνια, υφίσταται την κακοποίηση, κάτω από ακραίες συνθήκες, ενώ και στο επαγγελματικό περιβάλλον οποιασδήποτε μορφής, δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι έχουν ξεπεραστεί όλες οι σε βάρος της διακρίσεις.

Η Κυβέρνησή μας, στα τρία μόλις χρόνια που βρίσκεται στην εξουσία, έχει με νομοθετικές της πρωτοβουλίες, αντιμετωπίσει πολλά από τα προβλήματα της ισότιμης μεταχείρισης. Δεν είναι η στιγμή για αναλυτικές συγκεκριμένες αναφορές στην κατεύθυνση αυτή.

Θέλω μόνο να αναφερθώ σε δύο καίριες κατευθύνσεις που αφορούν, η πρώτη στο θέμα των επαγγελματικών και εργασιακών συνθηκών και η δεύτερη στην αντιμετώπιση της νέας μάστιγας της παράνομης διακίνησης και εκμετάλλευσης των γυναικών. Πρόκειται για δύο από τις πολλές ρυθμίσεις, που έγιναν τα τελευταία τρία χρόνια και οι οποίες όλες έρχονται να προστεθούν –και δεν έχω καμία δυσκολία να το υπογραμμίσω– σε παλαιότερες προσπάθειες προηγούμενων κυβερνήσεων των δεκαετιών του '80 και του '90.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κλείσω αυτήν τη σύντομη τοποθέτησή μου, υποστηρίζοντας την άποψη ότι η ίδια η γυναίκα έχει και αυτή τις ευθύνες της στην πορεία για την κατάκτηση των επιδιώξεων της. Δεν έχει ακόμα –φοβάμαι– προσδιορίσει το δικό της ρόλο με σαφήνεια. Οι φρενήρεις ρυθμοί της σύγχρονης καθημερινότητας, οι ανάγκες να καλυφθεί ένας υπερβολικός και τελικά χωρίς νόημα καταναλωτισμός, η παγκόσμια οικονομική λειτουργία με τις πολυεπίπεδες συνέπειες της, η προσπάθεια, εκ των πραγμάτων δυσχερέστατη, να συνδυαστούν ρόλοι, όπως της συζύγου, της μητέρας, της εργα-

ζόμενη, αλλά και της συντρόφου, προκαλούν όλα αυτά πολλά εμπόδια, αλλά και ανάσχεση στην πορεία για μια πραγματική ισότητα, ουσιαστικά ελεύθερη και κάτω από ίσους όρους εξέλιξη της γυναίκας στην πλήρη καταξίωσή της. Για αυτό, οφείλουμε όλοι, περισσότερο ίσως εμείς οι άνδρες, που τόσο ανάγκη έχουμε τη γυναικεία ύπαρξη, μεθοδικά, συστηματικά, αλλά κυρίως αδιάκοπα, να προσπαθούμε να διευκολύνουμε και να στηρίζουμε τους αγώνες για την επίτευξη του τελικού στόχου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δασκάλοι από το 4ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής).

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ, κ. Φλωρίδης.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ (ΝΟΡΑ) ΚΑΤΣΕΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε πολύ, αλλά χωρίς να θέλω να υποτιμήσω τους κυρίους συναδέλφους, οι οποίοι εισηγούνται το θέμα των αγώνων της γυναίκας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, δεν χωρούν παρατηρήσεις...

ΕΛΕΩΝΟΡΑ (ΝΟΡΑ) ΚΑΤΣΕΛΗ: Γυναίκες εδώ δεν μπορούσαν να μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ. Τα κόμματα αποφασίζουν ποιους θα τοποθετήσουν.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ (ΝΟΡΑ) ΚΑΤΣΕΛΗ: Το ξέρω, κυρία Πρόεδρε, έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Και είθισται οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες να εκπροσωπούνται από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και νομίζω ότι και το ότι είναι άνδρες είναι αρκετά συμβολικό και χρήσιμο.

Ο κ. Φλωρίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναφορά σε μεγάλες ομάδες ανθρώπων μ' ένα γενικό τρόπο, πολλές φορές λειτουργεί ως παραμορφωτικός φακός, απέναντι στην πραγματικότητα των πολλών διαφορετικών ομάδων.

Σήμερα τιμούμε και γιορτάζουμε την ημέρα της γυναίκας. Βεβαίως, το ερώτημα είναι για ποια γυναίκα μιλάμε, για την πλούσια δικηγόρο του Λονδίνου ή της Νέας Υόρκης ή τη γυναίκα του Μπαγκλαντές που δανείζεται λίγα δολάρια από την Τράπεζα INGRAMIN, τη γυναίκα ανώτατο στέλεχος μιας επιχείρησης ή μιας τράπεζας ή αυτή που κακοποιείται ομαδικά στην Αφρική ή αλλού, τη γυναίκα χορηγό μιας φιλανθρωπικής εκδήλωσης ή τη γεωργική υπηρέτριά της, τη νεαρή γυναίκα που δουλεύει δέκα ώρες και πληρώνεται για τέσσερις ή τη συνομηλική της που οδηγεί με περισσή αυθάδεια το νέο «Cayenne Turbo» στα στενά του Κολωνακίου;

Οι γενικές αναφορές διευκολύνουν κυρίως τις ένοχες συνειδήσεις. Και επαναλαμβάνω ότι έτσι λειτουργούν ως παραμορφωτικός φακός απέναντι σε μια πραγματικότητα, την οποία δεν θέλουμε να κοιτάξουμε κατάματα και ενδεχομένως ως άλλοθι σε πολιτικούς -μιλώ όχι στα όρια της Ελλάδας, αλλά του κόσμου- που επειδή αποφεύγουν να κοιτάξουν την πραγματικότητα κατάματα, δεν επιθυμούν να δώσουν και τις λύσεις που πρέπει.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησαν ήδη από το 1982 σε μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο Οικογενειακό Δίκαιο. Η χώρα μας διαθέτει ίσως το πιο σύγχρονο Οικογενειακό Δίκαιο στο χώρο της Ευρώπης. Προχώρησαν στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο Εργατικό Δίκαιο, κατοχυρώνοντας ισότητα στις αμοιβές, καθώς και στις συνθήκες εργασίας. Προχώρησαν σε μεγά-

λες μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό δίκαιο, που ευνόησαν τη γυναίκα και την έφεραν σε ίδια ή κατά πολλούς πλεονεκτικότερη θέση από τον άντρα, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι έτσι, γονικές άδειες, ειδικά επιδόματα, πρόωρες συνταξιοδοτήσεις.

Στην υπηρεσία της γυναίκας, της εργαζόμενης μητέρας τέθηκαν μεγάλα δίκτυα από παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς. Στην υπηρεσία της εργαζόμενης γυναίκας τέθηκαν τα ολοήμερα σχολεία και μόλις το 1982 αναγνωρίστηκε από την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου το δικαίωμα της ελληνίδας αγρότισσας στην ίση σύνταξη με τον άντρα της.

Αυτά είναι σημαντικά βήματα, που έγιναν προς τη σωστή κατεύθυνση. Είναι προφανές, όμως, ότι μιλώντας για τη χώρα μας, η υπόθεση της εκπλήρωσης της συνταγματικής επιταγής για την ισότητα ανδρών και γυναικών δεν εξαντλείται σε όλες αυτές τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, που έγιναν και στις προσπάθειες που γίνονται και σήμερα.

Χρειάζεται πολύ μεγάλη επιμονή σ' ένα στρατηγικό σχεδιασμό, που αποκαθιστά στην πράξη την ισότητα των δύο φύλων, έτσι ώστε να ενισχύεται η οικογενειακή συνοχή, αλλά και η κοινωνική συνοχή. Βεβαίως ενισχυόμενης της κοινωνικής συνοχής, ωφελείται η πατρίδα.

Σήμερα, λοιπόν, είναι μία ημέρα περισσότερο σκέψης, όχι γι' αυτά που έγιναν, αλλά κυρίως γι' αυτά που δεν έγιναν και ενδεχομένως γι' αυτά που θα έπρεπε να γίνουν. Είναι ημέρα σκέψης περισσότερο για τους πολιτικούς, οι οποίοι βαρύνονται κυρίως γι' αυτά που δεν έγιναν. Οι διαπιστώσεις είναι κοινές. Αυτό που μένει είναι να εργαστούμε όλοι, από τη δική του πλευρά ο καθένας, διατηρώντας την αυτονομία των απόψεών του, έτσι ώστε τα βήματα να γίνονται πιο γοργά και η κοινωνία να προοδεύει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Φλωρίδη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Βέρα Νικολαΐδου εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουν περάσει εκατόν πενήντα χρόνια από τις 8 Μάρτη του 1857, όταν οι ράφτρες και οι υφάντρες της Νέας Υόρκης κατέβηκαν στο δρόμο απαιτώντας μείωση των ωρών εργασίας, από δεκαέξι σε δέκα ώρες την ημέρα, ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς και ίση αμοιβή με τους άνδρες.

Αυτή η εξέγερση, αγαπητοί συνάδελφοι, πνίγηκε στο αίμα από την επίθεση της Αστυνομίας. Και αρκετά χρόνια αργότερα, το 1910 στην Κοπεγχάγη, στη 2η Διεθνή Διάσκεψη σοσιαλιστριών γυναικών, μετά από πρόταση της γερμανίδας Κλάρας Τσέκιν, καθιερώνεται η 8η του Μάρτη ως Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, κάτω από δύο βασικά συνθήματα: την πάλη για τα δικαιώματα της και την πάλη για την ειρήνη. Και αν κάνουμε αυτήν την ιστορική αναφορά, την κάνουμε γιατί ακριβώς η ημέρα αυτή τείνει να χάσει το πραγματικό της νόημα και το πραγματικό περιεχόμενο, ιδιαίτερα μ' αυτά που διοργανώνουν ορισμένες κυρίες -δεν θέλω να θίξω καμία προσωπικά- όπως ξεφαντώματα, διάφορα πάρτι, και μην κάνοντας κουβέντα για τα δικαιώματα, για τους αγώνες των γυναικών, που έκαναν μέχρι σήμερα, γι' αυτούς που γίνονται σήμερα και γι' αυτούς φυσικά, που απαιτούνται και στο μέλλον.

Στο διάστημα αυτό οι γυναίκες, από τότε δηλαδή που καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα η 8 του Μάρτη, έζησαν φυσικά εμπειρίες αγώνων, αλλά και κατακτήσεων σ' όλο τον κόσμο και πρώτα απ' όλα στις χώρες του σοσιαλισμού, αλλά και στις καπιταλιστικές χώρες, εκεί που τα εργατικά λαϊκά κινήματα ήταν ισχυρά. Αποδείχθηκε, όμως, ότι στην ταξική κοινωνία είναι ανέφικτη η ουσιαστική κοινωνική ισότητα των δύο φύλων. Οι επιμέρους κατακτήσεις είναι προσωρινές, παρά τα οικογενειακά και ασφαλιστικά δίκαια -έγινε και σήμερα μια αναφορά- και η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών σήμερα σ' όλο τον καπιταλιστικό κόσμο δέχεται στο όνομα της ισότητας νέες μορφές διακρίσεων. Οι λεγόμενες «μεταρρυθμίσεις» στις εργασιακές σχέσεις και η καθιέρωση της ελαστικής και ευέλικτης εργασίας πλήττουν κύρια τις γυναίκες και τους νέους. Ένα παράδειγμα; Στο

όνομα της ισότητας, αγαπητοί συνάδελφοι, αυξήθηκε το όριο συνταξιοδότησης των γυναικών για να φθάσει τα όρια των ανδρών, χωρίς ακριβώς να ληφθεί υπόψη ο ιδιαίτερος ρόλος των γυναικών και όλα αυτά που αναφέρθηκαν πολύ σωστά από τους προηγούμενους ομιλητές.

Για μας είναι καθαρό ότι αυτά τα μέτρα μεγαλώνουν την εκμετάλλευση των εργαζομένων και γιγαντώνουν την κερδοφορία του κεφαλαίου, χωρίς να μπορούν βεβαίως να μειώσουν τη μεγάλη ανεργία, παρά μόνο να τη μοιράσουν. Οι αναδιαρθρώσεις στην κοινωνική ασφάλιση, αλλά και στον τομέα της υγείας και της παιδείας χειροτερεύουν παραπέρα τις συνθήκες ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Οι ιατρικές υπηρεσίες, που αφορούν την αναπαραγωγική διαδικασία -άμβλωση, τοκετός, εξωσωματική γονιμοποίηση- έχουν κυριολεκτικά παραδοθεί στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Δεν μπορεί να μη σημειώσουμε ότι τα μέτρα που προωθούνται και στην παιδεία έχουν σύνδεση με τις σημερινές ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής. Το κεφάλαιο απαιτεί μεγαλύτερη κερδοφορία, χρειάζεται λιγότερους επιστήμονες υψηλής ειδίκευσης και αύξηση του αριθμού αυτών, που ακολουθούν την επαγγελματική κατάρτιση, αύξηση της ευκίνητης και ελαστικής εργατικής μάζας, συνεχώς καταρτιζόμενης.

Το ποσοστό των γυναικών με αυτές τις μορφές απασχόλησης είναι μεγάλο. Οι γονείς, που καθημερινά μοχθούν για τα παιδιά τους, αγωνιούν για την ουσιαστική μόρφωσή τους. Πληρώνουν την επαγγελματική κατάρτιση, αύξηση της ευκίνητης και ελαστικής εργατικής μάζας, συνεχώς καταρτιζόμενης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν υπερασπίζεται αυτό που υπάρχει. Διεκδικεί συνολική ριζοσπαστική μεταρρύθμιση στην παιδεία. Παράλληλα παλεύει για μείωση του εργασιακού χρόνου, για ουσιαστικές αυξήσεις των μισθών και συντάξεων, για δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες υγείας-πρόνοιας, για μείωση των ορίων συνταξιοδότησης γυναικών και ανδρών. Παλεύει για ίσα δικαιώματα και κοινό αγώνα με τις μετανάστριες, τις περισσότερο εκμεταλλεζόμενες εργαζόμενες από το κεφάλαιο. Παλεύει για αιτήματα διεκδίκησης, που είναι ρεαλιστικά σήμερα, αρκεί να τα διεκδικεί μια ισχυρή πλειοψηφία, στην οποία θα συμμετάσχουν αποφασιστικά οι γυναίκες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και με αγώνες και με την ψήφο τους υπέρ της ανατροπής της δικομματικής εναλλαγής, με όποια μορφή κι αν αυτή εκδηλώνεται. Υπάρχουν, πιστεύουμε, οι προϋποθέσεις. Τις έχουν δημιουργήσει οι εργαζόμενοι, γυναίκες και άνδρες, με τη δουλειά τους και την αντικειμενική πρόοδο και εξέλιξη της επιστήμης. Υπάρχει μεγάλος πλούτος που παράγεται από τους εργαζόμενους, αλλά, δυστυχώς, τον καρπώνεται μόνο η αστική τάξη. Αυτός ο πλούτος πρέπει να διεκδικηθεί από γυναίκες και άνδρες, για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις να ζήσουν σ' έναν κόσμο, χωρίς καμία εκμετάλλευση και καταπίεση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, συνάδελφος κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ημέρα της γυναίκας πρέπει να εγείρει τη διεκδίκηση και να μη λειτουργεί ως παραμυθία, να εγείρει τη διεκδίκηση προκειμένου η ισότητα να αφορά τα δύο φύλα επί της ουσίας, να προκαλεί τον αγώνα προκειμένου η ισότητα να μην παραμένει κενή περιεχομένου στο θεσμικό επίπεδο, αλλά να είναι ουσιαστική.

Κατά την ημέρα της γυναίκας, στο έτος 2007, οφείλεται να γίνει συγκεκριμένη αναφορά στη γυναίκα που καταπιέζεται, στη γυναίκα που βιάζεται, στη γυναίκα που διακινείται ως εμπόρευμα με την ανοχή της συντεταγμένης κοινωνίας, στη γυναίκα μετανάστρια, η οποία κάτω από δύσκολες συνθήκες πήρε το δρόμο της ξενιτιάς για να αποτελεί αντικείμενο εκμετάλλευσης, διεκδικώντας την παρουσία της σ' αυτήν τη ζωή.

Οφείλουμε, κυρία Πρόεδρε, να μιλήσουμε για την Ελληνίδα άνεργη γυναίκα, για την Ελληνίδα γυναίκα, η οποία με μερική απασχόληση παραμένει ανασφάλιστη, για την Ελληνίδα γυναίκα, αλλά και για τη γυναίκα όλου του κόσμου, που ισότητα ακούει και ισότητα δεν βιώνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ημέρα τιμής προς τη γυναίκα δεν είναι δυνατόν να εξαιρεί από την αναφορά τη γυναίκα του πολέμου, τη γυναίκα που βιώνει τον πόλεμο, προφανέστατα με ευθύνη εκείνων που προκαλούν τους πολέμους, στην προσπάθειά τους να προωθήσουν τις δικές τους επιλογές για το δικό τους όφελος και το δικό τους συμφέρον.

Οφείλουμε σήμερα να μιλήσουμε για τη γυναίκα του Ιράκ, για τη γυναίκα του Αφγανιστάν, για τη γυναίκα εκείνων των περιοχών του κόσμου που ζουν κάτω από τον τρόπο του πολέμου, τη γυναίκα μάνα, τη γυναίκα σύντροφο, η οποία βιώνει και αυτή τις ανισότητες πολλές φορές μέσα από τις άνισες διαπροσωπικές σχέσεις.

Οφείλουμε σήμερα, την ώρα που μιλάμε για να τιμήσουμε τη γυναίκα, να αναφερθούμε στην υποχρέωσή μας η διεκδίκηση να είναι συνεχής και να θυμόμαστε ότι υπήρξαν γυναίκες, όπως υπάρχουν, των κοινωνικών αγώνων, γυναίκες που αγωνίζονται για την ειρήνη, γυναίκες οι οποίες δεν εφησυχάζουν, αλλά και αυτές συναριθμούν την παρουσία τους με όλους εκείνους, που αντιλαμβάνονται ότι μια κοινωνία ισότητας προϋποθέτει πρωτίστως ισότητα των δύο φύλων.

Κυρία Πρόεδρε, ας ευχηθούμε όλοι μαζί η ημέρα τιμής της γυναίκας να μην λειτουργεί ως άλλοθι, αλλά ως εφελκυστικό πραγματικών αγώνων και πολιτικών διεκδικήσεων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Το λόγο έχει εκ μέρους της Κυβέρνησης ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δημήτρης Σιούφας, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά για την γενικευτή χειρονομία να μας προσφέρει ένα λευκό τριαντάφυλλο.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω να προσφέρετε συνεχώς τριαντάφυλλα στις γυναίκες στην πολιτική σας καριέρα και δεν εννοώ μόνο πραγματικά τριαντάφυλλα, αλλά και συμβολικά.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Και δουλειά στις γυναίκες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την παραίνεσή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία και εκ μέρους του Πρωθυπουργού της χώρας, κ. Κώστα Καραμανλή, που απουσιάζει στη Σύνοδο Κορυφής στις Βρυξέλλες.

Κάθε χρόνο υπάρχει μια ημέρα για να μας υπενθυμίζει ότι η κάθε ημέρα είναι ημέρα της γυναίκας, να μας υπενθυμίζει ότι η κάθε ημέρα είναι για τη γυναίκα ημέρα πολλών ρόλων, αλλά και πολλών υποχρεώσεων. Αυτή είναι η σημερινή ημέρα, ημέρα του αφιερώθηκε στους αγώνες της γυναίκας, αγώνες που κατέγραψαν ιστορικό σταθμό στις 8 Μαρτίου του 1857 με τις μαζικές κινητοποιήσεις των γυναικών στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, των γυναικών που ζητούσαν καλύτερες αμοιβές, αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς, αλλά και ανθρώπινα ωράρια εργασίας.

Σήμερα η 8η Μαρτίου είναι ημέρα διεκδίκησης για την προώθηση της ισότητας ανδρών και γυναικών σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής, στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, στην επιχειρηματικότητα, στην ίση αμοιβή για ίση εργασία, στην ισορροπία μεταξύ οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, στην όξυνση της συμμετοχής των γυναικών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και πολιτικού και οικονομικού χαρακτήρα.

Ο αγώνας για την ισότητα των δύο φύλων παραμένει ακόμη μια διαδικασία η οποία και συνεχίζεται. Είναι βέβαια γεγονός ότι τα τελευταία δέκα χρόνια έχουν γίνει μεγάλα βήματα. Πολλά, ωστόσο, από τα προβλήματα του παρελθόντος εξακολουθούν να παραμένουν ακόμη σε μικρότερο ή σε μεγαλύτερο βαθμό και για τα οποία έχουμε όλοι και ευθύνες και υποχρεώσεις.

Άλλωστε πολλά από αυτά δεν είναι ζητήματα μέτρων, δεν είναι ζητήματα θεσμών. Είναι, κυρίως, ζητήματα κοινωνικού πολιτισμού, είναι ζητήματα καθημερινής συμπεριφοράς.

Σίγουρα, όμως, η πολιτική έχει ξεχωριστή ευθύνη. Οι πολιτικές για την ισότητα των δύο φύλων οφείλουν να ενσωματώνονται σε όλο το φάσμα των πράξεων της πολιτείας. Η ισότητα γυναικών και ανδρών απαιτεί συντονισμένη στρατηγική και πρωτοβουλίες σε όλα τα επίπεδα και αυτό κάνουμε.

Στο διάστημα που πέρασε η ελληνική Βουλή έκανε ένα ακόμα βήμα ψηφίζοντας δύο σημαντικούς νόμους: Το νόμο για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και το νόμο για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στην επαγγελματική εκπαίδευση και στην απασχόληση. Παράλληλα δώσαμε ιδιαίτερη έμφαση στην εφαρμογή στοχευμένων δράσεων για την ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας και στην εναρμόνιση της οικογενειακής με την επαγγελματική ζωή, όπως επίσης, και στην εφαρμογή προγραμμάτων για την ενθάρρυνση και τη στήριξη της γυναικείας επιχειρηματικότητας.

Όλα τα Υπουργεία από την πρώτη στιγμή, που αναλάβαμε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση του τόπου, δίνουν έμφαση στην ισότητα των ευκαιριών ανάμεσα σε άνδρες και σε γυναίκες. Η Γενική Γραμματεία Ισότητας αναπτύσσει στοχευμένες δράσεις προς όλες τις κατευθύνσεις. Αποτελεί άλλωστε κοινή πεποίθηση ότι οι πολιτικές ισότητας υπηρετούν την κοινωνική συνοχή, συμβάλλουν στην ενδυνάμωση της κοινωνικής αλληλεγγύης, αποδίδουν θετικά αποτελέσματα σε ό,τι αφορά τη βελτίωση της ζωής όλων των πολιτών.

Και θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής: Οι άνδρες έχουμε την ψευδαίσθηση ότι είμαστε το ισχυρό φύλο. Το πανίσχυρο φύλο είναι οι γυναίκες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θέλετε, κύριε Γεωργακόπουλε; Να μην κάνουμε άλλη συζήτηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα λεπτό μόνο, κυρία Πρόεδρε. Θέλω να δώσω έναν άλλο τόνο σ' αυτήν την ωραία γιορτή.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ (ΝΟΡΑ) ΚΑΤΣΕΛΗ: Δεν είναι γιορτή. Μάθετε ότι δεν είναι γιορτή, επιτέλους!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σ' αυτήν την ωραία εκδή-

λωση. Πείτε το, όπως θέλετε, κυρία συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Γεωργακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: «Πριν απ' τα μάτια μου ήσουν φως, πριν από τον Έρωτα, έρωτας. Κι όταν σε πήρε το φίλι, Γυναίκα», Οδυσσέας Ελύτης.

Η 8η Μαρτίου έχει καθιερωθεί παγκόσμια ως ημέρα της γυναίκας. Κάθε χρόνο τέτοια μέρα πολλά γράφονται για τη γυναίκα.

Εγώ σήμερα, αντί άλλων λόγων, θα αφιερώσω ένα ποίημα στις γυναίκες όλου του κόσμου. Το ποίημα αυτό το έχει γράψει γυναίκα, η ποιήτρια Ελένη Ηλιοπούλου-Ζαχαροπούλου.

«Εκ γυναικός ερρύει τα φαύλα», είπες. Με θεώρησες ζώο, πράγμα, χαλεπό φορτίο, εύθραυστο βάζο. Ποιος νόμος, ποια γραφή, το λέει; «Εκ γυναικός πηγάζει τα κρείττω». Δεν είμαι η Εύα που καταστρέφει. Είμαι η Μαρία, η Αθηνά. Γεννήτρια ζωής, υφάντρα χαράς και ελπίδας. Η γυναίκα Εστιάδα είμαι, που φυλάσσω αναμμένη την φλόγα του σπιτιού και της ανθρωπότητας. Ισάξιά σου είμαι, άνδρα.

Παντού με βρίσκεις. Στο κοινωνικό γίνεσθαι, στο θρησκευτικό και ιστορικό, στην επιστήμη και στην πολιτική, στα Γράμματα και στην Τέχνη, στην Μυθολογία και αθλητισμό, στην φιλανθρωπία, στον εθελοντισμό και στον πολιτιστικό τομέα. Αν και με τη γυναικαρχία άρχισε η ανθρωπότητα, ελάχιστες σελίδες μου αφιέρωσες ανδροκρατούμενη Ιστορία. Στα ύψη μ' ανέβασε ο Χριστός, ο Ιησούς ο Ναζωραίος. Και εγώ, με τα ωραία μου φτερά, εκεί... σ' ανεβάζω, άνδρα. Με την παρουσία μου, αναγνωρίζεις τη φύση σου. «Οστούν εκ των οστών σου», «Σαρξ εκ της σαρκός σου». Υψηλή η αποστολή μας. Έλα να Θεοθούμε. Είμαι η Γυναίκα. Της Γης το κόσμημα. «Δώρημα άνωθεν εστί, κατεβαίνον εκ του Πατρός των Φώτων».

Όπως τα άστρα είναι η ποίηση του ουρανού και η γυναίκα είναι η ποίηση της γης. Χρόνια σας πολλά, κυρίες μου.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κύριο Γεωργακόπουλο, γιατί, πέραν όλων των άλλων, προσέθεσε και την ποιητική νότα.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η τοποθέτηση της Βουλής και της Κυβέρνησης, με αφορμή τον εορτασμό της ημέρας της γυναίκας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Εμείς, κυρίες συνάδελφοι, θα συναντηθούμε και λίγο αργότερα στο γραφείο μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Για την προστασία των καταναλωτών στις τραπεζικές δανειακές συμβάσεις, την αποζημιωτική συλλογική αγωγή και τις αρχές λειτουργίας οργάνων για την επίλυση των καταναλωτικών διαφορών».

Η εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αντωνία Αντωνίου έχει το λόγο.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα κι εγώ από την πλευρά μου σήμερα, την ημέρα των γυναικών, να πω από αυτό εδώ το Βήμα ότι τιμώ, τιμούμε τις γυναίκες, τιμούμε το γυναικείο κίνημα, τα πολιτικά και τα κοινωνικά κινήματα, που έδωσαν αγώνες για να καταφέρει η γυναίκα να είναι ίση με τον άνδρα. Έγιναν πολλά, κυρίως στο δυτικό κόσμο. Στον τρίτο κόσμο πρέπει να γίνουν ακόμα περισσότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε επιτύχει κατακτήσεις, αλλά οι νέες εξελίξεις δείχνουν ότι τα πράγματα θα είναι δυσώδη για το μέλλον για τη θέση της γυναίκας. Άρα ο αγώνας συνεχίζεται.

Και θα ήθελα να πω στους αγαπητούς συναδέλφους και στον κύριο Υπουργό ότι ο στόχος των γυναικών δεν είναι να γίνουμε από ασθενές φύλο ισχυρό, αλλά να γίνουμε ισότιμοι με εσάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανέλαβε την πρωτοβουλία να καταθέσει την πρόταση νόμου που συζητάμε σήμερα, προκειμένου να προστατεύσει και να ενισχύσει τα δικαιώματα των καταναλωτών, να αποτρέψει τραγικά κοινωνικά αδιέξοδα για χιλιάδες νοικοκυριά, να αποκαταστήσει συνθήκες ισορροπίας και συμμετρίας, όσο βέβαια αυτό είναι εφικτό, στη σχέση μεταξύ τραπεζών και δανειοληπτών και να ενισχύσει τη διαφάνεια και τον υγιή ανταγωνισμό στην τραπεζική αγορά. Η Τράπεζα της Ελλάδος έχει κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου, όσον αφορά την υπερχρέωση των ελληνικών νοικοκυριών.

Κύριοι συνάδελφοι, μεταξύ Σεπτεμβρίου του 2003 και Σεπτεμβρίου του 2006, το κόστος διαβίωσης της μέσης ελληνικής οικογένειας αυξήθηκε κατά 26,8%. Τα συνολικά χρέη των νοικοκυριών στα τέλη του 2006 εκτινάχθηκαν στο αστρονομικό ποσό των 80,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, έναντι 65,7 δισεκατομμυρίων ένα χρόνο νωρίτερα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, το χρέος των νοικοκυριών προς τις τράπεζες διαμορφώνεται σήμερα στη χώρα μας στο 44% του Α.Ε.Π., έναντι 54% στην Ευρωζώνη. Η πρόβλεψη του κ. Αλμούνια είναι ότι το χρέος θα εκτιναχθεί στο 67% του Α.Ε.Π. το 2008, ξεπερνώντας ακόμα και το ευρωπαϊκό, που θα φθάσει στο 66%.

Η χώρα μας εμφανίζει αναλογικά τους περισσότερους υπερχρεωμένους καταναλωτές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την περίοδο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 2006, το ποσοστό των δανείων που βρίσκονταν σε καθυστέρηση, ήταν διπλάσιο σε σχέση με το μέσο όρο των άλλων χωρών της Ευρώπης.

Θα ρωτήσει, όμως, κάποιος γιατί δανείζονται σήμερα τα ελληνικά νοικοκυριά, πού οφείλεται η υπερχρέωση. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η αποκλειστική ευθύνη ανήκει στον καταναλωτή που δανείζεται υπερβολικά, για να απολαύσει πολυτέλειες που δεν μπορεί να τις πληρώσει. Είναι, όμως, αυτή η αλήθεια; Τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος δείχνουν το αντίθετο. Τα καταναλωτικά δάνεια στη χώρα μας προορίζονται όλο και περισσότερο για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών.

Το ελληνικό νοικοκυριό, λόγω της σκληρής οικονομικής κατάστασης που βιώνει σήμερα, δηλαδή του χαμηλού εισοδήματος, της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας, οδηγείται στον τραπεζικό δανεισμό. Αυτός είναι και ο λόγος που μέσα σε τριάντα έξι μήνες υπερδιπλασιάστηκαν τα καταναλωτικά δάνεια. Αυτός είναι ο λόγος που η χρήση πιστωτικών καρτών παρουσιάζει μια αύξηση της τάξης του 40%.

Όμως, από τη στιγμή που ο καταναλωτής καταφεύγει στον τραπεζικό δανεισμό, γίνεται για δεύτερη φορά θύμα κερδοσκο-

πίας και εκμετάλλευσης, με αποτέλεσμα να οδηγείται στην υπερχρέωση. Αυτός είναι ο λόγος που το 8% των καταναλωτικών δανείων δεν εξυπηρετείται, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το αντίστοιχο ποσοστό είναι 3,3%. Αυτός είναι ο λόγος που το 3,5% των στεγαστικών δανείων εξοφλείται με καθυστέρηση, που ξεπερνά τους τρεις μήνες.

Η Κυβέρνηση σήμερα αδυνατεί να προστατεύσει τους καταναλωτές, επειδή ευθύνεται και η ίδια γι' αυτήν την κατάσταση. Ευθύνεται, γιατί με την οικονομική της πολιτική έχει δημιουργήσει τεράστια κοινωνικά αδιέξοδα. Η οικονομική κατάσταση του ελληνικού νοικοκυριού είναι πολύ χειρότερη απ' ό,τι ήταν πριν από τρία χρόνια, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η Νέα Δημοκρατία. Ευθύνεται, γιατί με τη στάση έχει αφήσει τους καταναλωτές απροστάτευτους απέναντι στην ανεξέλεγκτη ακρίβεια, την κερδοσκοπία, την αδιαφάνεια στην αγορά και τη στρέβλωση του υγιούς ανταγωνισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είχε μετατραπεί από ανεξάρτητη αρχή σε εξαρτημένη και χειραγωγημένη, σε εστία διαφθοράς «γαλάζιων κουμπάρων». Σήμερα και πάλι δεν λειτουργεί, γιατί δεν έχει προσωπικό, όπως λέει ο Πρόεδρος της, ο κ. Ζησιμόπουλος.

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή δεν λειτουργεί με ευθύνη του Προέδρου του, του κ. Αδαμόπουλου. Υπάρχουν σοβαρές καταγγελίες και από τον Πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτών, ότι λόγω της κακής άσκησης των καθηκόντων του κινδυνεύει να απαξιωθεί ο θεσμός.

Ο θεσμός του Τραπεζικού Διαμεσολαβητή, έτσι όπως λειτουργεί σήμερα, ευνοεί πάντα τις τράπεζες και ποτέ τον καταναλωτή, γιατί ουσιαστικά είναι υπάλληλος των τραπεζών.

Η πολιτική του Υπουργείου Ανάπτυξης και των ελεγκτικών μηχανισμών του είναι να επιβάλλουν πρόστιμα για λόγους εντυπωσιασμού της κοινής γνώμης. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι ελάχιστα από τα πρόστιμα τελικά εισπράττονται.

Αληθεύει, κύριε Υπουργέ, ότι με μία λέξη ή ένα κόμμα λάθος στην υπουργική απόφαση, ο παραβάτης μπορεί να δικαιωθεί δικαστικά για τυπικούς και όχι για ουσιαστικούς λόγους; Όμως, ο κ. Παπαθανασίου δεν βγάζει δελτίο να ενημερώσει τον ελληνικό λαό για το ποιος τελικά πλήρωσε, ποιος ξέφυγε και ποιος...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πάντως λέμε τώρα για το Υπουργείο Ανάπτυξης, αλλά είναι η Υπουργός Παιδείας εδώ. Δεν λέω ότι είναι κακή η Υπουργός Παιδείας, αλλά θα έπρεπε...

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε δύο λεπτά θα είναι εδώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι ενιαία η πολιτική και μπορεί να απαντήσει και η Υπουργός Παιδείας, όπως φαίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πάντως, ο κύριος Υπουργός είναι εδώ. Δεν βλέπετε τα χαρτιά του, τα τριαντάφυλλα κ.λπ.; Όλα εδώ είναι.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν χρειάζεται. Είτε ακούσουν είτε δεν ακούσουν τα κόμματα στη Βουλή, τα δικά τους θα πουν. Αυτό είναι δεδομένο.

Ανάμεσα στους αδύνατους και τους ισχυρούς, η Κυβέρνηση έχει επιλέξει να στηρίζει τους ισχυρούς και, μάλιστα, τους πιο ισχυρούς από τους ισχυρούς, που είναι οι τράπεζες. Την ίδια στιγμή, οι Έλληνες καταναλωτές στις σχέσεις τους με τις τράπεζες γίνονται θύματα προκλητικών, κερδοσκοπικών και τοκογλυφικών πρακτικών, θύματα παραπλάνησης και εκμετάλλευσής.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αυτή η κατάσταση δεν πάει άλλο. Η πολιτεία έχει υποχρέωση να αναλάβει τις ευθύνες της και να αναλάβει πρωτοβουλία για να προστατεύσει τους πολίτες - καταναλωτές.

Όμως, η Κυβέρνηση δεν νοιάζεται για το πρόβλημα. Οι Υπουργοί του κ. Καραμανλή λένε στον υπερχρεωμένο πολίτη που χάνει σήμερα το σπίτι του, λόγω του ότι δεν μπορούν να κάνουν κάτι άλλο και δεν έχει ρυθμιστεί καλά η αγορά, «Μην

ανησυχείτε, θα υπάρχει ο σωστός ανταγωνισμός, θα το λύσει η αγορά». Και βέβαια, το Υπουργείο Ανάπτυξης και κυρίως ο κ. Παπαθανασίου, που έχει την ευθύνη, ασχολείται, κατά την άποψή μας, περισσότερο με την επικοινωνιακή πολιτική και με τις δημόσιες σχέσεις, παρά αντιμετωπίζει ουσιαστικά τα προβλήματα. Γι' αυτό και εμείς αναλάβαμε την πρωτοβουλία να καταθέσουμε πρόταση νόμου, για να περιφρουρήσουμε τον πολίτη-καταναλωτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επί μέρους ρυθμίσεις και τα μέτρα που περιλαμβάνονται στην πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., επιχειρούν να προσφέρουν μια ανάσα στο δανειολήπτη, στην κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα. Η κατάσταση αυτή είναι ασφυκτική. Τα επιτόκια και οι προμήθειες είναι τα υψηλότερα στην Ευρωζώνη. Οι τράπεζες αυξάνουν το επιτόκιο σε ποσοστό μεγαλύτερο από την αύξηση των επιτοκίων αναφοράς. Η διαφορά ανάμεσα στα επιτόκια χορηγήσεων και τα επιτόκια καταθέσεων είναι υπερβολική. Οι τράπεζες παίρνουν το χρήμα φθηνά και το πουλάνε ακριβά. Η κερδοσκοπία εις βάρος των καταναλωτών συμβάλλει στην υπερβολική κερδοφορία των τραπεζών, που έχει σπάσει κάθε ευρωπαϊκό ρεκόρ.

Τα πανωτόκια αυξάνουν υπερβολικά τα χρέη των καταναλωτών. Η ικανοποίηση του δανειστή οδηγεί τελικά στην εξόντωση του δανειολήπτη. Σε αρκετά είδη δανείων, οι τράπεζες εφαρμόζουν για τον υπολογισμό των τόκων το έτος των τριακοσίων εξήντα ημερών, προκαλώντας πρόσθετη, συγκαλυμμένη και αδιαφανή επιβάρυνση του δανειολήπτη.

Εκμεταλλεζόμενες οι τράπεζες τη διαπραγματευτική υπεροχή τους, επιβάλλουν συχνά στους καταναλωτές άδικους και άνισους όρους. Τα καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια προωθούνται, χωρίς να παρέχεται στους καταναλωτές επαρκής πληροφόρηση και δυνατότητα να συγκρίνουν τις προσφορές. Μέσω της επιθετικής διαφήμισης, οι τράπεζες κρύβουν το πραγματικό κόστος του δανείου και παραπλανούν τους καταναλωτές. Δεν υπολογίζουν με ορθό τρόπο το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και δημιουργούν στον καταναλωτή την εντύπωση ότι το συνολικό κόστος του δανείου είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα.

Υποχρεώνουν τον εγγυητή των στεγαστικών και καταναλωτικών δανείων να δεχθεί καταχρηστικούς όρους και να παραιτηθεί από τα νόμιμα δικαιώματά του. Επιβάλλουν πρόστιμο στον καταναλωτή, εάν διανοηθεί να εξοφλήσει το δάνειο νωρίτερα. Βγάζουν στον πλειστηριασμό το σπίτι μιας οικογένειας και την πετάνε στο δρόμο για 500 και 1000 ευρώ και έτσι δημιουργούνται τραγικές κοινωνικές καταστάσεις.

Οι τράπεζες δέχονται να μεσολαβήσει εκείνος που πουλάει κάποιο προϊόν ή υπηρεσία, προκειμένου ο καταναλωτής να πάρει δάνειο για να πληρώσει. Όταν, όμως, υπάρξει πρόβλημα με το προϊόν ή την υπηρεσία που αγοράζει ο καταναλωτής, τότε δεν μπορεί να σταματήσει να πληρώνει ούτε να πάρει τα χρήματά που έδωσε.

Οι εισπρακτικές εταιρείες, στις οποίες οι τράπεζες αναθέτουν την είσπραξη των οφειλών, χρησιμοποιούν συχνά απέναντι στους δανειολήπτες μια σειρά από αθέμιτα μέσα, για να εισπράξουν το χρέος: παραπλάνηση, ηθική παρενόχληση, ψυχολογικές πιέσεις και προσβολές.

Η αδιαφάνεια των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών δεν καλύπτεται επαρκώς από τις νομοθετικές ρυθμίσεις που υπάρχουν σήμερα. Οι αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος είναι ασαφείς και περιορισμένες. Οι ενώσεις των καταναλωτών δεν μπορούν, μέσω συλλογικής αγωγής, να διεκδικήσουν αποζημιώσεις για κάθε καταναλωτή ξεχωριστά και έτσι σε περιπτώσεις που πρόκειται για μικροποσά, ο καταναλωτής δεν καταφεύγει στη δικαιοσύνη, γιατί τα δικαστικά έξοδα είναι μεγαλύτερα από το ποσό που διεκδικεί. Ο τραπεζικός διαμεσολαβητής, έτσι όπως λειτουργεί σήμερα ο θεσμός, μεροληπτεί σχεδόν πάντα υπέρ των συμφερόντων της τράπεζας.

Όλα αυτά τα φαινόμενα επιχειρεί να τα αντιμετωπίσει η νομοθετική πρωτοβουλία που αναλάβαμε. Καθορίζει ανώτατο θεμιτό επιτόκιο, που δεν μπορεί να ξεπερνά τις τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες πάνω από το δικαιοπρακτικό επιτόκιο για τις πιστωτικές κάρτες και τη μία εκατοστιαία μονάδα για τα καταναλωτικά

και στεγαστικά δάνεια. Όταν τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αυξάνονται, δεν μπορεί η αύξηση των κυμαινόμενων επιτοκίων στη χώρα μας να είναι μεγαλύτερη. Καταργούνται τα πανωτόκια. Για τον υπολογισμό των τόκων, εφαρμόζεται το έτος των τριακοσίων εξήντα πέντε ημερών και όχι των τριακοσίων εξήντα ημερών.

Προστατεύεται ο εγγυητής δανείων από καταχρηστικούς όρους. Προβλέπεται το δικαίωμα της πρόωρης εξόφλησης δανείων με κυμαινόμενο επιτόκιο, χωρίς κανένα πρόστιμο για τον καταναλωτή και με σταθερό, με λογική επιβάρυνση. Οι τράπεζες υποχρεώνονται να παρέχουν γραπτά στον καταναλωτή συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με το κόστος και τους όρους του δανείου του και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει. Υποχρεώνονται να του δίνουν στοιχεία για να μπορεί να συγκρίνει ποια προσφορά είναι πιο συμφέρουσα γι' αυτόν. Δίνεται στον καταναλωτή το δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση μέσα σε δεκατέσσερις ημέρες από την υπογραφή της.

Για να έχει δικαίωμα η τράπεζα να καταγγείλει τη σύμβαση ενός δανείου, θα πρέπει να υπάρχει καθυστέρηση ποσού ίσου με τέσσερις μηνιαίες δόσεις. Στην περίπτωση που η καθυστέρηση αφορά στεγαστικό δάνειο πρώτης κατοικίας, τότε η καθυστέρηση πρέπει να είναι ίση με οκτώ μηνιαίες δόσεις.

Κάθε διαφήμιση καταναλωτικού δανείου πρέπει να αναφέρει το ονομαστικό επιτόκιο και το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο. Αν η τράπεζα δεν υπολογίζει σωστά το τραπεζικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο, τότε η σύμβαση μπορεί να αλλάξει υπέρ του καταναλωτή.

Όταν κάποιος καταναλωτής πάρει δάνειο για να αγοράσει κάποιο προϊόν ή υπηρεσία, με τη μεσολάβηση αυτού που το πούλησε και προκύψουν σοβαρά προβλήματα σχετικά με το προϊόν ή την υπηρεσία που αγόρασε, ο καταναλωτής μπορεί να διεκδικήσει τα δικαιώματά του, όχι μόνο από τον προμηθευτή που μεσολάβησε, αλλά και από την τράπεζα που του έδωσε το δάνειο, το οποίο μπορεί να αρνηθεί να το εξοφλήσει, αν αποδειχθεί ότι έχει δίκιο.

Απαγορεύεται η κατάσχεση της κύριας κατοικίας για χρέος μέχρι 5.000 ευρώ, εφόσον δεν υπάρχει προσημείωση. Οι εισπρακτικές εταιρείες που χρησιμοποιούν παράνομες πρακτικές απέναντι στους καταναλωτές, θα έχουν πλέον να αντιμετωπίσουν και τις κυρώσεις του νόμου για την προστασία του καταναλωτή.

Προσδιορίζονται σαφέστερα και ενισχύονται οι αρμοδιότητες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

... της Τράπεζας της Ελλάδος, προκειμένου να επιτελέσει το ρόλο της όσον αφορά την ορθή λειτουργία του χρηματοπιστωτικού τομέα της οικονομίας. Άλλωστε και η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδος ζητά να ισχυροποιηθεί ο ρυθμιστικός της ρόλος.

Συμπληρώνεται ο ν. 2551/1994, ώστε οι ενώσεις καταναλωτών να μπορούν να διεκδικούν πλέον με συλλογικές αγωγές και την ατομική αποζημίωση των καταναλωτών για ποσά μέχρι 1.500 ευρώ.

Δημιουργείται νομοθετικό πλαίσιο για τη συγκρότηση και λειτουργία των οργάνων που προσφέρουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης.

Καθιερώνεται το δικαίωμα προσφυγής σε δεύτερο βαθμό στο Συνήγορο του Καταναλωτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι οργανώσεις των καταναλωτών έχουν υποδεχθεί θερμά την πρόταση του ΠΑΣΟΚ, γιατί τη θεωρούν θετική, ρεαλιστική και εφαρμόσιμη. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή θεωρεί ότι κινείται σε θετική κατεύθυνση. Σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, συνεπάγεται έσοδα για τον κρατικό προϋπολογισμό.

Η διαπραγμάτευση για την εκπόνηση ευρωπαϊκής οδηγίας που αναφέρεται σε κάποια από τα θέματα της πρότασης νόμου και η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη, δεν απαγορεύει στον Έλληνα νομοθέτη να παρέμβει στον τομέα αυτό, εφόσον το κρίνει αναγκαίο. Αυτό το αναγνωρίζει ακόμα και η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών.

Εκτιμούμε ότι η υιοθέτηση των ρυθμίσεων αυτών θα αποτελέσει πίεση υπέρ της αδύναμης πλευράς, υπέρ των καταναλωτών, στη διαπραγμάτευση που γίνεται τη στιγμή αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ τραπεζών και οργανώσεων καταναλωτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να ολοκληρώσετε, παρακαλώ.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τελειώνω.

Η πρωτοβουλία μας έχει ήδη επηρεάσει τη συμπεριφορά των τραπεζών το τελευταίο διάστημα, έχει ήδη επιδράσει στη στάση της Κυβέρνησης, που αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι πολλές από τις ρυθμίσεις που προτείνουμε, είναι θετικές και καινοτόμες. Δεν μας είπε ακριβώς ποιες είναι για να μη δεσμευθεί, γιατί δεν θέλει να δεσμευθεί, γιατί δυστυχώς έχει δεσμεύσεις αλλού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι η πρότασή μας είναι ρεαλιστική και ισορροπημένη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κυρία συνάδελφε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Παίρνω από το χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνω, λέγοντας ότι, κύριοι της Κυβέρνησης, η κατάσταση –το γνωρίζετε- είναι τραγική. Θέλουμε κάποια στιγμή το ελληνικό Κοινοβούλιο να αλλάξει πολιτική κουλτούρα. Πιστεύουμε ότι πρέπει να συμφωνήσετε στην πρόταση νόμου. Πρέπει να ακούσουμε και τους συναδέλφους από τα άλλα κόμματα, διότι δεν μπορούμε να καθυστερούμε άλλο πρωτοβουλίες τέτοιου τύπου για την προστασία του πολίτη- καταναλωτή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, αλλά θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι για να σας δώσω το χρόνο της δευτερολογίας σας, αυτό πρέπει να το δεχτεί το Προεδρείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας λάβαμε επιστολή, με την οποία ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος γι' αυτήν τη συνεδρίαση ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

Επίσης, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζεται για την παρούσα πρόταση νόμου Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Άγγελος Τζέκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα τα εξής:

Πρώτον, η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Σύσταση Ειδικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης και άλλες διατάξεις».

Δεύτερον, η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Μητρώο επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων».

Επίσης, η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει την έκθεσή της στην αίτηση της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτού.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βεργίνης.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγο πριν η συνάδελφος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η κ. Αντωνίου, προσπαθήσει πράγματι να προβάλει ορισμένα επιχειρήματα, για να στηρίξει την πρόταση νόμου του κόμματός της για την προστασία των καταναλωτών. Είναι μια φιλότιμη προσπάθεια, γιατί πραγματικά πρέπει να παραδεχθεί κανείς ότι σ' αυτήν την πρόταση περιέχονται και ορισμένα πολύ σοβαρά σημεία, τα οποία πρέπει κάποιοι βεβαίως να προσέξει. Όμως, δεν πρέπει να ξεπερνάμε ορισμένα όρια. Κυρίως, δεν μπορούμε να δεχθούμε την όλη κριτική που γίνεται, επίσης, στην κυβερνητική πολιτική, όταν η Κυβέρνηση έχει αποδείξει πράγματι πως όχι μονάχα λαμβάνει υπόψη της όλα αυτά τα σημεία, αλλά ειδικότερα –και το γνωρίζετε- πριν ακόμα εσείς υποβάλετε την πρότασή σας, η Κυβέρνηση έχει φέρει σε δημόσια διαβούλευση το σχετικό νομοσχέδιο, το οποίο πρόκειται να καταθέσει συντόμως.

Σίγουρα έχουμε να κάνουμε με μια πρωτοβουλία που κινείται σε αρκετά σημεία, όπως είπα, στη σωστή κατεύθυνση. Όμως, πρώτον, αναιρεί, όπως είπα, αρκετά σημεία του κυβερνητικού έργου, κάτι το οποίο δεν χρειάζεται, γιατί έτσι πράγματι ξεφεύγουμε από τη λογική των πραγμάτων και δεύτερον, αν θελήσει κάποιος να κάνει μια κριτική των πεπραγμένων, τότε πρέπει να παρατηρήσουμε το εξής: Ότι η Κυβέρνηση όχι μονάχα δεν προσπάθησε να προστατεύσει τους καταναλωτές, αλλά αντίθετα, η πρακτική πολιτική που επέδειξε, αποδεικνύει εντελώς το αντίθετο.

Δεν θα διαφωνήσω κανείς στα νούμερα, τα οποία αναφέρθηκαν γενικά για την καταχρέωση των καταναλωτών. Πράγματι, η καθυστέρηση στη χώρα μας από πλευράς πληρωμής δανείων, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, ξεπερνά τα 4.000.000.000 ευρώ και στο σύνολο των υπολοίπων, αν κάποιος τα υπολογίσει, θα βρεθούμε στα 80.000.000.000 με 81.000.000.000 περίπου. Επίσης, το σύνολο της δανειακής επιβάρυνσης των καταναλωτών ανέρχεται περίπου στο 44% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, έχουμε δηλαδή μια αύξηση σχετική με το 38% που υπήρχε από το 2005. Συμφωνώ, επίσης, ότι έχουν αυξηθεί τα στεγαστικά δάνεια. Πρέπει να πούμε ότι στη στεγαστική αγορά, το 3,5% των δανείων είναι σε καθυστέρηση έναντι του 3,6% του Δεκεμβρίου του 2005.

Πρέπει, όμως, να αναφέρουμε και κάποια άλλα σημεία, τα οποία παρέλειψε η εισηγήτρια τον κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Τι συμβαίνει και τι έκαναν οι κυβερνήσεις σας συγκριτικά, έναντι της δικής μας Κυβέρνησης; Εσείς δεν είχατε ούτε καν επισημάνει την προστασία του καταναλωτή, δεν διορίσατε ούτε καν το Γενικό Γραμματέα στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή, ενώ παράλληλα δεν επιβάλατε, παρά, θα έλεγα, ελάχιστα μέχρι αμελητέα ποσά σε ό,τι αφορούσε τον έλεγχο του κατά πόσο τηρείται ο ανταγωνισμός και η προστασία του καταναλωτή.

Σας θυμίζω ότι το σύνολο των προστίμων που βάλατε, δεν υπερβαίνει τις 61.000 με 62.000 ευρώ, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Το θεωρείτε εσείς πολύ σοβαρό νούμερο; Πιστεύω πως όχι.

Αντίθετα, πρέπει να σας πούμε ότι εμείς, η Κυβέρνηση, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης, όρισε Γενικό Γραμματέα Καταναλωτή, που εσείς αγνοούσατε, θεσμοθέτησε το Συνήγορο του Καταναλωτή, που εσείς δεν το κάνατε, ενεργοποίησε το Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτή, που εσείς αγνοήσατε, προώθησε τη δημιουργία δικτύου προστασίας του καταναλωτή στα Δυτικά Βαλκάνια, ενώ παράλληλα επέβαλε πρόστιμα πάνω από 2,5 εκατομμύρια ευρώ από το Μάρτιο του 2004. Και όχι μόνο αυτό. Ανέστειλε και τη λειτουργία πλέον των είκοσι πέντε επιχειρήσεων και ονομάζει –κάτι ακόμη πιο σοβαρό- αναφέρει και δημοσιεύει τα ονόματα των επιχειρήσεων που παραβιάζουν τους κανόνες ανταγωνισμού και βεβαίως το καθεστώς για την προστασία του καταναλωτή.

Θέλετε να σας θυμίσω επίσης τον Ε.Φ.Ε.Τ.; Στον Ε.Φ.Ε.Τ. τι κάνατε; Τηρήσατε καθόλου τους ελεγκτικούς μηχανισμούς; Δώσατε τη δυνατότητα να αισθανθεί ο καταναλωτής ότι προστατεύεται από τις κυβερνήσεις σας; Αντιθέτως. Σας λέω, λοιπόν, ότι ο Ε.Φ.Ε.Τ. στην περίοδο 2000-2004 ανακάλυψε μόνο τέσσερις επιχειρήσεις, οι οποίες παραβίαζαν τις προδιαγραφές ασφάλειας και υγιεινής. Και τα συνολικά πρόστιμα, πράγματι, δεν ξεπεράσαν περίπου τις 80.000 ευρώ.

Εμείς, αντίθετα, επιβάλαμε κυρώσεις, που ξεπερνάνε τις εκατόν πενήντα πέντε με εκατόν εξήντα επιχειρήσεις με συνολικό πρόστιμο πάνω από 2.000.000 ευρώ.

Τέλος, σας θυμίζουμε –και είναι σημαντικό αυτό, γιατί αναφέρεστε στις τράπεζες και η πρόταση νόμου είναι για τις τράπεζες- ότι επιβάλαμε τελευταία πρόστιμα στις τράπεζες, τις οποίες μάλιστα ονόμασε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και η αρμόδια υπηρεσία. Πρόσφατα, κάπου στις 26 Φεβρουαρίου, αν δεν κάνω λάθος, επέβαλε πρόστιμο 236.000 ευρώ σε τρεις, τέσσερις τράπεζες. Βεβαίως, τη σχετική ανακοίνωση την έχετε από το Υπουργείο.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν βλέπετε ότι

αυτά δεν αντέχουν στη σύγκριση; Αναμφισβήτητα ναι. Και όχι μονάχα αυτό, σας λέμε ότι παρά το γεγονός αυτό, θα δεχόμαστε την πρότασή σας. Θα τη δεχόμαστε, όμως, υπό ορισμένους όρους, αν πράγματι η πρόταση νόμου δεν αποτελούσε γενικότητα κατά βάση. Μάλιστα δεν καλύπτει και όλα τα θέματα προστασίας του καταναλωτή. Άλλωστε στην επιτροπή όπου συζητήθηκε η πρόταση νόμου, θα ακούσατε όχι μονάχα εμάς από πλευράς Κυβέρνησης, αλλά θα ακούσατε και τους φορείς –και εκείνους που θεωρούσατε ότι έπρεπε να υποστηρίξουν την πρότασή σας– που είπαν ότι η πρότασή σας είναι απλά μερική, δεν είναι συνολική, δεν προστατεύει σε όλα τα σημεία, τον καταναλωτή.

Τι είναι η πρότασή σας; Η πρότασή σας είναι μια συρραφή από αποσπάσματα πρότασης της επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την οδηγία την οποία ετοιμάζει. Δεύτερον, αποτελεί πράγματι μια συρραφή από ευνοϊκές αποφάσεις του Αρείου Πάγου, ήσσονος μάλιστα σημασίας, για την προστασία του καταναλωτή. Τρίτον, αποτελεί πράγματι μια συρραφή από εξωδικαστικές διαφορές επίλυσης ζητημάτων που ρυθμίστηκαν από τα δικαστήρια. Είναι μια θεσμική ρύθμιση, νομολογία. Παράλληλα, άπτεται πολλών αρμοδιοτήτων της Κεντρικής Τράπεζας.

Θέλετε να είμαι και ολίγον πιο συγκεκριμένος; Σας ρωτώ: Είναι δυνατόν να ορίζεται πλαφόν στα επιτόκια; Δηλαδή, θα έρθουμε τώρα να ορίζουμε διοικητικά τα επιτόκια; Μιλάμε για ανοιχτή αγορά, μιλάμε για αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς σύνορα και εσείς έρχεστε να ορίσετε διοικητικά πλαφόν στα επιτόκια των τραπεζών; Μα είναι δυνατόν!

Θέλετε ακόμη και τα χειρότερα; Έρχεστε να προσδιορίσετε το δικαιοπρακτικό επιτόκιο, προσθέτοντας μάλιστα στο επιτόκιο τέσσερις μονάδες.

Αυτό τι σημαίνει, με τα σημερινά δεδομένα; Ότι το επιτόκιο αυτό θα φθάσει στο 21%, αν ληφθεί υπόψη ότι τα επιτόκια των καρτών σήμερα είναι στο 17%.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είναι 9,5%. Μην παραπλανάτε το Σώμα.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Δεν παραπλανούμε κανένα. Εδώ είναι τα στοιχεία. Άλλωστε, νομίζω ότι εγώ δεν έχω δώσει δείγμα ότι παραπλανώ. Έχω στοιχεία, πείτε τα δικά σας.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είναι 17% το επιτόκιο...

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Λέτε, λοιπόν, να προστεθούν τέσσερις μονάδες στα υφιστάμενα, στα τρέχοντα επιτόκια. Πού θα πάνε; Δηλαδή, όταν θα πέφτει το επιτόκιο, τι θα κάνετε; Θα διατηρήσετε τόσο ψηλά τα επιτόκια;

Κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνεστε ότι η πρότασή σας δεν αντέχει. Πράγματι, πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι ορισμένα σημεία είναι εκτός πραγματικότητας, εκτός της συλλογιστικής της ανταγωνιστικής αγοράς, εκτός των θεσμικών κανόνων λειτουργίας, αν θέλετε, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γνωρίζετε κάτι; Η Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδος δεν έχει δικαίωμα να επιβάλλει. Απ' ό,τι γνωρίζετε, τις αποφάσεις πλέον επί νομισματικής πολιτικής τις παίρνει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δεν τις παίρνει η Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδος ή και γενικότερα δεν τις παίρνουν οι κεντρικές τράπεζες των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, οι κεντρικές εθνικές τράπεζες εφαρμόζουν απλά τις αποφάσεις και τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Αυτό είναι δεδομένο, αυτό σας είναι γνωστό. Άρα, λοιπόν, πώς θα έλθει η Τράπεζα της Ελλάδος να προσδιορίσει διοικητικά τα επιτόκια; Θα πάμε, δηλαδή, στην εποχή Ζολώτα; Τότε εδικοιοιολογείτο.

Βεβαίως εγώ έχω αυτήν την εποχή. Τότε, πράγματι ο Ζολώτας ξυπνούσε το πρωί, έκανε τις συγκεκριμένες διαδρομές του στο πάρκο της Ακρόπολης και εν συνεχεία πήγαινε στο γραφείο του –το έχω ζήσει εγώ προσωπικά– και εξέδιδε τα επιτόκια της ημέρας.

Αυτήν την πολιτική θέλετε να ασκήσουμε; Δεν μπορούμε εμείς να ασκήσουμε αυτήν την πολιτική γιατί, πρώτον, σεβόμαστε τους θεσμούς, δεύτερον, σεβόμαστε πράγματι τους θεσμούς της ανταγωνιστικής αγοράς και τρίτον, τα καταφέρνουμε μια χαρά και δεν χρειάζεται αυτή η πολιτική.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει, κυρία Αντωνίου, ότι δεν θα δεχθώ ορισμένα πράγματα, δηλαδή ότι οι εμπορικές τράπεζες σήμερα

πρέπει να προσέξουν την πολιτική τους, έτσι ώστε να μην εξαντλούν όλα τα περιθώρια εις βάρος των καταναλωτών. Αυτό σημαίνει, όμως, ότι πρέπει να λειτουργήσουν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί κι εμείς αυτό κάνουμε. Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο, παρά να ορίσουμε, να ελέγξουμε και να δούμε αν πράγματι εφαρμόζονται οι θεσμοί μέσω των ελεγκτικών μηχανισμών. Και αυτό κάνουμε.

Συνεπώς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θεωρώ ότι πρέπει να σεβαστούμε ορισμένα πράγματα στα οποία άλλωστε συμφωνούμε. Δεν είδα να διαφωνούμε εδώ. Μπορεί να διαφωνούμε σε άλλα πράγματα, αλλά νομίζω ότι εσείς υπερακοντίζεστε περισσότερο σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς.

Θα αναφέρω ορισμένα ειδικότερα σημεία ως ειδικές παρατηρήσεις. Σε καμία περίπτωση, κύριοι συνάδελφοι, δεν θεωρώ ότι πρέπει να πάμε ενάντια στη διεθνή πρακτική. Πουθενά δεν καθορίζεται η πρακτική όχι μονάχα του καθορισμού συγκεκριμένων υποχρεώσεων των τραπεζών, αλλά δίνονται και συγκεκριμένοι ορισμοί του τι είναι «καταναλωτής» και τι είναι «σύμβαση πίστωσης». Αυτά δεν μπορούμε να τα αλλοιώσουμε. Είναι διεθνείς όροι, είναι διεθνής ορολογία, δηλαδή ή είναι το Α ή είναι το Β. Δεν μπορεί να είναι Α και Β δια του δύο, για να βγάλουμε μέσο όρο. Μέσοι όροι σ' αυτά δεν στέκουν.

Επιπλέον, αγνοείτε μία βασική Κ.Υ.Α., την Κ.Υ.Α. ΦΙ 983/7-3-1991. Τα περισσότερα –και το γνωρίζετε αυτό– τα έχετε πάρει από την Κ.Υ.Α.. Πολλά από τα σημεία που θίγετε, είναι μέσα στη συγκεκριμένη αυτή Κ.Υ.Α.. Την αγνοείτε λοιπόν, αλλά δεν κάνετε ούτε αναφορά σ' αυτήν. Κύριε Υπουργέ, ούτε καν αναφέρεται η συγκεκριμένη Κ.Υ.Α.. Για να σεβαστεί κάποιος τα κείμενά του, πρέπει να αναφέρει τις πηγές απ' όπου πράγματι παίρνει στοιχεία και να κάνει και συγκεκριμένη αναφορά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Είναι η βιβλιογραφία.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Βεβαίως, είναι η βιβλιογραφία, κύριε συνάδελφε. Το ξέρετε –πανεπιστημιακός είστε– ότι δεν αναγνωρίζεται κανένα κείμενο επιστημονικού επιπέδου, αν δεν αναφέρεται η σχετική βιβλιογραφία.

Παράλληλα μιλάτε για «προσυμβατική ενημέρωση» και για «δικαίωμα υπαναχώρησης» σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις των καταναλωτών με τις τράπεζες. Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ένα είναι βέβαιο. Το είπα και στην επιτροπή, όπου συζητήθηκε το θέμα. Δυστυχώς, στις συμβάσεις των συμβαλλομένων, δηλαδή τράπεζες και καταναλωτές, είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδιανόητο, για τον καταναλωτή να καθίσει να διαβάσει τους σχετικούς όρους των συμβάσεων και συνεπώς οι συμβαλλόμενοι υπογράφουν.

Βεβαίως, θεωρητικά και θεσμικά πρέπει να γνωρίζουν τι υπογράφουν και κανένας δεν βάζει την υπογραφή του εικη και ως έτυχε. Όμως αυτό είναι δύσκολο. Και θα πρέπει οι όροι αυτοί να εξειδικευθούν. Και θα πρέπει οι εμπορικές τράπεζες να κάθονται να εξηγούν στον κάθε καταναλωτή στη σχετική σύμβαση τι περιέχεται, ποιες είναι οι υποχρεώσεις και τι πρέπει να συμβεί. Δυστυχώς, σ' αυτά –πρέπει να το πούμε και να το ομολογήσουμε– χρειαζόμαστε πράγματι τη συνδρομή τους. Πρέπει, επίσης, παράλληλα να παραδεχθούμε ότι οι καταναλωτές δεν προστατεύονται με ευχολόγια ούτε μόνο με θεσμικά πλαίσια. Προστατεύονται με την καθημερινή πρακτική και με τον έλεγχο που ασκούν τα αρμόδια όργανα, τα οποία εντέλλονται για τον έλεγχο. Και βεβαίως, η πολιτική ηγεσία πρέπει να ελέγχει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Εκεί μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Επιπλέον, θεωρώ ότι ο καταναλωτής θα πρέπει να μην παύεται από τις διαφημίσεις. Οφείλει και πρέπει να ενημερώνεται ο καταναλωτής, αλλά δεν μπορούμε να έχουμε και την ευθύνη σ' αυτόν που του ανήκει, όπως ισχύει και με τους αγρότες. Τόσες φορές το έχω πει. Ο αγρότης πρέπει να είναι ενημερωμένος, αλλά πρέπει να έχει και την ατομική ευθύνη να προσφύγει για την ενημέρωσή του. Το ίδιο όμως και ο καταναλωτής. Δεν είναι δυνατόν να αγνοεί την ενημέρωσή του.

Παράλληλα πρέπει να πούμε ότι η σημερινή πρακτική, η καθημερινή πρακτική, δίνει τη δυνατότητα, έτσι ώστε οι λεγόμε-

μενες αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις να νουθετούν παράλληλα το καταναλωτικό κοινό. Δυστυχώς, πολλές φορές αυτό δεν γίνεται, γιατί οι λεγόμενες καταδικαστικές αποφάσεις -η νομολογία για τον καταναλωτή- δεν δέχονται τις συγκεκριμένες δημοσιεύσεις που πρέπει να γίνουν. Πράγματι πρέπει εδώ όσον αφορά, κύριε Υπουργέ, τους καταναλωτές να προσπαθήσουμε, σε ό,τι αφορά σε αποφάσεις για τον καταναλωτή, να παίρνουν μεγαλύτερη δημοσιότητα.

Τέλος, πρέπει να σας πω για ορισμένα πρόστιμα τα οποία επιβάλλονται, λόγω οφέλους του συγκεκριμένου που παραβαίνει τους θεσμούς, αντί της δικής σας πρότασης να τιμωρούνται με 1500 ευρώ, θα πρότεινα, κύριε Υπουργέ -αυτό το είπα και στην επιτροπή- η αύξηση του ποσού αυτού να είναι 4000 ευρώ και άνω. Και παράλληλα θα έλεγα οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε όσους παρανομούν, να είναι μεγαλύτερες από τα έσοδα που τυχόν αποφέρουν στον παρανομούντα. Τότε μονάχα η πρακτική θα έχει αξία και σημασία.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η πρόταση νόμου πράγματι έχει ένα πλαίσιο με συγκεκριμένες προτάσεις. Δεν απορρίπτονται όλες. Όμως, ως σύνολο δεν μπορεί να σταθεί, γιατί αυτά είναι αποσπασματικά, είναι ενάντια στη διεθνή πρακτική, είναι ενάντια στους κανόνες ανταγωνισμού, είναι ενάντια σ' αυτό που πράγματι χρειάζεται ως προστασία ο καταναλωτής και επομένως θεωρώ ότι αυτό που πρέπει να κάνουμε, είναι να υπάρχει περισσότερη διαφάνεια και να προσδώσουμε, επίσης, περισσότερη σημασία στην ατομική ευθύνη του κάθε καταναλωτή, ώστε να προστατεύει τον εαυτό του και να μην τα περιμένει μονάχα από τα θεσμικά πλαίσια.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Σώμα, επειδή βλέπω συναδέλφους που μπαίνουν και βγαίνουν από την Αίθουσα ότι στις 3 η ώρα ακριβώς έχει συμφωνηθεί να διακόψουμε τη συζήτηση της πρότασης νόμου και να συνεχίσουμε με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με ονομαστική ψηφοφορία και στα άρθρα στη συνέχεια και μετά θα συνεχίσουμε, αν χρειαστεί, τη συζήτηση της πρότασης νόμου.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς όχι μόνο ακούμε προσεκτικά τι λένε τα άλλα κόμματα, αλλά αξιολογούμε και κρίνουμε και τις πρακτικές τους, δηλαδή το σύνολο της πολιτικής και ξεχωριστά σε κάθε τομέα, γιατί μας ενδιαφέρει το σύνολο της πολιτικής που εφαρμόζουν. Και βλέπουμε αν τα λόγια συμβαδίζουν και με τα έργα, γιατί έτσι πιστεύουμε ότι υπάρχει και η πολιτική αξιοπιστία των κομμάτων.

Πάνω σ' αυτό το ζήτημα, βέβαια, πρέπει να δούμε κατά πόσο οι πολιτικές δυνάμεις, που έχουν αποδεχθεί τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που περιέχει τις ελευθερίες κεφαλαίου, υπηρεσιών, εμπορευμάτων, εργατικού δυναμικού, οι πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες αποδέχθηκαν την πολιτική της Λισαβόνας, που λέει για την ενίσχυση με κάθε τρόπο της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας, οι πολιτικές δυνάμεις που έχουν υπερψηφίσει σ' αυτήν την Αίθουσα στο σύνολό του το περίφημο Ευρωπαϊκό Κεντρικό Τράπεζας, που καθορίζει, δηλαδή, τους κανόνες, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του τραπεζικού συστήματος, είναι αξιόπιστες για να καταθέτουν μία τέτοια πρόταση νόμου για το τραπεζικό σύστημα της χώρας.

Αναφέρθηκε βέβαια και η εισηγήτρια της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας στα λαϊκά νοικοκυριά, ότι είναι χρεωμένα στις τράπεζες. Και βέβαια εδώ το μεγάλο ζήτημα είναι, γιατί είναι χρεωμένα στις τράπεζες.

Βέβαια, ο ελληνικός λαός, που μας ακούει και μας βλέπει, γνωρίζει ότι υπεύθυνος είναι η μακροχρόνια πολιτική μείωσης των εισοδημάτων από τις κυβερνήσεις διαχρονικά. Υπεύθυνες είναι οι κυβερνήσεις αλλά και τα κόμματα, που συμφώνησαν για

την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Υπεύθυνες είναι οι πολιτικές δυνάμεις, που αποδέχθηκαν το ευρύ ως κοινό νόμισμα, οι κυβερνήσεις που με την πολιτική τους επιτρέπουν στα γνωστά καρτέλ να αυξάνουν τα προϊόντα αλματωδώς.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη πολιτικής γης και λαϊκής στέγης, που θα εξασφάλιζαν στη λαϊκή οικογένεια ένα φτηνό λαϊκό σπίτι. Η έλλειψη αυτής της πολιτικής οδηγεί τα λαϊκά νοικοκυριά στα στεγαστικά δάνεια.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Διότι γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά πόσα πληρώνει μία λαϊκή οικογένεια από το δημοτικό, το γυμνάσιο, μέχρι το λύκειο, για να εισέλθει το παιδί στο πανεπιστήμιο και πόσες άλλες δεκάδες χιλιάδες ευρώ ξοδεύει, για να τελειώσει το πανεπιστήμιο και για να συμπληρώσει τον αριθμό των ανέργων. Είναι επίσης το ζήτημα της υγείας, της πρόνοιας, που και αυτό έχει ανατεθεί στην ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα.

Μάλιστα, επειδή συζητάμε το νόμο-πλαίσιο της Κυβέρνησης, η Κυβέρνηση προτείνει άτοκα δάνεια για τους φοιτητές που είναι φτωχοί και η Αξιοματική Αντιπολίτευση, χαμηλότοκα δάνεια. Να, δηλαδή, πώς προσαρμόζετε την πολιτική σας στις επιδιώξεις του τραπεζικού συστήματος.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη στήριξης των αγροτών μέσω του τραπεζικού συστήματος. Και γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά ότι στο παρελθόν υπήρξαν ρυθμίσεις για τα αγροτικά χρέη φυσικών προσώπων και για τις συνεταιριστικές οργανώσεις. Ήταν, όμως, ρυθμίσεις εξυγίανσης της Αγροτικής Τράπεζας, προκειμένου να ιδιωτικοποιηθεί και όχι βέβαια για να ενισχυθούν οι φτωχομεσαίοι αγρότες. Και τι παρατηρούμε σήμερα; Παρατηρούμε την Κυβέρνηση να μην τους δίνει τις επιδοτήσεις, τα δικαιώματά τους και να έρχεται η Αγροτική Τράπεζα να τους βάζει και στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ», στο μαύρο πίνακα, δηλαδή, του τραπεζικού συστήματος.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη στήριξης των μικρομεσαίων, των μικροεπαγγελματιών, των μικρών επιχειρήσεων, που τους αναγκάζει να καταφεύγουν στα τοκογλυφικά επιτόκια των τραπεζών.

Αυτό το πλαίσιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εξασφαλίζει διαχρονικά την αύξηση της πελατείας και των κερδών των τραπεζών.

Το τραπεζικό σύστημα, λοιπόν, με την απελευθέρωση των αγορών και στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος, δεν προσαρμόζεται στις ανάγκες του λαού. Διότι αυτό που αναφέρει στο άρθρο 3 η πρόταση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ότι ο πιστωτικός φορέας οφείλει να προσφέρει το είδος και το συνολικό ποσό πίστωσης, που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του καταναλωτή, δεν ισχύει στην πράξη.

Μάλιστα, σ' αυτό το σημείο έρχεται η Τράπεζα της Ελλάδας, με το υπόμνημα που μας έχει καταθέσει και λέει: Η οδηγία, που θα εκδοθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, λέει ότι πρέπει το πιστωτικό ίδρυμα να πληροφορηθεί τον καταναλωτή για τα βασικά χαρακτηριστικά του προϊόντος, ώστε ο ίδιος να είναι σε θέση να εκτιμήσει εάν η προτεινόμενη πίστωση ανταποκρίνεται στις ανάγκες του.

Δηλαδή ο κύριος στόχος των παρεμβάσεων που έχουν γίνει μέχρι σήμερα, αλλά και της πρότασης της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, είναι η υψηλή κερδοφορία που επιδιώκουν οι τράπεζες μέσα από τα υψηλά επιτόκια, η διαφορά, δηλαδή, από τα επιτόκια κατάθεσης και χορήγησης.

Είπε ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή ότι ο ανταγωνισμός είχε αποτέλεσμα, ωφέλησε τον καταναλωτή και ανέφερε τα στεγαστικά δάνεια. Πιστεύουμε ότι αυτό δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, γιατί μπορεί να έχει πέσει το επιτόκιο, αλλά έχει αυξηθεί πλέον η πραγματική τιμή ενός σπιτιού. Χρειάζεται, δηλαδή, μεγαλύτερη μάζα δανείου ο δανειολήπτης για να αγοράσει το σπίτι. Τι σημαίνει αυτό; Περισσότερα χρήματα από την τράπεζα, έστω και με μειωμένο επιτόκιο, μεγαλύτερα κέρδη.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι ο ανταγωνισμός μέσω των εξαγορών, των συγχωνεύσεων δεν λειτουργεί προς όφελος του καταναλωτή, αλλά δημιουργείται ολιγοπωλιακή κατάσταση στο τραπεζικό σύστημα. Το καρτέλ, δηλαδή, των τραπεζών είναι εκείνο που κατευθύνει τα πράγματα και βέβαια δεν μπορούν

αυτές οι κυβερνήσεις, που έχουν συμφωνήσει σε όλα, να επιβάλλουν τους όρους λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος. Γίνεται ακριβώς το αντίθετο. Είναι οι τραπεζίτες εκείνοι που καθορίζουν τους όρους και οι κυβερνήσεις εκείνο που κάνουν, είναι να νομοθετούν για να καλύψουν τα συμφέροντα των τραπεζών.

Ο κύριος Υφυπουργός μας είπε ότι έχουμε την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Μα, είναι δυνατόν να μας λένε για την Επιτροπή Ανταγωνισμού; Εσείς κάνατε τις ανεξάρτητες αρχές μαζί με την Αξιωματική Αντιπολίτευση και μεταφέρατε εκεί τις πολιτικές ευθύνες της Κυβέρνησης, για να μην αναλάβετε πολιτικές ευθύνες. Μας είπατε ότι επιβάλλατε για πρώτη φορά πρόστιμο. Λέει μία παροιμία ο λαός, δεν θα την αναφέρω, όμως.

Κύριε Υπουργέ, τι είναι τα πρόστιμα των 50.000 ευρώ και των 60.000 ευρώ, όταν βλέπουμε τους ισολογισμούς των τραπεζών να μιλάνε για 100%, 150% αυξήσεις των κερδών τους; Όταν έχουν 300.000.000 ευρώ, 400.000.000 ευρώ, 500.000.000 ευρώ η καθεμία, εσείς έρχεστε και μας λένε για μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ; Ας είμαστε τουλάχιστον ειλικρινείς μεταξύ μας και ιδίως απέναντι στον ελληνικό λαό.

Είναι γνωστή η μέθοδος του ανατοκισμού. Είναι γνωστή η απόφαση 289/1980 της Νομισματικής Επιτροπής, που καμία κυβέρνηση δεν έχει καταργήσει και το άρθρο 3, παράγραφος 2, που αναφέρει ότι χρειάζεται συμφωνία. Ποιος, όμως, καταναλωτής που έχει ανάγκη δεν συμφωνεί με τους όρους που επιβάλλει η τράπεζα; Όπως είπα προηγουμένως, η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κατευθύνει τα πράγματα; Είναι σε θέση, δηλαδή, ο δανειολήπτης να έρθει σε συμφωνία με την τράπεζα; Ας είμαστε ειλικρινείς και εδώ και απέναντι στο λαό.

Εξάλλου, να σταματήσουμε. Γιατί να επιτρέπουμε τον ανατοκισμό; Λέει βέβαια η εισηγητική έκθεση της πρότασης νόμου ότι στη Γερμανία έχουν καταργηθεί. Ε, ας καταργηθούν και στη δική μας χώρα. Μπορείτε να το κάνετε αυτό; Απευθυνόμαστε και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και στην κυβέρνηση, η οποία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε κατηγορούσε την Κυβέρνηση ότι είναι κυβέρνηση των τραπεζιτών. Και εσείς τι είστε; Κυβέρνηση των τραπεζιτών και εσείς. Η Τράπεζα της Ελλάδος κτυπάει τον κώδωνα του κινδύνου για επικίνδυνες εξελίξεις λόγω υπερχρέωσης των νοικοκυριών, οι οποίες μπορούν να λειτουργήσουν ως ντόμινο γενικότερα, εις βάρος βέβαια των εργαζομένων.

Εξάλλου, ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα. Τα χρέη των λαϊκών νοικοκυριών προς τις τράπεζες είναι 84.000.000.000 ευρώ. Αυτό είναι το δώρο της Νέας Δημοκρατίας για τα τρία χρόνια που έκλεισε προς την εργασία και τη λαϊκή οικογένεια. Η περιοριστική πολιτική σε όλους τους τομείς τους οδηγεί να αυξάνουν αλματωδώς χρόνο με το χρόνο τα χρέη τους στις τράπεζες. Ωραίο δώρο κάνατε στα λαϊκά νοικοκυριά, κλείνοντας τρία χρόνια διακυβέρνησης, όπως δώρο είχε κάνει τότε και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γνωρίζουμε όλοι τι κέρδη αποκόμισαν από το Χρηματιστήριο για να έρθει μετά από εκείνη την καταστροφή των λαϊκών νοικοκυριών η Κυβέρνηση να δώσει κίνητρα, μεγάλες φοροαπαλλαγές, για να απορροφήσουν οι τράπεζες τις θυγατρικές τους, γιατί και από εκεί μέσα είχαν αποκομίσει πολύ μεγάλα κέρδη.

Όσον αφορά το άρθρο 5 και το ακατάσχετο μέχρι 5.000 ευρώ, πιστεύουμε ότι και αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι υποκριτικό. Και αν ο άλλος τα ξεπεράσει και πάει στα 5.001 ευρώ, τι σημαίνει αυτό; Πρέπει να γίνει η κατάσχεση του ακινήτου;

Εμείς κάναμε πρόταση προς την Κυβέρνηση να δούμε αυτό το θέμα όλες οι πτέρυγες στη Βουλή, γιατί είναι απαράδεκτο για χρέη προς την τράπεζα να βγαίνει στο σφυρί ένα σπίτι που έχει ο άλλος. Μπορούμε να βρούμε τρόπους, για ναβάλουμε φραγμό και στις τράπεζες, αλλά και σε ένα άλλο κύκλωμα που λειτουργεί γύρω από τις τράπεζες και αναφέρομαι, βέβαια, στο άρθρο 8. Για εμάς είναι απαράδεκτος αυτός ο τρόπος διαδικασίας είσπραξης μέσω εταιρειών. Είχε ψηφιστεί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έρχεται τώρα πάλι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και κάνει πρόταση να παρθούν κάποια μέτρα. Τι θα πει μέτρα; Να καταργηθεί τελείως γιατί είναι απαράδεκτοι οι μαφιόζικοι τρόποι

είσπραξης χρεών από τις τράπεζες διά μέσου τρίτων. Είναι απαράδεκτο και εδώ παραβιάζονται και δημοκρατικά δικαιώματα που έχουν να κάνουν με τα προσωπικά δεδομένα. Πιστεύω ότι πρέπει το άρθρο 5 να καταργηθεί τελείως, να μην ισχύει, δηλαδή, η κατάσχεση του ακινήτου.

Το άρθρο 9 μιλά για τις αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος. Η ίδια η Τράπεζα και ο διοικητής της, όσες φορές ήρθε για να μας ενημερώσει γύρω από τις εξελίξεις στην οικονομία της χώρας μας, μας είπε ότι εμείς δεν έχουμε καμία αρμοδιότητα, ότι πλέον όλα υπόγονται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτή καθορίζει τους κανονισμούς, τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Έχω και το υπόμνημα που μας κατέθεσαν, όπου αυτό επικαλείται. Δεν καταλαβαίνουμε τώρα την Αξιωματική Αντιπολίτευση που ως κυβέρνηση όχι μόνο δεν πήρε κανένα μέτρο περιορισμού της ασύδοτης δράσης του τραπεζικού συστήματος, αλλά απεναντίας μέσα στην απελευθερωμένη αγορά, όπως πλέον ονομάζεται και μέσα στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι επόμενο ότι θα λειτουργούν με τον τρόπο που λειτουργούν.

Στο άρθρο 6 είναι θετική η διάταξη που αφορά την καταβολή τιμήματος αγαθού μέσα από πίστωση από τράπεζα που υποδεικνύει ο προμηθευτής, όταν αποδειχθεί η ελαττωματικότητα ή η ακαταλληλότητα του προϊόντος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι μέσα στα πλαίσια του συστήματος το τραπεζικό σύστημα διαχρονικά λειτουργεί προς όφελος των μεγαλοεπιχειρηματιών, προς όφελος του κεφαλαίου. Και όταν ακόμα ήταν κρατικές οι τράπεζες, λειτουργήσαν ως μηχανισμοί ενίσχυσης επιχειρηματικών ομίλων. Να σας θυμίσω τι έγινε μετά τη Μεταπολίτευση, πόσα δάνεια πήραν μέσα από τις κρατικές τράπεζες, θαλασσοδάνεια, μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, γνωστά ονόματα της αγοράς, για να παραδώσουν ύστερα αυτά τα εργοστάσια στην επόμενη διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρεοκοπημένα; Να σας πω πόσα νέα δάνεια πήραν αυτές μέσω του Οργανισμού Ανασυγκρότησης των Επιχειρήσεων επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να μπορέσουν να ανασυγκροτηθούν και να μεταπωληθούν πάλι στους ίδιους ή και σε άλλους ιδιώτες; Το τραπεζικό σύστημα διαχρονικά μέσα στα πλαίσια του συστήματος και μέσα από τέτοιες διακυβερνήσεις λειτουργεί προς όφελος του κεφαλαίου και, βέβαια, σε βάρος του ελληνικού λαού.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, λέμε ότι το τραπεζικό σύστημα μπορεί να λειτουργήσει πολύ διαφορετικά, εάν υπάρχει μία λαϊκή διακυβέρνηση που πραγματικά θα δώσει ώθηση σε παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας προς όφελος, βέβαια, των δυνάμεων της εργασίας, για τους εργαζόμενους, για τους μικρομεσαίους αγρότες, για τους μικροεπαγγελματίες, μέσα από παραγωγικούς συνεταιρισμούς, εμπορικούς, προμηθευτικούς, για να μπορέσει να αναζωογονηθεί η οικονομία προς όφελος του λαού. Τα μεγάλα έργα, που έχει ανάγκη η χώρα, πρέπει να γίνονται μέσα από τον απλό δημόσιο έλεγχο και τη χρηματοδότηση, χωρίς καμμία σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, για να πληρώνουμε ύστερα υπέρογκα ποσά για να μισθώνουμε ό,τι ακριβώς παραδίδουμε στους ιδιώτες, αλλά ακόμη και για να πληρώνουμε μεγάλα διόδια γι' αυτές τις υποδομές τις οποίες εσείς και οι προηγούμενοι επικαλείστε.

Εμείς απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό και του λέμε το εξής: Έχουμε εκλογές. Όποτε και αν γίνουν αυτές, θα πρέπει να αποδυναμώσουν εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις που δυνάμουν με την πολιτική τους τους τραπεζίτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Και δεν είναι τυχαίο ότι στις τράπεζες οι ιδιοκτήτες είναι βιομήχανοι, μεγαλέμποροι και εφοπλιστές. Και βέβαια, οι πολιτικές δυνάμεις, Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι αυτές που στηρίζουν αυτούς, αλλά σε βάρος του εργαζόμενου λαού των λαϊκών στρωμάτων. Και πρέπει να ενισχύσουν αποφασιστικά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας που στοχεύει στην αποδυνάμωση των τραπεζιτών, προς όφελος όμως, των λαϊκών στρωμάτων, προς όφελος των εργαζομένων.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Τζέκη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού, ο κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την καταψηφίσαμε επί της αρχής και σημειώσαμε τα θετικά σημεία που περιέχει, τα οποία και υποστηρίξαμε. Όμως θεωρώ ότι η πιο σημαντική συμβολή, ας το πω έτσι, που είχε η πρόταση των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ότι επέτρεψε να γίνει μια συζήτηση -ουσιαστική νομίζω- στην επιτροπή, για το ζήτημα των τραπεζών γενικότερα. Και αν δεν με απατά η μνήμη μου πιστεύω ότι τέτοια συζήτηση έχει χρόνια να γίνει στο Κοινοβούλιο.

Περάσαμε μια μακρά περίοδο, όπου οι τράπεζες ήταν κάτι σαν ταμπού και θέλω να πιστεύω, ότι παρ' όλο που θα απορριφθεί η συγκεκριμένη πρόταση, θα αποτελέσει μια νέα αφετηρία, για να δούμε πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα, τα οποία έχουν προκύψει. Εκείνο, λοιπόν, που νομίζω ότι έχει νόημα να κάνουμε σήμερα, ή εν πάση περιπτώσει θα επιχειρήσω να κάνω εγώ, είναι να θέσουμε τα ερωτήματα: Υπάρχει πρόβλημα με τη σημερινή λειτουργία των τραπεζών; Διότι υπάρχει και η άποψη, ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Κάποιοι ιδιότροποι το δημιουργούν. Και αν υπάρχει πρόβλημα, ποιο είναι το πρόβλημα αυτό, σε τι συνίσταται; Και βεβαίως, τι πρέπει να γίνει, ούτως ώστε και η περιβόητη πρόταση νόμου που μας έχει πει η Κυβέρνηση ότι θα φέρει, να πούμε από τώρα, τι πρέπει να περιέχει και να δούμε μετά τι θα κάνει.

Σε ό,τι αφορά το πρόβλημα, νομίζω ότι η κοινωνία το γνωρίζει. Θα έλεγα ότι υπάρχει και μια διάχυτη γκρίνια στην κοινωνία για τις τράπεζες και αυτή η γκρίνια είναι που πρέπει να μετατραπεί, να αποκτήσει πολιτικό περιεχόμενο και στόχευση. Η γκρίνια δεν ενοχλεί. Εκείνο που ενοχλεί είναι το συγκεκριμένο αίτημα, η συγκεκριμένη κοινωνική διεκδίκηση και η συγκεκριμένη πολιτική στόχευση.

Υπάρχουν, λοιπόν, προβλήματα, πρώτον, για τους καταθέτες. Το επιτόκιο καταθέσεων είναι κάτω από τον πληθωρισμό. Το μεσοσταθμικό επιτόκιο καταθέσεων σήμερα είναι 1,89%, όταν ο πληθωρισμός είναι πάνω από 3%. Επίσης οι καταθέτες που έχουν πολύ λίγα χρήματα, στην ουσία τα χάνουν. Διότι δεν ξέρω αν ισχύει για όλες τις τράπεζες -νομίζω ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο δεν το κάνει- αλλά πολλές ιδιωτικές τράπεζες χρεώνουν την τήρηση λογαριασμού. Δηλαδή σε λίγο πρέπει να πληρώνουμε την τράπεζα, για να βάλει ο κόσμος λίγες οικονομίες που έχει και να μην τις βάζει κάτω από το στρώμα του.

Εγώ θέλω να θέσω και ένα ερώτημα, ως προς την έννοια πια και τη λογική που έχει ο φόρος επί των τόκων. Ο φόρος αυτός, κύριε Υπουργέ, επεβλήθη όταν τα επιτόκια ήταν 20%-25%. Και τότε που επεβλήθη, εμείς είχαμε σημειώσει ότι θα έπρεπε να υπάρξει μια εξαιρέση για τις χαμηλές καταθέσεις. Έχει ο άλλος 10.000 ευρώ, είναι η αποταμίευση του. Να πληρώσει φόρο επί της αρνητικής απόδοσης; Αφού το κεφάλαιό του απαξιώνεται!

Βεβαίως τα μεγαλύτερα θύματα από τη λειτουργία των τραπεζών σήμερα, είναι ...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και πώς δεν θα σπάσει την κατάθεση μετά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εντάξει, αυτό είναι ένα τεχνικό πρόβλημα. Εγώ θέτω το ζήτημα, κύριε Βαρβιτσιώτη και αυτό θα κάνω σε όλα. Δεν ισχυρίζομαι ότι σε όλα έχω τη μαγική λύση, αλλά από τη στιγμή που διαπιστώνουμε -εάν διαπιστώνουμε- ότι υπάρχει ένα πρόβλημα, πρέπει τουλάχιστον να συμφωνήσουμε ότι υπάρχει πρόβλημα και να δούμε πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Δεύτερη κατηγορία, μεγάλων θυμάτων -όπως είπα- είναι οι δανειζόμενοι βεβαίως, οι συναλλασσόμενοι γενικότερα, από τις τράπεζες. Πρώτα-πρώτα πληρώνουν πολύ υψηλά επιτόκια. Το «υψηλά» είναι σχετική έννοια. Τα επιτόκια σήμερα είναι πάρα πολύ χαμηλά σε σχέση με τα επιτόκια πριν από δέκα χρόνια. Έχουν μειωθεί πάρα πολύ τα επιτόκια, αλλά σε σχέση με το επιτόκιο κατάθεσης, το επιτόκιο δανεισμού είναι πάρα πολύ υψηλό, ιδιαίτερα για τα καταναλωτικά δάνεια κ.λπ..

Επίσης μπαίνουν ανεξέλεγκτα, προμήθειες. Υπήρχαν μια σειρά υπηρεσίες που έπαιρνε κάποιος από την τράπεζα και τώρα με το «καλημέρα» πρέπει να πληρώσεις, ακόμη και για να μάθεις το υπόλοιπό σου, αν χρησιμοποιείς το σύστημα «ΔΙΑΣ» ή οτιδήποτε άλλο και τα λοιπά. Είναι το θέμα, λοιπόν, των προμηθειών.

Δυσμενείς όροι. Πας σε μια τράπεζα, παίρνεις ένα στεγαστικό δάνειο και σου λέει «να, αλλά θα το ασφαλίσω εγώ το δικό σου σπίτι». Μα, εγώ μπορεί να έχω άλλη ασφαλιστική εταιρεία να πάω και να είναι και φθηνότερη. Προκύπτουν μια σειρά δεσμευτικοί όροι, όπως υπάρχουν και μια σειρά αντικίνητρα για να αλλάξει κάποιος την τράπεζά του, να φύγει από τη μία τράπεζα και να πάει στην άλλη. Δεν είναι απλό. Πολλές φορές χρειάζονται έξοδα γραφειοκρατίας κ.λπ..

Υποθέτω ότι σ' αυτά γενικά συμφωνούμε. Αυτό που δεν έχει συνειδητοποιηθεί είναι τα προβλήματα που δημιουργεί το σημερινό νεοφιλελεύθερο πλαίσιο δράσης των τραπεζών και συλλογικά στην οικονομία και την κοινωνία. Παραδείγματος χάρη, όταν λέει ο κ. Γκαργκάνας -και το λέει με μεγάλη καθυστέρηση, πρέπει να παρατηρήσουμε- ότι υπάρχει πρόβλημα υπερχρέωσης των νοικοκυριών, το πρόβλημα αυτό δεν αφορά μόνο τα νοικοκυριά που χρεώθηκαν. Εγώ θα έλεγα και το εξής: Δεν αφορά καν τα νοικοκυριά που χρεώθηκαν, αν τα νοικοκυριά χρεώθηκαν για να αποκτήσουν περιουσιακό στοιχείο. Αν κάποιος δανείστηκε για να πάρει σπίτι, γιατί έχει πρόβλημα; Να ζοριστεί να πληρώσει το δάνειό του. Το πρόβλημα δημιουργείται συνολικά στην οικονομία, διότι η υπερχρέωση αυτή δημιουργεί υπερκατανάλωση, εφόσον είναι για καταναλωτικούς σκοπούς.

Με τη δομή που έχει η οικονομία μας οδηγεί σε αύξηση των εισαγωγών και θα έρθει ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας μεθαύριο στη Βουλή και θα μας πει ότι διογκώνεται το έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών. Και τι πρέπει να γίνει; Να μειωθούν οι μισθοί. Δηλαδή επειδή υπάρχει υπερχρέωση -βεβαίως είναι ένας από τους πολλούς παράγοντες- πρέπει να πληρώσουν οι μισθωτοί μέσα απ' αυτόν τον τεθλασμένο συλλογισμό.

Το τρίτο πρόβλημα που δημιουργείται είναι ότι αν τα επιτόκια χορηγήσεων είναι υψηλότερα από τα επιτόκια καταθέσεων, πέρα από τα όποια λογικά όρια, επιβαρύνεται το κόστος λειτουργίας της οικονομίας συνολικά και επιβαρύνεται και η λεγόμενη ανταγωνιστικότητα. Πού είναι εδώ η ανησυχία για την ανταγωνιστικότητα;

Όπως ενδεχομένως γνωρίζετε οι πιο πληροφορημένοι από εσάς, στη Γερμανία το 70% του τραπεζικού συστήματος, σήμερα που μιλάμε, είναι είτε δημόσιο είτε συνεταιριστικό. Και στην προσπάθεια που γίνεται και στη Γερμανία να γίνει ιδιωτικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, το αντεπιχείρημα είναι ότι προτιμούμε ένα τραπεζικό σύστημα με ενδεχομένως χαμηλότερα κέρδη, διότι κερδίζει συνολικά η οικονομία. Όσο πιο πολύ κερδίζουν οι τράπεζες, τόσο πιο πολύ χάνει συνολικά η οικονομία.

Και υπάρχει μια μελέτη ενός ερευνητή της Τράπεζας της Ελλάδος του κ. Μητράκου, ο οποίος διαπιστώνει ακριβώς αυτό το οποίο σας λέω αυτήν τη στιγμή με επιστημονικό και τεκμηριωμένο τρόπο. «Είναι, λοιπόν, προφανές», λέει σε μια εργασία του ο κ. Μητράκος, «ότι η πολιτική των υψηλών επιτοκίων που εφαρμόζουν οι ελληνικές τράπεζες όχι μόνο προς τους καταναλωτές, αλλά και προς τις επιχειρήσεις δημιουργεί προβλήματα και δυσχεραίνει την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων και κλάδων της οικονομίας, περιορίζοντας τις επενδύσεις και κατά συνέπεια και την οικονομική ανάπτυξη». Δεν άκουσα τίποτα επ' αυτού και ούτε ακούω πώς θα αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα. Ωραία αυτά, ζήτω η ελεύθερη αγορά και μη τυχόν και πειράξουμε την ελεύθερη αγορά, αλλά ιδού το πρόβλημα και επ' αυτού πρέπει να τοποθετηθεί η Κυβέρνηση.

Τρίτο πρόβλημα είναι αυτό που στα σχολεία μαθαίνουν οι φοιτητές, η ορθολογική κατανομή των πόρων. Όταν οι τράπεζες προτιμούν να δίνουν καταναλωτικά δάνεια, διότι εκεί υπάρχει περισσότερο περιθώριο κέρδους, όταν οι τράπεζες δίνουν ακόμα και στεγαστικά δάνεια, γιατί είναι πιο ασφαλή λόγω της υποθήκης, αν όλη η χρηματοδότηση μιας οικονομίας πηγαίνει στην κατανάλωση και στα στεγαστικά δάνεια, αυτό σημαίνει στρέβλωση στην κατανομή των πόρων, κύριε Βεργίνη. Αυτό δεν

λέγατε στους φοιτητές; Είναι το περιβόητο resource allocation. Πού πήγε αυτό; Ποιος θα χρηματοδοτήσει τους κλάδους που δεν είναι ελκυστικοί για τις τράπεζες;

Το τέταρτο πρόβλημα είναι ο «τραπεζικός αποκλεισμός». Το βάζω σε εισαγωγικά κατά το «κοινωνικός αποκλεισμός». Με αυτήν τη λειτουργία των τραπεζών έχουμε κλάδους ολόκληρους που δεν δανειοδοτούνται, όπως θα έπρεπε, και έχουμε και κοινωνικά στρώματα για τα οποία οι τράπεζες είναι κλειστές. Είναι τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας. Αυτός που έχει ένα χαμηλό εισόδημα ούτε πιστωτική κάρτα παίρνει ούτε δάνειο παίρνει. Τι προτείνει το ελληνικό Κοινοβούλιο γι' αυτήν την κατηγορία των ανθρώπων; Αν ο δανεισμός είναι δικαίωμα -και σε μια κοινωνία καπιταλιστική σαν τη δική μας, που κινείται με βάση το χρήμα, ο δανεισμός είναι δικαίωμα- τι λέμε σ' αυτόν τον κόσμο που αποκλείεται απ' αυτό το δικαίωμα;

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Δεν έχει δικαίωμα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δεν έχει δικαιώματα επομένως. Αν δεν έχει χρήματα, δεν έχει δικαιώματα. Ωραία, αυτή είναι η δίκαιη κοινωνία που λέτε;

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Εσείς τη βλέπετε να λειτουργεί διαφορετικά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εγώ, κύριε Βεργίνη, βλέπω το εξής, ότι φέτος πήρε το Νόμπελ Ειρήνης ένας κύριος που λέγεται Yunus. Πήρε το Νόμπελ Ειρήνης και όχι Οικονομικών. Διότι το Νόμπελ Οικονομικών το δίνει η Τράπεζα της Σουηδίας και το δίνει με άλλα κριτήρια. Πήρε το Νόμπελ Ειρήνης, διότι αφιέρωσε τη ζωή του στον πόλεμο κατά της φτώχειας και μάλιστα δημιούργησε μία τράπεζα που δίνει δάνεια στους φτωχούς με μοναδικό στοιχείο εγγύησης την εμπιστοσύνη. Η πρωτοτυπία δεν είναι το δάνειο στους φτωχούς. Η πρωτοτυπία είναι ότι δεν ζητά καμία υποθήκη. Στο Μπαγκλαντές. Όμως επεκτείνεται διεθνώς αυτή η ιδέα.

Ιδού το πρόβλημα. Δεν υπάρχει καμία λύση; Εγώ προτείνω μία: Τράπεζα ειδικού σκοπού. Δεν λέω να αντιγράψουμε το παράδειγμα του Μπαγκλαντές ή του Νομπελίστα οικονομολόγου, αλλά λέω ότι, πέρα από τις τράπεζες που σκοπό έχουν το κέρδος και το διακηρύσσουν και είναι υπερήφανες που αυξήθηκαν τα κέρδη τους 100%, μπορεί να υπάρξει και μία τράπεζα με άλλο σκοπό, ότι υπό όρους βιωσιμότητας εγώ υπάρχω, για να καλύπτω κενά της κοινωνίας.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Τράπεζα εγγυήσεων υπάρχει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, προσπάθησα να θίξω έστω συνοπτικά, μια σειρά από προβλήματα τα οποία δημιουργεί το σημερινό καθεστώς. Η πρόταση νόμου των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν απαντάει τα περισσότερα απ' αυτά. Πιστεύω να υπάρξει και άλλη πρόταση και περιμένουμε να δούμε η Κυβέρνηση τι έχει να μας πει γι' αυτά τα προβλήματα.

Τώρα, πού οφείλονται αυτά τα προβλήματα; Έφυγε ο συνάδελφος του Κ.Κ.Ε. Για όλα φταίει το Μάαστριχτ. Μακάρι να ήταν έτσι. Δυστυχώς το πρόβλημα είναι παγκόσμιο, δεν είναι μόνο ευρωπαϊκό. Άρχισε με την αποδέσμευση του δολαρίου από το χρυσό το 1972 από το Νίξον.

Άρχισε με τη διάβρωση ή την κατάρρευση όλων των θεσμών του Μπρέτον-Γουντς που έγινε μεταπολεμικά με τη σφραγίδα του Κέινς. Το πρόβλημα που συζητάμε είναι συστατικό της όλης αυτής νεοφιλελεύθερης πορείας και, βεβαίως, έχει και την νεοελληνική του ιδιαιτερότητα. Διότι, όταν έγινε απελευθέρωση του δικού μας τραπεζικού συστήματος με βάση την εισήγηση της Επιτροπής Καρατίτ από το Μάαστριχτ ή και Χαρισόπουλου πιο πριν, τότε και οι μετέπειτα κυβερνήσεις δεν έλαβαν μέτρα, δεν υπήρξε πρόνοια.

Απελευθέρωση. Τι συνέπειες θα φέρει η απελευθέρωση; Και μ' αυτήν την έννοια, βεβαίως, υπάρχουν πολιτικές ευθύνες και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά εμάς μας ενδιαφέρει το παρόν και το μέλλον. Δεν θα πω, δηλαδή, αυτό το οποίο ελέγχθη, ότι δεν έχει δικαίωμα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να φέρει πρόταση. Και δικαίωμα έχει και υποχρέωση έχει, έστω και τώρα να φέρει προτάσεις νόμων, οι οποίες να διορθώνουν έστω και με καθυστέρηση προβλήματα που και η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τις ιδιωτικοποιήσεις κ.λπ. δημιουργήσε. Αυτό, λοιπόν, είναι το γενικότερο πλαίσιο αναφοράς το δικό μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θέλω να σας κουράσω, αλλά θα μου δώσετε ένα δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε, για να κάνω δύο επισημάνσεις σε ειδικότερα θέματα.

Η προστασία του καταναλωτή είναι ένα κεφάλαιο. Εμείς αυτό που ζητούμε είναι να έρθει ένας νόμος-πλαίσιο για την κοινωνικά υπεύθυνη λειτουργία των τραπεζών, ένας νόμος-πλαίσιο, ο οποίος θα λέει τι σημαίνει τραπεζικός ανταγωνισμός και πώς γίνεται -δεν αρκεί ο γενικός νόμος περί ανταγωνισμού- θα ορίζει τα πλαίσια λειτουργίας και θα προβλέπει τρόπους προστασίας, όχι μόνο του καταναλωτή, αλλά γενικότερα του συναλλασσόμενου και κυρίως συνολικά της οικονομίας και της κοινωνίας και θα δίνει και μία απάντηση στο φαινόμενο, το πρόβλημα, το οποίο θα διογκώνεται, το πρόβλημα του αποκλεισμένου πληθυσμού από τις τράπεζες και θα διογκώνεται, διότι, όσο πιο αυστηρά μέτρα ζητούμε εμείς οι ίδιοι για τις τράπεζες, τόσο οι τράπεζες βεβαίως θα αποκλείουν, θα υποχρεώνονται να γίνονται πιο σφιχτές στο να δανείζουν επιχειρήσεις ή άτομα τα οποία θεωρούν ότι δεν είναι τόσο εγγυημένα τα δανειά τους όσο θα ήθελαν.

Σε ό,τι αφορά τα ειδικότερα θέματα που έχει η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., συνοπτικά λέω ότι το πλαφόν μόνο στα καταναλωτικά δάνεια έχει ποικίλα προβλήματα. Τα είπα και στην επιτροπή. Στην ουσία αυτό που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτό που ανακοίνωσε με διαφήμισή της τώρα η Marfin, δηλαδή, επιτόκιο Κεντρικής Τράπεζας ή τέσσερις μονάδες επιπλέον. Είναι το ίδιο που έχει ήδη και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Εκείνο το οποίο νομίζω ότι έχει λογική είναι να πούμε ότι τα επιτόκια χορηγήσεων δεν μπορούν να αυξάνουν ανεξάρτητα από το επιτόκιο καταθέσεων, δηλαδή, να ελέγξουμε την ψαλίδα. Όταν η Ευρωπαϊκή Τράπεζα αυξάνει το επιτόκιο της, δεν σημαίνει ότι αυξάνει αυτόματα το κόστος του χρήματος, κυρία Αντωνίου, που είστε εισηγήτρια. Η Εθνική Τράπεζα, παραδείγματος χάρι, έχει επάρκεια καταθέσεων. Μια τράπεζα που δανείζεται για να δανείσει, εκεί επηρεάζεται το κόστος του χρήματος. Αλλά συνολικά, εφόσον οι χορηγήσεις καλύπτονται από καταθέσεις, δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτόματα κάθε μεταβολή του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας πρέπει να οδηγήσει σε μεταβολή του εγχώριου επιτοκίου. Άρα το πρώτο βασικό θέμα είναι ο έλεγχος της ψαλίδας και όχι μόνο του ενός ή του άλλου επιτοκίου.

Το δεύτερο είναι ότι εμείς, με τα σημερινά δεδομένα, έχουμε επιφύλαξη, για να μην πω αντίθεση, στο να φύγει η πολιτική ευθύνη του ελέγχου των τραπεζών και της προστασίας του καταναλωτή από την Κυβέρνηση και να πάει στην Τράπεζα της Ελλάδας. Η Τράπεζα της Ελλάδας έχει τεχνογνωσία οπωσδήποτε, αλλά είναι ανεξάρτητη αρχή. Δεν υπόκειται καν σε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Ενδεχομένως προκύπτουν και προβλήματα συνταγματικότητας. Να μείνει, λοιπόν, η ευθύνη στο Υπουργείο, να ενισχυθούν οι δομές του και να υπάρχει συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδας.

Τέλος, σε ό,τι αφορά την κατάσχεση, τον πλειστηριασμό για πρώτη κατοικία, το ποσό πρέπει να φτάσει τουλάχιστον το αφορολόγητο όριο, εφόσον αναγνωρίζουμε ότι από κάποιον το κράτος δεν ζητάει φόρους, διότι δεν μπορεί να καταβάλλει. Ας μπει αυτό το όριο αλλά και ας συζητήσουμε μια γενικότερη, πιο ριζοσπαστική λύση, ούτως ώστε η πρώτη κατοικία γενικά να χορηγείται ως κοινωνικό αγαθό. Ο Ο.Ε.Κ. έχει τεράστιες δυνατότητες, οι οποίες μένουν αναξιοποίητες.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, πρέπει να μας πείτε και πότε θα έρθει η πρόταση της Κυβέρνησης που τόσες φορές έχει αναφερθεί, πρόταση η οποία θα καλύψει κάποια από τα θέματα που θέσαμε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι εικόνα αυτή. Δεν είναι εδώ ο Υπουργός Ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ είδα ότι ο κ. Σιούφας ήταν εδώ. Εάν κάποια έκτακτη υποχρέωση του επιβάλλει να φύγει για λίγο από την Αίθουσα, τι να κάνουμε. Πάντως, όπως ο Κανονισμός ορίζει, μπορεί να παρίσταται και άλλος Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Να φέρουν τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρωτόπαπα, εσείς ήσασταν Υπουργός και γνωρίζετε. Όταν η κ. Αντωνίου γίνει Υπουργός, πιστεύω ότι θα το αντιληφθεί αυτό. Υπάρχει εδώ Υφυπουργός και μάλιστα παλιός κοινοβουλευτικός.

Ο Υφυπουργός κ. Στυλιανίδης έχει το λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Επειδή ακούστηκε μία ενδιαφέρουσα πρόταση από τον κ. Δραγασάκη, προηγούμενως, για την Τράπεζα Ανάπτυξης θα ήθελα να πω, μη μας θεωρείτε εντελώς ξέχωρους από το θέμα. Στο Υπουργείο Εξωτερικών υλοποιείται η πολιτική αναπτυξιακής συνεργασίας και ζητήματα εφαρμογής τεχνολογίας που με επιτυχία εφήρμοσαν άλλα κράτη, είμαστε πρόθυμοι να τα ακούμε και να τα μεταφέρουμε εδώ εάν χρειάζεται, γιατί θα είναι εποικοδομητικό κάτι τέτοιο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο κ. Βερελής έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Άρα, κύριε Υπουργέ, πιστεύω πριν επιτρέψει ο κ. Σιούφας μπορείτε να αποδεχθείτε το σχέδιο νόμου και να τελειώσει η σημερινή συνεδρίαση με ευτυχές τέλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Και με πολλά χειροκροτήματα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απελευθέρωση των τραπεζικών εργασιών στη χώρα μας οδήγησε τα τελευταία χρόνια σε μια βαθιά αλλαγή στη σχέση πελατών – τραπεζών με αποτέλεσμα των εξελίξεων αυτών τη γιγάντωση των τραπεζικών εργασιών, τη γιγάντωση του ρόλου των τραπεζών και τη βαθύτατη επίδραση στις οικονομικές συνεργασίες στην κοινωνία και σε κάθε πολίτη ξεχωριστά.

Σήμερα στο επίπεδο των συναλλασσομένων τα καταναλωτικά δάνεια κάθε μορφής προωθούνται από ισχυρότατες διαφημιστικές καμπάνιες. Είναι οι ίδιες διαφημιστικές καμπάνιες που δίνουν και το μέγεθος της επίδρασης του ρόλου των τραπεζών στην καθημερινή ζωή και της εξουσίας την οποία ασκούν οι τράπεζες τόσο στη δημόσια ζωή όσο και καταλαμβάνοντας μεγάλα μερίδια της κρατικής εξουσίας.

Στο επίπεδο, λοιπόν, της εθνικής οικονομίας ο ρόλος των τραπεζών έχει πλέον επεκταθεί σε παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, σε προσέλκυση ξένων επενδυτών, σε ανάληψη διαχείρισης κρατικών λειτουργιών μέσω outsourcing και σε επένδυση και διαχείριση δημοσίων κεφαλαίων. Έχουν πάρει μεγάλο κομμάτι κρατικής εξουσίας.

Ποιο είναι το αξιοσημείωτο φαινόμενο στη χώρα μας; Είναι το ποσοστό της αύξησης των κερδών των τραπεζών. Είναι η εντυπωσιακή κερδοφορία που έχουν οι τράπεζες τα τελευταία χρόνια με ετήσια ποσοστά κερδοφορίας πολλαπλάσια από οποιονδήποτε άλλο κλάδο οικονομικής δραστηριότητας στη χώρα μας. Έτσι το αποτέλεσμα είναι αυτός ο γιγαντισμός και η οικονομική ισχύς που αποκτούν, αυξάνοντας την επιρροή τους στην κοινωνία και στο κράτος.

Πέρα από τα οποιαδήποτε θετικά μπορεί να πει κάποιος για την υγιή ανάπτυξη μιας επιχειρηματικής δραστηριότητας υπάρχουν πολύ σημαντικά βήματα μιας νομιμοφανούς μεν ουσίας, πλην όμως, μη νόμιμης δραστηριότητας, όπου διασταυρώνονται με τις αρμοδιότητες της Κυβέρνησης, η οποία θα έπρεπε να έχει ελέγξει στο πλαίσιο της υποχρέωσής της αυτά τα φαινόμενα. Ποια είναι αυτά τα φαινόμενα; Το πρώτο αφορά τα άμεσα οικονομικά συμφέροντα των πολιτών.

Το δεύτερο είναι η σταθερή οικονομική ανάπτυξη της χώρας και πώς επηρεάζεται αρνητικά από το γιγαντωμένο ρόλο των τραπεζών. Και το τρίτο είναι εάν και κατά πόσο υπάρχει διαφανής διαχείριση του δημόσιου πλούτου πάλι εκ του ρόλου των τραπεζών.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο, πρόσφατα πριν από μερικούς μήνες ήρθε στην Ελλάδα η αρμόδια Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία δημόσια διαπίστωσε το γεγονός ότι στα δάνεια καταναλωτικής πίστης το κόστος των Ελλήνων που συναλλάσσεται με τις τράπεζες είναι κατά 60% ακριβότερα από ό,τι ο

μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και εδώ γεννάται ήδη το πρώτο πολύ μεγάλο θέμα. Είναι ένα θέμα και οικονομικό και ηθικής τάξης.

Το δεύτερο, είναι η διαπίστωση ότι αργά ή γρήγορα μεγάλος αριθμός νοικοκυριών οδηγείται σε πλήρες οικονομικό αδιέξοδο με αδυναμία αποπληρωμής δανειακών υποχρεώσεων και σύντομα θα υποστεί την τιμωρία της συμβατικής του ασυνέπειας. Βαθύτατο ρόλο σ' αυτό παίζει ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η διαφήμιση των τραπεζών, η οποία διαφήμιση συνήθως είναι παραπλανητική και έχει και τεράστιο εύρος. Σας παραπέμπω σ' αυτά τα οποία βλέπουμε τακτικότητα στις οθόνες των τηλεοράσεων για εορτοδάνεια, διακοποδάνεια, κ.ο.κ. και χαρακτηριστικά ότι εντός δύο ωρών βγαίνει δάνειο.

Η Τράπεζα της Ελλάδος η οποία συχνά δίνει συμβουλές για τον τρόπο που πρέπει να καθλώνονται τα επίπεδα μισθών και ημερομισθίων στο θέμα αυτό δεν έχει αντιδράσει. Στο θέμα αυτό δεν έχει παίξει το ρόλο που εκ του νόμου είναι υποχρεωμένη να παίξει. Και εδώ στην Αίθουσα αυτή οφείλουμε να το πούμε, να το υπογραμμίσουμε και να ζητήσουμε από την Τράπεζα της Ελλάδος να μας αναφέρει το λόγο για τον οποίο δεν το έχει κάνει. Πάντα η Τράπεζα της Ελλάδος επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία ότι υπολείπομαστε του μέσου ευρωπαϊκού όρου σε επιβάρυνση νοικοκυριών από δάνεια. Με τον τρόπο αυτό τι κάνει; Υποβαθμίζει τους τεράστιους κινδύνους, δεν κάνει αντιληπτή τη διαφορά που υπάρχει στη διάρθρωση του μέσου εισοδήματος στην Ελλάδα.

Η ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού πρόσφατα διαπίστωσε εναρμονισμένη πρακτική των ελληνικών τραπεζών στο θέμα της πληρωμής των συντάξεων κατά τη συνεργασία της με το Ι.Κ.Α.. Είναι ένα επίσης πολύ μεγάλο ζήτημα. Οι τράπεζες δεν φαίνεται να ασχολούνται με την πραγματική έλλειψη ικανότητας του δανειολήπτη, αντιθέτως, ακούμε ότι εισέρχονται πλέον και στα σουπερ μάρκετ. Δεν θα υπάρχει κοινωνική εκδήλωση στην οποία να μην έχουν μεγάλο μέρος συμμετοχής οι τράπεζες. Αποτέλεσμα είναι το υψηλό κόστος του δανείου με λεόντειους όρους που εξασφαλίζουν την πλήρη δυνατότητα των τραπεζών να ελέγξουν ουσιαστικά την οικονομική συμπεριφορά ενός μεγάλου κομματιού του ελληνικού λαού.

Υπάρχει ακόμη και θέμα το οποίο θέτει σε περιοχή σκεπτικισμού και την αντιμετώπιση που έπρεπε να έχει όλο το σύστημα αυτό από τα δικαστήρια. Πρόσφατα ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έκανε εισήγηση για την επιβολή οικονομικής ποινής κατά την προεξόφληση των δανείων κάτι που αν γίνει αποδεκτό από την ολομέλεια είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει αισθήματα στον ελληνικό λαό ότι η διοίκηση, το πολιτικό σύστημα, η δικαιοσύνη τάσσονται με το μέρος των οικονομικά ισχυρών κάτι που είναι εξαιρετικά επικίνδυνο.

Υπάρχουν θέματα τα οποία πρέπει ταχύτατα να αντιμετωπιστούν. Υπάρχει ανάγκη να υπάρξει συνεχής έλεγχος των εναρμονισμένων πρακτικών που ασκούν οι τράπεζες από τις αρμόδιες αρχές και όχι μόνο στην περίπτωση των συντάξεων του Ι.Κ.Α. αλλά σ' ένα σύνολο δραστηριοτήτων. Υπάρχει ανάγκη να υπάρξει λύση στο θέμα του περιεχομένου των συμβάσεων ώστε να μην είναι λεόντειες. Υπάρχει ανάγκη προκειμένου να αντιμετωπιστεί το μικρό βάθος που έχει η ελληνική τραπεζική αγορά. Και βεβαίως -άκουσα προηγούμενως το συνάδελφο του Συνασπισμού να λέει ότι χρειάζεται να γίνει μία τράπεζα ειδικού σκοπού- να μην υπάρξει σε καμία περίπτωση πώληση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, ενός οργανισμού ο οποίος διαθέτει τεσεράμισι εκατομμύρια καταθέτες, μικροκαταθέτες και οι παρεμβάσεις του οποίου ήταν απολύτως ευεργετικές προκειμένου να συγκρατήσουν όλο αυτό το κλίμα εναρμονισμένης πρακτικής που υπάρχει.

Πρόσφατα έγινε η πλήρης εξαγορά της Εμπορικής Τραπεζής από την Credit Agricole. Και η Credit Agricole σε όλη την παράθεση του οπλοστασίου της, προκειμένου να βελτιώνει τη διείσδυση της στην ελληνική αγορά, είπε κάτι ειλικρινές και κάτι πάρα πολύ απλό, ότι υπάρχει μία εγκατεστημένη τραπεζική ηθολογία στην Ελλάδα, την οποία δεν θέλει να διαταράξει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θέλει, δηλαδή, να ακολουθήσει τις μεθόδους που ακολουθεί στη Γαλλία. Ακολουθεί τις ευχάριστες γι' αυτήν μεθόδους που υπάρχουν στον ελληνικό τραπεζικό χώρο. Για το λόγο αυτό πιστεύω ότι θα πρέπει εδώ ταχύτατα να υπάρξει παρέμβαση.

Η πρόταση νόμου, που κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι μία πρόταση η οποία σας δίνει την ευκαιρία και να τοποθετηθείτε και κυρίως να δράσετε, διότι η περίοδος της αδράνειας -και μ' αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε- έχει οδηγήσει ώστε ακόμα και σε εκείνες τις περιπτώσεις που θα μπορούσε ο ρόλος των τραπεζών να έχει μία εξαιρετικά θετική απήχηση στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας -και αυτό ως Υπουργό Ανάπτυξης πρέπει να σας απασχολεί ιδιαίτερα- και που είναι η ύπαρξη των venture capitals, προκειμένου νέες πρωτοπόρες επενδύσεις να βρίσκουν έναν τρόπο χρηματοδότησης, έχει κι αυτό εξαφανιστεί.

Είχε η Εμπορική Τράπεζα, το έκλεισε. Είχε η Εθνική Τράπεζα, το συρρίκνωσε. Η Αγροτική Τράπεζα, δυστυχώς, δεν το ανέπτυξε ποτέ κι αυτήν τη στιγμή το μεγάλο δόγμα των τραπεζών είναι τα private equity funds, είναι δηλαδή αυτά που αντιμετωπίζουν την ελληνική παραγωγική διαδικασία -και όχι μόνο στην Ελλάδα, βεβαίως, αλλά και διεθνώς- μόνο και μόνο με τη διάσταση της κερδοσκοπίας, η οποία σε μία χώρα με τα προβλήματα που έχει η Ελλάδα δημιουργεί περαιτέρω προβλήματα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βερελή.

Το λόγο έχει ο κ. Πρωτόπαπας. Δεν πιστεύω να έχετε παράπονο. Ο Υπουργός είναι παρών για να σας ακούσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, εμείς δεν έχουμε παράπονο αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το εκφράσατε όμως προηγουμένως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: ...ο αγαπητός κύριος Υπουργός δεν μας έκανε τη χάρη, κύριε Πρόεδρε. Είναι υποχρέωση της Κυβέρνησης να παρίσταται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Αν μου επιτρέπτε, θα ήθελα να σας πω κάτι. Μένω με την αίσθηση πως αφού πολλοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν διατελέσει Υπουργοί, όπως και ο μόλις ανελθών στο Βήμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ανέφερα, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): ...για την επισήμανση που έκανε πριν από λίγο, το ότι έλειψα δύο λεπτά από τη θέση μου -και ενώ παρίστατο συνάδελφος από την Κυβέρνηση- αυτό δεν αποτελεί ψόγο, όταν βρίσκομαι εδώ από τις 10.30' το πρωί. Έλεος, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό σημαίνει ότι είστε πολύτιμος και απαραίτητος, κύριε Υπουργέ. Προς τιμήν σας είναι.

Κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Υπουργέ, υπάρχει και Υφυπουργός στο Υπουργείο ο οποίος μάλιστα είχε εισηγηθεί το θέμα στην επιτροπή. Δεν ζητούσαμε να είναι οπωσδήποτε εδώ ο κ. Σιούφας. Υπάρχει κι άλλος Υφυπουργός στο Υπουργείο σας, καθ' ύλην αρμόδιος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Βρίσκεται στις Βρυξέλλες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: ...διότι σε λίγο θα παρίσταται μονίμως ο κ. Πολύδωρας εκ μέρους όλων των Υπουργείων, με το ρυθμό που πάμε αυτόν τον καιρό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ήρθε σήμερα ο κ. Πολύδωρας εδώ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όχι, αλλά απ' ό,τι φαίνεται θα έρθει αργότερα γιατί θα συζητήσουμε για την παιδεία, κύριε Βενιζέλο, εννοώ ως καθ' ύλην αρμόδιος.

Πάμε τώρα στα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Το αστείο που επιχειρήσατε να κάνετε για τη σύνδεση είναι ατυχέστατο, κύριε Πρωτόπαπα, και δεν σας τιμά καθόλου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Γνώμη σας, κύριε Υπουργέ. Εγώ

έχω άλλη γνώμη.

Υπάρχει ένα ζήτημα για το οποίο αρχίσαμε να δουλεύουμε εδώ και αρκετό καιρό και είναι αυτή η πρόταση νόμου. Είχαμε δει περίπου ένα χρόνο πριν ότι καλπάζουν οι οφειλές των νοικοκυριών και ότι υπάρχει μία δυσανάλογη -θα έλεγα εκπληκτική σε ύψος- αύξηση των καταναλωτικών, κυρίως, αλλά και των στεγαστικών και γενικώς των οφειλών των νοικοκυριών προς τις τράπεζες.

Αυτό κάτι σημαίνει. Έχει αλλάξει τόσο πολύ το καταναλωτικό πρότυπο στην Ελλάδα σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη; Όχι βέβαια. Κάτι άλλο συμβαίνει. Κι αυτό που συμβαίνει είναι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, η οποία αναγκάζει τον Έλληνα πολίτη να δανείζεται όλο και περισσότερο, προκειμένου όχι πια να καλύψει τις αυξημένες καταναλωτικές, αλλά τις βασικές βιοτικές του ανάγκες. Αυτή είναι η ποιοτική διαφορά.

Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι μεταξύ Δεκεμβρίου του 2003 και Δεκεμβρίου του 2006 το ύψος των καταναλωτικών δανείων στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 114,34%. Σε τρία χρόνια το ύψος των καταναλωτικών δανείων στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 114,34% και το συνολικό ύψος του δανεισμού των νοικοκυριών στην Ελλάδα -συμπεριλαμβανών στεγαστικά και λοιπά δάνεια- σύμφωνα με τα στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδος αυξήθηκε κατά 102%, δηλαδή, στα καταναλωτικά δάνεια είχαμε 40% παραπάνω κάθε χρόνο.

Είναι εκπληκτικό νούμερο, αν σκεφθούμε ότι ουσιαστικά πρόκειται περί υπερδιπλασιασμού του ρυθμού αύξησης των καταναλωτικών δανείων. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι το ελληνικό νοικοκυριό δεν τα βγάζει πέρα. Σημαίνει ότι το ελληνικό νοικοκυριό υποφέρει, σημαίνει ότι η οικονομική σας πολιτική οδηγεί σε φτώχεια και σε απαξίωση τον Έλληνα, σε σχέση τουλάχιστον με την κάλυψη των βιοτικών του αναγκών.

Βεβαίως οι τράπεζες δεν άφησαν την ευκαιρία να πάει χαμένη. Με την ανοχή του οικονομικού επιτελείου γίνεται αυτή η ιστορία, με την ανοχή της Κυβέρνησης. Γι' αυτό και δεν έχει ληφθεί μέχρι τώρα κανένα μέτρο, γι' αυτό και δεν σας ενδιέφερε να πάρετε κανένα μέτρο. Δημιουργήθηκε μια καταναλωτική «φούσκα», η οποία φοβάμαι ότι θα έχει τραγικές συνέπειες μέσα στα επόμενα χρόνια για τον απλό Έλληνα. Διότι ήδη είπε η κ. Αντωνίου πριν ότι οι ρυθμοί μη εξυπηρέτησης των δανείων είναι τριπλάσιοι από την Ευρώπη. Σκεφτείτε τι θα γίνει σε μερικά χρόνια, αν αυτό συνεχίσει να αυξάνει μ' αυτόν το ρυθμό κάθε χρόνο. Ευτυχώς δεν θα συνεχίσετε να κυβερνάτε, για να γίνει αυτό πλήρως.

Ο κ. Αλογοσκούφης λέει: «Δεν δίνουμε αυξήσεις. Επιβάλλουμε μια πολιτική λιτότητας και ασφυξίας στην αγορά και από εκεί και πέρα ως τα βγάλουν πέρα με τα δάνεια». Ας τα βγάλουν πέρα με τα δάνεια! Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και οι τράπεζες όταν παίρνουν το σήμα, από εκεί και πέρα κερδοσκοπούν. Βουίζει ο τόπος για εναρμονισμένες πρακτικές των τραπεζών. Ακόμα και οι νέες τράπεζες, που υποτίθεται ότι θα πουλούσε ο κ. Αλογοσκούφης και θα δημιουργούσαν συνθήκες υγιέστερου ανταγωνισμού, κατάλαβαν γρήγορα το παιχνίδι. Μπορείς να κερδίζεις χωρίς να κάνεις και τίποτα. Αυτό είναι το σήμα, το οποίο υπάρχει. Τι κάνουν λοιπόν; Ιδιαίτερα υψηλά επιτόκια, εναρμονισμένες πρακτικές στις συμπεριφορές τους, εταιρείες εισπρακτικές που εκβιάζουν τον πολίτη, αδιαφανείς όρους στις συναλλαγές, αθέμιτες, επιθετικές τακτικές στη διαφήμιση και στην προσέγγιση του καταναλωτή. Αυτή είναι η συμπεριφορά των ελληνικών τραπεζών σήμερα.

Και εσείς τι κάνετε; Η Κυβέρνηση τι κάνει; Ψύχραιμα παρατηρεί τις εξελίξεις, ευχαριστημένη κατά βάση, διότι της καλύπτουν το πρόβλημα. Ο κόσμος δεν αισθάνεται την πίεση σ' αυτήν τη φάση διότι δανείζεται, αλλά υποθηκεύει το μέλλον του νοικοκυριού. Άρα υποθηκεύει και το μέλλον της κοινωνίας, άρα υποθηκεύει και το μέλλον της χώρας.

Εμείς αναλαμβάνουμε την ευθύνη όχι απλά να μιλήσουμε για μια άλλη οικονομική πολιτική, που το κάνουμε με το πρόγραμμά μας. Μιλάμε και για μια συγκεκριμένη προστασία του καταναλωτή, που είναι καθήκον μιας οργανωμένης πολιτείας. Δεν περιμένουμε τίποτα από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία δεν έχει συνέλθει ακόμα από τους «κουμπάρους», τους φίλους

και τους εκλεκτούς, για να επιτελέσει το έργο της. Διότι υποτίθεται ότι θα έδινε απαντήσεις, υποτίθεται ότι θα χτυπούσε τα καρτέλ, υποτίθεται ότι θα έδινε συγκεκριμένες απαντήσεις σε ερωτήματα που όλη η αγορά θέτει και μέχρι στιγμής δεν έχουμε δει τίποτα ουσιαστικό και οριστικό, παρά μόνο κατά καιρούς κάποιες γνώμες, οι οποίες στη συνέχεια εξαφανίζονται και χάνονται. Και, βεβαίως, φροντίζουμε, απ' ό,τι μαθαίνουμε, να φεύγουν στελέχη από την Επιτροπή Ανταγωνισμού με πρόσχημα, απ' ό,τι διέρρευσε ο κύριος Υφυπουργός, τις κομματικές τους ταυτότητες –κατά την γνώμη του, βεβαίως– ή, εν πάση περιπτώσει, τις οποιεσδήποτε λογικές παραταξιακής ή κομματικής ένταξης και πιστεύω χωρίς να μπορεί να τους καταλογίσει τίποτε άλλο. Μ' αυτά τα κριτήρια λειτουργεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού και μ' αυτά τα κριτήρια όταν λειτουργεί, είπαμε ότι αντικειμενικά έχει μετατραπεί σε παραμάγαζο του Υπουργείου.

Το σχέδιο νόμου δεν είναι όπως το είπα ο κ. Βεργίνης πριν και φοβάμαι μήπως δεν το έχει διαβάσει πολύ καλά, παρ' ό,τι είναι ιδιαίτερα εκλεκτός συνάδελφος. Το άρθρο 3 λέει, για παράδειγμα, ότι μπαίνει ανώτατο επιτόκιο. Αυτό δεν είναι καθόλου αντικοινοτικό. Το ψάξαμε ιδιαίτερα όταν φτιάχναμε την πρόταση νόμου. Και όχι μόνον αυτό, αλλά πρέπει να πω στον αγαπητό συνάδελφο ότι ανάλογη προβληματική υπήρχε από πολλές ευρωπαϊκές χώρες κατά τη διάρκεια συζήτησης της σχετικής οδηγίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα μου πείτε ότι δεν πέρασε. Δεν πέρασε, διότι ένα σωρό μεγάλες χώρες βάλανε βέτο. Μα άλλο αυτό και άλλο το να λέμε ότι είναι αντικοινοτικό.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Μα αφού δεν πέρασε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δεν πάει ενάντια σε κανένα δίκαιο, δεν είναι εναντίον του κοινοτικού δικαίου. Συνήντησε αντιδράση από ορισμένους σκληρούς συντηρητικούς και νεοφιλελεύθερους μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι θέμα πολιτικής επιλογής, κύριε Βεργίνη.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Η αιτιολογία της απόρριψης είναι αυτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αυτό –επαναλαμβάνω– είναι θέμα πολιτικής επιλογής, κύριε Βεργίνη. Αν κάποιος κάνει πολιτική επιλογή και απορρίπτει κάτι δεν σημαίνει ότι με εμποδίζει εμένα ως χώρα, δεν αντίκειται στο δίκαιο να το υιοθετήσω και να κάνω κάτι παραπέρα απ' ό,τι το μίνιμουμ, το κατώφλι το οποίο, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, συνήθως προβλέπουν οι τραπεζικές οδηγίες.

Και κάνουμε μία τολμηρή πρόταση. Λέμε: Βάλτε ένα ανώτατο όριο. Το ανώτατο όριο μην το ερμηνεύετε ως υποχρεωτικό. Δυνητικό είναι. Ο ανταγωνισμός λειτουργεί παρακάτω, αλλά τους λέει ότι δεν μπορεί να πάει πάνω από εκεί. Μόνο το γεγονός ότι στην Ελλάδα υπάρχει δικαιοπρακτικό επιτόκιο, μόνο το γεγονός αυτό –και υπάρχουν και σχετικές, αν διαβάσετε την αιτιολογική έκθεση, αποφάσεις του Αρείου Πάγου– δείχνει ότι υπάρχει η δυνατότητα να μπει αυτό το ανώτατο πλαφόν.

Είναι ένα ανώτατο πλαφόν προστασίας του καταναλωτή. Μπορεί αύριο σε μια υγιώς λειτουργούσα αγορά να μη χρειάζεται. Σήμερα όμως η αγορά δεν λειτουργεί υγιώς. Σήμερα έχουμε εναρμονισμένες εξόφθαλμα πρακτικές. Σήμερα έχουμε τράπεζες, που κερδίζουν χωρίς να κάνουν και σπουδαία πράγματα. Σήμερα έχουμε μία Κυβέρνηση, η οποία παρατηρεί τις εξελίξεις από μακριά και μία Επιτροπή Ανταγωνισμού που δεν παρεμβαίνει!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι κάνουμε λοιπόν; Βάζουμε κάποιους όρους προστασίας. Είναι απόλυτα σύμφωνοι με το κοινοτικό δίκαιο, είναι πολιτική επιλογή, προστατεύει τον καταναλωτή και σε καμία περίπτωση –από πουθενά δεν τεκμαίρεται αυτό– δεν στέλνει τα επιτόκια προς τα πάνω. Το αντίθετο. Απαγορεύει να πάνε πάνω από ένα όριο, που κάποιες στιγμές είχαν πάει –και το ξέρετε πολύ καλά– όσον αφορά τις πιστωτικές κάρτες.

Κλείνω γιατί πέρασα το χρόνο μου. Αυτή η πρόταση νόμου έχει τρία χαρακτηριστικά: προστασία καταναλωτή, διαφάνεια και ευαισθησία απέναντι στον πολίτη. Αν δεν θέλετε να την υιοθετήσετε ολόκληρη, τουλάχιστον, υιοθετείστε ένα πολύ μεγάλο μέρος της και ενσωματώστε το σε επόμενο νομοσχέδιό σας.

Το χειρότερο είναι να αγνοείτε την πραγματικότητα, να είστε ευχαριστημένοι με την καταναλωτική φούσκα και την υποκατάσταση των πραγματικών αμοιβών των εργαζομένων από το δανεισμό και να μη βλέπετε τα δεινά που θα έρθουν για τον απλό πολίτη και το ελληνικό νοικοκυριό μέσα στα επόμενα χρόνια μ' αυτήν την πολιτική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο κ. Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου την οποία συζητάμε σήμερα είναι μια πρόταση εξαιρετικής σημασίας και έχει άμεση σχέση με τη λειτουργία της αγοράς και την προστασία του καταναλωτή. Η εισηγητής του κόμματός μας, η κ. Τόνια Αντωνίου, παρουσίασε με εξαιρετική σαφήνεια την πρόταση, όπως εξάλλου και οι προηγούμενοι συνάδελφοι που πήραν το λόγο.

Πριν από δέκα χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ως αρμόδιος Επίτροπος οργάνωσα μία «Στρογγυλή Τράπεζα» των εκπροσώπων των τραπεζών και των επιχειρήσεων. Ακριβώς γιατί οι τράπεζες μπορούν να παίξουν σημαντικότατο ρόλο για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, για την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής οικονομίας και για τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Σ' έναν τομέα, μάλιστα, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας.

Ο άλλος λόγος ήταν γιατί οι τράπεζες μπορούν με πολύ αποτελεσματικό τρόπο να ενισχύσουν τη συνείδηση των καταναλωτών, την καταναλωτική συνείδηση των ευρωπαίων πολιτών.

Δύο ήταν τα συμπεράσματα αυτής της συζήτησης που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της «Στρογγυλής Τράπεζας».

Το πρώτο συμπέρασμα ήταν ότι η σχέση των τραπεζών με τις επιχειρήσεις απεκαλύφθη ότι ήταν επιφανειακά φιλική. Στην πραγματικότητα ήταν από ανταγωνιστική έως εχθρική, μάλιστα, σε ορισμένες περιπτώσεις.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι ενώ συμφώνησαν όλοι ότι θα έπρεπε να υπάρχουν κανόνες αυτοδέσμευσης των τραπεζών, προκειμένου να λειτουργήσουν ενισχυτικά προς την επιχειρηματικότητα και τη δημιουργία της καταναλωτικής συνείδησης, τελικά ακριβώς αυτό το θέμα –οι κανόνες της αυτοδέσμευσης– ήταν το σημείο της μεγαλύτερης σύγκρουσης και των μεγαλύτερων διαφωνιών ανάμεσα στις τράπεζες, διότι όλοι θεώρησαν ότι αυτό, ακριβώς, το σημείο αφορά το πεδίο του ανταγωνισμού τους, το οποίο καμμία εκ των τραπεζών δεν ήθελε να καμμία περίπτωση να περιοριστεί.

Σ' αυτό, λοιπόν, ακριβώς το σημείο θέλω να τονίσω ότι το όλο πλέγμα του τραπεζικού συστήματος εδώ στην Ελλάδα, λειτουργεί μ' έναν τρόπο, που δίνει περιθώρια για την ανάπτυξη εναρμονισμένων πρακτικών. Και εδώ, ακριβώς, έρχεται να παίξει –και πρέπει να παίξει– το ρόλο της η Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία πρέπει να ενεργοποιηθεί αποφασιστικά και σ' αυτόν τον τομέα διερευνώντας όλες τις περιπτώσεις, οι οποίες σκιάζουν τις σχέσεις των πολιτών, των επιχειρήσεων και των τραπεζών.

Υπάρχει, βέβαια, ένα ζήτημα παιδείας, αντίληψης και κουλτούρας γύρω από τα ζητήματα του ανταγωνισμού στα οποία όλοι μας θα πρέπει να συμβάλλουμε, ιδιαίτερα όμως στην προκειμένη περίπτωση οι ίδιες οι τράπεζες και η Ένωση των Τραπεζών όπως, επίσης, και ο τραπεζικός διαμεσολαβητής ο οποίος, παρά την εξαρτημένη σχέση που έχει με τις τράπεζες –γιατί στην πραγματικότητα πρόκειται περί υπαλλήλου των τραπεζών– έχει ένα ρόλο που τον υποστηρίζουμε, αλλά θα θέλαμε να είναι περισσότερο ενεργός.

Από εκεί και πέρα, βεβαίως, πάντα υπάρχει η δυνατότητα και η σκέψη για νέους θεσμούς που μπορούν να εξελιχθούν ανάλογα με την πρόοδο της κοινωνίας, με τις νέες σχέσεις οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας μας που διαμορφώνονται στην πορεία. Προς το παρόν όμως, στην Ελλάδα υπάρχει πολύ μεγάλη αμφισβήτηση για το ρόλο των εποπτικών ανεξάρτητων αρχών. Στην Ευρώπη δεν συμβαίνει το ίδιο. Οπου υπάρχει απελευθέρωση της αγοράς και ανταγωνισμός υπάρχουν,

ακριβώς, ρυθμιστικές αρχές, οι οποίες έχουν και έναν επιπλέον ρόλο, πέρα από την τήρηση των κανόνων του ανταγωνισμού. Είναι για να αποτρέπουν την παρέμβαση του κράτους και ίσως αυτό, ακριβώς, είναι το πρόβλημα εδώ στην Ελλάδα που ορισμένοι αμφισβητούν και φοβούνται τη λειτουργία των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών και γι' αυτό αντιδρούν στη λειτουργία και τη χρησιμότητά τους. Για παράδειγμα, στη Μεγάλη Βρετανία και την Ιρλανδία δημιουργήθηκαν εποπτικές ρυθμιστικές οικονομικές αρχές, ακριβώς, για να βοηθήσουν τους καταναλωτές, που πέφτουν θύματα της παράτυπης τραπεζικής λειτουργίας και πρέπει να σας πω ότι η λειτουργία τους μέχρι στιγμής στέφεται με απόλυτη επιτυχία προσφέροντας πολλά οφέλη στην υγιή σχέση των καταναλωτών με το τραπεζικό σύστημα.

Θέλω όμως να τονίσω και ένα θέμα το οποίο θεωρώ εξαιρετικής σημασίας, τη διαφορά των επιτοκίων. Και αυτό είναι μεγάλο θέμα. Θεωρώ, μάλιστα, ότι το τεράστιο περιθώριο του επιτοκίου ανάμεσα στο μέσο καταθετικό επιτόκιο και στο επιτόκιο χορηγήσεων θα μπορούσε να ήταν μικρότερο εάν οι ελληνικές τράπεζες με έλεγχο και εντολή της Τράπεζας της Ελλάδας είχαν εφαρμόσει αξιόπιστα και περισσότερο αποτελεσματικά απ' ό,τι τώρα τα εσωτερικά συστήματα αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας των χορηγητικών πελατών. Ειδικότερα μάλιστα στην περίπτωση του retail banking. Και αυτό δεν είναι μια ιδέα, μια φιλοσοφική προσέγγιση, αλλά είναι μια υποχρέωση των ελληνικών τραπεζών, η οποία επιβάλλεται από τη διεθνή τραπεζική εποπτεία, ακριβώς, για τη μέτρηση και την αντιμετώπιση του πιστωτικού κινδύνου, αλλά και του κινδύνου των επιτοκίων.

Το γεγονός ότι δεν εφαρμόζονται τα πρότυπα της «Βασιλείας Ι», αλλά και ταυτόχρονα υπάρχει και πολύ μεγάλη έλλειψη στην προετοιμασία των ελληνικών τραπεζών για την εφαρμογή των προτύπων της «Βασιλείας ΙΙ» –υπενθυμίζω ότι η περίοδος εφαρμογής είναι τώρα, είναι η περίοδος 2007-2009- οδηγεί τις τράπεζες στο να μετακυλούν και να διαχέουν στο σύνολο των χορηγητικών πελατών τους το κόστος από την απώλεια τόκων και κεφαλαίων που υφίστανται λόγω, ακριβώς, των κινδύνων που προανέφερα προηγουμένως. Αυτό είναι το πραγματικό γεγονός. Αυτό το γεγονός επιβαρύνει το επιχειρηματικό περιβάλλον, αλλά επιβαρύνει και τους καταναλωτές. Κι αν το δούμε μάλιστα σε συνδυασμό με την κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική οικονομία, η επιβάρυνση είναι δυσβάστακτη για όλους, και για τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και για τους καταναλωτές. Και δεν μιλώ φυσικά για την εικονική πραγματικότητα της Κυβέρνησης. Μιλώ για την πραγματική κατάσταση, η οποία περιγράφεται με δύο βασικούς όρους: Την απαξίωση του διαθέσιμου εισοδήματος των Ελλήνων πολιτών και τη μείωση της αγοραστικής τους ικανότητας. Επιπλέον σε συνδυασμό μ' αυτήν την κατάσταση ο καταναλωτής σήμερα γίνεται το επίκεντρο ενός κυκλώνα από διαφημίσεις, από δელεαστικές προτάσεις, από νομικούς όρους, από οικονομικά τετρίπια που τον οδηγούν σε επιλογές που στην πραγματικότητα δεν μπορεί να ελέγξει.

Οι καταναλωτές, λοιπόν, οδηγούνται σε επιλογές οι οποίες αντί να τους προσφέρουν λύση στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν εκείνη τη στιγμή και με πιεστικό τρόπο στην πραγματικότητα τους καθιστούν δέσμιους των αναγκών τους. Καθίστανται οι ίδιοι δέσμιοι των αναγκών τους και μάλιστα με απρόβλεπτους κινδύνους για το μέλλον.

Το ίδιο, ακριβώς, ισχύει, οι ίδιοι κίνδυνοι υπάρχουν και για τις επιχειρήσεις και μάλιστα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες έχουν πενιχρή χρηματοροή, συχνά καταφεύγουν σε δανεισμούς πολύμορφους και μάλιστα ανακυκλούμενους δανεισμούς, για να μπορέσουν να καλύψουν τις βραχυπρόθεσμες ανάγκες τους, οι οποίες τις περισσότερες φορές είναι πάρα πολύ πιεστικές και, τελικά, καταλήγουν σε μακροχρόνιες δεσμεύσεις προς τις τράπεζες, με εξαιρετικά επικίνδυνες για το μέλλον των επιχειρήσεων επιπτώσεις.

Δεν μπορεί, όμως, ο κάθε επιχειρηματίας, δεν μπορούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, δεν μπορούν οι οικογενειακές επιχειρήσεις, δεν μπορεί φυσικά ο κάθε πολίτης να είναι νομικός και να κατανοεί τα δύσκολα προβλήματα, να κατανοεί και να

αξιολογεί τα ψιλά γράμματα των τραπεζικών συμβάσεων. Και ταυτόχρονα, δεν είναι και οικονομολόγος, για να μπορεί να διαπραγματεύεται νομίσματα και επιτόκια.

Εδώ, λοιπόν, έρχεται ο ρόλος της πολιτείας, εδώ έρχεται ο ρόλος της Τράπεζας της Ελλάδος, οι οποίοι οφείλουν να διασφαλίζουν και να προστατεύουν αυτές τις συναλλαγές, είτε τις συναλλαγές που αφορούν καταναλωτικά δάνεια, είτε αυτές που αφορούν στεγαστικά δάνεια, είτε αυτές που αφορούν πιστωτικές κάρτες.

Χρειάζεται, λοιπόν, ένα καθαρό πλαίσιο. Και αυτό, ακριβώς, το πλαίσιο είναι που προτείνει η πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ, την οποία συζητούμε σήμερα και την οποία εισηγήθηκα σήμερα στο Σώμα. Είναι ένα πλαίσιο εξαιρετικά χρήσιμο για την οργάνωση των σύγχρονων οικονομικών σχέσεων και, κυρίως, για την προστασία των καταναλωτών, αλλά και την προστασία αυτής της ζωογόνου σχέσεως καταναλωτή, μικρομεσαίας επιχείρησης και τραπεζικού συστήματος.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούβρας): Ευχαριστούμε, κύριε Παπουτσή.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα εκμετάλλευσης των καταναλωτών από τις τράπεζες, είναι από τα μεγαλύτερα και τα οξύτερα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες, αφού ένα πάρα πολύ μεγάλο μέρος του πληθυσμού αναγκάζεται να δανειστεί για να ζήσει.

Σήμερα μάλιστα που συζητάμε, είχαμε μία νέα αύξηση των επιτοκίων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την έβδομη κατά σειρά μέσα σε χρονικό διάστημα ενάμιση χρόνου, κάτι που θα επιβαρύνει ακόμα περισσότερο και θα κάνει πιο δύσκολη τη θέση των καταναλωτών, αφού οι περισσότεροι από αυτούς έχουν δανειστεί με κυμαινόμενα επιτόκια.

Το αφτί, όμως, της Κυβέρνησης δεν φαίνεται να ιδρώνει από την άσχημη κατάσταση η οποία έχει δημιουργηθεί σ' αυτόν τον τομέα. Αντίθετα, τότε επικαλείται σαν δικαιολογία την υπόψηψη ευρωπαϊκή οδηγία, η οποία ίσα-ίσα δεν βάζει φραγμούς στην αντιμετώπιση των καταχρηστικών πρακτικών των τραπεζών, τότε ισχυρίζεται από την άλλη πλευρά ότι οι προτάσεις που κάνουμε θα διαστρεβλώσουν δήθεν τον υγιή ανταγωνισμό –ποιον υγιή ανταγωνισμό; υπάρχει υγιής ανταγωνισμός;- τότε απαριθμεί σαν άλλοθι τα πρόστιμα που βάζει η Επιτροπή Ανταγωνισμού –σταγόνα στον ωκεανό- στις τραπεζικές επιχειρήσεις και πότε μας λέει ότι θα φέρει δικό της νομοσχέδιο, πράγμα το οποίο περιμένουμε μέχρι σήμερα, αλλά δεν το είδαμε.

Δεν περιμέναμε, βέβαια, καλύτερη αντιμετώπιση από τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση, η οποία φρίττει στην ιδέα ότι μπορεί να μπου κανόνες και όρια στην ασυδοσία της αγοράς, από μια Κυβέρνηση που ούτε λίγο ούτε πολύ, αυτό που μας λέει είναι ότι δεν φταίνει οι τράπεζες, δεν φταίνει η δική της εισοδηματική και οικονομική πολιτική που οδηγεί τους πολίτες στη φτώχεια, αλλά αυτοί που φταίνε είναι οι ίδιοι οι δανειολήπτες, οι οποίοι δεν υπολογίζουν καλά τις δυνατότητές τους και δανείζονται χωρίς να έχουν την ικανότητα να αποπληρώσουν τις τοκοχρεωλυτικές τους δόσεις.

Αν έτσι, κύριε Υπουργέ, βλέπει κάποιος τα πράγματα, τότε δεν υπάρχει πρόβλημα. Όλα είναι καλά καμωμένα και δεν υπάρχει και ανάγκη να υπάρξει νομοθετική παρέμβαση.

Εγώ, όμως, ερωτώ: Τα πρόστιμα που επικαλείστε τα οποία είναι σταγόνα στον ωκεανό σε σχέση με τα υπερκέρδη και τις παραβάσεις, είναι γιατρικό για την κατάσταση; Οι παραπλανητικές διαφημίσεις –δεν μπορεί να μην έχετε αντιληφθεί ότι υπάρχουν παραπλανητικές διαφημίσεις- τα ψιλά γράμματα των δανειακών συμβάσεων είναι απλώς πταίσμα, κύριοι συνάδελφοι;

Η ψαλίδα των επιτοκίων και τα υπερκέρδη των τραπεζών αποτελούν μήπως μια εικονική πραγματικότητα; Οι αποφάσεις των δικαστηρίων οι οποίες δεν εφαρμόζονται από τις τράπεζες, μήπως είναι απλή παρεξήγηση ή μήπως η απαίτηση από τον εθνικό νομοθέτη να λύσει υπαρκτά και οξυμένα προβλήματα

χιλιάδων νοικοκυριών είναι για εσάς περιττή πολυτέλεια και υπερβολή;

Κύριε Υπουργέ, άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως είναι η Γαλλία και η Γερμανία –και αναφέρομαι συγκεκριμένα σ' αυτές– μπήκαν στον κόπο να θέσουν ρυθμίσεις για τα επιτόκια. Η Κυβέρνησή σας γιατί το αρνείται; Έχετε αποφασίσει μήπως να γίνει η χώρα μας Ελ Ντοράντο των τραπεζών; Εάν κάτι τέτοιο ισχύει, πείτε το να το ξέρουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πρόταση την οποία καταθέσαμε και εκτενώς ανέπτυξε η Τόνια Αντωνίου, θέλουμε να διορθώσουμε τις σημαντικότερες πτυχές μιας απαράδεκτης κατάστασης, θέτοντας κανόνες, όρους διαφάνειας και φραγμούς στις εναρμονισμένες πρακτικές των τραπεζών, σε πρακτικές, που εκφράζονται μεταξύ των άλλων με την επιβολή επαχθών και καταχρηστικών όρων για τους δανειολήπτες, όρων και πρακτικών που ήδη έχουν οδηγήσει χιλιάδες νοικοκυριά σε απόγνωση.

Δεν μπορεί να περιμένουμε, όπως λέει η Κυβέρνηση, να εκλείψουν αυτές οι πρακτικές από την ένταση του ανταγωνισμού που θα προκύψει από την απελευθέρωση –δήθεν– του τραπεζικού συστήματος. Απελευθέρωση είδαμε, όπως είδαμε και πωλήσεις τραπεζών. Πριν από λίγο πουλήσατε την ΕΜΠΟΡΙΚΗ. Αποτελέσματα, βέβαια, δεν υπάρχουν και δεν θα υπάρξουν σ' αυτόν τον τομέα ούτε μπορεί να περιοριζόμαστε στις συστάσεις αυτοσυγκράτησης που κάνει κατά καιρούς ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος προς τις υπόλοιπες τράπεζες ούτε, βέβαια, μπορούμε να περιμένουμε κάτι από τον τραπεζικό διαμεσολαβητή, το ρόλο του οποίου στηρίζουμε. Όμως, θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι αυτός ο θεσμός υπηρετεί ουσιαστικά τις τράπεζες. Ο διαμεσολαβητής τοποθετείται από το ίδιο το τραπεζικό σύστημα και λειτουργεί πολλές φορές σαν υπάλληλός του.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι τα υπερκέρδη του ελληνικού τραπεζικού συστήματος είναι από τα υψηλότερα στην Ευρώπη και είναι αυτά που προκαλούν αυτήν τη στιγμή την ελληνική κοινωνία. Τα κέρδη αυτά στηρίζονται στις αδικαιολόγητες διαφορές μεταξύ των καταθετικών και των χορηγητικών επιτοκίων, στηρίζονται στη συμπίεση του εργασιακού κόστους και στις προμήθειες και, ιδίως, σε ποικίλες καταχρηστικές επιβαρύνσεις, που οι τράπεζες επιβάλλουν στους καταναλωτές.

Την ίδια στιγμή, βέβαια, οι τράπεζες αποσιωπούν ότι καρπώνονται φθηνά τις καταθέσεις των πολιτών, αφού εκατοντάδες χιλιάδες μικροκαταθέτες εισπράττουν αρνητικό πραγματικό επιτόκιο για τις καταθέσεις τους, ενώ πληρώνουν υπερτριπλάσιο ονομαστικό επιτόκιο για τα δάνειά τους.

Οι διατάξεις της πρότασης νόμου που καταθέσαμε προστατεύουν τον καταναλωτή-δανειολήπτη, θέτοντας μεταξύ άλλων, εύλογα όριο στο επιτόκιο της καταναλωτικής πίστης και των καταναλωτικών δανείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διευρύνουν και ενισχύουν τη διαφάνεια στο τραπεζικό σύστημα, αποτρέπουν τις παραπλανητικές διαφημίσεις και τις καταχρηστικές πρακτικές. Ενισχύουν τα μέσα αντίδρασης του δανειολήπτη και, τέλος, δημιουργούν ένα πάρα πολύ θετικό θεσμικό πλαίσιο για τη συγκρότηση και λειτουργία ανεξάρτητων και αξιόπιστων διαμεσολαβητικών οργάνων στις διαφορές μεταξύ τραπεζών και δανειοληπτών.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητάμε από την Κυβέρνηση να υιοθετήσει, έστω και καθυστερημένα, αυτήν την πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να ανταποκριθεί στις εύλογες απαιτήσεις της κοινωνίας, για να υπάρξει πραγματικά υγιής ανταγωνισμός, με σεβασμό στη διασφάλιση των δικαιωμάτων του καταναλωτή για σωστές επιχειρηματικές πρακτικές, με κανόνες, με διαφάνεια, με αποτελεσματική εποπτεία του τραπεζικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η στάση σας, κύριε Υπουργέ, θα είναι άλλη μια έμπρακτη απόδειξη για το ποια συμφέροντα εξυπηρετείτε. Εξυπηρετείτε τα λαϊκά συμφέροντα ή τα συμφέροντα των τραπεζών;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κουσελά.

Το λόγο έχει ο κ. Γεϊτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, τα μέτρα προστασίας των καταναλωτών από τις δανειακές συμβάσεις, με βάση τις εξελίξεις στην αγορά των δανείων και την υπερχρέωση των νοικοκυριών, πιστεύω ότι καθίστανται αναγκαία. Δεν κατανοώ την επιμονή τη δική σας σε αρνητική στάση.

Ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εγώ προσωπικά, με επίκαιρες ερωτήσεις, μέσα γενικά από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο έχουμε επισημάνει το πρόβλημα όσον αφορά τον υπερδανεισμό της πλειοψηφίας των νοικοκυριών της χώρας. Σε μια εποχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγάλης δυσπραγίας των νοικοκυριών ο υπερδανεισμός σε συνδυασμό με τις καταχρηστικές συμπεριφορές των τραπεζών έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις. Πολύ περισσότερο, κύριε Υπουργέ, όταν έχουμε συνεχείς –και σήμερα νομίζω ότι έγινε νέα– αυξήσεις των επιτοκίων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Γι' αυτό καταθέσαμε την πρόταση νόμου. Πρόκειται για μια τεκμηριωμένη πρόταση που κινείται –και απαντώ εδώ στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας– στο πλαίσιο των κοινοτικών κανόνων για τον ανταγωνισμό, αλλά και θεμελιώνεται στις αρχές –είναι και της Ευρωπαϊκής Ένωσης– για την προστασία του ασθενέστερου μέρους –εν προκειμένω του καταναλωτή– σε μία σύμβαση δανεισμού.

Σήμερα ο καταναλωτής είναι πραγματικά αδύναμος. Δεν έχει τα εφόδια –νομικά και άλλα– να διαπραγματευθεί επί ίσους όροις και, κυρίως, να αποφύγει παγίδευση από καταχρηστικούς όρους των τραπεζών. Γι' αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να ενισχύσουμε τη θέση του.

Κύριε Υπουργέ, στο διαγκωνισμό –δεν μιλώ για ανταγωνισμό των τραπεζών, αλλά και στις εναρμονισμένες ταυτόχρονα πρακτικές– γιατί αυτό είναι το καινούργιο που συμβαίνει σήμερα στην τραπεζική αγορά, το τονίζω μιας και προερχόμαστε και οι δύο από το χώρο των τραπεζών και το γνωρίζουμε– είναι βορά τα νοικοκυριά. Οι τράπεζες αυξάνουν τα κέρδη και τα νοικοκυριά τα χρέη.

Η ανάγκη, λοιπόν, να πάρουμε συγκεκριμένα μέτρα ως πολιτεία είναι άμεση. Δεν αυξήθηκαν ανησυχητικά τα καταναλωτικά δάνεια; Προηγούμενως αναφέρθηκαν οι αριθμοί. Αυξήθηκαν 6,5 μονάδες ως προς το Α.Ε.Π. μέσα σε τρία χρόνια. Ένα στα δύο νοικοκυριά χρωστάει στις τράπεζες και προβλέπεται ότι θα χρωστάνε σε λίγο δύο στα τρία, όπως πάμε. Ένα στα τρία διαθέτει σχεδόν το μισό μηνιαίο για αποπληρωμή των δανείων και οι καθυστερήσεις των δανείων είναι σε διπλάσιο ποσοστό σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να μην αναφερθώ στα άλλα θέματα της αγοράς, στις ακάλυπτες επιταγές και στις απλήρωτες συναλλαγματικές. Σήμερα συντηρείται η εγχώρια ζήτηση με δανεικά. Δανείζονται τα νοικοκυριά, δανείζεται και το κράτος. Ζούμε στον αστερισμό των δανείων. Όμως, αυτή η πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ, κρύβει πολλού κινδύνους. Το έχω πει εδώ και ένα χρόνο: Η υπερχρέωση εξελίσσεται σε φούσκα και είμαστε υποχρεωμένοι να το προσέξουμε. Διότι η άποψη «ας προσέχουν τα νοικοκυριά» –την ακούσαμε στην αρχή και από το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, στις πολλές παρεμβάσεις μας στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων– δεν λέει τίποτα, γιατί τα νοικοκυριά δεν χρεώνονται από χόμπι. Υπερχρεώνονται γιατί δεν τα βγάζουν πέρα. Η πολιτική σας συρρικνώνει, συνεχώς, τα πραγματικά εισοδήματα. Η ακρίβεια, η κερδοσκοπία τα κατατρώγουν. Έτσι, τα νοικοκυριά καταλήγουν όμηροι των τραπεζών, με αδυναμία να καλύψουν ακόμη και τις βασικές ανάγκες.

Τη βίβλο αναξιπιστίας δεν την έγραψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εσείς τη γράψατε τα τρία χρόνια με αθετήσεις, με πράξεις και με παραλείψεις σας.

Αναγκάζονται, λοιπόν, τα νοικοκυριά να δανειστούν με υψηλά επιτόκια και μάλιστα με καπέλο σε σχέση με την ευρωζώνη. Οι τράπεζες παραπλανούν τους πολίτες με δήθεν προνομιακούς

όρους και προσφορές, με κόλπα για έξοδα φακέλων και ελέγχου, ενώ στην πραγματικότητα δίνουν δάνεια με κρυφούς καταχρηστικούς όρους ενάντια και στις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων.

Άκουσα σε μια ερώτησή μου τον Υφυπουργό κ. Παπαθανασίου να λέει «εμείς βάζουμε πρόστιμα». Ε και λοιπόν. Οι τράπεζες αδιαφορούν όταν τα κέρδη τους είναι τόσο υψηλά. Μπορούν να απορροφήσουν τα όποια πρόστιμα.

Τι κάνουμε εμείς με την πρότασή μας; Διαμορφώνουμε ένα πλέγμα εγγυήσεων για τον καταναλωτή;

Πρώτον, όσον αφορά στον έλεγχο. Διευρύνουμε και οριοθετούμε τον ελεγκτικό ρόλο της Τράπεζας της Ελλάδος για τη διαφάνεια των όρων και των διαδικασιών. Δεν μπορεί να συνεχιστεί στη χώρα η θεωρία του Πόντιου Πλάτου. Εγώ, λέει η Τράπεζα της Ελλάδος, είμαι για τον έλεγχο στις τιμές. Όμως, έχει εποπτεία στο τραπεζικό σύστημα. Το Υπουργείο Ανάπτυξης λέει υπεύθυνη «η Επιτροπή Ανταγωνισμού». Και πάει λέγοντας. Όχι, εμείς θέλουμε να παίξει ρόλο η Τράπεζα της Ελλάδος. Αυτός είναι ο πρώτος άξονας του πλαισίου που προτείνουμε.

Δεύτερον, όσον αφορά την ενίσχυση των μέτρων προστασίας. Προβλέπουμε δυνατότητα συλλογικών αγωγών και μηχανισμούς διαμεσολάβησης, σύμφωνα και με τις κοινοτικές οδηγίες.

Τρίτον, όσον αφορά την ενημέρωση των καταναλωτών. Προσδιορίζουμε προϋποθέσεις ενημέρωσης έτσι ώστε να μπορούν να κάνουν οι καταναλωτές σύγκριση σε σχέση με τους όρους που τους προσφέρουν οι τράπεζες, να μην παραπλανώνται.

Τέταρτον, σε σχέση με τα επιτόκια. Άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να με επικρίνει. Αυτό, όμως, που προτείνουμε δεν είναι παράβαση των όρων του ανταγωνισμού. Λάθος έχετε ερμηνεύσει το ανώτατο θεμιτό επιτόκιο που προτείνουμε. Εμείς γενικά προβλέπουμε μέτρα διαφάνειας και για τη διαμόρφωση του κυμαινόμενου επιτοκίου, καθώς και τον υπολογισμό των τόκων στις τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες.

Και πέμπτον, λαμβάνουμε μέτρα για δυνατότητα υπαναχώρησης σε περιπτώσεις καταναλωτικών δανείων. Κυρίως, όμως, όσον αφορά τα στεγαστικά δάνεια και την πρώτη κατοικία – αυτό είναι πολύ σημαντικό – προχωρούμε σε μέτρα απαγόρευσης της κατάσχεσης για συγκεκριμένου ύψους οφειλές.

Κύριε Υπουργέ, στην ακρόαση των φορέων στην επιτροπή κοινή ήταν η παραδοχή και από την Τράπεζα της Ελλάδος και από οργανώσεις προστασίας των καταναλωτών για απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις, έτσι ώστε να δημιουργήσουμε πλέγμα εγγυήσεων για τον καταναλωτή.

Εσείς είσθε αρνητικοί, ισχυρίζεστε ότι θα φέρετε τη δική σας πρόταση χωρίς όμως να μπορείτε να τεκμηριώσετε πού και γιατί διαφωνείτε με τη δική μας.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, κρούουμε συνεχώς τον κώδωνα του κινδύνου. Προχωρήσαμε και στις συγκεκριμένες προτάσεις. Εάν επιμένετε στην αδικαιολόγητη άρνηση πραγματικά παίρνετε εξ ολοκλήρου τις ευθύνες για ό,τι συμβεί. Δείτε, τουλάχιστον, έστω και την τελευταία ώρα σχετική ευαισθησία για τα νοικοκυριά, που σήμερα δυσπραγούν περισσότερο από ποτέ εξ αιτίας της πολιτικής σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Γείτονα.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ προσωπικά δεν αυταπατώμαι, δεν είμαι αιθεροβάμων όπως και όλοι σας σ' αυτήν την Αίθουσα. Και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η πρόταση νόμου για την προστασία του καταναλωτή από τις τραπεζικές δανειακές συμβάσεις, παρόλο που προτείνει μέτρα: Όπως υποχρέωση των τραπεζών να ενημερώνουν εγγράφως τους καταναλωτές στη βάση ενιαίου υποδείγματος. Όπως κατοχύρωση του δικαιώματος των καταναλωτών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση μέσα σε προθεσμία δεκατεσσάρων ημερών από τη σύναψή της. Όπως

κατάργηση του ανατοκισμού στις καταναλωτικές δανειακές συμβάσεις.

Όπως η διαφάνεια στη διαμόρφωση του κυμαινόμενου επιτοκίου. Όπως η ρύθμιση του δικαιώματος της πρόωρης εξόφλησης. Όπως η πρόβλεψη να μην κατάρχεται η κατοικία σε περίπτωση που το ύψος του δανείου δεν υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ. Όπως η υποχρέωση των τραπεζών στις διαφημίσεις τους να γράφουν το ονομαστικό επιτόκιο και το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο. Όπως η αξιοποίηση του θεσμού της συλλογικής αγωγής από τις ενώσεις καταναλωτών για τους καταναλωτές. Όπως η δημιουργία νομοθετικού πλαισίου για την παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης σε καταναλωτικές διαφορές.

Όλα τα παραπάνω δεν πρόκειται να ψηφιστούν, γιατί καμία πρόταση νόμου δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτή. Εδώ και τόσα χρόνια δεν γίνεται αποδεκτή από την κυβερνητική πλειοψηφία. Όμως, εγώ, προσωπικά, χαίρομαι γιατί κάτι άρχισε να κινείται. Για πρώτη φορά άρχισε η Κυβέρνηση να επιβάλλει πρόστιμα, μετά από αυτήν την πρόταση νόμου, προς τις τράπεζες δειλά όμως. Η πολιτεία με τους φορείς της άρχισε να κινητοποιείται. Οι ίδιες οι τράπεζες άρχισαν να αισθάνονται ότι πρέπει και αυτές να δείξουν απέναντι στον καταναλωτή μία περισσότερη ευελιξία και ευαισθησία. Και κυρίως, αναθάρρωσε η κοινωνία, αναθάρρωσαν οι καταναλωτές, οι πολίτες, ότι κάποιος επιτέλους σκέπτονται αυτό το θέμα που αντιμετωπίζουν με τις τράπεζες.

Δεν είμαστε εναντίον των τραπεζών. Αντιθέτως, κύριοι συνάδελφοι, είναι απαραίτητα εργαλεία για την οικονομία και την ανάπτυξη. Φανταστείτε να θέλει κάποιος να επενδύσει σε μια πολιτεία και να μην υπάρχουν τράπεζες. Υπάρχει κάποιος Έλληνας επενδυτής που θέλει να πάει να επενδύσει στην Τουρκία ή στη Βουλγαρία ή στην Ουκρανία και δεν σκέπτεται ότι υπάρχει το δίκτυο των τραπεζών που θα τον καλύψει; Σαφώς χρειάζονται οι τράπεζες. Όμως, αυτό δεν πρέπει να τις οδηγεί – και ιδίως τις ελληνικές τράπεζες, ή τις τράπεζες που έχουν εξαγοραστεί – σε καταχρηστικές πρακτικές, όταν μάλιστα η πολιτεία βρήκε τις τράπεζες, τις στihριξε, μέσα από το Χρηματιστήριο να εξυγιάνουν το χαρτοφυλάκιο τους. Ας μη γελιόμαστε ότι η υπόθεση του Χρηματιστηρίου κατά βάση εξυγιάνε το χαρτοφυλάκιο των τραπεζών, ώστε η χώρα να μπει στην Ο.Ν.Ε. και να κυκλοφορήσει το ευρώ; Είναι κάτι που το λέμε για πρώτη φορά; Αυτή είναι η πραγματικότητα, μέσα από τις φορολογικές ρυθμίσεις που έγιναν από τη σημερινή Κυβέρνηση. Άρα, οι τράπεζες έχουν ωφεληθεί από μέτρα της πολιτείας. Αυτές όμως σκέπτονται παθητικά το πώς θα κερδίσουν. Τα κέρδη τους προέρχονται κυρίως, από τις προμήθειες, από τα επιτόκια. Και εδώ μιλάμε για τα επιτόκια των φτωχών, μιλάμε για τον πληθωρισμό των φτωχών. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Καταθέτει ο φτωχός πολίτης τα χρήματά του, τοκίζονται αρνητικά, ενώ αντίθετα η τράπεζα δανείζει το χρήμα κερδίζοντας με υψηλά επιτόκια και από εναρμονισμένες πρακτικές, όπως μας είπε ο υπεύθυνος από την Ένωση Τραπεζών: «εμείς έχουμε εναρμονισμένες πρακτικές, γιατί υπάρχει μια ιδιαιτερότητα στις τράπεζες και δη στην Ελλάδα που υπάρχει μια αστάθεια και υπάρχει ένα πρόβλημα βιωσιμότητας».

Εγώ, προσωπικά, κύριοι συνάδελφοι, δεν ποινικοποιώ το κέρδος. Θα πρέπει να υπάρχει κέρδος. Όμως, ας μας πουν οι τράπεζες: από τα κεφάλαια και από τα κέρδη που έχουν, πόσα στέλνουν στον τομέα της ανάπτυξης και πόσα δεν αξιοποιούν για τον εαυτό τους μεταπρατικά. Η αναλογία είναι σε βάρος των αναπτυξιακών κατευθύνσεων της τραπεζής. Οι τράπεζες χρησιμοποιούν, κυρίως, τα χρήματα και τα κεφάλαιά τους, για το πώς θα μπορέσουν να αυξήσουν παθητικά τα κέρδη τους. Ποια τράπεζα δίνει σε επιχείρηση χρήματα, χωρίς να καλύπτεται με εγγυήσεις οι οποίες έχουν να κάνουν με ακίνητα; Πείτε μου μία. Παράλληλα πείτε μου αν υπάρχει μία τράπεζα που όταν καλύπτεται, ενδιαφέρεται για το μέλλον της επιχείρησης. Συμβαίνει το ίδιο στη Γερμανία, συμβαίνει το ίδιο στη Γαλλία, συμβαίνει το ίδιο σε άλλες χώρες; Αλλά ποιο είναι το τραγικό; Ότι και οι ξένες τράπεζες που έρχονται και συμβάλλονται με τις ελληνικές τράπεζες αποκτούν την ελληνική νοοτροπία.

Αντί, λοιπόν, να κατευθύνουν τα κεφάλαια προς την ανάπτυξη, αντί να δουν πώς τις χρεωμένες ή υπερχρεωμένες επιχειρή-

σεις θα μπορέσουν να τις βοηθήσουν αναπτυξιακά, κοιτούν πώς αυτές θα «βουλιάζουν» για να πάρουν τα ακίνητά τους και λένε από κει και πέρα «εμείς έχουμε καλυφθεί». Μάλιστα υπάρχουν και ακραίες περιπτώσεις, κύριοι συνάδελφοι.

Εδώ θα σας αναφέρω την υπόθεση του Φαρμακίδη για τη συμπεριφορά της Ιονικής Τράπεζας και της διαδόχου, της ALPHA BANK. Για ένα κεφάλαιο χωρίς ανατοκισμό 60.000.000 το 1975 έφτασε να είναι το Γενάρη του 1994 1.000.000.000 και το 1998 να είναι 5,5 δισεκατομμύρια, όταν η τράπεζα ήδη είχε πάρει 380.000.000 από πλειστηριασμούς και είχε στην κατοχή της ακίνητα 3.000.000.000.

Ακούστε όμως ποια είναι η συνέχεια. Βγήκαν δικαστικές αποφάσεις. Οι δικαστικές αποφάσεις δικαιώνουν τους απογόνους του Φαρμακίδη. Η υπόθεση είναι όμως πώς θα εφαρμοστούν αυτές. Δεν υπάρχει τρόπος εφαρμογής. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει και η υπόθεση της Ροντήρη για το ακίνητο του Ροντήρη το οποίο είναι και παραδοσιακό όπου για ένα χρέος από το 2001 έφτασε να βγει απόφαση η οποία ακυρώνει τη διαταγή πληρωμής. Έρχονται στις 4 Οκτωβρίου του 2006 και επισημαίνουν πλειστηριασμό για 5.000 ευρώ –ακούστε, κύριοι συνάδελφοι- και της λένε: «Για να πάρεις αναβολή, υπέγραψε ότι παραιτείσαι από τα ένδικα μέσα». Αναγκάζεται και υπογράφει ότι παραιτείται από τα ένδικα μέσα η Κωστούλα Ροντήρη μόνο και μόνο για να μην υπάρξει πλειστηριασμός στο διατηρητέο ακίνητο του Ροντήρη, του μεγάλη σκηνοθέτη του Εθνικού μας Θεάτρου ο οποίος ήταν ο πρώτος που ανέβασε αρχαία τραγωδία μετά από δύο χιλιάδες τετρακόσια χρόνια. Αυτές είναι οι πολιτικές των τραπεζών. Το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Χρειάζεται πολιτική βούληση απ' όλους, απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις και από την Κυβέρνηση για να θεσμοθετήσουν μέτρα για την ιδιωτικοποίηση, για τα θέματα της μετοχοποίησης, του δανεισμού, της διαχείρισης του πορτοφολιού, της χρηματοδότησης δημοσίων έργων. Σήμερα οι τράπεζες έχουν γίνει συνεταιίροι με τους εργολάβους δημοσίων έργων και τις υπηρεσίες out source.

Σας απευθύνουμε έκκληση, κύριε Υπουργέ. Δεν πρόκειται να ψηφίσετε την πρόταση. Τουλάχιστον τα θετικά της προτάσεως λάβετε τα υπ' όψιν, ώστε στο νόμο που πρόκειται να φέρετε να υπάρξει μία θετική κατεύθυνση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουρίδη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στη Διαρκή Επιτροπή που συζητήθηκε η πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και σήμερα εδώ παρακολούθησα με ιδιαίτερη προσοχή και τους συναδέλφους του κόμματος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και τους εκπροσώπους της Ελάσσονος Μειοψηφίας. Η διαπίστωσή μου, αλλά και η γενικότερη εντύπωση σ' αυτήν την Αίθουσα, είναι ότι χρειαστήκατε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είκοσι χρόνια να είστε στην κυβέρνηση και τρία χρόνια στην Αντιπολίτευση για να ανακαλύψετε τον τρόπο λειτουργίας των αγορών και τα προβλήματα που υπάρχουν. Αυτό είναι ευχάριστο γιατί εξελίσσεστε αργά, αλλά σταθερά. Κάλιο όμως αργά παρά ποτέ. Αυτή είναι η πρώτη επισήμανση.

Η δεύτερη επισήμανση είναι σχετική με τη χρήση των στοιχείων που κάνατε. Δεν μας παραπέμπετε από πού παίρνετε αυτά τα στοιχεία και τα χρησιμοποιείτε -δεν αναφέρομαι σε

σας, κύριε Σγουρίδη, γιατί αυτά που είπατε είναι, πράγματι, όπως τα είπατε- για να υπάρχει και η βεβαιότητα στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι τα στοιχεία τα αντλείτε από επίσημες πηγές.

Δεν θα ήθελα σε καμία περίπτωση να αντιλέξω –γιατί αυτό θα έδινε την αφορμή για μία γενικότερη αντιπαράθεση εδώ- ότι από τη δημιουργική λογιστική περνάτε τώρα στη μαγική στατιστική. Αυτό το λέω γιατί παρακολούθησα αρκετούς συναδέλφους και στη Διαρκή Επιτροπή να εμφανίζουν, να εξαφανίζουν και να αλλάζουν αριθμούς με μοναδική μαεστρία, κάτι που είναι ανεπανόληπτο.

Στέκομαι όμως στο θέμα των πανωτοκίων. Επιχειρήσατε ανεπιτυχώς να προσεγγίσετε το θέμα τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησής σας. Έπρεπε να έρθει η σημερινή Κυβέρνηση για να κάνει μια αποφασιστική παρέμβαση. Δεν έλυσε, βεβαίως, όλα τα προβλήματα. Αλλά ήταν μια γενναία παρέμβαση η παρέμβαση στο θέμα των πανωτοκίων. Και παρά το γεγονός ότι συνάδελφοι απ' όλες τις πλευρές όλα αυτά τα χρόνια ζητούσαμε από τις κυβερνήσεις σας να αντιμετωπίσουν αυτό το θέμα των πανωτοκίων, σαν αυτό που αναφέρατε, αγαπητέ Πρόεδρε κύριε Σγουρίδη.

Είδα όμως να επανέρχεται, ειδικά, ο κ. Πρωτόπαπας στη συνεχή επιδρομή στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Και προφανώς είναι και εκείνος που παρασέρνει τον Αρχηγό του γι' αυτά τα οποία κατά καιρούς κατήγγειλε για την Επιτροπή Ανταγωνισμού και για τη μετατροπή της σε παραμύθα. Αν μιν, στόχος είναι να αποδυναμωθεί, δεν το επεχείρησε. Και δεν θέλω να πιστέψω ότι ένα μεγάλο κόμμα, κόμμα διακυβέρνησης, όπως είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα έκανε κάτι τέτοιο για έναν θεσμό τον οποίο όλοι οφείλουμε να θωρακίσουμε και να χαλυβδώσουμε. Και το επιχειρεί τώρα μ' αυτές τις συνεχείς καταγγελίες; Ε, δεν θα το πετύχετε, κύριοι συνάδελφοι, ορισμένοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αν στόχος σας είναι να αποδυναμωθεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού θα κάνει τη δουλειά της θωρακισμένη και θα παίξει το ρόλο της για να λειτουργεί υγιώς ο ανταγωνισμός. Αυτό για να έχουμε ξεκαθαρισμένες τις τοποθετήσεις μας.

Έρχομαι τώρα και στους αριθμούς που αναφέρετε για το δανεισμό για τα νοικοκυριά, για τους καταναλωτές κάτι που το επαναλαμβάνετε με κάθε αφορμή. Θα σας διαβάσω, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ορισμένα από τα πραγματικά στοιχεία για το τι γίνεται με το δανεισμό. «Ο εντεινόμενος ανταγωνισμός μεταξύ των τραπεζών στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στη στεγαστική πίστη αλλά και ο αυξανόμενος βαθμός ενσωμάτωσης της ελληνικής αγοράς στις χρηματοπιστωτικές αγορές της ζώνης του ευρώ συνέβαλαν στη μείωση των διαφορών των αντιστοιχών επιτοκίων μεταξύ της Ελλάδας και τη ζώνης του ευρώ». Πρώτη επισήμανση αυτή.

Δεύτερη επισήμανση: «Από τις επιμέρους κατηγορίες δανείων η μεγαλύτερη σύγκλιση επιτοκίων προς τα αντίστοιχα της ζώνης του ευρώ σημειώθηκε στην κατηγορία των στεγαστικών δανείων».

Τρίτη παρατήρηση: «Την περίοδο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 2006 η ποιότητα του χαρτοφυλακίου των δανείων προς τα νοικοκυριά παρέμενε στα ίδια επίπεδα, όπως στο τέλος του 2006, καθώς η άνοδος του λόγου των καταναλωτικών δανείων σε καθυστέρηση προς το σύνολο των καταναλωτικών δανείων σε καθυστέρηση –το Σεπτέμβριο 2006 ήταν 8%, το Δεκέμβριο 2005 ήταν 7,8%- αντισταθμίστηκε από την οριακή βελτίωση που παρατηρήθηκε στον αντίστοιχο λόγο των στεγαστικών δανείων –το Σεπτέμβριο 2006 ήταν 3,5%, το Δεκέμβριο 2005 ήταν 3,6%».

Ποιος τα λέει αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Τα λέει η Τράπεζα της Ελλάδας στην τελευταία έκθεσή της. Η πρώτη αποστροφή είναι στη σελίδα 61, η δεύτερη αποστροφή είναι στη σελίδα 64 και η τρίτη αποστροφή στη σελίδα 77. Και έρχομαι τώρα σε μια ακόμα αναφορά της Τραπεζής Ελλάδος στη σελίδα 106 στην ίδια έκθεση, όπου αναφέρεται ότι ο ετήσιος ρυθμός ανόδου του υπολοίπου των καταναλωτικών δανείων επιβραδύνθηκε αισθητά, παρέμεινε όμως υψηλός. Ήταν 23,9% τον Δεκέμβριο 2006 έναντι 28,7% τον Δεκέμβριο του 2005. Στη σελίδα 106 της τελευταίας έκθεσης της Τραπεζας της Ελλάδας.

Αλλά πέρα από αυτό εγώ αναφερόμενος σε στοιχεία θα σας

παραπέμψω και στην απάντηση την οποία έδωσε ο Επίτροπος για τα οικονομικά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ο κ. Αλμούνια σε ερώτηση την οποία υπέβαλε ο ευρωβουλευτής του Συνασπισμού, ο κ. Παπαδημούλης.

Λέει, λοιπόν, η απάντηση του κ. Αλμούνια: Την προηγούμενη τριετία, 2000 - 2003, τα δάνεια προς τα ελληνικά νοικοκυριά –αλλά δεν είστε εδώ, κύριε Πρωτόπαπα, για να παρακολουθήσετε τους αριθμούς- παρουσίασαν αύξηση κατά 136,5%, ενώ την περίοδο 2003 - 2006 σημειώνεται «αποεπιτάχυνση», γιατί παρουσίασαν αύξηση κατά 88%.

Κυρία Αντωνίου, επειδή ο συνάδελφος κ. Πρωτόπαπας δεν είναι εδώ, πείτε του να βρει την απάντηση του κ. Αλμούνια στον κ. Παπαδημούλη. Διότι ακριβώς σας έλεγα πριν, ότι περάσατε από τη δημιουργική λογιστική στη μαγική στατιστική.

Έρχομαι τώρα στην πρόταση νόμου, την οποία καταθέσατε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Άρα, δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Όχι, κυρία Αντωνίου. Ουδείς υποστήριξε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Ουδείς το υποστήριξε. Είναι θετικό να καταθέτετε προτάσεις νόμου. Το κάναμε κι εμείς όταν ήμασταν στην αντιπολίτευση. Την πρόταση, όμως, αυτή την καταθέσατε, όταν έχετε από το τέλος του 2006 κατατεθειμένο, για πλήρη και εκτεθειμένη δημόσια διαβούλευση, το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης για την αναμόρφωση της νομοθεσίας του καταναλωτή. Μάλιστα, στη Διαρκή Επιτροπή ο Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή, ο κ. Πρόεδρος του ΚΕ.Π.ΚΑ., ο κ. Τσεμπερλίδης, σας προέτρεψε να ψηφίσετε αυτή την πρόταση, που παρουσιάστηκε στην τελική της μορφή στο Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή, που συνήλθε πριν από δεκαπέντε ημέρες στο Ναύπλιο.

Τον Οκτώβριο του 2006 ολοκληρώσαμε –μετά από μακρά διαβούλευση- τη διαμόρφωση του σχετικού κειμένου. Και τις επόμενες ημέρες το τελικό κείμενο, που ήταν σε δημόσια διαβούλευση –ελπίζω μέχρι το τέλος Μαρτίου- θα έρθει στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Και θέλω να σας διαβεβαιώσω πως ό,τι σωστό έχετε σε αυτή την πρόταση νόμου, εμείς θα το κρατήσουμε, γιατί πιστεύουμε και στη σύνθεση απόψεων και στη σύνθεση προτάσεων. Εμείς κάθε καλό, που βρήκαμε από τις κυβερνήσεις σας, το συνεχίζουμε και δεν βλέπουμε τα πάντα με αρνητικό μάτι όπως εσείς, που υποστηρίζετε ότι η πολιτική ιστορία του τόπου τελείωσε με τη δική σας διακυβέρνηση. Εμείς ποτέ δεν υποστηρίξαμε ότι όλα αρχίζουν με τη νέα διακυβέρνηση.

Αυτό για να έχουμε καλούς λογαριασμούς μεταξύ μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα αυτές τις αναφορές, για να καταδείξω ότι κάναμε πολύ μεγάλη προετοιμασία, ώστε να αναμορφώσουμε τη νομοθεσία για τον καταναλωτή. Και πιστεύω ότι η πρόταση η οποία θα έρθει στην Εθνική Αντιπροσωπεία, θα είναι πραγματικά πρωτοποριακή και για τη λειτουργία της αγοράς, αλλά και για την προστασία των καταναλωτών. Μην προσποιείστε, όμως, άγνοια, με την έννοια ότι τώρα δημιουργήθηκαν όλα αυτά τα προβλήματα, ενώ την περίοδο που κυβερνούσατε εσείς, υπήρχε ένας παράδεισος, που τον ανέτρεψε η νέα διακυβέρνηση.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Εικονικός παράδεισος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Το «γνώθι σεαυτόν» και το «μέτρον άριστον» πρέπει να έχει εφαρμογή από όλους μας και για όλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελετήσαμε προσεκτικά την πρότασή σας κι εμείς ο εισηγητής μας, που προέρχεται κι εκείνος από τον τραπεζικό χώρο, καθώς διετελέσε Υποδιοικητής στην Αγροτική Τράπεζα, πέρα από το ότι είναι καθηγητής Πανεπιστημίου. Και έκανε λαμπρή εισήγηση. Και επειδή δεν αγνοήσαμε την πρότασή σας, ζητήσαμε από τον Τράπεζα της Ελλάδος και τη διοίκησή της, να μας γνωμοδοτήσει επί των απόψεων της προτάσεως νόμου.

Ο συνάδελφός μου κ. Παπαθανασίου κατέθεσε στη Βουλή τη σχετική γνωμοδότηση. Την καταθέτω και πάλι και παρακαλώ τον Πρόεδρο του Σώματος να δώσει εντολή αυτή η γνωμοδότηση να μοιραστεί σε όλους τους συναδέλφους Βουλευτές.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα γνωμοδότηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, θεωρώ ότι και στη σημερινή συζήτηση και στη Διαρκή Επιτροπή ακούστηκαν ενδιαφέρουσες ιδέες, τις οποίες θα λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν και θα ενσωματώσουμε αυτές που πράγματι συμβάλλουν στο να υπάρξει νομοθεσία για την προστασία του καταναλωτή πράγματι θωρακισμένη, για να προστατεύει τα δικαιώματά του.

Και σε άλλη ευκαιρία, όταν συζητούσαμε στις 20 Νοεμβρίου για την κατάσταση στην αγορά –μεταξύ των άλλων και τότε αναφερθήκατε σ' αυτά τα θέματα- κατέθεσα μία σειρά από απόψεις και για τον επιθετικό τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι τράπεζες, από τις οποίες ζήτησα συγκρατημένη πολιτική με τις διαφημίσεις τις οποίες κάνουν και για τους καταναλωτές, οι οποίοι πρέπει να προσέχουν και να μετρούν τις δυνατότητες τις οποίες έχουν από το να προσφεύγουν συνεχώς στο δανεισμό.

Θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, και αυτό το απόσπασμα των Πρακτικών να μοιραστεί σε όλους τους συναδέλφους.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα πρόστιμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι μέχρι το 2004 ούτε στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή ούτε στον ΕΦΕΤ βάλατε πρόστιμα. Πρώτον, τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή την είχατε επί έξι χρόνια σε πλήρη αδράνεια. Δεν μπορείτε σήμερα να γίνετε τιμητές, όταν εμείς ενισχύσαμε την παρουσία, το ρόλο της και την αποτελεσματικότητά της. Δεύτερον, η γραμμή 1520 τώρα μπορεί να είναι στη διάθεση όλων των Ελλήνων πολιτών από οποιοδήποτε σημείο της χώρας και όχι μόνο από την Αθήνα για να αναφέρουν, να καταγγέλλουν και να επισημαίνουν. Τρίτον, δημιουργήσαμε ένα νέο θεσμό, πρωτοποριακό για ολόκληρη την Ευρώπη, το Σύνθηγο του Καταναλωτή, που ήδη στον πρώτο χρόνο της λειτουργίας του έχει σημαντικά πράγματα να παρουσιάσει ως έργο.

Θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, και αυτό το απόσπασμα των Πρακτικών να μοιραστεί σε όλους τους συναδέλφους.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα πρόστιμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι μέχρι το 2004 ούτε στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή ούτε στον ΕΦΕΤ βάλατε πρόστιμα. Πρώτον, τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή την είχατε επί έξι χρόνια σε πλήρη αδράνεια. Δεν μπορείτε σήμερα να γίνετε τιμητές, όταν εμείς ενισχύσαμε την παρουσία, το ρόλο της και την αποτελεσματικότητά της. Δεύτερον, η γραμμή 1520 τώρα μπορεί να είναι στη διάθεση όλων των Ελλήνων πολιτών από οποιοδήποτε σημείο της χώρας και όχι μόνο από την Αθήνα για να αναφέρουν, να καταγγέλλουν και να επισημαίνουν. Τρίτον, δημιουργήσαμε ένα νέο θεσμό, πρωτοποριακό για ολόκληρη την Ευρώπη, το Σύνθηγο του Καταναλωτή, που ήδη στον πρώτο χρόνο της λειτουργίας του έχει σημαντικά πράγματα να παρουσιάσει ως έργο.

Σε ό,τι αφορά τα πρόστιμα, θα μου επιτρέψετε να σας πω, γιατί πρέπει να υπάρχουν και οι αριθμοί, ότι ο Ε.Φ.Ε.Τ. επέβαλε πρόστιμα σε διακόσιες εξήντα έξι επιχειρήσεις ύψους 3,3 εκατομμυρίων ευρώ. Μάλιστα, κάποιος συνάδελφος είπε ότι δεν εισπράχθηκε τίποτε.

Μα, δεν γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο απευθυνόμενος προς εσάς Υπουργός έφερε ρύθμιση αντίστοιχη με εκείνη που υπάρχει στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών; Όταν επιβάλλονται τα πρόστιμα και γίνεται προσφυγή επί της επιβολής του προστίμου, για να ασκηθεί νομίμως η προσφυγή αυτή, πρέπει να καταβάλλεται το 20% του προστίμου. Γιατί δεν το είχατε κάνει τόσα χρόνια;

Σημειώνω εδώ ότι ο Ε.Φ.Ε.Τ. εισέπραξε ήδη 1.255.000 ευρώ από τα πρόστιμα τα οποία επέβαλε. Το ίδιο πράγμα έγινε και από τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή. Υποβλήθηκαν πρόστιμα και εισπράχθηκαν. Μόνο για την περίοδο για την οποία έχω τα στοιχεία αυτή την ώρα εδώ, δηλαδή από το Νοέμβριο του 2005 μέχρι και το τέλος του 2006, είχε επιβάλει πρόστιμα ύψους 873.000 ευρώ και έχουν ήδη εισπραχθεί από αυτά τα πρόστιμα 311.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική βούληση της νέας διακυβέρνησης εκφράζεται στην πράξη με έργα και όχι με λόγια, με την πραγματοποίηση συστημικών ελέγχων στην αγορά, με τη δημοσιοποίηση των ονομάτων των παραβατών και με την επιβολή και την είσπραξη προστίμων.

Θέλω, επίσης, να ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία και για μια άλλη κατάκτηση και της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, αλλά και της ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, του Προκόπη Παυλόπουλου και του Απόστολου Ανδρουλάκου. Μεταφέρθηκαν ήδη αρμοδιότητες στους Γενικούς Γραμματείς των περιφερειών για να εγκρίνουν σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση της χώρας, στις ελεγκτικές υπηρεσίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, να γίνονται έλεγχοι όλο το εικοσιτετράωρο, συνεπώς και τη νύκτα και τις Κυριακές και τις αργίες, πράγμα που δεν υπήρχε μέχρι σήμερα. Η ίδια εξουσιοδότηση δόθηκε και στον Υπουργό Ανάπτυξης για όλους τους ελέγχους που κάνει το Υπουργείο Ανάπτυξης, για να δείτε ότι δεν μένουμε μόνο σε διακηρύξεις, αλλά κάνουμε πράξη αυτό το οποίο οφεί-

λουμε να κάνουμε.

Και έρχομαι τώρα στα πρόστιμα των τραπεζών. Μήπως μπορεί να μου πει κάποιος από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πότε μπήκαν πρόστιμα από τις κυβερνήσεις σας στις τράπεζες;

Είναι λίγο ότι επτά τράπεζες δέχθηκαν πρόστιμα σχεδόν πάνω από 1.000.000 ευρώ; Πότε έγινε άλλη φορά αυτό; Επτά τράπεζες δέχθηκαν πρόστιμα 1.000.000 ευρώ για συμπεριφορές οι οποίες ήταν πέρα από το νόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν είναι στην αρμοδιότητα μόνο του Υπουργείου Ανάπτυξης, ανήκουν κύρια στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις της χώρας. Οφείλω από αυτό εδώ το Βήμα να πω ότι οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις κάνουν καλά τη δουλειά τους, κάνουν έλεγχο. Έχω αναφερθεί πολλές φορές, έχω επισημάνει και μάλιστα έχω δώσει εύσημα στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις εκείνες που πολιτικά δεν πρόσκεινται στη νέα διακυβέρνηση, γιατί κάνουν ως νομάρχες το καθήκον τους, γιατί είναι νομάρχες όλων των πολιτών και οι έλεγχοι που κάνουν, πρέπει να επιβαρύνονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κλείσω αυτήν την παρέμβασή μου με τη γνωμοδότηση που σας έδωσα από την Τράπεζα της Ελλάδος επί του νομοσχεδίου σας, κάνοντας τις εξής παρατηρήσεις: Πρώτον, πρέπει να μελετήσετε με προσοχή την επισήμανση της Τράπεζας ότι οι διατάξεις που περιέχονται σε τρία από τα έντεκα άρθρα αποτελούν ρυθμίσεις που περιέχονται στο σχέδιο κοινοτικής οδηγίας για την καταναλωτική πίστη. Με δεδομένο ότι οι διατάξεις της οδηγίας θα είναι καθολικής εναρμόνισης, είναι σκόπιμο –αυτό λέει η Τράπεζα της Ελλάδος– να μη βιαστούμε να κάνουμε παράλληλες ρυθμίσεις εδώ, αφού το επόμενο διάστημα πρόκειται να έρθει η σχετική κοινοτική οδηγία η οποία, απ' ό,τι γνωρίζετε, είναι υποχρεωτική για τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, καλώ τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μελετήσουν τις επισημάνσεις, σχετικά με τα ζητήματα του διοικητικού προσδιορισμού των επιτοκίων, γιατί σύμφωνα πάλι με την ίδια επισήμανση της Τράπεζας της Ελλάδος ορισμένες από αυτές που προτείνετε εσείς είναι ήδη θεσμοθετημένες και ορισμένες είναι γενικές και ασαφείς.

Πέρα από όλα αυτά, θα ήθελα να επισημάνω και κάτι ακόμα. Στο άρθρο 4 προτείνετε δικαίωμα προεξόφλησης αζημίωτο στα καταναλωτικά και υπό προϋποθέσεις στα στεγαστικά δάνεια. Η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται στην ισχύουσα νομοθεσία. Σύμφωνα με την κοινή υπουργική απόφαση Φ1983 στις 7-3-1991 δεν προβλέπεται ποινή για προεξόφληση σε καταναλωτικά δάνεια. Αντίστοιχη κάλυψη υπάρχει και για τα στεγαστικά δάνεια από τον Αστικό Κώδικα. Κρατούμε, όμως, την παρατήρησή σας.

Στο άρθρο 6 της πρότασής σας προτείνονται οι διάφορες ρυθμίσεις για τις διαφημίσεις των τραπεζικών προϊόντων. Όμως, τα θέματα αυτά καλύπτονται, βέβαια, σε ένα βαθμό από το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, αλλά είναι ανεπαρκές και θα εξετάσουμε τι μπορούμε να κάνουμε παραπέρα γι' αυτήν την επιθετική πολιτική που ακολουθούν οι τράπεζες στη διαφήμιση των προϊόντων που παρέχουν προς τους πολίτες και τα νοικοκυριά.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το άρθρο 9 της πρότασης που συζητούμε, η απάντηση υπάρχει στο άρθρο 19 παράγραφος 17 του σχεδίου νόμου που είναι για δημόσια διαβούλευση και θα κατατεθεί τις επόμενες μέρες στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Σε ό,τι αφορά τα άρθρα 10 και 11, ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχουν αντίστοιχες ρυθμίσεις και βεβαίως θα έχουμε την ευκαιρία στη Βουλή να τα αντιμετωπίσουμε και αυτά τα ζητήματα, όπως επίσης και την άσκηση συλλογικών αγωγών για προσβολή συμφερόντων τουλάχιστον τριάντα καταναλωτών. Εκεί κάνουμε τις απαραίτητες διευκρινίσεις, για το πώς ασκείται η συλλογική αγωγή και μία σειρά από άλλα θέματα.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεσμεύεται να δει με θετικό τρόπο ρυθμίσεις, όπως αυτές που έχετε στο άρθρο 5 στις παραγράφους 1 και 3, σχετικά με το ακατάσχετο πρώτης κατοικίας για ποσό μέχρι 5.000 ευρώ. Θα το κουβεντιάσουμε, όμως, αναλυτικά, όταν θα έρθει η σχετική

ρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω τρεις παρατηρήσεις ακόμη.

Το δίκαιο της προστασίας του καταναλωτή αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο. Η πολυδιάσπασή του και οι επιμέρους ρυθμίσεις ευκαιριακά μόνο δυσλειτουργίες μπορούν να δημιουργήσουν.

Η πρόταση που συζητούμε περικλείει διατάξεις που περιλαμβάνονται σε σχέδιο οδηγίας για την καταναλωτική πίστη. Αυτό βρίσκεται σε επεξεργασία και, συνεπώς, δεν υπάρχει λόγος, αυτήν την ώρα, να γίνει αποσπασματική ρύθμιση.

Και, τέλος, η πρόταση την οποία κάνατε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν λαμβάνει υπ' όψιν τις τρέχουσες αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος, αλλά ούτε και τις απόψεις της σε θέματα καθορισμού επιτοκίων και όρων διαφάνειας.

Η λειτουργία του τραπεζικού τομέα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη για την οικονομία και για τον καταναλωτή. Άρθρα που δίνουν την εικόνα παροχών και προστασίας του καταναλωτή, μπορεί να οδηγούν τελικά σε αύξηση του κόστους, που αυτό πάλι οι τράπεζες θα το μετακυλήσουν στον ίδιο τον καταναλωτή. Εμείς δεν πρόκειται να κάνουμε πειράματα γύρω από την τραπεζική αγορά. Γι' αυτό και τα θέματα που αφορούν την έκταση της παρέμβασης της Τράπεζας της Ελλάδος, αποτελούν αντικείμενο διαβούλευσης και μεταξύ του Υπουργείου Ανάπτυξης και του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, αλλά και της ίδιας της Τράπεζας της Ελλάδος. Αντισταθμίστε, λοιπόν, ότι δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης που έχει ξεκινήσει από το τέλος του 2006, για να έρθουμε και να πούμε ότι την πρόταση νόμου την οποία καταθέσατε και η οποία είναι μια καλή προσπάθεια, έχει πολλές ομοιογένειες για το τι παραλείψατε εσείς να κάνετε τα είκοσι χρόνια της διακυβέρνησης. Αυτό βεβαίως κάνει αρκετό καλό. Η ουσία είναι ότι η σύνθεση απόψεων είναι αυτό το οποίο μπορεί να κάνει πιο δημιουργική τη νομοθετική εργασία. Και προς την κατεύθυνση αυτή, σας καλώ, όταν θα φέρουμε το σχετικό σχέδιο νόμου στη Βουλή, η δημιουργική σας παρέμβαση να είναι στην κατεύθυνση να δώσουμε ένα σχέδιο νόμου που να προστατεύει αποτελεσματικά τον πολίτη καταναλωτή. Αλλά και την ίδια ώρα να εκπαιδεύσουμε τον πολίτη-καταναλωτή, για να γνωρίζει να ασκεί και εκείνος τα δικαιώματά του. Γιατί το συμπέρασμα που βγήκε από τη σημερινή παρέμβαση των συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι να αναθέσουμε στην πολιτεία το ρόλο εκείνο που δεν μπορεί να το κάνει για λογαριασμό εκατομμυρίων πολιτών, εκατομμυρίων καταναλωτών.

Οι έλεγχοι πρέπει να γίνονται, να είναι συστηματικοί, άγρυπνοι, διαρκείς, επίμονοι. Οι κυρώσεις να είναι αυστηρές. Εκείνοι που υποκύπτουν σε παραβάσεις, να παραπέμπονται στις εισαγγελικές αρχές. Αλλά βεβαίως οφείλει και ίδιος ο πολίτης να συμμετέχει σ' αυτήν τη διαδικασία της προστασίας των δικών του, πρώτα, συμφερόντων και στη συνέχεια του κοινωνικού συνόλου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σιούφα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Εισοδηματική πολιτική έτους 2007, φορολογικές και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Χθες αποφασίσαμε να διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, επί της αρχής, στις τρεις η ώρα.

Τώρα έχουμε να ακολουθήσουμε δυο κατευθύνσεις. Ή θα μιλήσει ο κ. Φλωρίδης, θα απαντήσει στον κ. Σιούφα και ενδεχομένως και οι άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ο κ. Τζέκης και ίσως ο κ. Βαρβιτσιώτης ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αν διαφωνείτε, να το πείτε μετά.

... ή θα πρέπει να διακόψουμε εδώ και να γίνει ονομαστική ψηφοφορία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Να μιλήσει μόνο ο κ. Φλωρίδης;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όχι, είμαι και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλει και ο κ. Τζέκης να μιλήσει.

Να γίνει ονομαστική ψηφοφορία, κύριοι συνάδελφοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να διακόψουμε, λοιπόν, τη συνεδρίαση για πέντε λεπτά, να γίνει ονομαστική ψηφοφορία και θα επανέλθουμε πάλι στην πρόταση νόμου. Και αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτή, θα συνεχίσουμε μετά τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμεθα στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«ΑΙΤΗΣΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφοντες Βουλευτές ζητούμε να γίνει ονομαστική ψηφοφορία επί της Αρχής του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Οι Βουλευτές
Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης
Νάσος Αλευράς
Αριστείδης Μουσιώνης
Ιωάννης Τσακλίδης
Ροδούλα Ζήση
Τηλέμαχος Χυτήρης
Απόστολος Κατσιφάρας
Ιωάννης Μανιάτης
Γεώργιος Λιάνης
Χρήστος Αηδόνης
Ιωάννης Δημαράς
Ιωάννης Σκουλάς
Αγαθή Βρεττού
Λεωνίδας Γρηγοράκος
Δημήτριος Ρέππας
Μιλτιάδης Παπαϊωάννου
Αγγελική Γκερέκου
Βασίλειος Τόγιας
Θεοδώρα Τζάκρη
Δημήτριος Βαρβαρήγος
Μάρκος Μπολάρης
Χαράλαμπος Καστανίδης
Φίλιππος Πετσάλνικος
Συλβάνα Ράπτη
Κωνσταντίνος Γείτονας
Εμμανουήλ Όθωνας».

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης. Παρών.

Ο κ. Νάσος Αλευράς. Παρών.
Ο κ. Αριστείδης Μουσιώνης. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Τσακλίδης. Παρών.
Η κ. Ζήση Ροδούλα. Παρούσα.
Ο κ. Τηλέμαχος Χυτήρης. Παρών.
Ο κ. Απόστολος Κατσιφάρας. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Μανιάτης. Παρών.
Ο κ. Γεώργιος Λιάνης. Παρών.
Ο κ. Χρήστος Αηδόνης. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Δημαράς. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Σκουλάς. Παρών.

Η κ. Αγαθή Βρεττού. Παρούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και κ. Συλβάνα Ράπτη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ως είθισται.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λένουν «ΝΑΙ», οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λένουν «ΟΧΙ», οι αρνούμενοι ψήφο λένουν «ΠΑΡΩΝ».

Σας ενημερώνω επίσης ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού, οι οποίοι γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει. Πέντε Βουλευτές εξέφρασαν την πρόθεση ψήφου με επιστολή, η οποία όμως δεν θα συνυπολογιστεί στην καταμέτρηση.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Υπάρχει συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και καλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 281 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 164 Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 117 Βουλευτές.

Ουδείς ψήφισε «ΠΑΡΩΝ», σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		
Έβερτ Μιλτιάδης	+	
Σουφλιάς Γεώργιος	+	
Μπερνιδάκη- Άλντους Ελευθερία	+	
Ρουσόπουλος Θεόδωρος	+	
Βαληνάκης Ιωάννης	+	
Καρύδη Χρυσή	+	
Διαμαντοπούλου Άννα		+
Δαμανάκη Μαρία		+
Μάνος Στέφανος	+	
Ανδρουλάκης Δημήτρης (Μίμης)		+
Κοσμίδης Σωκράτης		+
Βρεττού Ρόζα		+
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Αβραμόπουλος Δημήτριος	+	

Βουλγαράκης Γεώργιος	+	NOMOS ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	
Αλογοσκούφης Γεώργιος	+	Μανώλης Ιωάννης	+
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+
Γιαννάκου Μαριέττα	+	Μανιάτης Ιωάννης	+
Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα	+		
Κωνσταντάρας Δημήτριος	+	NOMOS ΑΡΚΑΔΙΑΣ	
Κουντουρά Έλενα	+	Τατούλης Πέτρος	+
Κοντού Μάρω	+	Λυκουρέντζος Ανδρέας	+
Παπουτσή Χρήστος	+	Ρέππας Δημήτριος	+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+		
Τσούρας Αθανάσιος	+	NOMOS ΑΡΤΗΣ	
Ράπτη Αναστασία-Συλβάνα	+	Καραμπίνας Κωνσταντίνος	+
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)	+	Παπαγεωργίου Γεώργιος	+
Αρσένης Γεράσιμος	+	Κολιοπάνος Θεόδωρος	+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	-		
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος	+	NOMOS ΑΤΤΙΚΗΣ	
		Βλάχος Γεώργιος	+
B' ΑΘΗΝΩΝ		Μπούρας Αθανάσιος	+
Τζαννετάκης Τζαννής	+	Δούκας Πέτρος	+
Μητσotάκης Κυριάκος	+	Κατσιγιάννης Αθανάσιος	+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+	Κατσίκης Θεόδωρος	+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Σταύρου Απόστολος	+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	+	Πάγκαλος Θεόδωρος	+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+
Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα	+	Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+
Πολύδωρας Βύρων	+	Οικονόμου Βασίλειος	+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	Παπαηλίας Ηλίας	+
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+	Λεβέντης Αθανάσιος	+
Λιάπης Μιχάλης - Γιώργος	+		
Βούλτεψη Σοφία	-	NOMOS ΑΧΑΪΑΣ	
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	+	Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+
Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)	+	Νικολόπουλος Νικόλαος	+
Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)	+	Βασιλείου Θεόφιλος	+
Παπαθανασίου Γιάννης	+	Μπεκίρης Μιχαήλ	+
Κασίμης Θεόδωρος	+	Βέρρας Μιλτιάδης	+
Ανδρουλάκος Απόστολος	+	Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+
Καρράς Κώστας	+	Κατσιφάρας Απόστολος	+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία(Μιλένα)	+	Θωμά Μαρία	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+	Κοσιώνης Παναγιώτης	+
Δημαράς Ιωάννης	+		
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	NOMOS ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	Μπασιάκος Ευάγγελος	+
Ευθυμίου Πέτρος	+	Γιαννάκης Μιχαήλ	+
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)	+	Ακριβάκης Αλέξανδρος	-
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	Τόγιας Βασίλειος	+
Κουλούρης Κίμων	+		
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	NOMOS ΓΡΕΒΕΝΩΝ	
Κούρκουλα Ελένη	+	Φώλιας Χρήστος	+
Πρωτόπαπας Χρήστος	+		
Ανωμερίτης Γεώργιος	+	NOMOS ΔΡΑΜΑΣ	
Μπένος Σταύρος-Ιωάννης	+	Δαϊλάκης Σταύρος	+
Κατσέλη Ελεονώρα (Νόρα)	+	Τζίμας Μαργαρίτης	+
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	Αηδόνης Χρήστος	+
Τζουμάκας Στέφανος	+		
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	NOMOS ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Κολοζώφ Ορέστης	-	Παυλίδης Αριστοτέλης	+
Σκυλλάκος Αντώνιος	+	Καραμάριος Αναστάσιος	+
Αλαβάνος Αλέξανδρος	+	Χρύσης Βασίλειος	+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+	Καϊσερλής Κωνσταντίνος	-
Δραγασάκης Ιωάννης	+	Παρασκευάς Ιωάννης	-
NOMOS ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		NOMOS ΕΒΡΟΥ	
Σαλμάς Μάριος	+	Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+
Καραγκούνης Ανδρέας	+	Κελέτης Σταύρος	+
Αγγελόπουλος Νικόλαος	+	Φωτιάδης Απόστολος	+
Μαγγίνας Βασίλειος	+	Ντόλιος Γεώργιος	+
Κωστόπουλος Απόστολος	+		
Βερελής Χρίστος	+	NOMOS ΕΥΒΟΙΑΣ	
Μωραϊτης Αθανάσιος(Θάνος)	-	Λιάσκος Αναστάσιος	+
Μακρυπιδης Ανδρέας	+	Κεδικόγλου Συμεών (Σίμος)	+
		Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+

Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	NOMOS KABAΛAΣ		
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	Καλαντζής Γεώργιος	+	
Πιπεργιάς Δημήτριος	+	Χριστοφιλογιάννης Δημήτρης	+	
NOMOS EYPYTANIAΣ		Τσακλίδης Ιωάννης		+
Τσιαμάκης Δημοσθένης	+	Εμινίδης Σάββας		-
NOMOS ZAKYNΘOY		NOMOS KAPΔITZHΣ		
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Σιούφας Δημήτριος	+	
NOMOS HΛEIAΣ		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+	
Αδρακτάς Παναγιώτης	+	Τσιάρας Κωνσταντίνος	+	
Κοντογιάννης Γεώργιος	+	Ρόβλιας Κωνσταντίνος		+
Κανελλοπούλου Κρινιώ	+	Σαλαγιάννης Νικόλαος		+
Κουτσούκος Γιάννης	-	NOMOS KΑΣTOPIAΣ		
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	Αγγελής Ανέστης	+	
Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+	Πετσάλνικος Φίλιππος		+
NOMOS HMAΘIAΣ		NOMOS KEPKYPAΣ		
Χαλκίδης Μιχαήλ	+	Γεωργιάδης Νικόλαος	+	
Φωτιάδης Ηλίας	+	Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+	
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	+	Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)		+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	NOMOS KEΦAΛΛHNIAC		
NOMOS HPAKΛEIOY		Αλιβιζάτος Πέτρος -Παύλος	+	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	NOMOS KΙAΚIΣ		
Δεικτάκης Γεώργιος	+	Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+	
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+	Τσιτουρίδης Σάββας	+	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	Φλωρίδης Γεώργιος		+
Φραγκιαδουλάκης Μάνος	+	NOMOS KOZANHΣ		
Ματζαπετάκης Στυλιανός	+	Τσιαρτσιώνης Νικόλαος	+	
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	Παπαδόπουλος Μιχάλης	+	
Σκουλάς Ιωάννης	+	Κασαπίδης Γεώργιος	+	
NOMOS ΘEΣΠPΩTIAC		Λωτίδης Λάζαρος		+
Μπέζας Αντώνιος	+	Βλαττής Ιωάννης		+
A' ΘECCAΛONIKHΣ		NOMOS KOPINΘIAΣ		
Καραμανλής Κωνσταντίνος	+	Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος	+	
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+	Κόρκα-Κώνστα Αθηνά	+	
Ιωαννίδης Ιωάννης	+	Μανωλάκης Άγγελος		+
Ορφανός Γεώργιος	+	Χωρέμης Αναστάσιος		+
Παπαθεμελής Στυλιανός- Άγγελος	+	NOMOS KYKΛAΔΩN		
Ράπτη Ελένη	+	Χωματάς Ιωάννης	+	
Καλαφάτης Σταύρος	+	Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη	+	
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	+	Ρήγας Παναγιώτης		+
Παπανδρέου Γεώργιος	-	NOMOS ΛAKΩNIAC		
Καστανίδης Χαράλαμπος	+	Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+	
Βενιζέλος Ευάγγελος	+	Δαβάκης Αθανάσιος	+	
Αράπογλου Χρυσή	+	Γρηγοράκος Λεωνίδα		+
Τσοχατζόπουλος Απόστολος-Αθανάσιος	+	NOMOS ΛAPICHC		
Μαγκριώτης Ιωάννης	+	Ζώης Χρήστος	+	
Χουρμουζιάδης Γεώργιος	+	Χαρακόπουλος Μάξιμος	+	
Ξηροτύρη-Αικατερινάρη Ασημίνα	+	Γαρουφαλιάς Γεώργιος	+	
B' ΘECCAΛONIKHΣ		Αγοραστός Κωνσταντίνος	+	
Ρεγκούζας Αδάμ	+	Έξαρχος Βασίλειος		+
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+	Νασιώκας Έκτορας		+
Καράογλου Θεόδωρος	-	Χατζημιχάλης Νικόλαος- Φώτιος		+
Γαλαμάτης Δημήτριος	+	Τσιόγκας Δημήτριος		-
Γερανίδης Βασίλειος	+	NOMOS ΛAΣIΘIOY		
Τσιόγκας Θεοχάρης	+	Πλακιωτάκης Ιωάννης	+	
Τζέκης Άγγελος	+	Καρχιμάκης Μιχαήλ		+
NOMOS IOANNINΩN		NOMOS ΛEΣBOY		
Καλογιάννης Σταύρος	+	Γιαννέλης - Θεοδοσιάδης Ιωάννης	+	
Τασούλας Κωνσταντίνος	+	Καλογήρου Χριστίνα	+	
Φούσας Αντώνιος	+	Σκοπελίτης Σταύρος		-
Αργύρης Ευάγγελος	-			
Παντούλας Μιχαήλ	+			

NOMOS ΛΕΥΚΑΔΑΣ		Λεονταρίδης Θεόφιλος	+	
Βεργίνης Ξενοφών	+	Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+	
		Τσιπλάκης Κωνσταντίνος	+	
NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		Καριπίδης Αναστάσιος	+	
Νάκος Αθανάσιος	+	Μουσίωνης Αριστείδης		+
Μακρή Ζωή (Ζέττα)	+	Μπόλαρης Μάρκος		+
Σούρλας Γεώργιος	+	NOMOS ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Ζήση Ροδούλα		Λέγκας Νικόλαος	+	
Γκατζής Νικόλαος	-	Σκρέκας Θεόδωρος	+	
		Χατζηγιάκης Σωτήριος	+	
NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		Χάϊδος Χρήστος		+
Σαμπαζιώτης Δημήτριος	+	Μερεντίτη Αθανασία		-
Καλαντζάκου Σοφία	-	NOMOS ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ		
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+	Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+	
Κουσελάς Δημήτριος		Καλλιώρας Ηλίας	+	
Κατσιλιέρης Πέτρος		Σταυρογιάννης Νικόλαος	+	
NOMOS ΞΑΝΘΗΣ		Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)		+
Κοντός Αλέξανδρος	+	Παπαδήμας Λάμπρος		+
Τσαλίδης Φίλιππος	+	NOMOS ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Σγουρίδης Παναγιώτης		Κορτσάρης Νικόλαος	+	
A' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Λιάνης Γεώργιος		+
Μαντούβαλος Πέτρος	+	NOMOS ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μιχαολιάκος Βασίλειος	+	Μπούγας Ιωάννης	+	
Καλός Γεώργιος	+	NOMOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Μελάς Παναγιώτης	+	Βαγιωνάς Γεώργιος	+	
Σημίτης Κωνσταντίνος		Πάππας Βασίλειος	+	
Παντελάκη Ελπίδα	-	Δριβελέγκας Ιωάννης		+
B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		NOMOS ΧΑΝΙΩΝ		
Νεράντζης Αναστάσιος	+	Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+	
Τραγάκης Ιωάννης	+	Νικηφοράκης Στυλιανός	+	
Βασιλείου Γεώργιος	+	Χριστοδουλάκης Νικόλαος		+
Κουράκος Ιωάννης	+	Σκουλάκης Εμμανουήλ		+
Νιώτης Γρηγόριος		NOMOS ΧΙΟΥ		
Λιντζέρης Δημήτριος	+	Πίττας Ιωάννης	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	Τσουρή Ελπίδα		+
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)	+	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ»	164	
NOMOS ΠΕΛΛΗΣ		“ “ “ΟΧΙ”	117	
Καρασμάνης Γεώργιος	+	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	281	
Τζαμπζής Ιορδάνης (Δάνης)	+			
Φουντουκίδου-Θεοδωρίδου Παρθένα	+			
Τζάκρη Θεοδώρα	+			
NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ		H ΠΡΟΕΔΡΟΣ		ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	+			
Πολύζος Ευάγγελος	+	ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Έννα Μπενάκη-Ψαρούδα):		Συνεπώς το νομο-
Καρπούζας Αντώνιος	+	σχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων:		«Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λει-
Παπαγεωργίου Αθανάσιος		«Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λει-		τουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» έγινε δεκτό
NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ		επί της αρχής κατά πλειοψηφία.		
Τσαντούλας Δημήτριος	+	(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)		
Παπαχρήστος Ευάγγελος		Το λόγο έχει ο κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου για να κάνει μια		δήλωση επί του νομοσχεδίου.
NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ		ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Δύο φράσεις, κυρία Πρόεδρε.		
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+	Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, τα χειροκροτήματα των		
Όθωνας Εμμανουήλ		συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας ασφαλώς και δεν καλύ-		
NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ		πτουν τις μεγάλες αδυναμίες που έχει το νομοσχέδιο που συζη-		
Στυλιανίδης Ευριπίδης	+	τήσαμε τις προηγούμενες μέρες.		
Αχμέτ Ιλχάν	+	ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Θα τις καλύψετε εσείς με την αποχώ-		
Μανωλιά Χρυσάνθη		ρησή σας.		
NOMOS ΣΑΜΟΥ		ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Εμείς, εμείς!		
Θαλασσινός Θαλασσινός	+	ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:(Δεν ακούστηκε)		
NOMOS ΣΕΡΡΩΝ		ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Για ένα θέμα -για να απαντήσω		
Χαϊτίδης Ευγένιος	+	και στον κ. Ιωαννίδη που συνέχεια διακόπτει- ύψιστης εθνικής		
		σημασίας η Κυβέρνηση θα έπρεπε να επιδιώξει την αρχή της		
		συνεννόησης, το διάλογο. Διάλεξε την πολιτική της οξύτητας		
		και της πόλωσης.		

Στη διαδικασία της Βουλής με πρόταση του Προέδρου μας, του Γιώργου του Παπανδρέου, καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις. Και αυτές δεν έγιναν δεκτές.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Αντισυνταγματικές είναι, κύριε!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Είναι φανερό ότι το δημόσιο αγαθό της παιδείας το αντιμετωπίζει σε τελείως διαφορετική κατεύθυνση η Κυβέρνηση. Για το λόγο αυτό και επειδή από την όλη συζήτηση φάνηκε ότι δεν είναι διατεθειμένη να πάει σε καμία –έστω και οριακή– βελτίωση, έστω και σε προτάσεις που θα άνοιγαν τα πανεπιστήμια, γιατί αυτό που προέχει σήμερα είναι να ανοίξουν τα πανεπιστήμια, πιστεύουμε ότι δεν μπορούμε να συμβάλουμε παραπέρα σ' αυτό το διάλογο εποικοδομητικά. Η Κυβέρνηση έχει διαλέξει το μοναχικό της δρόμο. Ας τον ακολουθήσει. Γι' αυτό το λόγο δεν θα έχουμε συμμετοχή στη συζήτηση των άρθρων και θα αποχωρήσουμε.

Παρακαλούμε όμως να συνεχιστεί η συζήτηση και να τηρηθεί αυτό που αποφασίσατε στην Διάσκεψη των Προέδρων, δηλαδή, να συνεχιστεί η συζήτηση της πρότασης νόμου που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να συνεχίσετε το απόγευμα μόνοι σας στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ, παρά τα όσα ελέγχθησαν θέλω να ευχαριστήσω το σύνολο των συναδέλφων διότι συμμετείχαν στη συζήτηση επί της αρχής με τις θετικές ή τις αρνητικές τοποθετήσεις τους. Θέλω όμως να επισημάνω ότι το Σύνταγμα και ο νόμος ορίζουν πως γίνονται οι προτάσεις τροπολογιών και πως έρχονται. Αν λοιπόν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η ηγεσία του επιθυμούσαν πραγματικά να συμβάλουν διά προτάσεων, δεν θα έφερναν ένα γενικόλογό κείμενο, αλλά ένα με το σωστό τρόπο συντεταγμένο, –με βάση τους κανόνες και τους όρους– κείμενο εν είδει τροπολογιών στην επιτροπή, προκειμένου να συζητηθούν και να γίνει αποδεκτό το ένα ή το άλλο κείμενο, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι σε γενικές γραμμές περίπου την κατεύθυνση, που έχει και το δικό μας σχέδιο, έχουν και αυτά που ελέγχθησαν.

Αυτό σημαίνει ότι η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήθελε να δώσει ένα μήνυμα εκσυγχρονισμού και προώθησης προς τα εμπρός για αλλαγές, αλλά ταυτόχρονα να μην συμφωνήσει. Εγώ αυτό το σέβωμαι απολύτως και το θεωρώ ως συμβολή αν θέλουμε να δούμε τα πράγματα επί της ουσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Μαγγίνας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δυστυχώς για το ίδιο, για μια ακόμη φορά, επαναλαμβάνει τον εαυτό του. Όπως πολλές φορές έτσι και σήμερα φυγομαχεί. Αντί να συνεισφέρετε, κύριοι συνάδελφοι, κρύβεστε. Αντί να αναλάβετε τις ευθύνες σας αποχωρείτε. Δεν μας κάνει εντύπωση. Σε όλες τις κρίσιμες, σε όλες τις μεγάλες στιγμές είστε απόντες.

Τραβήξτε το δρόμο σας. Καταφύγετε στην απομόνωση σας και μέινετε με την ψευδαίσθηση ότι ακόμα και το κομμάτι του ελληνικού λαού που σας έχει τιμήσει με την ψήφο του ικανοποιείται από αυτήν την στάση σας. Είστε καταδικασμένοι στη συνείδηση των Ελλήνων και με αυτή τη συμπεριφορά αυτή η καταδίκη θα συνεχίζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Να υπενθυμίσω ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας από την πρώτη στιγμή στην Επιτροπή είχε καταθέσει ότι αυτός ο νόμος πλαίσιο που συζητήθηκε είναι ένας νόμος που κινείται σε αντιδραστική κατεύθυνση. Δώσαμε τη μάχη από τις δικές μας πολιτικές και ιδεολογικές θέσεις, αναλύσαμε την πρότασή μας, αλλά αναλύσαμε και το περιεχόμενο του συγκεκριμένου νόμου. Ακούστηκε ότι είναι ένας νόμος για το καλό των παιδιών. Ναι, για τα παιδιά των εχόντων και κατεχόντων, οπωσδήποτε θα είναι καλός. Όμως για τα παιδιά της εργατικής και της λαϊκής οικογένειας που θα πρέπει να βάλουν βαθιά το χέρι στη τσέπη για να τελειώσουν το πανεπιστήμιο αλλά και όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης δεν είναι

καλός.

Τονίζουμε όμως για μία ακόμη φορά πως ότι ψηφίζεται στη Βουλή δεν σημαίνει ότι γίνεται και αποδεκτό από την κοινωνία. Εμείς θα καλέσουμε, όχι μόνον τους φοιτητές αλλά και τους καθηγητές, τη λαϊκή οικογένεια, την εργατική οικογένεια, το λαό τέτοιες αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις να μην γίνουν αποδεκτές.

Και όχι μόνο αυτόν το νόμο αλλά και άλλων πολιτικών δυνάμεων τις προτάσεις που κινούνται στην ίδια αντιδραστική κατεύθυνση, ο λαός να τις καταργήσει στη πράξη. Με αυτό το σκεπτικό ότι τα άρθρα δεν παίρνουν διορθώσεις έχουμε τονίσει ότι δεν θα πάρουμε μέρος στην κατ' άρθρο συζήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και πού είναι η λαϊκή κυριαρχία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παπαϊωάννου έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω. Απλώς και μόνον θέλω να θυμίσω στην κυρία Υπουργό ότι ξεκίνησαμε το διάλογο για τα θέματα της παιδείας πάρα πολλοί και ήμασταν εκεί. Φύγαμε τελευταίοι γιατί η ίδια διάλεξε το δρόμο της πόλωσης. Σήμερα είμαστε εδώ. Καταθέσαμε προτάσεις στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή και τις απορρίψατε, κυρία Υπουργέ, αλλά ειλικρινά σκέπτομαι τι είναι απομύνηση;

Όταν εσείς είστε μόνοι σας και από την άλλη μεριά όλα τα πολιτικά κόμματα και ολόκληρη η κοινωνία; Υπάρχει λαός που κρίνει και ποια είναι η προοδευτική πρόταση και ποια είναι διαφορετική πρόταση την επόμενη των εκλογών. Κοντός ψαλμός αλληλούια!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

Έχουμε ένα θέμα εκκρεμές, τη συζήτηση της πρότασης νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την οποία θα συνεχίσουμε. Προτείνω επειδή είναι λίγοι εγγραμμένοι για την πρόταση νόμου, τέσσερις συνάδελφοι και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, να ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της προτάσεως νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αμέσως μετά να γίνει η συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας.

Συμφωνεί η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς η Βουλή συνεφώνησε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Φλωρίδης.

Παράκληση να είμαστε συγκρατημένοι στις ομιλίες μας για να τελειώσουμε κάποια στιγμή.

Ορίστε, κύριε Φλωρίδη, μπορείτε να αρχίσετε την ομιλία σας. (Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέπουν οι πανηγυρισμοί της Πλειοψηφίας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σήμερα άκουσα μια φράση από τα χείλη σας και θυμήθηκα εκείνον τον καταπληκτικό ομηρικό στίχο «τέκνον εμὸν ποῖον σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόντων». Με απλά λόγια τι ήταν αυτό που είπατε. Είπατε ότι συνεχίζετε τα καλά που βρήκατε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τώρα για να είναι ειλικρινής αυτή η δήλωση θα έπρεπε να συνοδεύεται και από έναν αντίστοιχο κατάλογο, για να μας πείτε ποια ήταν τα καλά που βρήκατε και τι συνεχίζετε στην κατεύθυνση αυτών των καλών. Αλλιώς είναι υποκριτική, είναι ρητορική και είναι μια υπεκφυγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το έτος 2000 που ολοκληρώθηκε η ένταξη της χώρας στην Ο.Ν.Ε. υπήρξε μια σημαντική μεταβολή στο τραπεζικό σύστημα της χώρας. Η πορεία προς την Ο.Ν.Ε. προσδιορίστηκε από τη σημαντική μείωση του πληθωρισμού και εξ αυτού του λόγου από τη σημαντική μείωση των επιτοκίων. Ήταν για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες που τα πλατιά λαϊκά στρώματα, κυρίως οι εργαζόμενοι, βρήκαν τη

δυνατότητα πρόσβασης σε φτηνό τραπεζικό χρήμα. Αυτό το πεδίο ήταν σε εξέλιξη όταν ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία το Μάρτιο του 2004.

Αυτήν την περίοδο συνομολογούν όλοι ότι προέκυψε μια υπερκεδοφορία των ελληνικών τραπεζών. Το ερώτημα είναι το εξής: Ποια ήταν η πρώτη ενέργεια της Κυβέρνησης προκειμένου να σταθεί απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο; Θα περίμενε κανένας ότι αυτή η υπερκεδοφορία των τραπεζών –που θα εξηγήσω και ξέρουμε όλοι πως προέκυψε– θα ήταν μια εξαιρετική αφορμή για την Κυβέρνηση να ενισχύσει τα έσοδα του δημοσίου ταμείου.

Αντίθετα οδηγήθηκε, με μία νομοθεσία που έκανε πάρα πολύ γρήγορα, στη μείωση των φορολογικών συντελεστών κυρίως για τα μεγάλα κέρδη των τραπεζών κατά δέκα μονάδες. Αυτό οδήγησε στη μείωση των εσόδων του δημοσίου σε μία τριετία κατά 3.000.000.000 ευρώ. Από αυτά, κύριε Υπουργέ, τα 2.000.000.000 στις τσέπες των τραπεζιτών.

Το ερώτημα είναι το εξής: Γιατί εσείς έπρεπε να αφαιρέσετε 3.000.000.000 από τη χρηματοδότηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και επί τρία χρόνια να μην έχετε προσλάβει ούτε ένα νοσηλευτή; Γιατί θα έπρεπε να μειώσετε τη χρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας.

Αυτό αποδεικνύεται διαρκώς και από τον ίδιο τον προϋπολογισμό σας. Η χρηματοδότηση της παιδείας ως προς το ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος μειώνεται. Γιατί θα έπρεπε να υπονομεύετε ήδη από τώρα το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας; Επειδή συστηματικά προχωρείτε σε υποχρηματοδότησή του. Δηλαδή δεν καταβάλλετε στα ασφαλιστικά ταμεία όσα ορίζουν οι νόμοι. Γιατί έπρεπε να το κάνετε αυτό μειώνοντας τη φορολογία σε μία στιγμή υπερκεδοφορίας των ελληνικών Τραπεζών;

Το ερώτημα που έχω να σας κάνω είναι το εξής: Υπάρχει κάποια εξήγηση, γιατί στην Ευρώπη ο μέσος όρος αύξησης των κερδών των τραπεζών από έτος σε έτος κυμαίνεται γύρω στο 10% με 12% και στην Ελλάδα είναι από 50% έως 100%; Υπάρχει κάτι ξεχωριστό στην Ελλάδα; Συμβαίνει κάτι διαφορετικό εδώ; Πώς εξηγείτε εσείς το φαινόμενο ελληνικές τράπεζες από χρόνο σε χρόνο να διπλασιάζουν τα κέρδη τους, ενώ στην Ευρώπη ο ρυθμός αυτός είναι, όπως σας είπα, γύρω στο 10%; Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτή η τεράστια διαφορά ανάμεσα στο επιτόκιο καταθέσεων και στο επιτόκιο χορηγήσεων; Υπάρχει καρτέλ;

Και επειδή, κύριε Υπουργέ στην ομιλία σας υπογραμμίσατε ότι για πρώτη φορά Κυβέρνηση επέβαλε πρόστιμο στις τράπεζες ύψους 1.000.000 ευρώ, σας επαναλαμβάνω απλώς το εξής: Τι είναι ένα πρόστιμο 1.000.000 ευρώ σε τράπεζες οι οποίες αυτή την τριετία κέρδισαν μόνο από τη μείωση της φορολογίας 2.000.000.000 Ευρώ; Σκοτίστηκαν οι τράπεζες αν αυτό το καρτέλ, το οποίο τους αποφέρει κέρδη δισεκατομμυρίων κάθε χρόνο, επιβαρύνθηκε με 1.000.000.000 ευρώ. Η Εθνική Τράπεζα μόνο είχε φέτος 1.000.000.000 ευρώ κέρδος.

Το καταπληκτικό ποιο είναι; Ο κ. Σουφλιάς την περασμένη εβδομάδα απευθύνθηκε στον πολυπράγμονα κ. Αράπογλου, πολυπράγμων ξέρετε γιατί. Είναι η τουρκική περιπέτεια της FINANS BANK και η εξαγορά της χρηματοπιστωτικής εταιρείας των φίλων του «Π & Κ», Παπακωνσταντίνου-Κοντογούρης, 20.000.000.000 δραχμές, 50.000 ευρώ το μήνα αμοιβή για μία χρηματοπιστωτική εταιρεία την οποία δεν χρειάζεται η Εθνική Τράπεζα γιατί έχει δική της...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Φλωρίδη, κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Φλωρίδη, επιτρέπετε τη διακοπή;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Φλωρίδη, ο κ. Αράπογλου έχει διαμαρτυρηθεί σε εσάς –γιατί έχετε πει ξανά και ξανά ότι είναι φίλοι του οι δύο κύριοι της «Π & Κ»– έχει αισθανθεί την ανάγκη να διαμαρτυρηθεί, να σας πει γιατί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προφανώς δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να διαμαρτυρηθεί, γιατί αυτά που λέω είναι αλήθεια. Και αυτά έχουν ειπωθεί από εμένα –και από πολ-

λούς– επανειλημμένα.

Έχουν τεθεί δημόσια ερωτήματα: Πώς έγινε αυτή η εξαγορά, τι συνδέει τον κ. Αράπογλου με τους κύριους Παπακωνσταντίνου και Κοντογούρη, τι ρόλο έπαιξε η «Π & Κ» στη χρηματοπιστωτική κρίση του 1999, με ποιου εντολές έκανε τις αθρόες πωλήσεις η Π & Κ την τελευταία ώρα συνεδρίασης του Χρηματιστηρίου κάθε μέρα; Ήταν η CITYGROUP που ήταν ο κ. Αράπογλου τότε;

Αυτά είναι τα ερωτήματα. Επ' αυτών των ερωτημάτων δεν έχουν υπάρξει απαντήσεις και βεβαίως δεν θα υπάρξουν απαντήσεις, τουλάχιστον μέχρι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να κάνει τη δουλειά του. Ο κ. Σουφλιάς λοιπόν...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ούτε από αυτούς που φώναζαν για το έγκλημα του Χρηματιστηρίου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ούτε από αυτούς που φώναζαν, κυρία Πρόεδρε, για το έγκλημα του Χρηματιστηρίου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μη διακόπτετε. Κάνετε μία διακοπή για διευκρίνιση, δεν μπορεί όμως να συνεχίζεται αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η μεγάλη απάτη σε βάρος του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ξέρετε πολύ καλά, καλύτερα από εμένα, τον Κανονισμό...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η πολιτική απάτη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):...και ουδέποτε επιτρέψατε τέτοιες παρεκβάσεις. Μη με υποχρεώνετε να το κάνω εγώ σε σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σας ζήτησα το λόγο και μου το επέτρεψε ο κ. Φλωρίδης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ναι, μια φορά, όχι δέκα φορές. Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ελπίζω να μην σας ενοχλεί αυτό που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δεν αναμινγύομαι, κύριε Πρόεδρε, σ' αυτά που λέγονται. Τηρώ τον Κανονισμό –το ξέρετε πάρα πολύ καλά– όπως κάνετε κι εσείς κάποτε. Αλλά τώρα τον ξεχνάτε. Λυπάμαι πάρα πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν τον ξεχνάω, κυρία Πρόεδρε. Αλλά είναι μέγιστο εθνικό και ηθικό θέμα για τον πολιτικό κόσμο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι ανάγκη να χτυπάτε τα χέρια στο έδρανο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Υπάρχουν κανόνες για να τεθεί το εθνικό θέμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Επί δύο χρόνια η Κυβέρνηση έλεγε για «έγκλημα του Χρηματιστηρίου». Είχε την πλειοψηφία. Δεν έκανε ανακριτική επιτροπή. Γιατί είναι οι φίλοι των κυβερνώντων σήμερα. Γι' αυτό ο κ. Φλωρίδης αναφέρει ονόματα, αλλά απάντηση δεν παίρνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θέλετε να κάνω τώρα, κύριε Πρόεδρε; Γιατί με φέρνετε σε δύσκολη θέση;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν θέλω να σας φέρω σε δύσκολη θέση, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εξαπατήθηκε ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Οφείλω να προστατεύσω τον κ. Φλωρίδη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε εξαπατήθηκε; Αυτό είναι το πρόβλημα, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είχατε την πλειοψηφία. Να κάνατε εξεταστικές επιτροπές...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Σπηλιόπουλε, αντί να βοηθήσετε να ηρεμήσουμε, ρίχνετε λάδι στη φωτιά; Καθίστε, παρακαλώ, ήσυχος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλοι χτυπάνε τα χέρια, κυρία Πρόεδρε. Η Βουλή δεν είναι τσιφλίκι κανενός. Έχει Κανο-

νισμό η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Φλωρίδη. Συνεχίστε και μην ακούτε τίποτα από πουθενά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο κ. Σουφλιάς, λοιπόν, είπε την περασμένη εβδομάδα, απευθυνόμενος στον κ. Αράπογλου: «Ξεφλουδίζετε τον κόσμο». Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ρωτήσω: Εσείς συμφωνείτε μ' αυτή την απορία ή μ' αυτή την ερώτηση ή τη διαπίστωση του κ. Σουφλιά, ότι οι τράπεζες «ξεφλουδίζουν» τον κόσμο;

Το δεύτερο ερώτημα που έχω να κάνω στην Κυβέρνηση είναι το εξής. Ο κ. Σουφλιάς είναι εκπρόσωπος καταναλωτικής οργάνωσης ή είναι Υπουργός της Κυβέρνησης; Αντί, λοιπόν, να λέει αυτά στον κ. Αράπογλου, πήγε ποτέ στον κ. Καραμανλή ή ήρθε σ' εσάς να πει να φτιάξετε ένα πλαίσιο, έτσι ώστε οι τράπεζες να μην «ξεφλουδίζουν» τον κόσμο; Διότι «ξεφλούδισμα» σημαίνει μια πρακτική, η οποία προφανώς είναι απαράδεκτη, ανεπίτρεπτη κι ενδεχομένως παράνομη. Αλλά συμπεριφέρεται ως εκπρόσωπος του καταναλωτικού κινήματος ο κ. Σουφλιάς. Δεν είναι Υπουργός της Κυβέρνησης. Και φαντάζομαι ότι αυτό κάνετε όλοι, στην πραγματικότητα. Γιατί όλοι ήδη απορείτε με όλα αυτά που συμβαίνουν. Ξεχνάτε όμως ότι κυβερνάτε επί τρία χρόνια και δεν εννοείτε να πάρετε μια πρωτοβουλία, η οποία τέλος πάντων να έχει ένα καλό αποτέλεσμα για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους αγρότες.

Θα κλείσω με το εξής. Αναφερθήκατε στα πανωτόκια. Ήλπιζα ότι δεν θα το διαπράττατε. Και ξέρετε γιατί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Γιατί αποφεύγετε να πείτε ποτέ δημιουργήθηκαν τα πανωτόκια, κύριε Υπουργέ; Ξεχνάτε; Ο κ. Μηλιάκος, τον οποίο βάλατε ως διοικητή στην Αγροτική Τράπεζα, το 1992 είχε εκδώσει ανακοίνωση θριάμβου επειδή αυτός, ως υποδιοικητής τότε, συνέβαλε –ο κ. Βεργίνης είναι εδώ και ελπίζω να το θυμάται– στην αύξηση των επιτοκίων μέσα σε τρεις μήνες, από το Μάιο του 1991 έως τον Αύγουστο του 1991, κατά οκτώ μονάδες. Σε τρεις μήνες οι αγρότες βρέθηκαν με 300.000.000.000 δραχμές χρεωμένοι απ' αυτή την αύξηση των επιτοκίων. Από εκεί, λοιπόν, προέκυψαν τα πανωτόκια. Γιατί αυτή την αύξηση δεν μπόρεσαν να τη σηκώσουν οι αγρότες –ήταν αδύνατο πλέον– βρέθηκαν σε αδυναμία αποπληρωμής των δανείων και δημιουργήθηκαν τα πανωτόκια. Τα πανωτόκια, λοιπόν, δημιουργήθηκαν τότε, στην περίοδο 1991-1993. Και αυτά ήταν που δεν μπόρεσαν να αντιμετωπιστούν στη συνέχεια.

Κάνατε ένα νόμο. Ενδιαφεθήκατε ποτέ για τα αποτελέσματά του; Ρωτήσατε να μάθετε ότι αυτοί οι οποίοι τελικώς ικανοποιήθηκαν από την εφαρμογή αυτού του νόμου ήταν μόνον εκείνοι που πήραν κάποτε ένα δάνειο από την «Αγροτική Τράπεζα» και ουδέποτε ενδιαφερόθηκαν να καταθέσουν μια δραχμή έναντι αυτού του δανείου; Αλλά όσοι «μάτωσαν» επί χρόνια, πουλώντας ακίνητα, χωράφια, σπίτια, πληρώνοντας τα πάντα για να μπορέσουν να εξοφλήσουν αυτά τα πανωτόκια του 1990-1993, αυτούς δεν τους ωφέλησε καθόλου. Αυτοί δεν μπόρεσαν να μπουν στη ρύθμιση, διότι δεν τους συμπεριελάμβανε.

Ποιους συμπεριέλαβε, λοιπόν; Τους κατ' επάγγελμα μπαταχτοήδες. Τους καλοπληρωτές τους άφησε απ' έξω. Και αυτοί είναι, δυστυχώς, οι περισσότεροι.

Κύριε Υπουργέ, έχετε αναρωτηθεί γιατί τα καταναλωτικά δάνεια έχουν επιτόκιο 15%; Γιατί μέσα από μια απίστευτη πρακτική οι τράπεζες, τι λένε; Το 8% αυτών που λαμβάνουν καταναλωτικά δάνεια δεν μας εξοφλούν. Άρα, 8% έχω από εκεί. Έχω 3,5% που αγοράζω το χρήμα από τη διατραπεζική, έχω τα έξοδα, συν το κέρδος. Τι γίνεται όμως τώρα; Το υπόλοιπο 92% καλείται να πληρώσει μια πρακτική των τραπεζών, η οποία προφανώς δεν είναι συνετή και φορτώνει το 8% των χρημάτων, που δεν πληρώνουν οι συγκεκριμένοι στο υπόλοιπο 92%. Και έτσι είναι 15% και 17%. Δεν πρέπει να γίνει κάτι γι' αυτό;

Χθες –και τελειώνω, είναι η τελευταία μου φράση– είχατε τα «γενέθλιά» σας για τα τρία χρόνια που κυβερνάτε τη χώρα. Ένα είναι βέβαιο, ότι χθες δεν γλέντησε κανένας στην Ελλάδα. Ξέρετε ποιοι γλέντησαν; Μόνο οι τραπεζίτες, γιατί αυτοί σ' αυτά τα

τρία χρόνια κέρδισαν άπειρα δισεκατομμύρια και από τη μείωση της φορολογίας, αλλά και από το γεγονός ότι μέσα από εναρμονισμένες πρακτικές έχουν τεράστια υπερκέρδη. Και εσείς τους κοιτάτε από μακριά και προφανώς χθες γλεντήσατε μαζί τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Βαρβιτσιώτης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τοποθέτηση του κ. Φλωρίδη νομίζω ότι ξεπέρασε κάθε όριο στη συζήτηση για ένα νόμο προστασίας του καταναλωτή. Και ξεπέρασε κάθε όριο, γιατί ο κ. Φλωρίδης κάνει άλματα στη μνήμη του, τόσο επιλεκτικά, που ακόμα και ένας άνθρωπος που έχει λογική συνέχεια δεν μπορεί να τον παρακολουθήσει.

Τι μας είπε; Μας είπε ότι για το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου του 1999 και του 2000 ευθύνεται η Κυβέρνηση που ανέλαβε το 2004, η οποία προειδοποιούσε, η οποία ήλεγχε, η οποία ζητούσε αυστηρότερη τήρηση και της νομοθεσίας και της εφαρμογής όλων των ελεγκτικών μηχανισμών και από τον ίδιο τον κ. Φλωρίδη ως προϊστάμενο του Υπουργείου Οικονομικών και βέβαια, αυτό το οποίο δεν έκανε ποτέ η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

Ήταν οι δικοί μας φίλοι αυτοί οι οποίοι ήλεγχαν το Χρηματιστήριο; Ήταν τα δικά μας στελέχη αυτά τα οποία έπαιζαν τα παιχνίδια; Εμείς καλλιιεργήσαμε τις «φούσκες»;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Εσείς δεν κάνατε τις επιτροπές.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Όταν ζητούσαμε να ελεγχθούν, εσείς αρνίσασταν. Και όχι μόνο αρνίσασταν, αλλά παίζατε στην πλάτη του Έλληνα φορολογούμενου ένα άθλιο παιχνίδι όλο το Μάρτιο και τον Απρίλιο του 2000, παραμονές των εκλογών, φορτώνοντας στην πλάτη του δημοσίου, για τη στήριξη και μόνο του δείκτη, δισεκατομμύρια μετοχών που κατέρρευσαν την επόμενη μέρα!

Και όχι μόνο αυτό. Φροντίσατε να φτιάξετε μια νομενκλατούρα, μια νομενκλατούρα ανθρώπων που απομύζησαν από την ελληνικό λαό, μια νομενκλατούρα ανθρώπων, η οποία το μόνο που έκανε ήταν να παίξει σε αυτές τις μετοχές «φούσκα».

Φταίει άραγε μια χρηματιστηριακή εταιρεία, η οποία το 2006 απορροφήθηκε από την Εθνική Χρηματιστηριακή για το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου; Δεν φταίει η ίδια η Εθνική Τράπεζα και ο τότε διοικητής της, ο οποίος έφτιαξε το σκάνδαλο της «ΛΑΜΨΑ», των Γενικών Αποθηκών, μετοχές που ανέβηκαν μέσα σε ένα βράδυ;

Κύριε Πρόεδρε, δεν τα θυμάστε; Εξεγείρεστε μόνο εκεί που σας συμφέρει;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θυμάμαι και άλλα, κύριε Βαρβιτσιώτη.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Τι θυμάστε, κύριε Πρόεδρε; Ότι καλλιιεργήσατε, ότι στηρίζατε αυτό το σκάνδαλο, σαν παράταξη;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θυμάμαι και άλλα, κύριε Βαρβιτσιώτη. Μην με προκαλείτε. Θυμάμαι και άλλα. Έτσι;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ πρέπει να λέμε τα πράγματα έτσι όπως συνέβησαν και με τη λογική σειρά και με τη χρονολογική σειρά. Δεν ευθύνεται για το ότι απομύζηθηκαν εκατομμύρια καταναλωτές δανείων με πανωτόκια παρανόμως από τις τράπεζες. Δεν φταίει ο κ. Μηλιάκος για το 1991-1993. Άλλωστε, είχατε έντεκα ολόκληρα χρόνια να αλλάξετε αυτή την πορεία, να επανορθώσετε ακόμα και το λάθος της «επαράτου», έτσι όπως μας χαρακτηρίζετε.

Όμως, σίγουρα δεν το κάνατε. Παρ' ότι φέραμε δύο φορές πρόταση νόμου για τα πανωτόκια, την αρνηθήκατε σε αυτήν την Αίθουσα. Ήταν πρόταση νόμου ταυτόσημη με αυτήν την οποία ψηφίσαμε, αφού γίναμε Κυβέρνηση. Δεν λέγαμε άλλα πριν και άλλα μετά. Αυτά τα οποία υποστηρίξαμε σε αυτήν την Αίθουσα προτείνοντας νόμο, αυτά εφαρμόσαμε την επόμενη μέρα και αυτά ενεργήσαν μια σειρά από δανειολήπτες, οι οποίοι είχαν υποστεί αυτή την απύθμενη ληστεία των πανωτοκίων.

Αν αυτή η Κυβέρνηση έχει να επιδείξει κάτι, είναι ο τρόπος και το αυστηρό ύφος με τα οποία αντιμετωπίζει τα θέματα του

καταναλωτή, την αγωνιώδη και εργώδη προσπάθεια να αντιμετωπίσει και να κλείσει τις τρύπες, οι οποίες ανοίχτηκαν προς τα καρτέλ, προς την καρτελοποίηση της αγοράς όλο το προηγούμενο διάστημα.

Είναι η μόνη Κυβέρνηση που πίεσε και άφησε και πλούτισε το οπλοστάσιο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αναθεωρώντας το λειτουργικό της νόμο, ώστε να μπορέσει να επιβάλει ένα πρόστιμο γενναίο, γενναϊότατο απέναντι στα σούπερ-μάρκετ που λειτουργούσαν ως καρτέλ, που λειτουργούσαν σε εναρμονισμένες πρακτικές.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Τώρα δεν λειτουργούν;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κινητοποιήθηκε ποτέ η Επιτροπή Ανταγωνισμού επί των ημερών σας; Έγινε καμμία καταγγελία; Ακόμα και οι καταγγελίες για το καρτέλ του γάλακτος από δικούς σας Υπουργούς θαβόντουσαν στα κάτω συρτάρια. Αυτή είναι η αλήθεια και σήμερα ερχόσαστε να γίνετε τιμητές σ' ένα καταναλωτικό κίνημα, το οποίο δεν σεβαστήκατε, σε καμμία περίπτωση.

Πότε ενεργοποιήθηκε ο θεσμός του Συνηγόρου του Καταναλωτή; Πότε ενεργοποιήθηκε η Γενική Γραμματεία του Καταναλωτή; Πότε ενεργοποιήθηκε ουσιαστικά και επί της ουσίας επιβάλλοντας πρόστιμα, ο Ε.Φ.Ε.Τ.; Πότε επιβλήθηκαν πρόστιμα στις τράπεζες; Πότε ανακοινώθηκαν τα ονόματα των τραπεζών, πάνω στα οποία επιβάλλονται αυτά τα πρόστιμα; Επί Νέας Δημοκρατίας ισχυροποιείται η θέση του καταναλωτή, ισχυροποιείται το δίκτυο προστασίας του καταναλωτή και αυτή η προσπάθεια θα είναι συνεχής από την πλευρά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι με τον τρόπο με τον οποίο μίλησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το μόνο που κατάφερε είναι να χάσει για άλλη μια φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την όποια εμπιστοσύνη είχε μείνει στον κόσμο των επιχειρήσεων, διότι τι προανήγγειλε; Προανήγγειλε μία γενναία αύξηση των φόρων των επιχειρήσεων και μας εγκალεί γιατί κάνουμε πράξη, για πρώτη φορά στη χώρα αυτή, την ουσιαστική μείωση των φόρων των επιχειρήσεων με αποτέλεσμα να έχουν αυξηθεί και οι ξένες επενδύσεις, αλλά και ο ρυθμός επενδύσεων από Έλληνες επιχειρηματίες τα τελευταία τρία χρόνια. Βλέπουμε μία συνεχή αύξηση των επενδύσεων στον τόπο αυτό ως αποτέλεσμα μιας γενναίας φορολογικής μεταρρύθμισης και ενός φιλοεπενδυτικού κλίματος, γιατί πιστεύουμε στις επενδύσεις. Πιστεύουμε στην κινητροδότηση των επενδύσεων. Πιστεύουμε στους χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές. Πιστεύουμε σ' ένα δίκαιο και απλό φορολογικό σύστημα, ένα σύστημα το οποίο δεν θέλει να εφαρμόσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θέλει να στηρίξει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σε καμία περίπτωση δεν ασπάζεται, γιατί σήμερα μας εγκალεί γιατί μειώσαμε τους φορολογικούς συντελεστές.

Αρα, τι λέει; Λέει ότι αυτό το γαλαντόμο πρόγραμμα του, αυτό το πρόγραμμα που είναι συρραφή εξαγγελιών και είναι στη λογική της πλειοδοσίας και μπορεί να μπει ακόμα και στη λογική της Eurovision –δηλαδή των καλλιτεχνών του ποιος προσφέρει περισσότερα σε ποιους- θα το χρηματοδοτήσει με μία γενναία αύξηση της φορολογίας. Αυτό το απέκρουσε ο κ. Παπανδρέου προχθές. Αυτό το αποκρύπτουν συστηματικά όλα τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτό δεν πρόκειται να το πείτε ποτέ, αλλά είναι η λογική επωδός σε όποιον σκεφτεί πού θα βρείτε τα λεφτά να χρηματοδοτήσετε όλα αυτά τα γενναία, τα οποία φαντάζεστε ότι θα κάνετε όταν και εφόσον έρθετε στη διακυβέρνηση του τόπου.

Τι άλλο μας είπε, επίσης; Μας είπε ότι όλη αυτή η πορεία, που υπάρχει σήμερα στο τραπεζικό σύστημα, ήταν μία πορεία που ανεπύχθη επί των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά την είσοδο στην Ο.Ν.Ε. και τη μείωση των επιτοκίων και ότι αυτή την πορεία –την τόσο καλή για τον καταναλωτή πριν- εμείς δεν τη συνεχίσαμε και θα έρθει σήμερα να κάνει αυτά τα οποία ενδεχομένως σχεδίαζε, αλλά ποτέ δεν είχε εκφράσει σαν πολιτικό λόγο, τρία χρόνια μετά τις εκλογές να μας πει να τα επιβάλουμε. Τι ακριβώς λέει; Να επιβάλουμε –λέει- πλαφόν στο όριο που μπορούν οι τράπεζες να δανείζουν πάνω από το διεθνές επιτόκιο.

Εμείς, επειδή δεν θέλουμε να απαντάμε στον αέρα διαμορ-

φώνοντας νούμερα έτσι κατά το δοκούν και κατά την περίπτωση, ζητήσαμε από την Τράπεζα της Ελλάδος την απάντησή της πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Μπορεί, δηλαδή, να είναι η διαφορά μέχρι 4% μεταξύ χορηγήσεων και του διεθνούς επιτοκίου;

Τι λέει γι' αυτό η Τράπεζα της Ελλάδος; «Ο καθορισμός του ανώτατου θεμιτού επιτοκίου καταναλωτικού δανείου δεν είναι συμβατός προς την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών». Ποιος έχει υπογράψει τις ευρωπαϊκές συνθήκες; Δεν τις έχετε υπογράψει; Δεν έχετε διορίσει τον Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας; Δεν ήσασταν αυτοί που συνυπογράψατε την είσοδο μας στην Ο.Ν.Ε.; Δεν ήσασταν αυτοί που συνδιαμορφώσατε, όπως λέγατε τότε, με τη γενναία εξωτερική πολιτική, αυτή την πολιτική;

Αυτή είναι η πολιτική, την οποία τότε υπογράψατε και την οποία σήμερα θέλετε να την αλλάξετε χωρίς να μπορείτε.

Τι λέει παρακάτω; Λέει ότι, αν θέλετε να προτείνετε –σας δίνει την απάντηση η Τράπεζα της Ελλάδος- ένα ευέλικτο σύστημα, αυτό θα μπορούσε να είναι ως ποσοστό επί του επιτοκίου, δηλαδή από το 33% έως το 100%, δηλαδή να είναι διπλάσιο ενδεχομένως του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ.ο.κ..

Θα έλθω και στο τελευταίο θέμα, κυρία Πρόεδρε. Αυτή η Κυβέρνηση έχει εδώ και μερικούς μήνες βγάλει σε δημόσια διαβούλευση τις προθέσεις της για περαιτέρω ενίσχυση της προστασίας του καταναλωτή. Και αντί να θέλει η Αντιπολίτευση να συνδράμει σ' αυτό το διάλογο, καταθέτοντας προτάσεις, έρχεται και καταθέτει, δήθεν για να δημιουργήσει κινητικότητα για το αντιπολιτευτικό της έργο, τέτοιες προσχηματικές προτάσεις.

Σ' αυτή την πρόταση υπάρχουν στοιχεία, τα οποία οφείλουμε να τα εξετάσουμε και γενναία ήδη η Κυβέρνηση είπε ότι θα τα εξετάσει, όπως θα εξετάσει το θέμα των 5.000 ευρώ. Δηλαδή αν ένας δανειολήπτης χρωστάει μέχρι 5.000 ευρώ, σε περίπτωση στεγαστικού δανείου, να μην μπορεί η τράπεζα να του εκποιήσει το σπίτι. Πρέπει να υπάρξουν και άλλες μορφές προστασίας.

Αυτό που περιμένουμε είναι, όταν θα έλθει η συνολική πρόταση της Κυβέρνησης, να μην ξεχάσετε αυτά που είπατε σήμερα εδώ, όπως συνήθως ξεχνάτε. Όπως ξεχάσατε αυτά που λέγατε για την παιδεία και σήμερα τα αρνηθήκατε, έτσι να μην ξεχάσετε αυτά που λέτε για τον καταναλωτή, όταν θα συζητήσουμε το θέμα. Και τότε σας περιμένουμε και γενναίους και συνοδοιπόρους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα τον κύριο Υπουργό να επικαλείται για μια ακόμη φορά –και για την Κυβέρνηση εξάλλου είναι σύνηθες φαινόμενο αυτό- το κυβερνητικό παρελθόν του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να δικαιολογήσει την πολιτική που ακολουθεί σήμερα η Νέα Δημοκρατία. Δηλαδή ένας συμψηφισμός έργων, αλλά και λόγων.

Διότι θέλω να υπενθυμίσω ότι όταν η Κυβέρνηση ήταν στα έδρανα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ακριβώς την ίδια επιχειρηματολογία και τις προτάσεις έκανε τότε. Τώρα, βέβαια, ακολουθεί την τακτική της προηγούμενης Κυβέρνησης.

Για μας, όμως, κυρία Πρόεδρε, μετράει το αποτέλεσμα. Και μπορεί να λέει η Κυβέρνηση ότι και τότε υπήρχε πολιτική που εξασφάλιζε κέρδη προς το τραπεζικό σύστημα, δηλαδή στους τραπεζίτες, τώρα, όμως, βλέπουμε ότι αυτά τα δώρα είναι πιο πλουσιοπάροχα. Πολύ μεγάλη αύξηση της κερδοφορίας.

Είναι τουλάχιστον άστοχο από πλευράς της Κυβέρνησης να επικαλείται, κυρία Πρόεδρε, ότι επέβαλε πρόστιμο στις τράπεζες. Εγώ, απ' ότι έχω διαβάσει, είναι μερικές χιλιάδες ευρώ. Εδώ μας είπε ένα εκατομμύριο. Ας καταθέσουν και κανένα έγγραφο. Αλλά μπροστά στα δισεκατομμύρια ευρώ που έχουν ως κέρδη, το ένα εκατομμύριο πιστεύω ότι είναι ένα φύλλο συκής που πέφτει και αυτό και φαίνεται πραγματικά η γύμνια της Κυβέρνησης όταν λέει «προστατεύουμε το δανειολήπτη». Καμμία προστασία δεν υπάρχει. Και δεν μπορεί να προστατεύ-

σει το δανειολήπτη, διότι έχει συμφωνήσει και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και το λέω αυτό, γιατί άκουσα τον κυβερνητικό εκπρόσωπο να απευθύνεται στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και να λέει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε τις συνθήκες, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συμφώνησε στη Λισσαβόνα, λες και η Νέα Δημοκρατία τότε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση είπε «όχι».

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και συμφωνούμε και τα τηρούμε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Έτσι μπράβο. Τα τηρείτε. Αυτό λέω και εγώ. Λέω ότι εξασφαλίσετε την υψηλή κερδοφορία των τραπεζιτών, ότι έχουν αρχίσει ένα τρελό χορό δισεκατομμυρίων και αυτό, στην πλάτη των δανειοληπτών και μάλιστα των μικρομεσαίων δανειοληπτών.

Γιατί, αν θα διαβάσατε σήμερα, θα είδατε ότι 85.000.000.000 ευρώ είναι τα χρέη των νοικοκυριών από καταναλωτικά δάνεια και στεγαστικά δάνεια. Και επαναλαμβάνω ότι χθες χειροκροτούσατε για τα τρία χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, αλλά τα δώρα ήταν προς τους τραπεζίτες. Γιατί την ίδια ώρα, με την εισοδηματική σας πολιτική, μειώνετε το εισόδημα, μειώνετε τις συντάξεις, μειώνετε τα εισοδήματα των αγροτών, των μικροεπαγγελματιών και τους οδηγείτε στο δανεισμό. Έτσι, λοιπόν, πρέπει να βγουν κάποια συμπεράσματα, γιατί πολλά λόγια λέγονται και τα έργα μένουν.

Ακούσαμε, βέβαια, και για το Συνήγορο του Καταναλωτή. Είναι σαν το Παρατηρητήριο Τιμών που είχε θεοπίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να παρακολουθούμε πώς θα ανέβαιναν οι τιμές. Τώρα εσείς βάλατε το Συνήγορο του Καταναλωτή για να κάνει το «συνήγορο του διαβόλου», να μην μπορεί δηλαδή να κάνει καμμία παρέμβαση σ' αυτά τα καρτέλ, που ξεζουμίζουν πραγματικά σε όλους τους τομείς τον ελληνικό λαό και στη συγκεκριμένη περίπτωση τους τραπεζίτες.

Το ίδιο ισχύει και για τους γαλακτοβιομήχανους, γιατί ακούσαμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να αναφέρεται στο καρτέλ των γάλακτος. Όμως, γνωρίζετε ότι εκπρόσωπος αυτού του καρτέλ και σημερινός Πρόεδρος του Σ.Ε.Β., βγήκε και μίλησε απαξιωτικά για την Επιτροπή Ανταγωνισμού, που εσείς την φέρντε εδώ ως μία μεγάλη υπόθεση για την προστασία του καταναλωτή. Δεν είδαμε όμως το Υπουργείο Ανάπτυξης, δεν είδαμε κανέναν από την Κυβέρνηση να παίρνει το μέρος της Επιτροπής Ανταγωνισμού και όπως λέει ο λαός κοινώς, «τα μαζέψατε».

Έτσι, λοιπόν –κυρία Πρόεδρε, δεν θέλω να μακρηγορήσω και αυτή η πρόταση νόμου που κατέθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν μπαίνει επί της ουσίας. Δηλαδή, ποιος είναι ο ιδιοκτήτης του τραπεζικού συστήματος; Εισ όφελος ποίου και σε ποια κατεύθυνση θα λειτουργήσει το τραπεζικό σύστημα; Και όλοι διαπιστώνουμε ότι αυτό το τραπεζικό σύστημα είναι που κλέβει τον κόπο και το μόχθο του ελληνικού λαού. Είναι τελείως αντιπαραγωγικό, γιατί πλέον με την αλλαγή της οικονομικής δομής της χώρας, δεν έχουμε πρωτογενή τομέα, δεν έχουμε μεταποίηση και έχουμε στραφεί στο εμπόριο και τις υπηρεσίες.

Μέσα, λοιπόν, από τις προμηθευτικές υπηρεσίες, εξασφαλίζει πάρα πολλά κέρδη, γιατί κανείς δεν μπορεί να επέλθει και να πει: θα έχεις αυτά τα επιτόκια. Εξάλλου, είπε ο κ. Βαρβιτσιώτης –το λέει και η εισηγητική έκθεση της πρότασης νόμου– ότι στα πλαίσια στα οποία λειτουργούν πλέον τα συστήματα, δεν μπορεί κανείς να κάνει παρέμβαση, γιατί αυτό έρχεται σε αντίθεση με την καταστατική αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λέει: ελεύθερη επιχειρηματικότητα, ελεύθερος και ο ανταγωνισμός, συνθλιβοντας βέβαια μεταξύ αυτών τα συμφέροντα και τα δικαιώματα του λαού.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με κάτι που αφορά το Χρηματιστήριο, επειδή έχουμε και την υπόθεση της χρηματιστηριακής με τα αποθέματα των χρημάτων των δημοσίων υπαλλήλων. Στη μεγάλη τότε απάτη που έγινε και στο Χρηματιστήριο τη γνωστή διετία, εμείς είχαμε προτρέψει, πραγματικά, τον κόσμο να επιφυλαχθεί, τον είχαμε αποτρέψει να μπει μέσα στο χρηματιστηριακό παιχνίδι.

Έχουμε τονίσει κατ' επανάληψη και τονίζουμε και σήμερα ότι τα αποθεματικά των ταμείων των εργαζομένων δεν έχουν καμία δουλειά μέσα στα χρηματιστήρια, δεν έχουν καμία δουλειά

μέσα στα χρηματοοικονομικά προϊόντα, που δεν διασφαλίζουν το μόχθο και τον κόπο των εργαζομένων.

Έτσι, λοιπόν, και τότε και τώρα βλέπουμε ότι μέσω του Χρηματιστηρίου και άλλων χρηματοοικονομικών προϊόντων είναι γνωστοί αυτοί που κερδίζουν. Είχαμε συμφωνήσει και στο παρελθόν, με κυβέρνηση τότε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να γίνουν επιτροπές, να εξετάσουμε τότε τις καταγγελίες. Η τότε κυβέρνηση αρνήθηκε, αλλά τη σημερινή Κυβέρνηση –που είχε σηκώσει τότε τη σημαία– την είδαμε να μαζεύεται και σ' αυτόν τον τομέα.

Και ξέρετε γιατί, κυρία Πρόεδρε; Γιατί ο κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει.

Κλείνω λέγοντας το εξής: Η παρούσα πρόταση νόμου δεν εξασφαλίζει τους δανειολήπτες, δεν μπαίνει στην ουσία δεν κτυπάει το κακό στη ρίζα του. Γι' αυτό, δεν μπορούμε να δώσουμε και θετική ψήφο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας βρήκε αρκετά θετικά στοιχεία στην πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και προανήγγειλε –όπως επιβεβαίωσε και ο αρμόδιος Υπουργός– ότι πολύ γρήγορα η Νέα Δημοκρατία θα φέρει νομοσχέδιο στη Βουλή.

Βεβαίως, δεν ξέρουμε πότε θα φέρει το νομοσχέδιο στη Βουλή η Νέα Δημοκρατία, γιατί κανείς δεν ξέρει τον ακριβή χρόνο των εκλογών. Αυτή η ώρα του κ. Καραμανλή μετακινείται συνεχώς, ανάλογα με τους επικοινωνιακούς και κομματικούς σχεδιασμούς του.

Όμως, ένα ξέρουμε εμείς και πολύ περισσότερο οι πολίτες ή οι δανειολήπτες είτε είναι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες είτε είναι καταναλωτές πιστωτές: Δύο και πλέον χρόνια υπάρχει μία απόλυτη αυσδοσία και λεηλασία. Οι τράπεζες πραγματοποιούν υπερκέρδη εις βάρος της οικονομίας, εις βάρος της ανάπτυξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, εις βάρος της απασχόλησης, εις βάρος των εισοδημάτων των καταναλωτών.

Η ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε. και η υιοθέτηση του ευρώ έφερε τη δραστική μείωση των επιτοκίων. Αυτή είναι μια από τις μεγάλες ευεργεσίες της εξυγίανσης της οικονομίας και της σταθεροποίησης τα προηγούμενα χρόνια, κάτι που η σημερινή Κυβέρνηση δεν το αναγνωρίζει, παρόλο που επωφελείται αυτής της μεγάλης επιτυχίας και κατάκτησης, η οποία έγινε με τις θυσίες του ελληνικού λαού, αλλά κάτω από μια σχεδιασμένη και ολοκληρωμένη πολιτική, η οποία, βεβαίως, είχε και τις αρνητικές παρενέργειες, όπως η ακρίβεια, και όχι μόνο, βέβαια, στην Ελλάδα.

Η Νέα Δημοκρατία αξιοποίησε τις αρνητικές παρενέργειες, ειδικότερα προεκλογικά. Σήμερα τις αποσιωπά. Πρωτίστως, όμως, αξιοποίησε τις θετικές ευεργετικές επιπτώσεις της Ο.Ν.Ε. και του ευρώ.

Όμως, αντί η δραστική πτώση των επιτοκίων στη χώρα μας να φέρει πολλαπλασιασμό των χρηματοδοτήσεων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και για τη δική τους ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό και την ανταγωνιστικότητά τους, αλλά και για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και πρόσθετων εισοδημάτων, χρησιμοποιήσε καιροσκοπικά με την πολιτική της αυτήν την ευεργεσία.

Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία τα δύο-τρία χρόνια που κυβερνά; Ήξερε πολύ καλά πως αυτή η μεγάλη πτώση –ειδικά των στεγαστικών και καταναλωτικών επιτοκίων– θα οδηγήσει στο γκισέ των τραπεζών πάρα πολλούς Έλληνες, πάρα πολλά νοικοκυριά, για να πάρουν στεγαστικά δάνεια και να κτίσουν το δικό τους σπίτι. Τα έσπρωξε εκβιαστικά προς το γκισέ των τραπεζών, προαναγγέλλοντας ενάμιση χρόνο πιο μπροστά την επιβολή Φ.Π.Α. στην κατοικία.

Ξέρε πολύ καλά η Κυβέρνηση ότι οι φορολογικοί νόμοι δεν προαναγγέλλονται. Μάλιστα, εφαρμόζονται με την κατάθεση των σχετικών νομοσχεδίων στη Βουλή, για να μην υπάρξουν κερδοσκοπικά παιχνίδια. Επί ενάμιση χρόνο κερδοσκοπούσε το κράτος –τα ταμεία του κράτους– και οι τράπεζες εις βάρος της ανάπτυξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των πολιτών-δανειοληπτών στο σύνολό τους.

Γιατί; Ο κόσμος, τρέχοντας στα γκισέ των Τραπεζών να πάρει δάνεια, χωρίς να υπολογίσει την αποπληρωμή τους, οδήγησε σε έκρηξη των τιμών των ακινήτων. Έτσι, λοιπόν, πολλαπλάσια πλήρωσαν τη στέγη τους και δεν ξέρουν αν θα την αποπληρώσουν, αν στο τέλος θα μείνει στη δική τους ιδιοκτησία. Όμως, οι τράπεζες γέμισαν υπερκέρδη και από την άλλη πλευρά γέμισαν και με έσοδα τα ταμεία του κράτους.

Τράπεζες, λοιπόν, και κράτος. Αυτή είναι η πολιτική σας, ανεξάρτητα από τις άλλες γκρίζες και υπόγειες διαδρομές με τις χρηματοπιστωτικές και άλλες εταιρείες που αποκαλύπτονται τελευταία. Αυτή είναι η ουσία της πολιτικής σας. Έτσι αντιλαμβάνεστε το χώρο του τραπεζικού συστήματος και όχι αναπτυξιακά. Χέρι-χέρι με το ισχυρό τραπεζικό σύστημα –το εγχώριο, αλλά και το ξένο που είναι στη χώρα μας- κερδοσκοπήσατε εις βάρος της οικονομίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των καταναλωτών. Αυτή η κερδοσκοπία και η ληστεία συνεχίζεται.

Αυτή είναι η πολιτική σας αμαρτία, το πολιτικό σας ατόπημα. Οι τράπεζες, ξέροντας πως θα βγάλουν εύκολο και γρήγορο χρήμα, έκλεισαν τις στρόφιγγες της χρηματοδότησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και έστρεψαν όλη τη ρευστότητά τους στα στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια. Αυτή η έκρηξη του δανεισμού, βεβαίως, κράτησε τεχνητά τη ζήτηση σε υψηλά επίπεδα. Εκεί οφείλεται, κατά την ομολογία του Διοικητή του Τράπεζας της Ελλάδος τον προηγούμενο Νοέμβριο στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής και ότι διατηρήθηκε υψηλός ο ρυθμός ανάπτυξης στη χώρα, για τον οποίο επιτίθεται σήμερα ο κ. Αλογοσκούφης πως διέψευσε τις «Κασσάνδρες».

Ξέρει πολύ καλά ότι αυτό το 3%-4%, που κράτησε οφείλεται αποκλειστικά στις εισροές του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπως και στο παρελθόν, βεβαίως, ήταν μειωμένες οι εισφορές. Κυρίως οφείλεται στα δάνεια –στεγαστικά και καταναλωτικά- τα οποία, βεβαίως, τροφοδότησαν ένα μεγάλο κομμάτι της οικονομίας και κυρίως τα κρατικά έσοδα, όπως είπαμε προηγουμένως, δηλαδή άμεσες και έμμεσες φορολογίες.

Ξέρουμε, όμως, πολύ καλά ότι αυτός ο υπερδανεισμός, σε μια χώρα, που δεν έχει τραπεζική κουλτούρα, σταθερές θέσεις απασχόλησης και υψηλά εισοδήματα, όπως οι χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γρήγορα έφταξε και το πρόβλημα.

Οι εισηγητές μας και οι αγορητές μας ανέπτυξαν το πρόβλημα των υψηλών επιτοκίων. Οι κατασχέσεις σπιτιών, οι κατασχέσεις αυτοκινήτων και άλλων καταναλωτικών ειδών, που πάρθηκαν με καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια, είναι πάρα πολύ μεγάλες και πολλαπλασιάζονται με μεγάλη ταχύτητα. Σ' ένα με δύο χρόνια θα έχει υπάρξει ο απόλυτος κορεσμός, το απόλυτο αδιέξοδο. Θα το πληρώσουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα το πληρώσουν τα νοικοκυριά. Θα χάσουν τα σπίτια και τα καταναλωτικά προϊόντα, που αγόρασαν με τα στεγαστικά δάνεια, γιατί δεν θα μπορούν να αποπληρώσουν και φυσικά, θα το πληρώσει και η οικονομία. Θα βυθιστεί σε μια πρωτόγνωρη ύφεση, με όλα τα επακόλουθα και στα έσοδα και στην ανάπτυξη και στα εισοδήματα.

Αυτό είναι το πραγματικό περιεχόμενο της πολιτικής που ασκήσατε αυτά τα χρόνια: δανειακή ανάπτυξη και εισαγόμενη ανάπτυξη εις βάρος της οικονομίας, των επιχειρήσεων, της ανταγωνιστικότητας και των καταναλωτών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Αυτή τη στιγμή πάνω από 100% είναι το δημόσιο χρέος. Όμως, δίπλα σε αυτό έχει προστεθεί σχεδόν ένα ακόμη Α.Ε.Π., ως χρέος των επιχειρήσεων, των πολιτών και των καταναλωτών. Υπερχρεωμένη πλέον η χώρα και οι πολίτες –σε τελευταία ανάληψη- γιατί το δημόσιο χρέος πάλι οι πολίτες θα το πληρώσουν!

Αυτή είναι η εξυγιαντική σας πολιτική! Αυτή είναι η πολιτική της ανακούφισης του νοικοκυριού και του δημόσιου χρέους! Μετακυλίσεται το δημόσιο χρέος στον πολίτη, στην οικογένεια. Έτσι, λοιπόν, έχει δυο βαρίδια μαζί, δυο αλυσίδες μαζί να τραβήξει και να σύρει: και του δημόσιου χρέους και του οικογενειακού του χρέους.

Γ' αυτό, κύριε Υπουργέ, έστω και τώρα να αποδεχθώ εγώ ότι πράγματι υπάρχει μια επιφύλαξη από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όσον αφορά στο πλαφόν του επιτοκίου και από το

πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο, όσον αφορά στον ανταγωνισμό. Να το αφαιρέσουμε αυτό και να υιοθετήσετε ή τουλάχιστον να δεσμευτείτε για το χρόνο κατάθεσης ενός νομοσχεδίου, για να υπερασπιστούμε τουλάχιστον τους πολίτες-καταναλωτές, εκτός και αν δεν διαπιστώσετε το πρόβλημα των υπερκερδών, επειδή απλώς βολεύουν τα κρατικά ταμεία που τα γεμίζουν με έσοδα. Είναι κερδοσκοπικά από το νοικοκυριό και αυτό θα το πληρώσετε πολύ ακριβά. Δυστυχώς, όμως, το πληρώνουν ήδη οι πολίτες και η οικονομία ακριβότερα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε Μαγκριώτη.

Ο πρώην Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι υπάρχει στην Αίθουσα αυτή έστω και ένα μέλος του Κοινοβουλίου, που να μην συμφωνεί ότι ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα εκείνο το κομμάτι, που συνεχώς μεγεθύνεται, το οποίο αναγκάζεται –και πρόκειται για τα ασθενέστερα οικονομικά και κοινωνικά στρώματα- να προσφεύγει στο δανεισμό των τραπεζών, υφίσταται μια εκμετάλλευση που εγγίζει τα όρια της καταλήστευσης.

Δεν ξέρω αν στις δώδεκα χώρες –τις δέκα νεοεισελθούσες και τις δύο που εισέρχονται τώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση- υπάρχει ανάλογη κατάσταση, ανάλογο φαινόμενο. Όμως, είμαι βέβαιος ότι στις υπόλοιπες από τις άλλες δεκαπέντε χώρες δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται αυτή η πραγματικότητα που ζει ο ελληνικός λαός.

Η Τράπεζα της Ελλάδος, όχι μόνο έχει επανειλημμένως τονίσει τους κινδύνους του δανεισμού, αλλά, αν κρίνω και από το κείμενο της προτάσεως νόμου του Π.Α.Σ.Ο.Κ. που έστειλε, δεν εκφέρει καμία αρνητική –έστω- άποψη και επιφύλαξη σε ό,τι αφορά την ουσία του προβλήματος. Το θέμα είναι αν η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδος, με βάση το θεσμικό πλαίσιο που τη διέπει, προσπαθεί να αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση.

Ουσιαστικά, ο ελληνικός λαός –οι δανειζόμενοι Έλληνες πολίτες- έχει μεταβληθεί σ' ένα υποζύγιο των τραπεζών. Αυτό δεν είναι μόνο της σημερινής Κυβερνήσεως ευθύνη. Ασφαλώς είναι ευθύνη και της προηγούμενης Κυβερνήσεως. Είναι, όμως, ευθύνη και της σημερινής. Πρέπει να κοιτάζουμε πάντοτε μπροστά και όχι στο παρελθόν, όπως επί τρία χρόνια συνεχίζει η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πλειοψηφία, νομίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα επικαλύπτονται οι ευθύνες και η οργή, αν θέλετε, πολλές φορές που καταλαμβάνει τον ελληνικό λαό εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής.

Η κυβερνητική πολιτική δεν είναι μόνο απρόσφορη για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της χώρας, αλλά ταυτόχρονα δεν δίνει καμία θετική προοπτική για το μέλλον.

Μία εξαίρεση σε ό,τι αφορά το παρελθόν, κύριε Υπουργέ: υπάρχει το μέγα πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό θέμα, αλλά που έχει ταυτόχρονα και διαστάσεις ηθικές και –εγώ πιστεύω- εθνικές. Διότι, αν έστω και το 50% του ελληνικού λαού πιστεύει ότι με ευθύνες της κυβέρνησης, που με την ψήφο του ετέρου ημίσεως κυβέρνησε αυτό τον τόπο, καταληστεύτηκε το δημόσιο χρήμα, όπως ακριβώς ισχυριζόταν η Νέα Δημοκρατία –και άλλοι βοηθούντες από διάφορες πλευρές την αντιπασοκική προπαγάνδα κατά την περίοδο εκείνη- αν το ήμισυ του ελληνικού λαού πιστεύει ότι με πρόσχημα –με αφορμή προφανώς, όχι ουσιαστική ανάγκη- εξοπλιστικών προμηθειών καταληστεύτηκε το δημόσιο χρήμα –εγώ θυμάμαι πάντοτε το συνάδελφο από την Αχαΐα στο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας να λέει ότι ο λαός ζητάει να γυρίσουν πίσω τα κλεμμένα- αν ο ελληνικός λαός πιστεύει ότι συνέβησαν όλα όσα ηθικολογώντας και καταγγέλλοντας άλλοτε με ελλιπή στοιχεία, άλλοτε ίσως σε περιπτώσεις εξατομικευμένες και με πραγματικά στοιχεία ισχυρίστηκε η Νέα Δημοκρατία, διαπράττοντας έτσι μία πολύ μεγάλη πολιτική απάτη, υπάρχει μέγα θέμα. Δεν υπήρξε βία, δεν έγινε νοθεία, όπως σε άλλες εποχές, έγινε μία πολιτική εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Η πλειονότητα των ανθρώπων που επένδυσαν στο Χρηματιστήριο θεωρήσαν, πίστεψαν ότι υπήρξαν θύματα μιας επιχείρησης καταλήστευσής τους. Είναι, λοιπόν, πολιτικό, αλλά και ηθικό και εθνικό χρέος

ενόψει των αρνητικών συνεπειών αν συνεχιστεί. Ο ελληνικός λαός ήδη -το άλλο μισό του ελληνικού λαού- βλέποντας αυτά που γίνονται τώρα -όπως αυτό που αναφέρθηκε και γι' αυτό διέκοψα τον κ. Φλωρίδη- αν δηλαδή είναι φίλοι των κυβερνώντων τα δύο στελέχη της Ρ & Σ Χρηματοπιστωτικής, αν ο ελληνικός λαός αρχίσει και πιστεύει, από τα οποιαδήποτε κρούσματα, ότι αυτή η παράταξη που κυβερνά, αυτή η Κυβέρνηση που είναι στην εξουσία έχει στήσει μία επιχείρηση καταλήστευσης του λαού, τότε πού θα πάμε;

Επειδή συχνά ενοχλώ εδώ με τις παρεμβάσεις μου, διότι μου αρέσει να λέω τα «σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη», δεν πρόκειται να ακούσετε ποτέ από εμένα να λέω αυτό που έλεγαν αρκετοί από τους υποψηφίους του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας στις εκλογές. Μία κυρία Υπουργός, μάλιστα, έλεγε: «Μα, δεν είναι σοσιαλιστές, είναι σοσια-λιστές». Πολλοί έλεγαν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι το κόμμα των λωποδυτών. Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος -μακαρίτης- της Νέας Δημοκρατίας έλεγε: «Δεν λέω ότι όλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι κλέφτες, αλλά οι κλέφτες είναι όλοι ΠΑΣΟΚ». Με αυτές τις -εγώ τις χαρακτηρίσω- παλιανθρωπίες -διότι αυτά δεν είναι πολιτική, αυτά είναι αθλιότητες- με αυτά τα μέσα επετεύχθη αυτή η μεγάλη πολιτική απάτη.

Η σημερινή Πλειοψηφία επανειλημμένως προεκλήθη. Εγώ κατέθεσα επίκαιρη ερώτηση για τον Πρωθυπουργό ο οποίος δεν εμφανίστηκε εδώ. Πριν συμπληρωθεί η διετία της παραγραφής, η σημερινή Πλειοψηφία όφειλε, με την πλειοψηφία που είχε, να συγκροτήσει εξεταστικές και ανακριτικές επιτροπές, για να δούμε τι συμβαίνει. Ακούω και ορισμένους συναδέλφους εδώ που προκαλούν και δεν νομίζω ότι πρέπει να αρχίσει κανείς να πετάει ονόματα δεξιά και αριστερά. Να δούμε όλοι αυτοί οι λυμεώνες του Χρηματοπιστωτικού ποια ονόματα έχουν, πού έχουν οικογενειακούς ή πολιτικούς δεσμούς και να ξεκαθαρίσει επιτέλους αυτή η υπόθεση, ποιοι καταλήστευσαν όποιους πίστεψαν ότι στο Χρηματοπιστωτικό θα επενδύσουν για την ανάπτυξη της οικονομίας και τη διαφύλαξη των οικονομιών τους.

Πιστεύω ότι ποτέ δεν είναι αργά. Συγκροτήσατε μία εξεταστική επιτροπή και έπειτα από τρεις μήνες μ' ένα πόρισμα που τελικώς δεν έλεγε τίποτε, κλείνουμε για ενάμιση χρόνο την ιστορία των εξοπλισμών. Για ενάμιση χρόνο ούτε φωνή ούτε ακρόαση και δύο-τρεις μήνες πριν λήξει ο χρόνος παραγραφής αρχίζουμε αλληλογραφίες με την Ελβετία. Λέω αδιάτακτα απ' αυτό το Βήμα ότι αυτά είναι ντροπή για όσους τα μεθόδευσαν, για όσους εξαπάτησαν πολιτικά τον ελληνικό λαό, αλλά και για όσους τα ανέχονται.

Κάποτε τα παιδιά μας ή τα εγγόνια μας θα ρωτήσουν, όπως τα παιδιά και τα εγγόνια εκείνων που συκοφάντησαν έναν Ελευθέριο Βενιζέλο και τον έριξαν από την εξουσία με το σύνθημα «κάτω οι κλέφτες». Όταν ο τότε φίλος του, που κατηγορήθηκε για το σκάνδαλο της κίνησης αθώωθηκε πανηγυρικά, βέβαια, μετά τις εκλογές, ασφαλώς δεν είχαν τι να πουν για την εκστρατεία εκείνη της λάσπης.

Η δική σας Κυβέρνηση εάν θα πέσει, πρέπει να πέσει για τα λάθη της, πρέπει να πέσει για τις εσφαλμένες πολιτικές της. Για μένα δεν πρέπει να πέσει για τους όποιους λυμεώνες ενδεχομένως έχουν παρεισφρήσει στις γραμμές σας. Σας το έχω πει πολλές φορές, προσέξτε ιδιαίτερα τους κομματικούς πατριώτες, εκείνους που ήταν στην άκρη όλα αυτά τα χρόνια και σπεύδουν στους θαλάμους.

Κάποτε ρωτούσατε πόσα μέλη της Εθνικής Επιτροπής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι σε κρατικές θέσεις. Έχετε εξετάσει τι συμβαίνει σχετικά με τα μέλη της δικής σας Κεντρικής Επιτροπής, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Όταν «σκάνε» αυτές οι ιστορίες είναι αργά και, βέβαια, είναι λάθος -εγώ προσωπικά δεν θα το κάνω ποτέ- να σας καταστήσω όλους συνενόχους, γιατί αν το κάνω αυτό, τότε σημαίνει ότι λέω στον ελληνικό λαό «δεν έχεις καμία ελπίδα από τις δημοκρατικές λειτουργίες του κοινοβουλευτισμού». Αυτό το έγκλημα δεν πρέπει ούτε να το κάνουμε ούτε αδρανούμε και σιωπώντας να το βοηθούμε τελικά.

Σας λέω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι ξέρετε άριστα πως οι τράπεζες θησαυρίζουν. Ξέρετε άριστα ότι η περίφημη ανάπτυξη του 4% σχεδόν δεν είναι τίποτε άλλο παρά το γύρισμα των

δανείων, αυτή η καταναλωτική πίστη. Πού είναι οι επενδύσεις;

Έχω μάλιστα μία απορία. Δεν είμαι και τόσο δυνατός στα ζητήματα των επενδύσεων κ.λπ., αλλά διερωνώμαι: Εάν αγοράζουμε στην Τουρκία μία τράπεζα, προφανώς την αγοράζουμε για να γίνουν επενδύσεις εκεί, όχι για να γίνουν επενδύσεις στην Ελλάδα. Το περιβάλλον στην Τουρκία, στις ανατολικές χώρες, στα Βαλκάνια προφανώς είναι θετικότερο από εδώ για επενδύσεις των ξένων τραπεζών. Εντάξει, αλλά το θησαύρισμα από τα καταναλωτικά δάνεια και τις πιστωτικές κάρτες των Ελλήνων θα αξιοποιείται έτσι για επενδύσεις οπουδήποτε αλλού;

Δεν ξέρω ποια είναι η πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά γι' αυτή την αγορά της τουρκικής τράπεζας με τους όρους που έγινε, η δικαιοσύνη τελικά θα δώσει την απάντησή της. Και για την αγορά της Εμπορικής Τράπεζας από τους Γάλλους έλεγαν ότι εάν την πάρουν οι Γάλλοι θα αρχίσει ο ανταγωνισμός. Τον είδατε; Τα καρτέλ ζουν και θριαμβεύουν και εμείς εδώ μέσα παριστάνουμε τους θεματοφύλακες. Πράγματι είμαστε θεματοφύλακες αξιών, αρχών και συμφερόντων του ελληνικού λαού, όμως αντί να δούμε πού υπάρχει το δάσος, κοιτάζουμε το δέντρο, θεωρώντας η μία για την άλλη παράταξη ότι έχει ευθύνες, για πράγματα που πολλοί από εμάς δεν έχουν πάρει καν μυρωδιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να περιορίσουμε το χρόνο στα έξι λεπτά, επειδή έχουμε πολλούς ομιλητές συναδέλφους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τρεις ομιλητές έχουμε μείνει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Τρεις είστε, ζωή να 'χετε. Εντάξει, θα το κάνουμε επτά λεπτά, γιατί υπάρχει και το άλλο νομοσχέδιο και παρακαλώ να κατανοήσετε τις δυσκολίες που έχει το Προεδρείο.

Ο κ. Έξαρχος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, κατανοούμε τις δυσκολίες του Προεδρείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική, έτσι όπως εφαρμόζεται από την Κυβέρνηση με τους προϋπολογισμούς και τα διάφορα φορολογικά μέτρα που κατά καιρούς ανακοινώνει, είναι αλήθεια ότι έχει φορτώσει μεγάλα βάρη στα νοικοκυριά και έχει οδηγήσει σε οικονομική ασφυξία την αγορά. Αυτό το δείχνουν εξάλλου τα στοιχεία, από τα οποία φαίνεται ότι οι ακάλυπτες επιταγές αυξάνουν με γοργούς ρυθμούς, δημιουργώντας πολύ μεγάλα προβλήματα στις επιχειρήσεις, όπως αυξάνει με ταχύτατους ρυθμούς και ο υπερδανεισμός των νοικοκυριών.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να υποβαθμίσει το θέμα και είναι αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ότι με πολύ μεγάλη έκπληξη ακούσαμε κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού στην επιτροπή τον κ. Αλογοσκούφη να μας λέει ότι δανείζονται κυρίως τα νέα ζευγάρια, γιατί εκτιμούν ότι στο μέλλον με τη σωστή οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης θα βελτιωθεί το κλίμα και άρα περιμένουν ότι θα έχουν αυξημένα εισοδήματα, αλλά εμείς έχουμε την εντύπωση ότι ο ελληνικός λαός δανείζεται, γιατί θέλει να αντιμετωπίσει τις ανάγκες της καθημερινότητας, για να σπουδάσει τα παιδιά του -δυστυχώς έτσι είναι- για να μπορέσει να κάνει γιορτές -έχει γεμίσει η αγορά από εορτοδάνεια- για να μπορέσει να αγοράσει πετρέλαιο θέρμανσης, γιατί δεν τα βγάζει πέρα.

Και οι τράπεζες είναι γνωστό ότι χωρίς να παρέχουν επαρκή και ουσιαστική ενημέρωση, επιβάλλουν συχνά στους πολίτες όρους που είναι και άνισοι και άδικοι. Δεν μπορεί να παραβλεφθεί το γεγονός ότι τα επιτόκια όλων των τραπεζών κυμαίνονται περίπου στα ίδια επίπεδα. Ο ανταγωνισμός δεν υπάρχει στα επιτόκια, αφού δεν είναι διατεθειμένη καμία τράπεζα να θυσιάσει τα υπερκέρδη της. Παρά τις λεγόμενες μεταρρυθμίσεις που κάνει η Κυβέρνηση στο χώρο των τραπεζών, είναι αλήθεια ότι τα επιτόκια δεν πέφτουν. Εξάλλου, είναι γνωστό από εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ότι οι ελληνικές τράπεζες δανείζουν με σημαντικά

υψηλότερο περιθώριο κέρδους απ' ότι οι τράπεζες των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μάλιστα, οι προμήθειές τους είναι από τις μεγαλύτερες, αν όχι οι μεγαλύτερες, είναι αδικαιολόγητες, είναι υπερβολικές.

Αυτοί είναι και οι λόγοι για τους οποίους παρατηρούνται τα υπερκέρδη των τραπεζών, τα οποία βεβαίως δεν δικαιολογούνται μόνο από τους ρυθμούς της πιστωτικής επέκτασης. Φαίνεται –το είπε και ο κύριος Πρόεδρος πριν από λίγο– ότι η διαπίστωση των πολιτών για το καρτέλ των τραπεζών έχει βάση. Αυτό δείχνει η ίδια η ζωή.

Όταν, λοιπόν, συμβαίνουν όλα αυτά, ουσιαστικά η Κυβέρνηση παραμένει θεατής και γι' αυτό δικαιολογημένα οι πολίτες αισθάνονται μία ανασφάλεια. Οι εποπτικές αρχές και η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που οδηγούν και τα νοικοκυριά, αλλά και τις επιχειρήσεις σε υπερχρέωση.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έκανε αυτό που όφειλε να κάνει. Ανέλαβε πρωτοβουλία και κατέθεσε μία πολύ συγκεκριμένη πρόταση νόμου, η οποία δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη βελτίωσης του θεσμικού πλαισίου για την προστασία και την ενίσχυση των δικαιωμάτων των πολιτών, την καλύτερη ενημέρωσή τους, την προώθηση της διαφάνειας.

Ειδικότερα, με την πρόταση νόμου εισάγεται η συλλογική αποζημιωτική αγωγή, ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να επιτυγχάνουν την επιστροφή των χρημάτων που με παράνομες πρακτικές εισέπραξαν τράπεζες, χωρίς πολυδαίδαλες διαδικασίες.

Καθιερώνεται η υποχρεωτική χορήγηση έγγραφης ενημέρωσης πριν από τη σύναψη του δανείου, για να μπορούν οι πολίτες να κάνουν τις συγκρίσεις, να σταθμίζουν καλύτερα τις ανάγκες και το χρόνο που μπορούν να ανταποκριθούν με βάση τις δυνατότητές τους για την αποπληρωμή των δανείων.

Εισάγεται, επίσης, το ακατάσχετο της κύριας κατοικίας για απαιτήσεις μέχρι 5.000 ευρώ από καταναλωτικά δάνεια, κατοχυρώνεται το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης, θεσπίζοντας προϋποθέσεις μη επιβάρυνσης και για δάνεια με σταθερό επιτόκιο, απαγορεύεται η καταγγελία της πιστωτικής σύμβασης από την τράπεζα, εάν ο καταναλωτής δεν έχει καθυστερήσει περισσότερες από τουλάχιστον τέσσερις δόσεις ή όταν πρόκειται για δάνειο που έχει χορηγηθεί για την απόκτηση πρώτης κατοικίας και δεν έχει καθυστερήσει οκτώ τουλάχιστον δόσεις.

Θεσπίζεται, ακόμα, η ανάγκη να προστατεύεται ο καταναλωτής από τα λεγόμενα ψιλά γράμματα, τα οποία είναι γνωστό ότι έχουν οδηγήσει πολλές φορές οικογένειες στη χρεοκοπία.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ρυθμίσεις της πρότασης νόμου του Π.Α.Σ.Ο.Κ. είναι απαίτηση των μικρομεσαίων επιχειρηματιών και των εμπόρων που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα του αθέμιτου ανταγωνισμού, αλλά και των απaráδεκτων πρακτικών του τραπεζικού συστήματος, είναι απαίτηση των νέων ανθρώπων που έχουν τη φιλοδοξία να αναλάβουν επιχειρηματική δραστηριότητα και βρίσκουν την πόρτα των τραπεζών κλειστή, είναι απαίτηση των αγροτών που βλέπουν την Αγροτική Τράπεζα να τους επιβάλλει δυσβάστακτους όρους.

Κύριε Υπουργέ, η ρύθμιση για τα πανωτόκια μπορεί να έγινε, αλλά, όπως ξέρετε από τα απολογιστικά στοιχεία, περίπου τριάντα πέντε χιλιάδες αγρότες μπόρεσαν και έκαναν χρήση αυτών των όρων που προέβλεπε η ρύθμιση. Και δεν το λέμε εμείς, αλλά το λένε στελέχη σας, ότι οι εντυπώσεις που είχατε δημιουργήσει στον κόσμο δεν ανταποκρίθηκαν στην πραγματικότητα με τη συγκεκριμένη ρύθμιση.

Η πρόταση νόμου που καταθέσαμε, είναι απαίτηση των πολιτών που χάνουν το σπίτι τους, το αυτοκίνητο, την περιουσία τους, αφού, όπως είπα, τα ψιλά γράμματα πολλές φορές αποδείχθηκαν πανίσχυρα, καταδικαστικά και πολύ οδυνηρά για τους πολίτες. Γι' αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς υποψιφίζουμε την πρόταση νόμου του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Έξαρχε.

Το λόγο έχει ο κ. Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρία χρόνια τώρα ο καταναλωτής είναι ουσιαστικά απροστάτευτος και η ακρίβεια κατατρώει το εισόδημά του. Αυτό δεν είναι ανάγκη να του το πούμε εμείς, το γνωρίζει ο ίδιος με τον καλύτερο τρόπο. Αναζητεί λύσεις, ψάχνει ελπίδα που δεν τη βρίσκει.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει στην ελεύθερη αγορά και στην αυτορύθμισή της. Αδιαφορεί, όμως, για τα φαινόμενα αυσδοσίας και κερδοσκοπίας που λειτουργούν εις βάρος των Ελλήνων.

Ταυτόχρονα, αναδεικνύεται η ίδια η Κυβέρνηση τροφοδότης της αγοράς και στη δημιουργία κλίματος ανατιμήσεων. Τα αντικοινωνικά και φοροεισπρακτικά μέτρα που πήρε, με την αύξηση των έμμεσων φόρων, του Φ.Π.Α., των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα ποτά, στα τσιγάρα, στα τέλη κινητής τηλεφωνίας, με τον ειδικό φόρο για τα καύσιμα που αυξήθηκε. Με αυτόν τον τρόπο τροφοδοτεί την ακρίβεια και δημιουργεί κλίμα ανατιμήσεων.

Η έλλειψη ελέγχων στην αγορά και η κυβερνητική αδιαφορία οδηγούν σε απανωτές αυξήσεις. Τα βασικά καταναλωτικά αγαθά αυξάνονται, όπως τα βασικά είδη διατροφής, τα καύσιμα. Είναι γνωστό και δεν αμφισβητείται από κανέναν ότι τα διυλιστήρια και οι μεγάλες εταιρείες διανομής θησαυρίζουν, όπως το δείχνουν οι ισολογισμοί, και οι καταναλωτές πληρώνουν είτε αυξάνονται οι διεθνείς τιμές των καυσίμων είτε πέφτουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη φορολογική, την εισοδηματική, αλλά και τη γενικότερη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης δεν γίνεται καμία προσπάθεια, για να καλυφθεί το έλλειμμα στον οικογενειακό προϋπολογισμό. Η μαύρη τρύπα του προϋπολογισμού των νοικοκυριών συνεχώς διευρύνεται. Τα τελευταία τρία χρόνια το κόστος ζωής για κάθε τετραμελή οικογένεια στη χώρα μας αυξήθηκε κατά 245 ευρώ το μήνα.

Κάθε γονιός θέλει να έχει τα απαραίτητα για το παιδί του. Το κάθε νοικοκυριό θέλει να τα βγάλει πέρα και έτσι οδηγούνται, είτε στη μείωση της ποιότητας των αγαθών είτε στο δανεισμό. Μέσα σε τρία χρόνια τα καταναλωτικά δάνεια αυξήθηκαν κατά 98%, ενώ τα στεγαστικά αυξήθηκαν κατά 81,5%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι με την πολιτική σας οδηγείτε όλο και περισσότερους συμπολίτες μας, ιδιαίτερα αυτούς που ανήκουν σε αδύναμες οικονομικά κατηγορίες, στα δίκτυα των τραπεζών. Ταυτόχρονα, δεν πράττετε τίποτα μα απολύτως τίποτα για την προστασία τους. Οι τράπεζες, όμως, στη χώρα μας δανείζουν, διασφαλίζοντας υψηλότερα περιθώρια κέρδους από όλες τις τράπεζες στην Ευρώπη. Υπερκερδούν και οι προμήθειες για τις διάφορες εργασίες είναι πολύ πιο ψηλά από ό,τι στις υπόλοιπες χώρες.

Παρά τη μεγάλη μείωση των επιτοκίων που έγινε επί κυβερνήσεων Π.Α.Σ.Ο.Κ. από το 1994 και μετά, τα επιτόκια παραμένουν σχετικά υψηλά. Το μέσο επιτόκιο των νέων καταναλωτικών δανείων στην Ελλάδα κυμαίνεται στο 8,97%. Το χειρότερο είναι ότι διαφημίζονται χαμηλά επιτόκια και καταλήγουν να πληρώνονται και να απαιτούνται από τους δανειολήπτες πολύ υψηλότερα. Ταυτόχρονα, η έλλειψη ανταγωνισμού ή καλύτερα οι εναρμονισμένες στην ουσία πρακτικές που ακολουθούνται, δίνουν στις τράπεζες το πάνω χέρι στις διαπραγματεύσεις.

Οι όροι που επιβάλλονται τις περισσότερες φορές είναι άνισοι, άδικοι και πάντα εις βάρος των δανειοληπτών. Οι όροι αυτοί σε συνδυασμό με τη γενικότερη οικονομική κατάσταση των νοικοκυριών, οδηγούν σε υπερχρέωση και σε αδυναμία εξυπηρέτησης των δανείων. Η κατάσταση που επικρατεί είναι πραγματικά ασφυκτική. Πρωτοβουλία, λοιπόν, του Π.Α.Σ.Ο.Κ. με την κατάθεση αυτής της καλά επεξεργασμένης πρότασης νόμου, έρχεται να ικανοποιήσει το αίτημα των εργαζομένων, των αγροτών, των συνταξιούχων, των επιχειρηματιών, αλλά κυρίως των νέων που θέλουν να ανοίξουν τα φτερά τους για τη ζωή, που ζητούν στήριξη από ένα τραπεζικό σύστημα που εσείς το υποσχθήκατε προεκλογικά ότι θα του τη δώσετε και δεν τη βλέπει.

Η πρόταση νόμου που καταθέσαμε, ενισχύει πραγματικά τα δικαιώματα των δανειοληπτών. Βελτώνει το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο για πραγματική προστασία των δανειοληπτών. Συμβάλ-

λει στην ενίσχυση του τραπεζικού ανταγωνισμού. Είναι γνωστό ότι η κυβέρνηση δεν κάνει δεκτές τις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι γνωστό ότι ούτε καν τίθενται σε ψηφοφορία οι προτάσεις νόμου. Παρόλα αυτά, εμείς πήραμε αυτή την πρωτοβουλία, όχι μόνο για να αναδείξουμε το πρόβλημα, αλλά για να δείξουμε την ανάγκη που υπάρχει να ληφθούν μέτρα για την προστασία των Ελλήνων πολιτών, αλλά κυρίως για να κάνουμε σαφείς τις θέσεις μας, τις προτάσεις μας και τις απόψεις μας. Η Κυβέρνηση γι' αυτή την αδιαφορία που δείχνει στην προστασία των καταναλωτών, θα κριθεί. Κυρίως, όμως, θα κριθεί για το χάρισμα του ενός και πλέον δισεκατομμυρίου που κάνει στις τράπεζες κάθε χρόνο γι' αυτήν της την πολιτική με τη μείωση των φορολογικών συντελεστών.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να θέσω και μία άλλη πτυχή του θέματος, γιατί δεν χρειάζονται μόνο οι καταναλωτές προστασία από τις αυθαιρέσιες των τραπεζών, χρειάζονται προστασία και οι εργαζόμενοι στις τράπεζες. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η νομοθεσία παραβιάζεται κατάφορα. Πολλοί εργαζόμενοι εκβιάζονται, είτε ενδίδουν, είτε απολύονται.

Πρόσφατα στο Ηράκλειο η γαλλική διοίκηση της Γενικής Τράπεζας αποφάσισε να απολύσει τον κ. Πέτρο Λεκάκη, το νομικό σύμβουλο που τυγχάνει να είναι γραμματέας της νομαρχιακής επιτροπής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η απόφαση αυτή είναι αυθαίρετη, αντίθετη με την ελληνική νομοθεσία, άδικη και απαράδεκτη. Κρύβει σκοπιμότητες και αναδεικνύει το πιο σκληρό εργοδοτικό τραπεζικό πρόσωπο. Η παράνομη αυτή απόλυση του κ. Λεκάκη έγινε την ώρα που ο άνθρωπος ήταν στο χειρουργείο. Σημειώνω ότι είναι άνθρωπος που έχει σωματική αναπηρία πάνω από 80% κι ασχολείται αποκλειστικά με αυτή την εργασία. Το γνώριζε η τράπεζα ότι ήταν στο χειρουργείο, διότι είχε πάρει άδεια και παρόλα αυτά η γαλλική διοίκηση προχώρησε σε αυτή την επαισχυντή απόφαση. Η απόφαση ελήφθη, χωρίς καν να ειδοποιηθεί, χωρίς να κληθεί να δώσει εξηγήσεις και να εκφράσει την άποψή του για τα απαράδεκτα επιχειρήματα, τα οποία επικαλούνται.

Επειδή πιστεύω ακράδαντα ότι η επιχειρηματικότητα, εκτός από το να αποσκοπεί στα κέρδη πρέπει να είναι και κοινωνικά υπεύθυνη, ενημερώνω σήμερα την Ελληνική Βουλή και καταγγέλλω στην κοινωνία του Ηρακλείου την πράξη αυτή, για να μάθει ο κάθε πολίτης, ο κάθε καταναλωτής μία ακόμα πτυχή της συμπεριφοράς αυτών που θησαυρίζουν και φτιάχνουν υπερκέρδη, εις βάρος τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκερόγλου.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές που έγιναν την περασμένη δεκαετία στο τραπεζικό σύστημα, αλλά και η απελευθέρωση της αγοράς στις τράπεζες έφερε την περασμένη δεκαετία θεαματική πτώση των επιτοκίων, έφερε μια νέα αγορά με νέα προϊόντα που δεν τα είχαν γνωρίσει οι καταναλωτές και οι χρήστες τα προηγούμενα χρόνια, όπως αυτά των καταναλωτικών, των προσωπικών, των ειδικών στεγαστικών, σύνθετα προϊόντα, σωρεία νέων προϊόντων.

Αυτή η εξέλιξη αποτέλεσε μια μεγάλη αφορμή για τις τράπεζες να τοποθετήσουν περισσότερα κεφάλαια, ή στους καταναλωτές, στους πολίτες να αγοράσουν περισσότερα δάνεια, ιδιαίτερα στεγαστικά. Κάποιες όμως τράπεζες –για να μην πω για όλες τις τράπεζες– θεώρησαν αυτή την εξέλιξη ως μια μεγάλη ευκαιρία για να οδηγηθούν σε υπερβολές, τις οποίες τις αναγνωρίζουμε σε δύο κατηγορίες προϊόντων-υπηρεσιών. Πρώτον, στα επιτόκια. Οδηγήθηκαν σε υπερβολικά υψηλά επιτόκια, κύρια στα καταναλωτικά προϊόντα και δεύτερον οδηγήθηκαν σε πολύ υψηλές προμήθειες στην χορήγηση των δανείων. Αυτά όμως, στη συνέχεια, οδήγησαν και στη μεγάλη υπερχρέωση των καταναλωτών.

Δεν είναι τυχαίο ότι το 2003 τα συνολικά δάνεια που τοποθετήθηκαν στην αγορά ή τα χρέη που είχαν οι καταναλωτές προς τις τράπεζες ήταν 40.000.000 ευρώ, ενώ το 2006 είναι 80.000.000 ευρώ. Το κυριότερο στοιχείο όμως αυτής της εξέλι-

ξης, είναι ότι έχουμε μια πάρα πολύ μεγάλη αύξηση των κερδών. Τα κέρδη στις τράπεζες αυξάνονται ακόμη και κατά 197%. Το ακούσατε κύριε συνάδελφε; Τα τελευταία χρόνια στις τράπεζες έχουμε αύξηση κερδοφορίας 197%.

Και φυσικά εάν πάρει κάποιος έναν μόνο δείκτη, τον δείκτη της απόδοσης των ιδίων κεφαλαίων, σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρώπης, θα διαπιστώσει το εξής: Το 2004 στη χώρα μας είχαμε απόδοση των ιδίων κεφαλαίων των τραπεζών, 12,5%, το 2005, 15,8% και το 2006 17,2%. Η αύξηση είναι ολοένα και περισσότερη, κάθε χρόνο είναι μεγαλύτερη. Με ποιον μέσο όρο στην Ευρώπη; Με 9,5%. Στην Ευρώπη λοιπόν έχουμε απόδοση ιδίων κεφαλαίων 9,5%, στην Ελλάδα έχουμε 17,5%. Και φυσικά όταν ρωτώνται οι κύριοι των τραπεζών γιατί έχουμε μεγάλη κερδοφορία, γιατί έχουμε μεγάλα επιτόκια –ειδικά στα επιτόκια θα σταθώ– τι μας απαντάνε; Ότι τα επιτόκια στην Ελλάδα είναι υψηλά εξαιτίας του γεγονότος ότι έχουμε υψηλό κόστος στη λειτουργία. Μα, αν είχαμε υψηλό κόστος λειτουργίας και επιτόκια ελεγχόμενα, δεν θα είχαμε αυτή την υψηλή κερδοφορία. Το πρόβλημα είναι ότι έχουμε καθαρό επιτόκιο πάρα πολύ υψηλό. Διότι, εάν αφαιρέσει κάποιος το κόστος λειτουργίας, φαίνεται ότι έχουμε και πάλι υψηλή κερδοφορία, διότι έχουμε πάρα πολύ υψηλό καθαρό επιτόκιο. Άρα λοιπόν, η υψηλή κερδοφορία των τραπεζών και η μεγάλη απόδοση των κεφαλαίων είναι εξαιτίας του γεγονότος ότι έχουμε καθαρά υψηλά επιτόκια.

Σημασία λοιπόν, δεν έχει πια είναι τα επιτόκια από μόνο τους. Σημασία έχει πάντα να τα συγκρίνει κάποιος με τα μέσα επιτόκια στην Ευρώπη. Το μέσο επιτόκιο στην Ελλάδα είναι πάρα πολύ υψηλό, ή μάλλον τα κέρδη είναι πάρα πολύ υψηλά.

Το σημαντικότερο όμως όλων είναι ποιοι ωφελούνται από αυτή την εξέλιξη της υψηλής κερδοφορίας και των υψηλών επιτοκίων στη χώρα μας. Ακούστε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Αυτή τη στιγμή, το 50% του μετοχικού κεφαλαίου της Εθνικής Τράπεζας το κατέχουν θεσμικοί επενδυτές του εξωτερικού, τα μεγάλα funds.

Όταν, λοιπόν, διανέμονται κέρδη πολύ μεγάλα από τις τράπεζες, αυτά δεν παραμένουν στο εσωτερικό της χώρας ούτε οδηγούνται σε επενδύσεις στη χώρα μας. Τα παίρνουν οι ξένοι. Δηλαδή έχουμε ένα τραπεζικό σύστημα, το οποίο με υψηλό επιτόκιο, με υψηλές προμήθειες, κάνει υψηλές κερδοφορίες, μέσο όρο υψηλότερες από την Ευρώπη. Αυτά τα κέρδη μέσω του Χρηματιστηρίου φεύγουν στο εξωτερικό, δεν επενδύονται στη χώρα. Αυτό είναι το σοβαρότερο που θα πρέπει να αξιολογηθεί στη χώρα.

Επίσης, παρατηρείται, ότι οι τράπεζες οδηγούνται σε τοποθετήσεις κεφαλαίων τα οποία αποδίδουν μόνο κέρδη. Δεν τοποθετούν κεφάλαια, δεν επενδύουν κεφάλαια σε επενδυτικά προγράμματα, σε project επενδυτικά. Δεν επενδύουν κεφάλαια σε μακροπρόθεσμα δάνεια επιχειρηματικά.

Πέντε είναι κατά τη γνώμη μας, οι λόγοι οι οποίοι οδηγούν σε υψηλά κέρδη. Πρώτον, το καθαρό υψηλό επιτόκιο. Δεύτερον, οι υψηλές προμήθειες, που είναι και εδώ κατά μέσο όρο πολύ υψηλότερες απ' ό,τι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τρίτον, η χαμηλή φορολογία φορολογούνται τα κέρδη χαμηλότερα στις τράπεζες για να πάνε σαν αποδόσεις στα ξένα funds και τους ξένους επενδυτές. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τέταρτον, στις νέες συνθήκες που δημιουργήθηκαν στην αγορά εργασίας. Αυτή τη στιγμή, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν τράπεζες οι οποίες δεν πληρώνουν την υπερεργασία. Τείνουν οι τράπεζες –μερικές τουλάχιστον τράπεζες– να μετατρέψουν τον εργασιακό χώρο σε «εργατικό» μεσαίωνα. Και φυσικά, περίπου οφείλεται κατά τη γνώμη μου στη διάθρηση των τραπεζών, στην έλλειψη ανταγωνισμού που δεν αφήνει τις τράπεζες να λειτουργήσουν υγιώς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε ψηφίστηκε ο νόμος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Μη φωνάζετε, κύριε συνάδελφε. Εγώ διαπιστώνω. Να έρθετε να πείτε την άποψή σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τα λέτε καλά, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα με τις τράπεζες είναι σύνθετο. Νομίζω ότι θα πρέπει να γίνει συνολικό πλαίσιο πολιτικής για αντιμετώπιση

όλων αυτών των πηγών που δημιουργούν τα προβλήματα που σας προανέφερα. Και φυσικά, κάτω απ' αυτή την εξέλιξη, οι καταναλωτές ζητούν προστασία, οι καταναλωτές ζητούν λύση. Γι' αυτό και εμείς, ανταποκρινόμενοι σ' αυτό το αίτημα, φέραμε ένα σχέδιο το οποίο θα μπορούσε να βελτιωθεί, αν είχε διάθεση η Κυβέρνηση. Εγώ να εκλάβω θετική τη διαβεβαίωση, του κυρίου Υπουργού, ότι το επόμενο χρονικό διάστημα θα φέρει ένα πιο πλήρες σχέδιο. Ωστόσο, όμως, η πρωτοβουλία μας αποτέλεσε και αποτελεί μια σπουδαία αφορμή για μια μεγάλη συζήτηση, διότι το θέμα θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σοβαρό.

Και, κλείνω, λέγοντας ότι ετούτη την περίοδο ιδιαίτερα είναι εκ των ον ουκ άνευ, αναγκαία η παρέμβαση με ένα πλαίσιο στην πολιτική των τραπεζών, για τον εξής απλό λόγο: Συνδυασμός υπερχρέωσης με καθημερινή αύξηση των επιτοκίων, θα επιδεινώσει την κατάσταση στα νοικοκυριά, στους πολίτες. Θα δημιουργήσει συνθήκες χειρότερης υπερχρέωσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαγεωργίου.

Το λόγο έχει ο κ. Βεργίνης για τέσσερα λεπτά.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά ακούστηκαν εδώ πράγματα τα οποία ούτε καν είχαν σχέση πράγματι με την πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Οι ομιλητές γυρίζουν σε ορισμένα πράγματα, που πραγματικά δεν τους βοηθούν και καθόλου. Μιλούν για την οικονομία, μιλούν για καταχρέωση νοικοκυριών, για καταναλωτική κοινωνία. Μιλούν για ακρίβεια πολιτικής και δεν καταλαβαίνουν ότι όλα αυτά τα πράγματα κατ' αρχήν στην οικονομία, δεν δημιουργούνται σήμερα, αν υπάρχουν σήμερα. Αυτά έχουν βάση στα προηγούμενα χρόνια. Και αυτό είναι δεδομένο. Μία οικονομία δεν δουλεύει με τις σημερινές τομές, δουλεύει με βάση περασμένες δομές και κυρίως μάλιστα με δομές επενδυτικές που έχουν έναν ορίζοντα χρόνου τουλάχιστον τριετίας ή πενταετίας.

Συνεπώς αν αυτή η κατάσταση εξελίσσεται, οφείλεται σε πολύ σοβαρά ελλείμματα της οικονομίας, σε ένα τεράστιο δημόσιο χρέος, σε μια αποεπενδυτική εξέλιξη στην ελληνική οικονομία -διότι αυτή είναι η πραγματικότητα- και συγχρόνως σε ένα ισχυρό τραπεζικό σύστημα.

Γνωρίζετε ότι το τραπεζικό σύστημα δεν πρέπει να κατασφυζοφονείται μ' αυτόν τον τρόπο, διότι αποτελεί, πράγματι, μία λειτουργία του σώματος. Όπως λειτουργεί το αίμα σε έναν ανθρώπινο οργανισμό ή γενικά έναν ζωντανό οργανισμό, λειτουργεί σήμερα μια οικονομία με βάση το τραπεζικό σύστημα. Αν, λοιπόν, το τραπεζικό σύστημα καταχρεωθεί, αν πέσει, θα πέσει όλη η οικονομία. Δεν υπάρχει περίπτωση να εξυγιανθεί μία οικονομία, αν δεν έχουμε υγιές τραπεζικό σύστημα.

Αν μιλάμε, λοιπόν, για υγιές τραπεζικό σύστημα, πείτε μου: Δεχόμαστε ότι οι τράπεζες αποτελούν επιχειρήσεις; Αναμφισβήτητα ναι. Αποτελούν επιχειρήσεις, οι οποίες καλούνται μάλιστα να βοηθήσουν το επενδυτικό κλίμα και κυρίως να βοηθήσουν την εξυγίανση της οικονομίας, τον εξαγωγικό προσανατολισμό, τις νέες επενδύσεις, την απασχόληση και τη δημιουργία θέσεων εργασίας; Αναμφισβήτητα ναι. Σήμερα, δεν μπορούμε να αποφύγουμε το τραπεζικό σύστημα. Συνεπώς εκεί που πρέπει να συμφωνήσουμε είναι ότι το τραπεζικό σύστημα πρέπει να εκσυγχρονιστεί.

Τα υπερκέρδη, για τα οποία μιλάτε, πρέπει τελικά να γίνει μία έρευνα, κύριε Υπουργέ, για να δούμε, πράγματι, πού οφείλονται, αν υπάρχουν. Πάντως, από μία έρευνα που έχω κάνει, κύριε Υπουργέ, τα υπερκέρδη δεν οφείλονται στις προμήθειες. Οι προμήθειες συμμετέχουν ούτε με ένα 13%. Τα περισσότερα κέρδη των εμπορικών τραπεζών στην Ελλάδα, σήμερα που μιλάμε, οφείλονται κυρίως στις συγχωνεύσεις, στον εκσυγχρονισμό της εσωτερικής τους λειτουργίας και κυρίως στην επέκταση των εργασιών τους εκτός Ελλάδος. Αυτό είναι γεγονός.

Και επιτέλους εγώ πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει πραγματικά να ζητήσουμε από την Τράπεζα της Ελλάδος να γίνει μία εξειδικευμένη μελέτη πάνω σ' αυτό τον τομέα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να τονίσουμε το γεγονός ότι δεν πρέπει να υπάρχουν υπερκέρδη, που να οφείλονται πράγματι στην

υπερεκμετάλλευση των καταναλωτικών δανείων και βεβαίως, κυρίως, των μικρών δανειστών.

Εδώ, θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, αν μπορούσαμε να βρούμε έναν τρόπο, όπου το επιτόκιο χορηγήσεων να είναι πράγματι διακριτό έναντι των μικρών δανειστών παρά των μεγάλων. Βεβαίως, μπορεί να γίνει αυτό. Δεν μπορούμε να διαφοροποιήσουμε τα επιτόκια καταθέσεων, αλλά τα επιτόκια χορηγήσεων μπορούμε να τα κάνουμε με βάση την πιστοληπτική ικανότητα και με βάση την αξιοπιστία των δανειζομένων.

Τέλος, πρέπει να σας πω ότι αυτά που ακούστηκαν εδώ σε ό,τι αφορά την Αγροτική Τράπεζα, δεν είναι σωστά, διότι η Αγροτική Τράπεζα ήταν καταχρεωμένη. Αν δεν γινόταν εξυγίανση του χαρτοφυλακίου με συμμετοχή -το έζησα αυτό, γιατί ήμουν και υπεύθυνος του οικονομικού τμήματος λειτουργίας της τράπεζας τότε- αν δεν κάναμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, εξυγίανση του χαρτοφυλακίου, το πιστωτικό ίδρυμα που λέγεται Αγροτική Τράπεζα, θα είχε πέσει. Και τότε, βεβαίως, θα είχαμε ένα τεράστιο πρόβλημα. Δεν θα ήταν μεγαλύτερο πρόβλημα από το Χρηματιστήριο το οποίο δημιουργήσατε; Αναμφισβήτητα ναι.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι ορισμένα πράγματα μπορεί να πηγαίνουν και να λέγονται προς την σωστή κατεύθυνση, αλλά όταν προσπαθούμε να δώσουμε σ' αυτά τα πράγματα ένα πολιτικό, κομματικό απόλυτα φανατισμένο ένδυμα, τότε νομίζω ότι εξοστρακίζουμε όλη τη συζήτηση και ότι αδικούμε και κατασφυζοφονούμε -αν τολμήσω αυτό, κύριε Πρόεδρε της Βουλής- τελικά το τραπεζικό σύστημα αλλά και άλλες δομές της οικονομίας, οι οποίες τελικά πρέπει να λειτουργήσουν. Γιατί, μόνο αν λειτουργήσουν συντονισμένα όλες οι δομές της οικονομίας, μπορεί να υπάρξει και εξυγίανση και πρόοδος και ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Βεργίνη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Σιούφας με την αγόρευση του οποίου θα ολοκληρώσουμε και τη συζήτηση. Δέκα λεπτά πιστεύω ότι αρκούν, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από περίπου επτά ώρες συζήτηση για την πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παίρνω το λόγο, για να απαντήσω σε όλα τα θέματα που ετέθησαν μέχρι στιγμής.

Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα μου επιτρέψετε, κύριοι συνάδελφοι, να σταθώ σε ένα θέμα. Απουσίασα για δύο λεπτά από την Αίθουσα και οι συνάδελφοί μου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξεγέρθηκαν για την απουσία τη δικιά μου, παρ' ό,τι βρίσκονταν Υπουργοί στα κυβερνητικά Έδρανα. Και εγώ θα ήθελα να ρωτήσω: Μια τόσο σοβαρή πρόταση νόμου, την οποία υπογράφουν τριάντα οκτώ βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τώρα αυτήν την ώρα που ολοκληρώνεται η συζήτηση ούτε η εισηγήτρια της σχετικής πρότασης νόμου είναι εδώ, αλλά ούτε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είναι εδώ για να του απαντήσω στα όσα είπε. Προφανώς, θα είχαν κάποια άλλη δουλειά και δεν είναι εδώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Σιούφα, γίνονται επείσδια έξω, σας πληροφορώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, εντάξει, επεισόδια μπορεί να υπάρχουν, αλλά η δουλειά τους είναι στη Βουλή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Και κρατούν το κύρος του κόμματος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης ο βαθιά Κοινοβουλευτικός τέως Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, που είναι συνέχεια εδώ και ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης και ένας μόνο συνάδελφος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ειλικρινά, δεν ξέρω, κύριε Πρόεδρε, όντως εάν μπορούν να επανέλθουν, διότι υπάρχει έξω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ηλέγχθην, κύριε Πρόεδρε, γιατί απουσίασα για δύο λεπτά από την Αίθουσα, παραμένοντας οκτώ ώρες εδώ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σας επαναλαμβάνω ότι όλη η περιοχή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Πρόεδρε, εσείς δεν συγχωρούσατε ποτέ τέτοιες απουσίες από τη Βουλή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, αλλά σας λέγω ειλικρινά, διότι εσείς, δεν ξέρετε τι γίνεται έξω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν το λέω προς ψόγο, κύριε Πρόεδρε. Πολύ καλά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η αίθουσα των δημοσιογράφων έχει κατακλυστεί από δακρυγόνα. Πάνω στα γραφεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν σπάσει τζάμι του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου! Δεν ξέρουμε αν πράγματι οι συνάδελφοι που ήσαν εδώ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Καλώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ας προχωρήσουμε όμως, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Η συζήτηση βεβαίως έγινε εφ' όλης της ύλης. Το μόνο πράγμα για το οποίο μπήκε σε δεύτερη μοίρα ήταν η πρόταση νόμου την οποία συζητούμε. Και περί ποίων θεμάτων δεν συζητήθηκε σήμερα! Και, κύριε Πρόεδρε, βεβαίως εσείς πολύ καλά κάνατε, παρά το ότι ο Κανονισμός είναι εξαιρετικά αυστηρός, οι ομιλητές να περιορίζονται επί των θεμάτων τα οποία θίγονται. Εδώ μόνο περί αθλητισμού και αντιύλης δεν έγινε συζήτηση από την πλευρά ορισμένων συναδέλφων από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

Θα απαντήσω όμως σε όλα τα θέματα τα οποία έχουν τεθεί και πρώτα-πρώτα σε ό,τι αφορά το γεγονός για το οποίο εξεπλάγη ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λέγοντας ότι «επιτέλους, ακούσαμε από την Κυβέρνηση να λέει ότι βρήκε και καλά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.!». Δεν είναι η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που από αυτό το βήμα ο απευθυνόμενος προς εσάς ανεγνώρισε πως ό,τι καλό βρήκε αυτή η Κυβέρνηση και το συνεχίζει και τιμά εκείνους από τους πολιτικούς και Υπουργούς από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που, πράγματι, άφησαν αυτό το δημιουργικό έργο και συγχρόνως εφαρμόζει το κυβερνητικό πρόγραμμα για το οποίο έχει εντολή από τον ελληνικό λαό. Δεν έπρεπε να εκπλαγεί ο κ. Φλωρίδης γι' αυτό το γεγονός, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τον απευθυνόμενο προς στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Δεύτερον, μίλησε για την ανάπτυξη, η οποία συνεχίζεται με τους ίδιους παραπλήσιους και μεγαλύτερους ρυθμούς που ήταν και την περίοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αλλά θα ήθελα να πω στον κ. Φλωρίδη ότι η μελαγχολία η οποία είχε καταλάβει όχι μόνο τις δυσοίωνες προβλέψεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι η χώρα θα πέρναγε μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και μετά την ολοκλήρωση των Ολυμπιακών έργων σε μια περίοδο ύφεσης, αυτό διαψεύστηκε εκ των πραγμάτων, όπως διαψεύστηκαν και εκείνοι από το εξωτερικό που προέβλεπαν το ίδιο πράγμα, όπως και ορισμένα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Και αυτή η αύξηση του ρυθμού δημιουργίας του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος δεν προέρχεται μόνο από την κατανάλωση. Όλοι οι οικονομολόγοι ξέρουν, το λέει και ο Διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος, ότι η ανάπτυξη αυτή και η αύξηση του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος προέρχεται από τις εξαγωγές και από τις επενδύσεις και αυτό είναι καθαρό, δεν μπορεί να μην το γνωρίζουν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που τουλάχιστον ασχολήθηκαν με τα οικονομικά την περίοδο της διακυβέρνησης. Και, επίσης, οφείλω να ομολογήσω ότι ο πληθωρισμός τον πιο προηγούμενο μήνα, το Γενάρη, ήταν στο χαμηλότερο επίπεδο -2,7%- που έφτασε ποτέ στην πατρίδα μας.

Και φαίνεται ότι και ο Φεβρουάριος θα κινηθεί στο ίδιο επίπεδο παρά την τρομακτική αύξηση των τιμών των καυσίμων που έφτασαν μέχρι και 80 δολάρια το βαρέλι κατορθώνοντας χωρίς να πιάσει πανικός την Κυβέρνηση να ενσωματώσει αυτή την τρομακτική αύξηση με τις μικρότερες δυνατές επιπτώσεις στην αγορά.

Επίσης, οφείλω να απαντήσω ότι δεν είναι μόνο τα πρόστιμα που έβαλε η Κυβέρνηση –γιατί άκουσα αυτή τη φιλολογία περί υπερκερδών των τραπεζών- γιατί τώρα ανακάλυψαν τα κέρδη. Οι τράπεζες δεν έχουν κέρδη μόνο σ' αυτήν την περίοδο. Και τα

προηγούμενα χρόνια, επί των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είχαν κέρδη οι τράπεζες. Και πρέπει να έχουν κέρδη οι επιχειρήσεις ανεξάρτητα τώρα αν στην Αντιπολίτευση βλέπουν τα κέρδη με διαφορετικό μάτι. Αν δεν υπάρχουν κέρδη δεν γίνονται νέες επενδύσεις. Και δεν μπορώ να καταλάβω για την έξοδο επιχειρήσεων στην ευρύτερη περιοχή της γειτονιάς μας, όπου οι ελληνικές επενδύσεις καταλαμβάνουν την πρώτη, τη δεύτερη και τρίτη θέση και έχουν σημαντική παρουσία στις αγορές της γειτονιάς μας και στις δυο γειτονικές χώρες που ήδη αποτελούν και μέλη της ευρωπαϊκής οικογένειας. Γιατί αυτό είναι ψόγος;

Θέλω, επίσης, στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πω ότι προφανώς έχει λησμονήσει τις κυβερνητικές προτροπές κατά την περίοδο του Χρηματιστηρίου για να δανειστούν οι Έλληνες πολίτες και να επενδύσουν στο Χρηματιστήριο και ποιος δημιούργησε αυτό το κλίμα του δανειζέσθαι στον ελληνικό λαό. Και με στοιχεία απέδειξα ότι η αύξηση των καταναλωτικών δανείων, αλλά και για αγορά κατοικίας από το 138% που ήταν την περίοδο 2002-2003 έχει αποκλιμακωθεί στο 88%. Αυτό λένε τα επίσημα στοιχεία.

Κάποιοι από τους ομιλητές αναφέρθηκε στην «Credit Agricole», η οποία αγόρασε την Εμπορική Τράπεζα. Πράγματι, έτσι είναι. Για μας αυτό ήταν μια εμπιστοσύνη στην ελληνική αγορά και στην ελληνική οικονομία. Αλλά τους Γάλλους και την «Credit Agricole» δεν την έφερε η σημερινή Κυβέρνηση στην Εμπορική Τράπεζα. Επί των δικών σας κυβερνήσεων ήρθε η «Credit Agricole» στην Ελλάδα και έγινε μέτοχος της Εμπορικής Τραπέζης. Και τώρα έρχεστε και το καταλογίζετε αυτό στην Κυβέρνηση. Δεν φτάνει που δημιουργήσατε τα προβλήματα, αλλά τα φορτώνετε σε αυτούς που δεν έχουν καμία ευθύνη.

Επίσης, θέλω να απαντήσω και στο θέμα της κατάθεσης του νομοσχεδίου για την Προστασία του Καταναλωτή από την πλευρά της Κυβέρνησης. Δεν πήραμε αφορμή από την πρότασή σας που έχει θετικά στοιχεία. Τον Οκτώβριο μήνα δώσαμε στη δημοσιότητα το νομοσχέδιο και δεν περιμέναμε την πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κινείται πράγματι προς σωστή κατεύθυνση. Και θα κρατήσουμε τα καλά στοιχεία τα οποία έχει.

Βεβαίως, δεν θα απαντήσω για το θέμα της ώρας των εκλογών και σε όλα τα άλλα τα σχετικά που λέγονται για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης και συσπείρωσης των ψηφοφόρων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Επιτρέψτε μου όμως να σας πω ότι δεν ήμουν εγώ εκείνος ούτε κάποιος συνάδελφος μου από την Πλειοψηφία που διεπίστωσε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 2000 και μετά τα έκανε χάλια σε όλους τους τομείς και μάλιστα με την σκληρή αποστολή «Διαλύσαμε τη χώρα» για να έρχεστε τώρα να λέτε όλα αυτά που λέτε με τη νέα διακυβέρνηση. Και μάλιστα ένας συνάδελφος αλλά δεν είναι κατάλληλος ο χρόνος για να απαντήσω για τη «μαύρο Βίβλο» που κυκλοφόρησε χθες στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε Ρέππα ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχει πει και κάποια πράγματα για τη Νέα Δημοκρατία ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν είπα όχι. Και δεν αναφέρομαι γιατί μπορώ να επικαλεστώ αρκετούς από τους συναδέλφους σας, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Συμφωνείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα να πω γιατί έβλεπα τον κ. Ρέππα που παρουσίαζε τη «Μαύρη Βίβλο» ότι παραλείψατε να βάλετε μία λέξη. «Μαύρη βίβλος» των ψευδών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τα έργα της νέας διακυβέρνησης. Αλλά θα έχετε απαντήσεις επί όλων αυτών των θεμάτων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ήταν «λευκή η βίβλος».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Εγώ θέλω να σταθώ μόνο σε τρία θέματα και τα θέματα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, που θέσατε για το τραπεζικό σύστημα, τα είπα και στις 20 Νοεμβρίου και μάλιστα με συγκεκριμένες παρεμβάσεις μου. Ζήτησα τότε, μετά την επίσκεψη εδώ της Επιτροπής του Ανταγωνισμού της κ. Κρουζ, από το διοικητή της Τραπέζης Ελλάδος να εξετάσει αν ορισμένες πρακτικές στις οποίες είχε αναφερθεί, στο ευρύτερο τραπεζικό σύστημα στην Ευρώπη, αφορούν και την Ελλάδα. Και απηύθυνα επιστολή στο Διοικητή της Τραπέζης Ελλάδος –την καταθέτω και πάλι για να καταχωρηθεί στα Πρακτικά- και επίσης απέστειλα επιστολή στο Διοικητή της Τρα-

πέζης Ελλάδος με βάση διαπιστώσεις και τα όσα είπε η κ. Κρουζ να εξετάσει αν αυτά τα ζητήματα αφορούν και το ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Και βεβαίως να ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού εξετάζει ήδη περίπτωση εναρμονισμένης πρακτικής στο χώρο των τραπεζών. Και είναι προς τιμήν του Διοικητού της Τραπεζής Ελλάδος, ότι έχει βάλει αρκετά πρόστιμα στις τράπεζες στα σημεία ευθύνης διότι με το άρθρο 55Α του καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος την εποπτεία επί της λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος την έχει αυτή.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τα θέματα τα οποία έχετε θέσει σήμερα. Βεβαίως, δεν υπάρχει περιθώριο χρόνου –ήδη έχω καταχραστεί το χρόνο σας– αλλά θα μπορούσα να απαντήσω σημείο προς σημείο στα θέματα τα οποία θέσατε για λογαριασμό και άλλων συναδέλφων μου για να απαντήσουν. Η ουσία είναι μια, ότι μπορούμε να συμπέσουμε στα θέματα προστασίας καταναλωτή, ότι χρειάζεται αναμόρφωση η νομοθεσία και ότι πιστεύω το αργότερο μέχρι τις 5 Απριλίου το νέο νομοσχέδιο να είναι εδώ και να μας βρει όλους ενωμένους στην ίδια κατεύθυνση και με τη συμβολή όλων σας ώστε να κάνουμε ακόμη πιο ισχυρή τη νομοθεσία για την προστασία του καταναλωτή!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης «Για την προστασία των καταναλωτών στις τραπεζικές δανειακές συμβάσεις, την αποζημιωτική συλλογική αγωγή και τις αρχές λειτουργίας οργάνων για την επίλυση των καταναλωτικών διαφορών».

Εισερχόμαστε στην ψήφισή της.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, δεν ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση νόμου απορρίπτεται.

Κύριοι συνάδελφοι –κυρία δεν υπάρχει καμμία γιατί έχουν γιορτή σήμερα– επανέρχομεθα στην συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου ως μια ενότητα και οι τροπολογίες. Από ό,τι βλέπω είναι περίπου 18.00', είναι η ώρα που αρχίζουμε τις απογευματινές συνεδριάσεις με τη διαφορά ότι η συνεδρίαση είναι συνέχεια από τις 10.00'.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τσαλίδης έχει το λόγο.

Από τη στιγμή αυτή μπορείτε να αρχίσετε να εγγράφεστε, κύριοι συνάδελφοι, για να πάρετε το λόγο όσοι θέλετε επί των άρθρων και των τροπολογιών που θα συζητηθούν ως μια ενότητα επαναλαμβάνω.

Ορίστε, κύριε Τσαλίδη, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα έλεγα ότι σήμερα η Βουλή παρουσιάζει μια θλιβερή εικόνα. Και σε ό,τι αφορά στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, συνεπές στην πορεία του, δεν έχω να του καταλογίσω τίποτα.

Σε ό,τι αφορά το Συνασπισμό, θα ήθελα να πω τα εξής: Κατέθεσε κατ' αρχάς μια σειρά από τροπολογίες, στη συνέχεια τις απέσυρε και αποχώρησε. Δεν μπορώ να γνωρίζω, βέβαια, ποιες σκοπιμότητες οδήγησαν το Συνασπισμό σε αυτά τα πισωγυρίσματα. Εκείνο, όμως, που θέλω να πω είναι ότι βλέπουν τόσο τη δημόσια εικόνα του κ. Αλαβάνου, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, όσο και το πολιτικό προφίλ ενός σύγχρονου προοδευτικού ευρωπαϊκού κόμματος της Αριστεράς, όπως τουλάχιστον θέλει να εμφανίζεται.

Με θλίβει, όμως, ιδιαίτερα η αποχώρηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν είναι δυνατόν, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ένα κόμμα που κυβέρνησε αυτήν τη χώρα επί είκοσι σχεδόν χρόνια και πολλά από τα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει η σημερινή Κυβέρνηση οφείλονται σ' αυτό το κόμμα, να συμπεριφέρεται μ' αυτόν τον τρόπο.

Στην ουσία επαναλαμβάνει το ίδιο λάθος που έκανε πριν από δεκαπέντε – είκοσι ημέρες περίπου, όταν αποχώρησε από τη συνταγματική διαδικασία. Τότε απεχώρησε, διότι ο κ. Παπανδρέου ήταν εγκλωβισμένος από την εσωκομματική του αντιπο-

λίτευση.

Αποχωρεί και σήμερα, για τον ίδιο λόγο άραγε, μολονότι υποστηρίζει ότι η παιδεία είναι ένα ζήτημα εθνικής προτεραιότητας; Για ποιον είναι; Γι' αυτόν που διετέλεσε δύο φορές Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων;

Αν η Αξιωματική Αντιπολίτευση αντιμετωπίζει θέματα εθνικής σημασίας – δια στόματος του Αρχηγού της ειπώθηκαν αυτά – με τέτοια επιπολαιότητα, θα έλεγα, για σκεφθείτε πως θα αντιμετωπίζει άλλα θέματα, όπως είναι τα προβλήματα της καθημερινότητας.

Θα ήθελα, βέβαια, να αναφερθώ και στις τοποθετήσεις τόσο του κ. Παπανδρέου, όσο και του κ. Λοβέρδου και της κ. Διαμαντοπούλου. Μας κατηγορήσε ο κ. Παπανδρέου, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς περικόψαμε πρόσφατα τις θέσεις των εισαγομένων στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. της χώρας.

Ταυτόχρονα, ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου ζήτησε να δοθεί στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, στα πλαίσια της αυτοδιοίκησής τους, η δυνατότητα να αποφασίζουν τα ίδια για τον αριθμό των εισαγομένων σ' αυτά. Όπως γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά, αν συμβεί αυτό, τότε οι εισαγόμενοι στα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα θα είναι περίπου οι μισοί από αυτούς που είναι σήμερα.

Θα πρέπει, λοιπόν, να αποφασίσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο ίδιος ο Αρχηγός της τι ακριβώς θέλει. Θέλει μείωση του αριθμού των εισακτέων κατά 50% περίπου και αν τη θέλει, δεν έχει παρά αν το πει ευθαρσώς στον ελληνικό λαό.

Μας κατηγορήσε, επίσης, ο κ. Παπανδρέου ότι κατασφυάζουμε τη νέα γενιά. Για μια ακόμη φορά γενικεύσεις και γενικολογίες. Είναι κάτι άλλωστε που το συνηθίζει τον τελευταίο καιρό τουλάχιστον, όπως προκύπτει και από την πρότασή του για την αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας. Εκείνο που είπαμε –και το επαναλαμβάνουμε– είναι ότι μια μικρή μειοψηφία, που πολλές φορές δεν έχει καμία σχέση με τη φοιτητική κοινότητα, δημιουργεί όλα αυτά τα επεισόδια των οποίων γίνουμε μάρτυρες πριν από λίγη ώρα έξω από τη Βουλή.

Ζήτησε, επίσης, ο κ. Παπανδρέου δημοψήφισμα για τα θέματα της παιδείας. Δεν γνωρίζει άραγε ότι η παιδεία δεν είναι θέμα δημοκρατίας, αλλά είναι ευθύνη της πολιτείας και των ειδικών; Είπε, επίσης, ότι οι πρυτάνεις της χώρας ζήτησαν την απόσυρση του νομοσχεδίου. Και αυτό είναι αναληθές. Ήταν έξι πρυτάνεις, οι οποίοι στη συνέχεια έγιναν τέσσερις, διότι οι δύο διαψεύδουν ότι ζήτησαν κάτι τέτοιο, στο σύνολο των εικοσιπέντε πανεπιστημίων.

Συνεπώς θεωρώ ότι και το ποσοστό είναι πολύ μικρό, αλλά και αυτοί οι πρυτάνεις που το ζήτησαν εκφράζουν προσωπικές απόψεις, μια που στο μοναδικό κείμενο, το οποίο υπάρχει και έχει σχέση με το προσχέδιο το οποίο κατατέθηκε πριν από αρκετούς μήνες, εξέφραζαν τις θέσεις τους, μέσα από το ψήφισμα της Συνόδου της Μυτιλήνης και είμαι σε θέση να σας πω ότι το 80% έως 90% τουλάχιστον των προτάσεων που έκαναν οι πρυτάνεις τότε στη Σύνοδό τους και στο ψήφισμά τους έγιναν δεκτές από την κυβέρνηση και από την Υπουργό.

Ο κ. Λοβέρδος είπε επί λέξει ότι στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει πουθενά η λέξη «έρευνα». Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, αυτό εδώ είναι μια έκδοση του 2003 και περιέχονται σ' αυτό όλα τα νομοθετήματα, τα οποία έχουν σχέση με την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας από το 1982 και μετά. Αυτό το πόνημα λοιπόν έχει τρεις ήμισι εκατομμύρια λέξεις, τρία εκατομμύρια τετρακόσιες ενενήντα τόσες χιλιάδες. Σ' αυτό λοιπόν το πόνημα υπάρχει δύο φορές η λέξη «έρευνα». Και οι δύο περιπτώσεις αναφέρονται στο άσυλο. Η μία είναι στην ακαδημαϊκή ελευθερία για την έρευνα και η δεύτερη είναι ότι απαγορεύεται η απόρρητη έρευνα. Αυτές είναι οι δύο λέξεις που έχει αυτό το πόνημα, που είναι το θεσμικό πλαίσιο της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας. Εξαιρείται βέβαια ο νόμος του κ. Σουφλιά, ο ν. 2083, ο οποίος αναφέρεται και στα ερευνητικά πανεπιστημιακά ινστιτούτα και επίσης στην πανεπιστημιακή έρευνα που δεν καταργείται ούτε τροποποιείται.

Τώρα, σε ό,τι αφορά στην κ. Διαμαντοπούλου –ελπίζω ότι έχω την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε– θα ήθελα να πω ότι για μια ακόμη φορά αναφερόμενη στη δομή αναφέρθηκε στην αυτοτέ-

λεια, στην αυτοδιοίκηση, στην αυτονομία, όπως μερικοί αρέσκονται να ονομάζουν την αυτοδιοίκηση.

Θα πρέπει να σας πω, κύριε Πρόεδρε, ότι εμείς κάνουμε δεκτές εκείνες τις προτάσεις που είναι στα πλαίσια του Συντάγματος, όχι εκείνες που είναι αντισυνταγματικές. Και θα ήθελα να επαναλάβω για μια ακόμη φορά απ' αυτό το Βήμα ότι το μοντέλο της διοίκησης όπως το φαντάζονται κάποιοι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι αντισυνταγματικό. Διότι το Σύνταγμα προβλέπει αυτοδιοίκηση και όχι αυτονομία. Και αυτοδιοίκηση σημαίνει ότι τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα μπορούν να θέτουν κανόνες δικαίου αλλά μόνο ύστερα από νομοθετική εξουσιοδότηση. Δεν παράγουν πρωτογενές δίκαιο. Συνεπώς είναι τελείως αντισυνταγματική η πρότασή τους, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά στο μοντέλο διοίκησης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Σε ό,τι αφορά στις υπόλοιπες προτάσεις, η μια είναι για τον τετραετή προγραμματισμό. Περιέχεται στο νομοσχέδιο. Η δεύτερη είναι για τους εσωτερικούς κανονισμούς. Επίσης περιέχεται στο νομοσχέδιο. Και η τρίτη, αναφέρεται στην αξιολόγηση. Λησμονούν, φαίνεται, ή έχουν επιλεκτική μνήμη. Διότι η Κυβέρνηση, η Βουλή μας, ψήφισε το νομοσχέδιο και ήδη η αξιολόγηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων αποτελεί νόμο του κράτους και μάλιστα άρχισε ήδη η αυτοαξιολόγηση σε κάποια πανεπιστήμια και αυτές τις μέρες έχει σταλεί και στα πανεπιστήμια το κείμενο με τα κριτήρια, με τα οποία θα γίνει η εξωτερική αξιολόγηση, προκειμένου να έχουν την γνώμη τους.

Σε ό,τι αφορά στους ισόβιους φοιτητές θα σας δώσω μερικά στοιχεία, μια που το ζήτησαν αυτό επανειλημμένως οι κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Στα τμήματα που έχουν τετραετή φοίτηση υπάρχουν εγγεγραμμένοι τριακόσιοι επτά χιλιάδες τριακόσιοι έντεκα φοιτητές. Απ' αυτούς οι ενεργοί, δηλαδή μέχρι τα τέσσερα χρόνια σπουδών, είναι εκατόν εξήντα οκτώ χιλιάδες διακόσιοι πενήντα τρεις. Οι ισόβιοι είναι εκατόν τριάντα εννέα χιλιάδες περίπου. Συνεπώς το ποσοστό για τα τμήματα αυτά φθάνει το 45,3%. Για τα πενταετούς φοίτησης τμήματα το ποσοστό φθάνει το 41% και για τα εξαετούς φοίτησης τμήματα το ποσοστό φθάνει το 37% περίπου. Αυτά είναι, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα περάσω στα άρθρα του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τσαλίδη, παρακαλώ να συντομεύσετε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Θα συντομεύσω, κύριε Πρόεδρε.

Το άρθρο 1 αναφέρεται στην αποστολή των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Τονίζεται ο αναπτυξιακός και ερευνητικός τους χαρακτήρας και η προαγωγή της ισότητας των φύλων.

Στο άρθρο 2 οριοθετείται ο χώρος της ανώτατης εκπαίδευσης και καθίσταται σαφής η διάκριση σε πανεπιστημιακό και τεχνολογικό τομέα, αλλά σύμφωνα με τις προδιαγραφές που θέτει το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος.

Το άρθρο 3 περιλαμβάνει τη μεταρρύθμιση του καθεστώτος του ακαδημαϊκού ασύλου και με τη διάταξη αυτή ενισχύεται και αποσαφηνίζεται η κατοχύρωση του ακαδημαϊκού ασύλου, αλλά μόνο για την προάσπιση ακαδημαϊκών ελευθεριών και του δικαιώματος στη γνώση και στη μάθηση.

Στο άρθρο 4 αναδεικνύεται η υποχρέωση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας να καταρτίσουν εσωτερικό κανονισμό. Ήρθε πλέον η ώρα το κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα της χώρας να αποκτήσει τη δική του ταυτότητα μέσα από τον εσωτερικό του κανονισμό και θεωρώ ότι είναι μια σημαντική καινοτομία του νομοσχεδίου αυτού.

Με το άρθρο 5 θεσμοθετείται ο τετραετής ακαδημαϊκός αναπτυξιακός προγραμματισμός. Είναι ένα πάγιο αίτημα τόσο της Συνόδου των Πρυτάνεων όσο και της Συνόδου των Προέδρων των Τ.Ε.Ι..

Με το άρθρο 6 προβλέπεται η καθιέρωση ειδικής θέσης γραμματέα σε κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα της χώρας με αυξημένες διοικητικές και οικονομικές αρμοδιότητες για την καλύτερη υποστήριξη των αρχών διοίκησης των Α.Ε.Ι..

Στο άρθρο 7 περιλαμβάνονται ρυθμίσεις οικονομικού περι-

χομένου που ουσιαστικά θεμελιώνουν την οικονομική αυτοδιοίκηση του Α.Ε.Ι. τόσο με τη μεταφορά πόρων από κωδικό σε κωδικό ή από έτος σε έτος σε ποσοστό 20% , αλλά και με την κατάργηση του ελέγχου σκοπιμότητας από πλευράς Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επιτρέπεται μόνο ο έλεγχος νομιμότητας των δαπανών.

Κατά την άποψή μου, το άρθρο 8 είναι το πιο σημαντικό άρθρο του νομοσχεδίου, διότι επιτέλους γίνεται μετάβαση από το πανεπιστήμιο των ομάδων στο πανεπιστήμιο του συνόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τσαλίδη, παρακαλώ συντομεύετε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Η διαπλοκή των ατομικών συμφερόντων του κομματισμού και της συναλλαγής στα πλαίσια του πανεπιστημίου των ομάδων κατέληγε πάντοτε σε όφελος μιας συγκεκριμένης ομάδας και σε βάρος της ακαδημαϊκής κοινότητας. Επιτέλους, με αυτόν τον νόμο, φτιάχνουμε ένα πανεπιστήμιο όπου μετέχουμε όλοι, φτιάχνουμε το πανεπιστήμιο της νέας εποχής.

Κυρία Υπουργέ, εδώ θα ήθελα σας παρακαλώ να μπει η προσθήκη, ώστε τα ποσοστά των διαφορετικών φορέων της πανεπιστημιακής και της κοινότητας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων να υπολογίζονται ως ποσοστό επί του αριθμού των ψηφισάντων.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μα, περί αυτού πρόκειται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε καθηγητά, κύριε Τσαλίδη, παρακαλώ συντομεύετε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Με το άρθρο 9 αναδιαρθρώνονται οι σχολές και τα τμήματα.

Με το άρθρο 11 θεσμοθετείται η Επιτροπή Δεοντολογίας.

Με το άρθρο 12 θεσμοθετείται η δημιουργία υπηρεσιών συμβουλευτικής και στήριξης των φοιτητών σε ακαδημαϊκό και ψυχολογικό επίπεδο, το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό και υπάρχει σε όλα τα πολιτισμένα κράτη του κόσμου. Επιτέλους, γίνεται πράξη και σε εμάς.

Το άρθρο 13 είναι επίσης πολύ σημαντικό και αναφέρεται στην οικονομική ενίσχυση των φοιτητών είτε με ανταποδοτικές υποτροφίες είτε με άτοκα δάνεια και με καλούς όρους αποπληρωμής.

Το άρθρο 14 αναφέρεται στις ρυθμίσεις για τον καθορισμό της ανώτατης διάρκειας των σπουδών.

Το άρθρο 16 αναφέρεται στην ελάχιστη διάρκεια του ακαδημαϊκού εξαμήνου. Γίνεται μία εντατικοποίηση, η οποία θεωρώ ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, προκειμένου να προσαρμοστούν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα στις διαδικασίες για την καθιέρωση ενιαίου εκπαιδευτικού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης.

Με το άρθρο 17 για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα οργάνωσης και ξενόγλωσσων προγραμμάτων σπουδών σε προπτυχιακό, μεταπτυχιακό ή διδακτορικό επίπεδο.

Το άρθρο 18 θεσμοθετεί, καθιερώνει τη διαφάνεια και τη δημοσιότητα.

Με το άρθρο 19 γίνεται πράξη η βασική πολιτική επιλογή για τη διαφάνεια στην ανώτατη εκπαίδευση, καθώς ρυθμίζει την κοινωνική λογοδοσία.

Με το άρθρο 20 προσδιορίζονται και ενισχύονται οι αρμοδιότητες της Κοσμητείας.

Με το άρθρο 23 προβλέπεται η δημιουργία νέων και αυτοτελών γνωστικών αντικειμένων μελών Δ.Ε.Π. ώστε να μην υπάρχουν οι φωτογραφικές διατάξεις στις εκλογές των μελών Δ.Ε.Π..

Το άρθρο 24 εισάγει τη ρύθμιση ώστε στα εκλεκτορικά σώματα να συμμετέχουν σε ποσοστό έως 30% μέλη Δ.Ε.Π. από άλλα τμήματα του ίδιου ή άλλων ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ώστε να μειώσουμε σημαντικά τη δυνατότητα μεροληπτικών κρίσεων.

Με το άρθρο 25, που είναι ο πυρήνας της ακαδημαϊκής αυτοδιοίκησης, θεσμοθετείται για πρώτη φορά η δυνατότητα οι πρυτάνεις να καθίστανται αποκλειστικά υπεύθυνοι για το διορισμό μελών Δ.Ε.Π. που εκλέγονται στα πανεπιστήμια.

Το άρθρο 26 εξειδικεύει τα καθήκοντα, τα δικαιώματα και τις

υποχρεώσεις των μελών Δ.Ε.Π. αναδεικνύοντας ως κανόνα το καθεστώς της πλήρους απασχόλησης για τα μέλη Δ.Ε.Π..

Το άρθρο 27 μεταρρυθμίζει ριζικά το καθεστώς μελών Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης ώστε να ανταποκρίνονται στα δεδομένα του τετραετούς ακαδημαϊκού προγραμματισμού.

Τέλος, με το άρθρο 28, κύριε Πρόεδρε, προβλέπεται η κωδικοποίηση όλης της νομοθεσίας για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, κάτι ιδιαίτερα χρήσιμο δεδομένου του πολύπλοκου χαρακτήρα της, όπως αναδείχθηκε απ' όλα αυτά τα οποία είπα.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα ήθελα να πω ότι ήταν εξαιρετική τιμή για μένα να εισηγηθώ εκ μέρους της Κυβέρνησης αυτό το νόμο πλαίσιο, ο οποίος ανοίγει μια νέα εποχή για τα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και προφανώς ψηφίζω θετικά για όλα τα άρθρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσαλίδη, ο οποίος είναι γνώστης του θέματος και καθηγητής πολυτεχνείου. Είναι βέβαιο ότι δεν επαρκούσε ο χρόνος, κύριε Τσαλίδη, αλλά δεν γίνεται διαφορετικά.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και τους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων πενήντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από τα φιλοξενούμενα σχολεία Γυμνασίου Ρόδου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

MARIETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

MARIETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σημειώσω την αποδοχή ορισμένων τροπολογιών που γίνονται δεκτές.

Αυτό που σημείωσε ο εισηγητής κ. Τσαλίδης εξυπακούεται. Τα ποσοστά είναι πάντα επί των ψηφισάντων. Αυτό που μπορεί να κάνει κανείς είναι εδω που λέει για τις τρεις κατηγορίες εκλεκτόρων να τεθεί η φράση «που ψηφίσαν». Αλλά σε όλες τις εκλογές τα ποσοστά υπολογίζονται επί των ψηφισάντων. Είναι σαφές.

Θέλω να σας πω ακόμα ότι υπάρχει μια νομοτεχνική συμπλήρωση.

Στο τέλος του εδαφίου β' της παραγράφου 7 του άρθρου 6 να προστεθεί η φράση «ακόμα και κατά την άσκηση της αρμοδιότητας της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του νόμου αυτού». Αφορά στο γραμματικό. Επειδή ακριβώς έχει σημειωθεί μέσα στο νομοσχέδιο ότι έχει εισηγητικό ρόλο, δεν ψηφίζει. Πρέπει να καλυφθεί και το κομμάτι που αφορά στο άσυλο, διότι συμμετέχει στο πρυτανικό συμβούλιο. Δεν μπορεί, δηλαδή, σε άλλα να ψηφίζει και σε άλλα να μην ψηφίζει. Είναι γενικός εισηγητής και ο γραμματέας δεν ψηφίζει. Επομένως, τίθεται προς αποφυγή οποιουδήποτε λάθους και παρεξήγησης.

Από τις τροπολογίες του κ. Μάνου οι οποίες έχουν γίνει, υπάρχει ένα τμήμα και το θέτω εγώ ως δική μου τροπολογία. «Ο κατάλογος συγγραμμάτων καταχωρίζεται ως σύνολο στο διαδικτυακό τόπο των Τμημάτων κάθε ΑΕΙ αμέσως μετά τη σύνταξη του κάθε φορά».

Από τις τροπολογίες του κ. Αλαβάνου, οι οποίες έχουν αποσυρθεί, υπάρχουν τρία σημεία τα οποία με οδήγησαν σε σκέψεις ότι μπορούμε να αποδεχθούμε κάποια μικρή αλλαγή.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 5 πριν από τη φράση «και υποβάλλεται στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων» προσθέτουμε και πάλι τη φράση «δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ιδρύματος». Τουτέστιν, εκτός από τη γενική αρχή να δημοσιεύονται όλα στο διαδικτυακό τόπο, δίνουμε έμφαση στα ζητήματα απολογισμών και κοινωνικής λογοδοσίας, ώστε να δημοσιεύονται αμέσως.

Υπάρχει η τροπολογία του κ. Τσαλίδη που λέει: «Με απόφα-

ση της Συγκλήτου για τα Πανεπιστήμια ή της Συνέλευσης για τα Τ.Ε.Ι., τα Τμήματα κάθε Α.Ε.Ι. μπορούν να καταρτίζουν τους Κανονισμούς λειτουργίας τους στο πλαίσιο του Εσωτερικού Κανονισμού λειτουργίας του οικείου Ιδρύματος».

Πράγματι ένα μεγάλο Τμήμα, όπως η Ιατρική, μπορεί να χρήζει να κάνει μέσα στο γενικό πλαίσιο και χωρίς να έρχεται σε αντίθεση με τον εσωτερικό κανονισμό, ένα δικό της κανονισμό που να τον εγκρίνει η σύγκλητος, χωρίς να έλθει στο Υπουργείο. Τους δίνουμε την ευχέρεια –όσα τμήματα θέλουν– να μπορούν να το κάνουν αυτό.

Υπάρχει μια τροπολογία-προσθήκη που επίσης προέρχεται από τις προτάσεις που είχε κάνει και απέσυρε ο κ. Αλαβάνος και ο κ. Κουβέλης.

Στο τέλος του άρθρου 8, προστίθεται νέα παράγραφος 5 που έχει ως εξής: «Κατά τη λήξη της θητείας τους, οι αρχές διοίκησης των Α.Ε.Ι. και των Τμημάτων υποβάλλουν πλήρη απολογισμό του ακαδημαϊκού, οικονομικού και διοικητικού έργου που επιτελέστηκε από αυτές. Ο σχετικός απολογισμός δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του οικείου Ιδρύματος ή Τμήματος». Αυτό, όταν λήγουν οι θητείες των πρυτανικών αρχών.

Επίσης, στην αρχή του άρθρου 17, η φράση «Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος», που είχαμε στο αρχικό κείμενο, μπορεί να αντικατασταθεί με τη φράση, «Με απόφαση της Συγκλήτου» -που είναι ευρύτερο όργανο- «μετά από πρόταση της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύθεσης του Τμήματος».

Ορισμένα από τα σημεία που υπάρχουν στις τροπολογίες του κ. Μάνου προβλέπονται ήδη από την κείμενη νομοθεσία. Γι' αυτό και δεν έγιναν αποδεκτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Υπουργέ, παρακαλώ να κατατεθούν για τα Πρακτικά οι τροπολογίες-τροποποιήσεις που κάνατε και να διανεμηθούν και στους Βουλευτές.

MARIETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Μαριέττα Γιαννάκου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής: «Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8, μετά τη φράση «από το άθροισμα των ποσοστών» προστίθεται η φράση «επί των ψηφισάντων».

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 15 προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Ο κατάλογος συγγραμμάτων καταχωρίζεται ως σύνολο στο διαδικτυακό τόπο των Τμημάτων κάθε Α.Ε.Ι. αμέσως μετά τη σύνταξη του κάθε φορά».

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 5, πριν από τη φράση «και υποβάλλεται στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων» προστίθεται η φράση «δημοσιεύεται στον διαδικτυακό τόπο του Ιδρύματος».

Στο τέλος του άρθρου 4 προστίθεται νέα παράγραφος που έχει ως εξής:

«5. Με απόφαση της Συγκλήτου για τα Πανεπιστήμια ή της Συνέλευσης για τα Τ.Ε.Ι., τα Τμήματα κάθε Α.Ε.Ι. δύνανται να καταρτίζουν τους Κανονισμούς λειτουργίας τους στο πλαίσιο του Εσωτερικού Κανονισμού λειτουργίας του οικείου Ιδρύματος».

Στο τέλος του άρθρου 8 προστίθεται νέα παράγραφος 5 που έχει ως εξής:

«5. Κατά τη λήξη της θητείας τους οι αρχές της διοίκησης των Α.Ε.Ι. και των Τμημάτων υποβάλλουν πλήρη απολογισμό του ακαδημαϊκού, οικονομικού και διοικητικού έργου που επιτελέστηκε από αυτές. Ο σχετικός απολογισμός δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του οικείου Ιδρύματος ή Τμήματος αντιστοίχως».

Στην αρχή του άρθρου 17, η φράση «Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος» αντικαθίσταται με τη φράση «Με απόφαση της Συγκλήτου μετά από πρόταση της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύθεσης του Τμήματος».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Αλεβιζάτος έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ-ΠΑΥΛΟΣ ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που φέρνει σήμερα προς ψήφιση η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα εκσυγχρονισμού της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης. Είναι μια ουσιαστική μεταρρύθμιση σε έναν από τους σημαντικότερους τομείς για την ανάπτυξη της χώρας και την προκοπή των παιδιών μας.

Με το νόμο αυτό, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ανταποκρίνεται σε μια ακόμα από τις βασικές προεκλογικές της δεσμεύσεις. Γιατί αποτελούσε δέσμευσή μας η αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Αποτελεί κεντρική πολιτική επιλογή η επένδυση στη γνώση και τη νέα γενιά της πατρίδας μας.

Προτεραιότητά μας είναι η αναβάθμιση του ελληνικού πανεπιστημίου. Στόχος μας είναι να προσφέρουμε στη νέα γενιά της πατρίδας μας σύγχρονες γνώσεις, πτυχία με κύρος και αξία, εφόδια για ένα ασφαλές επαγγελματικό μέλλον. Θέλουμε να δούμε κάποια στιγμή τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια να συγκαταλέγονται ανάμεσα στα καλύτερα της Ευρώπης, να μπορούν να προσελκύουν ως διδακτικό προσωπικό τα καλύτερα μυαλά της χώρας μας που σήμερα επιλέγουν ξένα πανεπιστήμια για να κάνουν ακαδημαϊκή καριέρα.

Οι στόχοι που ως Κυβέρνηση θέτουμε για την αναβάθμιση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου αποτελούν επιθυμίες της κάθε ελληνική οικογένειας που έχει όνειρα για το μέλλον των παιδιών της. Αυτούς τους στόχους, αυτά τα όνειρα υπηρετεί το νομοσχέδιο που σήμερα καλούμεθα να ψηφίσουμε.

Και για να φτάσουμε στο νομοσχέδιο αυτό, η Κυβέρνηση διεξάγει εδώ και τρία χρόνια έναν εξαντλητικό διάλογο με τα κόμματα και όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Ως Κυβέρνηση αναζητήσαμε την επίτευξη της μεγίστης δυνατής συναίνεσης. Και το κάναμε αυτό, γιατί πιστεύουμε στη συναίνεση, πιστεύουμε στο διάλογο, πιστεύουμε στους κανόνες της δημοκρατίας. Αλλά πάνω απ' όλα πιστεύουμε στις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που ζητάει η κοινωνία, οι πολίτες, οι νέοι και οι οικογένειές τους.

Δυστυχώς, κάποιες μικρές μειοψηφίες εξακολουθούν να αντιδρούν στις απαιτήσεις της κοινωνίας. Οι μειοψηφίες αυτές κρατάνε σήμερα όμηρους χιλιάδες νέους μαζί με τις οικογένειές τους, κρατάνε τα πανεπιστήμιά μας κλειστά, εγκλωβισμένα στις λογικές του χθες, για να μην αξιολογείτε το επιστημονικό τους έργο, για να εξακολουθούν και στο μέλλον, περισσότερες από εβδομήντα χιλιάδες ελληνικές οικογένειες κάθε χρόνο να στέλνουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό να σπουδάσουν, για να εξακολουθεί η χώρα μας να έχει την ευρωπαϊκή πρωτιά με τους περισσότερους ανέργους πτυχιούχους.

Και στην κατάσταση αυτή, σ' αυτούς που θεωρούν το δημόσιο πανεπιστήμιο τοιφλίκι τους, υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που δυστυχώς παρέχουν κάλυψη. Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που, ενώ παραδέχονται την ανάγκη να υπάρξουν αλλαγές στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όταν έρχεται η ώρα να ψηφίσουν για τις αλλαγές αυτές, φεύγουν από τη Βουλή, αποχωρούν από κορυφαίες θεσμικές διαδικασίες, όπως είναι η Αναθεώρηση του Συντάγματος, για να μη διαταράξουν τις εσωκομματικές ισορροπίες.

Και έρχονται εκ των υστέρων υποκριτικά και υπόσχονται μέσα από την εξαγγελία γενικόλογων και αόριστων προγραμματικών θέσεων την αύξηση των δαπανών για την παιδεία, αποκρύπτοντας φυσικά ότι σαν κυβέρνηση δαπανούσαν τα λιγότερα χρήματα ανά φοιτητή, μόλις το 40% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να θέσω ορισμένα ερωτήματα. Πότε άλλοτε είχαν λόγο τα πανεπιστήμια στον αριθμό των εισακτέων; Πότε άλλοτε δίνονταν εγγυήσεις ότι η οργάνωση και ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας των πανεπιστημίων θα γινόταν με δική τους ευθύνη; Πρέπει ή δεν πρέπει να αποκτήσει το δημόσιο πανεπιστήμιο εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας; Πρέπει ή δεν πρέπει το κάθε πανεπιστήμιο να έχει την ευθύνη της αυτόνομης κατάρτισης του τετραετούς προγραμματισμού δράσης του; Συμφωνείτε ή διαφωνείτε ότι πρέπει επιτέλους να δίνουν υποτροφίες και άτοκα δάνεια στους οικονομικά αδύνατους φοιτητές, όπως

συμβαίνει σε όλες τις χώρες της Ευρώπης;

Κλείνοντας, θέλω να σας ρωτήσω το εξής: Είναι δυνατόν να ανεχόμαστε εκβιαστικές συμπεριφορές από μια μικρή μειοψηφία πανεπιστημιακών, οι οποίοι μας λένε ότι δεν θα εφαρμόσουν το νόμο; Με ποιο δικαίωμα το λένε αυτό; Με ποιο δικαίωμα κρατάνε κλειστά τα πανεπιστήμια; Με ποιο δικαίωμα επιβάλλουν οι λίγοι την άποψη στους πολλούς;

Στη δημοκρατία, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν κανόνες και τους κανόνες αυτούς υπερασπιζόμαστε ψηφίζοντας σήμερα το νομοσχέδιο που οδηγεί το δημόσιο πανεπιστήμιο και την κοινωνία μας μπροστά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αλιβιζάτο.

Το λόγο έχει ο κ. Κουράκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ήθελα να αναφερθώ στη συμπεριφορά και στις θέσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είχαμε δύο χρόνια διάλογο για τα θέματα της παιδείας και ιδιαίτερα για το νόμο πλαίσιο. Είναι γεγονός ότι ποτέ δεν προσέφεραν κάτι θετικό. Το μόνο που συζητούσαν ήταν για τα οικονομικά και για τίποτα άλλο, λες και δεν ήταν είκοσι χρόνια κυβέρνηση που οδήγησε σε αυτήν την κατάσταση τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι..

Εν πάση περιπτώσει, όμως, ο ελληνικός λαός γνωρίζει σε τι κατάσταση βρίσκονται τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας και γνωρίζει την αγωνία που έχει η σημερινή Κυβέρνηση για να διορθώσει αυτό το κατάντημα.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα στο άρθρο 14 αντί για 2+ν που θεσμοθετείται σήμερα ο χρόνος διάρκειας σπουδών, να γίνει ν+1/2ν.

Και στο άρθρο 24, η παράγραφος 7 που αναφέρεται στα Τ.Ε.Ι. να διορθωθεί ως εξής: «Οι διατάξεις των παραγράφων 3, 5 και 6 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και στα Τ.Ε.Ι.». Μπορεί να γίνει αυτή η τροποποίηση έτσι ώστε να εναρμονιστεί. Υπάρχει ένα μεγάλο και σοβαρό πρόβλημα. Γνωρίζετε με τα έντεκα μέλη που πρέπει να είναι οι καθηγητές στα Τ.Ε.Ι. λόγω...

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν υπάρχει πρόβλημα, κύριε συνάδελφε.

ΓΙΩΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Σας το λέω γιατί υπάρχουν ειδικά τμήματα που δεν έχουν τόσο μεγάλο αριθμό μελών Δ.Ε.Π. που να μπορούν να είναι εκλεκτορικά σώματα.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας απαντήσω, κύριε συνάδελφε, μόλις ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Τελειώνοντας να πω ότι όσον αφορά την τροπολογία που σας κατέθεσα, αυτή η τροπολογία αναφέρεται στους εκπαιδευτικούς που υπηρετούν στα Τ.Ε.Ι. για περισσότερα από είκοσι πέντε χρόνια ως καθηγητές. Αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε προσωποπαγείς θέσεις. Θα έλεγα ότι καλό είναι αυτούς τους καθηγητές να τους πάμε στη βαθμίδα Α' από αναπληρωτές ως καθηγητές και, δεύτερον, οι προσωποπαγείς θέσεις να γίνουν οργανικές, γιατί χρειάζονται ούτως ή άλλως στα Τ.Ε.Ι..

Ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχει μικρός αριθμός μονίμων καθηγητών.

Θα ήθελα να αποδεχτείτε αυτήν την τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουράκο.

Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη θέση μου επί του νομοσχεδίου την έχω ήδη εκφράσει. Θεωρώ ότι τα αποτελέσματα του νομοσχεδίου για την παιδεία θα αποδειχθούν ασημαντα. Φοβούμαι γι' αυτό, αλλά νομίζω ότι αυτό θα είναι το αποτέλεσμα.

Παρά το γεγονός ότι θα επιφέρει θετικά αποτελέσματα, αλλά ασημαντα, είπα ότι θα ψηφίσω υπέρ του νομοσχεδίου. Κι όχι τόσο διότι αισθάνομαι την ανάγκη να ψηφίσω αυτό το νομοσχέ-

διο, αλλά κυρίως διότι αισθάνομαι την ανάγκη να καταψηφίσω τη μηδενιστική συμπεριφορά της αριστερής Αντιπολίτευσης. Αυτό είναι το νόημα της θετικής μου ψήφου.

Έχω καταθέσει πέντε τροπολογίες. Επειδή ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να αναφερθώ στα άρθρα, μολονότι νομίζω ότι θα είχα να πω για κάθε ένα σχεδόν άρθρο κάτι θετικό, θα περιοριστώ σ' αυτές τις πέντε τροπολογίες.

Το άρθρο 3 αφορά το άσυλο. Η τροπολογία που έχω κατα-

θέσει και παρακάλεσα να σας διανεύουν σε σύγκριση με την πρόταση του Υπουργείου, θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να κατατεθεί αυτούσια στα Πρακτικά ώστε να γνωρίζουν στο μέλλον όσοι θέλουν, τι ακριβώς είχε προταθεί και τι τελικώς ψηφίστηκε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία έχει ως εξής:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κατά τη γνώμη μου, κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση που κάνω είναι σημαντικά καλύτερη απ' αυτή που έχουμε μπροστά μας στο νομοσχέδιο. Γιατί:

Πρώτον, αντί να είναι μια γενική διάταξη ότι πρέπει να υπάρχει άσυλο, να προστατεύεται η ελευθερία, λέω το ίδιο αλλά προσθέτω ποιος είναι υπεύθυνος. Και λέω ότι είναι υπεύθυνες οι πρυτανικές αρχές.

Δεύτερον, είχε τεθεί ένα πράγμα αυτό που έθεσε και ο Συνασπισμός, ότι δεν είναι σαφές ποια είναι τα αδικήματα που θα επιτρέπουν την παρέμβαση της δημόσιας αρχής. Αυτό το θεραπεύω με την πρόταση που κάνω όπου αναφέρομαι λεπτομερώς στα αδικήματα που δικαιολογούν παρέμβαση.

Τρίτον και κατά τη γνώμη εξαιρετικά σημαντικό και το οποίο επισημαίνω στην κυρία Υπουργό και για άλλες διατάξεις του νομοσχεδίου, είναι ότι υπάρχουν συνέπειες για τους υπεύθυνους που δεν κάνουν τη δουλειά τους. Δηλαδή λέω ρητά ότι οι πρυτανικές αρχές που δεν φρόντισαν να κάνουν το καθήκον τους, παραβιάζουν το καθήκον τους και θα υποστούν συνέπειες. Δεν είναι νοητό να πούμε ότι δεν κάνω τίποτα, συμβαίνουν φοβερά πράγματα και όμως δεν έχω συνέπειες. Όταν υπάρχουν τέτοια πράγματα στα νομοσχέδια, μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι το νομοσχέδιο θα γίνει κουρελόχαρτο στο τέλος αν δεν προβλέπονται σαφείς συνέπειες.

Αυτό αφορά σε πολύ γενικές γραμμές το κείμενο που έχετε μπροστά σας. Μπορείτε μόνοι σας να καταλάβετε τι ακριβώς εννοώ.

Θέλω να κάνω την εξής γενική επισήμανση πριν συνεχίσω. Όλες οι τροπολογίες μου είναι προς την κατεύθυνση του νομοσχεδίου σας. Δεν προσπαθώ να κάνω κάτι το οποίο είναι τελείως αντίθετο, είναι προς άλλη κατεύθυνση. Είναι στην ίδια κατεύθυνση και φιλοσοφία. Με μόνη διαφορά ότι νομίζω πως απλώς υπερτερούν αυτές οι τροπολογίες σε σχέση με την υφιστάμενη διατύπωση.

Στο άρθρο 5 η Κυβέρνηση κάνει μια κατ' αρχήν, εκ πρώτης όψεως θετική τοποθέτηση. Λέει ότι πρέπει να κάνουμε τετραετείς προγραμματισμούς. Βέβαια ο προγραμματισμός έχει νόημα όταν είναι συνεχής. Αλλιώς θυμίζει λίγο Σοβιετική Ένωση με τα πενταετή προγράμματα.

Λέω όμως και κάτι το οποίο ελπίζω να το κατανοήσετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ως Ελλάδα έχουμε την εμπειρία του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Τι είναι το χαρακτηριστικό αυτό βάσει του οποίου προγραμματίζουμε την ανάπτυξη της Ελλάδας; Ότι ξέρουμε το ποσό εντός του οποίου πρέπει να κινηθούμε και ξέρουμε το χρονικό ορίζοντα. Λέμε ότι σε τόσα χρόνια θα έρθουν αυτά τα λεφτά.

Για να έχει νόημα, λοιπόν, αυτή η ρύθμιση την οποία θεσπίζει η Υπουργός, θα έπρεπε να υπάρχει μια ρητή δέσμευση του δημοσίου «κύριοι, θα δώσω σ' αυτό το πανεπιστήμιο τόσα λεφτά μέσα σ' αυτά τα χρόνια». Εντός αυτού του πλαισίου τότε να προγραμματίζει το πανεπιστήμιο. Χωρίς αυτό, λυπάμαι, νομίζω ότι θα είναι μία φιλολογική έκθεση ιδεών, χωρίς πολύ νόημα.

Στο άρθρο 7 –θα σας παρακαλέσω να το προσέξετε αυτό– προτείνω να υπάρχει φορολογική απαλλαγή για όλες τις δωρεές και χορηγίες που γίνονται στα πανεπιστήμια. Λέω το εξής: Γιατί δεν υπάρχει διάταξη στο νόμο που να λέει ότι αν κάποιος θέλει να χαρίσει 100.000 ευρώ στο Πολυτεχνείο...

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχει γίνει αποδεκτό από τον κύριο Υπουργό Οικονομίας. Θα μπει σε άλλο νόμο, γιατί πρέπει να μπει σε φορολογικό νόμο. Δηλαδή το σκεπτικό σας αυτό έχει γίνει ήδη δεκτό. Το έχουμε συζητήσει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Σημειώστε ότι αυτό υπήρχε και στην πρόταση Βερέμη. Επίσης, μου ελέγχθη ότι είχε θεωρητικές αντιρρήσεις ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών γιατί λέει ότι αυτά τα πράγματα πρέπει να περιλαμβάνονται σε φορολογικό νομοσχέδιο. Αλλά είδα ότι αυτή η αρχή, κυρία Υπουργέ, εκάμφθη πριν από σαράντα πέντε μέρες, προκειμένου περί πολιτιστικών χορηγιών. Δηλαδή για να χορηγηθεί ένα ποσό για να γίνει μια συναυλία στο Μέγαρο Μουσικής θεωρήθηκε ότι είναι αρκετά σημαντικό ώστε να περιληφθεί στο νομοσχέδιο

του αρμοδίου Υπουργείου.

Η γνώμη μου είναι ότι θα έπρεπε να υπάρχει ήδη εδώ. Καλοπροαίρετα λέω ότι θα έπρεπε, για να υπάρχει σαφής η τοποθέτηση της Βουλής, να έλθει την ώρα που μιλούμε για την παιδεία, ότι επιθυμούμε να ενθαρρύνουμε τις δωρεές στα πανεπιστήμια.

Επειδή έχω κάνει στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, να σας πω ακόμη ότι η διατύπωση που έχουν βάλει στις χορηγίες, μάλλον είναι για να αποτρέπουν τις χορηγίες παρά να τις ελκύουν. Ενώ αυτή που σας κάνω εγώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει και ένα άλλο θέμα. Για να φτιάξω εγώ πέντε τροπολογίες, εργάστηκα για δέκα ημέρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τις οποίες όμως συζητήσατε στην επιτροπή, διανεμήθηκαν και τις ξέρει η Υπουργός.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι μέλος της επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μπορείτε να συμπυκνώσετε τα θέματά σας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Τις κατέθεσα όταν έγινε γνωστό το τελικό κείμενο.

Εγώ θα παρακαλέσω να ζητήσετε, αν θέλετε, την έγκριση των παρισταμένων. Αν δεν θέλουν, βιάζονται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν βιαζόμαστε, αλλά είμαστε εδώ από τις 10:00' το πρωί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Στο άρθρο 8, η δική μου γνώμη –την είχα καταθέσει και προ διετίας με άλλη τροπολογία– είναι ότι δεν έχουν δουλειά οι φοιτητές, ούτε οι διοικητικοί υπάλληλοι, στην ανάδειξη των πρυτανικών αρχών. Αυτή είναι η γνώμη μου και νομίζω ότι έτσι πρέπει να είναι. Και μάλιστα λέω στην εισηγητική μου έκθεση να μας πει η κυρία Υπουργός αν στα διακόσια καλύτερα πανεπιστήμια υπάρχει ένα όπου να προβλέπεται καθολική συμμετοχή των φοιτητών στην ανάδειξη των πρυτανικών αρχών. Ήμαρτον! Τι είναι αυτά τα πράγματα; Λέω λοιπόν, αν αυτό δεν μπορεί να το αντέξει –και εννοώ να το αντέξει πολιτικά με τα μυαλά τα οποία υπάρχουν–ας ρίξει το ποσοστό από 40% στο 5%. Αλλά είναι δυνατόν να βάλουμε στο ίδιο επίπεδο όλους; Είναι αδιανόητα πράγματα.

Και τέλος, θα πω για τα συγγράμματα. Στα συγγράμματα η κυρία Υπουργός είπε ότι δέχεται ένα μέρος της πρότασης που κάνω. Τι λέει η αρχική πρόταση του Υπουργείου; «Στο πλαίσιο του συστήματος οι γενικές συνελεύσεις συντάσσουν κάθε χρόνο κατάλογο συγγραμμάτων». Εγώ, λοιπόν, έλεγα ότι αυτόν τον κατάλογο υποχρεούνται μια εβδομάδα, αφού ξεκινήσουν τα μαθήματα, να τον αναρτήσουν στο διαδικτυακό τους τόπο. Και επιπλέον λέω: αν δεν δημοσιευτεί ο κατάλογος εγκαίρως, να υπάρχει συνέπεια γι' αυτό. Τώρα έρχεται η Υπουργός και λέει: «Δέχομαι αυτό που είπε ο Μάνος, αλλά αντί να είναι μιας εβδομάδος, να δημοσιευτεί αμέσως». Τι θα πει «αμέσως». Δεν υπάρχει συνέπεια στην πρότασή της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ κύριε Μάνο, ολοκληρώστε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μα, εγώ είχα πει να μου δώσετε δεκαπέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι δεκαπέντε; Έχετε πάρει το διπλάσιο χρόνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Τελειώνω, μη με διακόπτετε όλη την ώρα.

Λέω ότι δεν έχει νόημα να βάζουμε διατάξεις, κυρία Υπουργέ, αν δεν υπάρχει συνέπεια. Και επιπλέον, θα σας παρακαλούσα να μην είναι αόριστη η επίκλησή του «αμέσως», το οποίο δεν σημαίνει τίποτα. Για μερικούς το «αμέσως» μπορεί να σημαίνει μία εβδομάδα, για άλλους μπορεί να σημαίνει ένα μήνα και για άλλους μπορεί να είναι αύριο.

Την ίδια παρατήρηση έχω να σας κάνω για το παρακάτω σημείο που αναφέρεσθε στο «κάθε διδάσκων οφείλει να». Ο «κάθε διδάσκων οφείλει να», λέτε κατά την πρώτη εβδομάδα. Μα, κατά την πρώτη εβδομάδα, κυρία Υπουργέ, πολλοί φοιτητές δεν έχουν αποφασίσει ακόμη πού θα εγγραφούν.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Γίνεται πολύ πριν, κύριε Μάνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μπράβο! Λέω και εκεί, αντί να υπάρχει υποχρέωση διανομής χαρτιών, να υπάρχει υποχρέωση να είναι στο διαδίκτυο.

Καταθέτω στα Πρακτικά την πρότασή μου για το άρθρο 15.
(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα πρόταση, η οποία έχει ως εξής:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε, αλλά με ταλαιπωρήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν σας ταλαιπώρησα. Μάλιστα δόθηκε και εντολή να καταχωρηθούν στα Πρακτικά, όπως το επιθυμήσατε. Τι παραπάνω να κάνουμε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Να έχετε υπ' όψιν σας ότι όταν κάποιος κάνει τροπολογίες, κανονικά θα πρέπει για κάθε τροπολογία να έχει τρία λεπτά στη διάθεσή του τουλάχιστον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Μάνο, είχατε πάνω από δύο λεπτά για κάθε τροπολογία, είχατε έντεκα λεπτά.

Ο κ. Μαγγίνας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να παρακαλέσω την κυρία Υπουργό να μας δώσει κάποιες διευκρινίσεις για ένα ειδικό θέμα. Στο άρθρο 4 «εσωτερικοί κανονισμοί» αναφέρεται ότι εντός ενός έτους από την έναρξη της ισχύος του παρόντος υποχρεούνται τα ιδρύματα να καταρτίσουν εσωτερικό κανονισμό. Στο άρθρο 6, το οποίο αφορά στους γραμματείς, στην παράγραφο 6 λέτε ότι τα πρόσωπα και οι διαδικασίες επιλογής με βάση την αξιολογική κατάταξη κ.λπ. καθορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό.

Παρακάτω όμως στην παράγραφο 8 λέτε ότι οι θέσεις των γραμματέων προκηρύσσονται υποχρεωτικά εντός δύο μηνών. Αυτό ενδεχομένως να δημιουργεί μία σειρά προβληματισμών. Θα έλεγα ότι υπάρχουν θητείες εν εξελίξει. Όπως ξέρετε και από την αρχή της ανάληψης της εξουσίας το Μάρτιο του 2004 η βίαιη διακοπή των θητειών όσων υπηρετούν προκαλεί πολλαπλά προβλήματα μεταξύ των οποίων και οικονομικά και αποζημιώσεις. Δεν ξέρω πώς το προσεγγίζετε, αλλά θα ήθελα να παρακαλέσω για μία διευκρίνιση πάνω στο πώς σκέπτεστε...

Κύριε Μάνο, το σεβασμό που απαιτούσατε και τον είχατε από όλους μας ελπίζαμε ότι θα τον επιδείξετε και σε όλους εμάς και δεν θα απασχολούσατε την κυρία Υπουργό.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ακούω, κύριε Μαγγίνα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Εσείς, κυρία Υπουργέ, δεν φταίτε σε τίποτα, στον κ. Μάνο αναφέρομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Εδώ, λοιπόν, όπου λέτε ότι προκηρύσσονται υποχρεωτικά εντός δύο μηνών, ενδεχομένως αυτό παρέλκει αφού προϋπόθεση για την προκήρυξη είναι η ύπαρξη του Κανονισμού. Πάντως θα ήθελα τη θέση σας πάνω σ' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγγίνα.

Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιόπουλος για τρία λεπτά. Άλλωστε ως πρώην Υφυπουργός Παιδείας μπορεί να τα πει σύντομα και όλα μαζί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Επιγραμματικά θα πω δύο-τρία πράγματα με αφορμή το γεγονός ότι ως Πρόεδρος της Επιτροπής είχα την ευθύνη της διαβούλευσης και του διαλόγου εδώ και οκτώ μήνες στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής όντας και ο ίδιος περισσότερο από τριάντα χρόνια καθηγητής στο ελληνικό πανεπιστήμιο και βεβαίως έχοντας και την ευθύνη της διαχείρισης του συζητούμενου σχεδίου νόμου στην Επιτροπή. Νομίζω ότι δικαιούμαι να πω ορισμένα πράγματα επιγραμματικά και να εκφράσω τη θλίψη μου γι' αυτά που συμβαίνουν, για τη φυγομαχία της Αντιπολίτευσης από τη Βουλή.

Θέλω να πω ότι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης κατά την άποψή μου δεν έχουν πολιτικά και ηθικά το δικαίωμα να φυγομαχούν και να υπεκφεύγουν όταν συζητάμε για θέματα παιδείας, άλλοτε συνταυτιζόμενα και συρόμενα από πολιτικό καιροσκοπισμό πίσω απ' όσους αντιδρούν και κρατούν τα πανεπιστήμια κλειστά, άλλοτε πίσω απ' αυτούς που την ίδια στιγμή μιλούν για διάλογο δεν εμφανίζονται όταν προσκαλούνται για διάλογο ακόμη και μέσα σ' αυτήν τη Βουλή -αυτούς που ηγούνται των κινητοποιήσεων τους οποίους καλέσαμε στη Βουλή να καταθέσουν τις απόψεις τους και αρνήθηκαν να προσέλθουν- και άλλοτε βεβαίως συρόμενα πίσω απ' όσους ζητούν την απόσυρση νομοσχεδίου και απειλούν -άκουσον άκουσον- σε μία δημοκρατική χώρα ότι δεν θα εφαρμόσουν νόμο του ελληνικού κράτους

-αυτά αφορούν το Συνασπισμό. Και άλλοτε καταθέτοντας εκ των υστέρων κάποιες γενικόλογες και αποσπασματικές ιδέες που τις βαφτίζουν ανεπτυχθείσες ως προτάσεις, αγνοώντας, είτε γιατί δεν διαβάζουν είτε γιατί είναι ανεπιδεκτικές μαθήσεως, ότι οι ιδέες αυτές αποτελούν βασικούς άξονες και βασικές αρχές του νομοσχεδίου που συζητούμε. Όλα αυτά για να ξεφύγουν από τη σύγχυση και τον πανικό που τους κατέλαβε μετά την κατάθεση του σχεδίου νόμου γιατί προφανώς δεν περίμεναν ότι η Κυβέρνηση θα κατέθετε νομοσχέδιο.

Με θλίβουν τα ασύστολα ψέματα που αφορούν το διάλογο. Το διάλογο, κύριε Πρόεδρε, τον φοβούνται αυτοί που δεν έχουν επιχειρήματα. Αυτή είναι η αλήθεια. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποχώρησε από το Ε.Σ.Υ.Π. όταν έφθασε η ώρα της αλήθειας, όταν έπρεπε να διατυπώσει συγκεκριμένες θέσεις. Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής προσήλθε από υποχρέωση γιατί είχε δεσμευτεί ο Πρόεδρός του, όμως δεν κατέθεσε καμία πρόταση αναφέροντας μόνιμα το θέμα της χρηματοδότησης, λες και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν κυβέρνησε αυτόν τον τόπο για περισσότερο από είκοσι χρόνια. Είχα πει χτες λέω και σήμερα για να τελεωσώ ότι αν ηύξανε κατά 0,1% επί το Α.Ε.Π. τις δαπάνες για την παιδεία σ' αυτά τα είκοσι χρόνια, σήμερα θα ξεπερνούσαμε το 7,5%.

Να θυμίσω ακόμη ότι οι δαπάνες για την ανώτατη παιδεία στη χώρα μας είναι 1,3%, όμως δεν έχουμε καλή παιδεία και αυτό το αναγνωρίζουμε όλοι, παρά το ότι ο μέσος ευρωπαϊκός όρος δεν ξεπερνά το 1,15%. Άρα κάτι δεν πάει καλά.

Το τρίτο που θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, είναι η θλίψη μου για τις διαπιστώσεις που διατυπώθηκαν σε βάρος της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, με αφορμή την κρίση στα πανεπιστήμια, με αφορμή τα κλειστά πανεπιστήμια. Θα ρωτούσα τους συναδέλφους μου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης τι ήθελαν τελικά. Να μην κατατεθεί νομοσχέδιο; Αυτό περιμένατε; Αυτό θέλατε; Τι περιμένατε; Να αγνοήσει η Κυβέρνηση τη βούληση της κοινωνίας, την απαίτηση της κοινωνίας για ένα καλύτερο, για ένα ανοιχτό πανεπιστήμιο, για ένα πανεπιστήμιο ανταγωνιστικό και σύγχρονο; Αυτά δεν περιποιούν τιμή στα κόμματα της Αντιπολίτευσης και αποτελούν βαρύτατη πολιτική ευθύνη.

Εγώ αισθάνομαι υπερήφανος, γιατί βοήθησα, όσο μπορούσα, να γίνει αυτό το νομοσχέδιο και γιατί το υποστήριξα, όπου και όσο μπορούσα με όλες μου τις δυνάμεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο για ένα σύντομο επίλογο και να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να πω πρώτα στον κ. Κουράκο ότι το σχέδιο αυτό είναι θεσμικό και ζητήματα τακτοποίησης προσωπικού, δεν πρόκειται να μπου, ούτε για μέλη Δ.Ε.Π. ούτε για Τ.Ε.Ι. ούτε για κανέναν.

Δεύτερον, θέλω να σας πω, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, ότι εκεί που λέει «δύο μήνες μετά την έγκριση της πίστωσης», δίνουμε μια ελευθερία στα πανεπιστήμια. Εάν τα πανεπιστήμια θέλουν να κρατήσουν τους υπάρχοντες γραμματείς, όταν ζητήσουν την πίστωση -και μπορεί να είναι με τη λήξη της θητείας των υπαρχόντων σήμερα- δεν έχουν κανένα πρόβλημα. Θα λήξει η θητεία τους κανονικά και εφόσον είναι άνθρωποι προσοντούχοι και εντός της ηλικίας που προβλέπεται, μπορούν και να είναι υποψήφιοι και πάλι με την προκήρυξη που θα γίνει. Εάν, όμως, ένα πανεπιστήμιο θέλει να το ζητήσει αυτό νωρίτερα, είναι στη δικαιοδοσία του να το κάνει. Επομένως δεν διώχνουμε κανέναν. Μπορεί να πάει μέχρι το πέρας της θητείας τους. Άρα, το Υπουργείο δεν παρεμβαίνει καθόλου εκεί. Αυτοί θα ζητήσουν την πίστωση. Είναι μέσα στη δικαιοδοσία τους.

Θα αναφερθώ σύντομα στις τροπολογίες του κ. Μάνου. Παρεμβαίνετε πράγματι στο άσυλο και θέλετε και ταυτόχρονα πλημμελήματα, όμως ειδικώς για το άσυλο, επειδή ήδη είχε γίνει θέμα συμβολισμού, από την αρχή εμείς είχαμε εκφράσει τη θέση μας. Η βασική αλλαγή που κάνουμε, είναι ότι ευθύνεται

πλέον το Πρυτανικό Συμβούλιο, εάν δεν κάνει αυτά που λέτε και προβλέπεται από τις γενικές διατάξεις ότι έχει επιπτώσεις, εάν δεν τα κάνει αυτά. Επομένως, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Θα ήταν καλύτερα να ήταν ρητά διατυπωμένο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Στο δεύτερο θέμα, στο αναπτυξιακό πρόγραμμα, εμείς ήδη έχουμε από το 2004 τις δημόσιες επενδύσεις σε τετραετή βάση. Τις έχουμε συμφωνήσει με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Επομένως θα είναι τετραετές, δηλαδή ο Υπουργός θα βλέπει και τη σκοπιμότητα των όσων θέλουν να κάνουν, θα βλέπουμε τι κοστίζει αυτό, θα κάνουμε την τελική έγκριση για τα χρήματα που θέλουμε να δώσουμε και μέσα από ένα deal, ένα συμβιβασμό, θα κάνουν το δικό τους τελικό πρόγραμμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μου επιτρέπετε μια διακοπή σ' αυτό το σημείο;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, πείτε μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρία Υπουργέ, η διαφορά με αυτό που είπατε από αυτό που γράφω, είναι ότι πρέπει να υπάρχει τραπεζική εγγύηση, διότι οι Υπουργοί αλλάζουν. Όπως ξέρετε, ακόμα και ίδιοι Υπουργοί πολλές φορές αλλάζουν γνώμη, ενώ το ίδρυμα, το πανεπιστήμιο ή το Πολυτεχνείο, πρέπει να έχει τη βεβαιότητα ότι θα έχει αυτά τα χρήματα. Γι' αυτό η πρόταση δεν είναι μόνο να ορίζεται για τέσσερα χρόνια, αλλά να συνοδεύεται και από αντίστοιχη τραπεζική εγγύηση.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό βεβαίως μπορούμε να το δούμε μέσα στον προγραμματισμό.

Αυτό που λέτε για τις χορηγίες και τη φορολογία, μου έχει υποσχεθεί ο Υπουργός Οικονομικών ότι θα γίνει, βλέποντας το σύνολο των απαλλαγών που έχουν δοθεί σε κάθε περίπτωση.

Σε σχέση με αυτά που λέτε, δηλαδή ότι ο πρύτανης και οι δύο αντιπρυτάνεις εκλέγονται από την πρώτη βαθμίδα, κύριε Μάνο, σε όλα τα πανεπιστήμια της Ευρώπης, ειδικώς στη Σύγκλητο το ποσοστό φθάνει μέχρι 30%.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Γιατί πάμε παραπάνω εμείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Μάνο, να μη συνεχίσουμε το διάλογο. Ας ακούσουμε την κυρία Υπουργό. Εδώ είμαστε και άλλα νομοσχέδια θα έλθουν και τροπολογίες θα κατατεθούν.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Γιατί βάλαμε καθολική ψηφοφορία για να σπάσει ο κοιμματισμός, αλλά με το συντελεστή βαρύτητας στην ουσία ποτέ οι φοιτητές μόνοι τους δεν θα μπορούν να εκλέξουν τον πρύτανη, θα τον εκλέγουν τα μέλη των Δ.Ε.Π..

Τέλος, υπάρχει βέβαια αυτό για τα βιβλία. Πρέπει να σας πω ότι δεν χρειάζεται αυτό που είπατε για την πρώτη εβδομάδα, διότι το ποια βιβλία θα είναι, στον κατάλογο το αποφασίζουν τον προηγούμενο Μάιο. Αυτό θα μπαίνει στο δικτυακό τόπο και επομένως ήδη ξέρει από το καλοκαίρι αυτός που θα επιλέξει, από ποια μαθήματα θα πρέπει να επιλέξει. Αυτό έχει ρυθμιστεί.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, εν κατακλείδι θέλω να ευχαριστήσω θερμά όλους τους συναδέλφους, ιδιαιτέρως τον κ. Σπηλιόπουλο που διέθεσε ώρες επί ωρών μέσα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, για να καθοδηγήσει συζητήσεις και να προεδρεύσει μπροστά σε ανθρώπους υψηλότερου επιπέδου και από την Ελλάδα και από το εξωτερικό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλω να σας πω ότι αισθάνομαι πάρα πολύ καλά ως μέλος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ειδικά στην ανώτατη εκπαίδευση όλες οι διεθνείς δεσμεύσεις που πήρε η προηγούμενη κυβέρνηση και που δεν είχε το πολιτικό θάρρος να τις εφαρμόσει, εμείς τις εφαρμόσαμε, όχι γιατί μας υποχρέωναν οι έξω, αλλά κυρίως και πρώτα απ' όλα γιατί εμείς τα πιστεύουμε και θέλουμε τα πράγματα να αλλάξουν ποιοτικότερα προς χάρη του συνόλου του ελληνικού λαού. Διότι, κύριε Πρόεδρε, το καλό δημόσιο πανεπιστήμιο είναι και για τις φτωχότερες κοινωνικές τάξεις, για τους ανθρώπους που έχουν περισσότερα προβλήματα. Αυτοί που έχουν χρήματα μπορούν να στείλουν τα

παιδιά τους όπου θέλουν. Επομένως εμείς κάνουμε μια πολιτική που αγγίζει τον πυρήνα της κοινωνικής διάστασης και του κοινωνικού μοντέλου που θέλει η Νέα Δημοκρατία ως πολιτική παράταξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 29 και των τροπολογιών και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Εισερχόμαστε στη ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.49' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 9 Μαρτίου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεως Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία των μουσικών σχολείων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ